

منتدی اقرأ الشقانی

www.igra.ahlamontada.com

30

نآزاری 1985 سالی سینه م

کاروان

گوفاریکی روشنییری مانگانهیه نه مینداریتی کشتی روشنییری و لاوان به زمانی کوردی و عره بی دهی دهکا ..

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

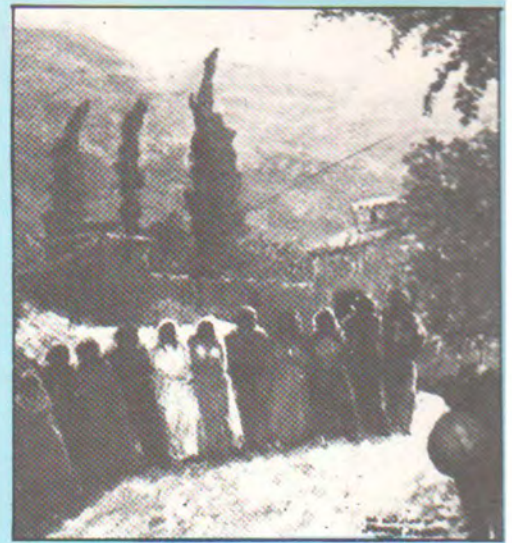
براي دائلود كتابههاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

▶ تابلوی بهرگی یه که م
محمد عارف

◀ تابلوی بهرگی دووهم
لیوناردو دافینچی

تکاله نووسه ران

- له گهل به ره مه که تدا ناوی سی قولی و نه دره سی
ته واوت بنووسه .
- خه ته که ی شاش و خوش بی و قه له می پاندانی
تیدا به کار بیته .
- به ره که ت په سند بکری و نه کری به نووسین
وهرامت دهریته وه .
- نه گه ر به ره مه که ت په سند نه کرا ، هه قی
داواکردنه وهیت نی یه .
- چه نده پیته ده کری وینه و نه خشه ی پیویستمان
له گه لدا بو بنیره .

سه ره رشتکاری بهرگ
محمد عارف

دهره یانی هونه ری
محمد زاده

سه ره رشتکاری چاپ
جعفر قادر به رزنجی

له کتبخانه ی گشتی له به غدا
ژماره (۴۸۳) ی سالی (۱۹۸۲) ی دراودتی
له چاپخانه ی (دار آفاق عربیة) چاپ کراوه
نرخ ی (۲۰۰) فلسه
نه د هس :

هولیر : به مینداریتی گشتی ی

روشنبیری و لاوان

گوفاری (کاروان) ت : ۲۰۸۸۲

كاروان

کوفاريکی پوښنښيری مانگانه يه
نه ميداريتی گشتی پوښنښيری و لاوان به زماني
کوردی و عمره يی دمری دهکا

سهر نووسهر

محمد أمين محمد احمد

30

نژاری / 1985 سالی سي يه م

4	سهر نووسهر	● وته ی ژماره
12	كاروان	● دياربی كاروان ..
14	كاروان	● روونكردنه و هیهك
14	كاروان	● نه وروژ له شيعری
		● كوردیدا ..
18	مدحت بیخه و ، پیربال محمود ، محمد امین
پینجوینی ، لطیف به رزنجی ، عبدالخالق
سهرسام ، د . شو ..	● دیوانی كاروان
27	كامیان ، عبدالله به رزنجی عزیز خالد ..
بكر باراوی ، عبدالواحد عبدالله	● له دهفته ری بیره وه پری یه وه :
31	محمد سلیم سواری ، نه وزاد عبدالله ناغا
باوه .	● جیهانی چیروك ..
	حجی جعفر ، عبدالرحمن نقشبندی	● روښنښیری ی گشتی ..
42	ئه نوه رقه رده اگی .	● هونه ر ..
47	دژوار ، ئاسوس ، مه تین ..	● كاروانی روښنښیری له كوردستاندا
52	عزیز حهریری .	● راپورت .
52		

شان بە شانی سەرکەوتنمان لە قادسی کورپوکالانی گەلمان ئاھەن

تونا بکات .. تیکرای جەنگەکانی سوپاکەمان لە رۆژی 4ئە یلوی 1980 تا ئەمڕۆ بە «قادسیە ی صدام» ناویان بردراو لە و رۆژەو مێژوو «قادسیە ی صدام» ی بە تیبی زبیرین تۆمار کردوو تۆماری دەکات .

ئەوێ وا لە «قادسیە ی صدام» بگا ، که گوایه ، تەنها زەبر وەشانندی کۆشندەیه دژی دوژمن و هیژەکانی ، لە لایەن سوپا قارەمانەکەمان ، بە راستی تەنیا لە لاییکی یا خود لە بەشیکی ئەم جەنگە ئاگاداره ، بە لام لە راستی دا .. قادسیە ی صدام .. که بە دەستیکی پۆلایی هیژەکانی دوژمن بو سەر گەل و خاکە کەمان رەت دەکاتەو لە هەمان کاتدا بە دەستیکی تر ئالای ناشتی و مروقیایەتی و چارەسەر کردنی عادیلانە ی نیوان ئیمە و ئیرانی دوژمن هەلگرتوو و پیرۆزیایی لە گشت ئەو هەنگاوانە دەکات چ لە لایەن دەوڵەتە موسلمانەکان و چ لە لایەن دەوڵەتەکانی ترو دەزگاوە سانی بە جی ی ناودارانی جیهان ، که بو راکرتنی شەر ئەنجام دەدریت .

بو گشت لاییکیش روون بوو ، که عیراق کاتی داوای

«قادسیە ی صدام»

.. قادسیە ی صدام ، که هەفته بیك و پتر لە هەفته بیك دەخایەنی و لە رۆژی نەورۆژەو تا کوتایی مانگ ئاھەنگ و زەماوەند بە بونە ی ، لە لای گەلەمان ، دەگیردیی .. «قادسیە ی صدام» وەك جەنگیکی بەرگری لە سەر بەخوی نیشتمان و دەسکەوتەکانی شوێشی 17 — 30 ی تەموز ، شتیکی پیویست بوو لە ئەنجامی دەست درێژیە کە ی کار بە دەستە گومان لی کراوەکانی قوم و تاران بو سەر گوندو شارهکانی رۆخ سنووری رۆژەلاتی نیشتمانەکەمان ، هاتە کایەو و لە چوار ئەیلوی سالی 1980 سوپای نەبەزمان هەلمەتیکی دلیرانە ی بو سەر هیزی دەست درێژکەر بردو بو ماوەبیکی زور کەم توانی سوپای دوژمنی بە کریگیرا و بشکینی و هیژە ترسنوکهکانی تەفرو

بدهی صدامدا به سهر دوژمنی گومرپادا گی جه ژنه کانی تآزارونه ورور ده گیرن

حکومه ته که مان به رامبه ر پای گشتی ی جیهانی .. بپروانه
بایه خدانی حکومت ته که مان به یه خسیره کانی ئیرانی چ به
بهردانی نه و مندالانه ی خومه یینی ی جادوگر تووشی جهنگی

ناشتی و چاره سه رکردنی ناشتیانه ی کیشه ی نیوان نیمه و
دوژمن دهکات ، له و پهری به هیزی و توانا و زال بوونی
به رده و امه به سهر تاوانبارانی تاران . ئیستاش که نزیکه ی پتر
له چوار سال و نیو به سهر به رپا بوونی جهنگ تیده پهری ،
«قادیسیه ی صدام» ی پیروز هه مان سه رکه و تنه مه زنه که ی
روژانی یه که می جهنگی به دهسته وه یه و ووره و نازایه تی
سه ر بازه کانمان هه ر قایمه و قاییم ده مینیتته وه و دریزه دانیش به
جهنگ بو ئیران و کار به ده ستانی ئیران مال ویرانی و به زین و
سهر شوپی ده به خشی و عیراقیش نازایانه خوی راکرتووه و
ئالای قادیسیه ی دووه میش ، قادیسیه ی کوردو عهره ب ،
قادیسیه ی صدام هه ر به رز مایه وه و دریزه دان به شهر بوی
نه کرا تو زقالیک له لووتکه ی بلندی بیهینیتته خواره وه و نرمی
بکاته وه .

ئا نه وها «قادیسیه ی صدام» ی پیروز شهره و ئاگره و مال
ویرانی ، شکستی یه بو دوژمن له لاییک و له لاییکی تریشه وه ،
خوراگری و ناشتی یه و هه لویستی مروقانه یه له لایه ن

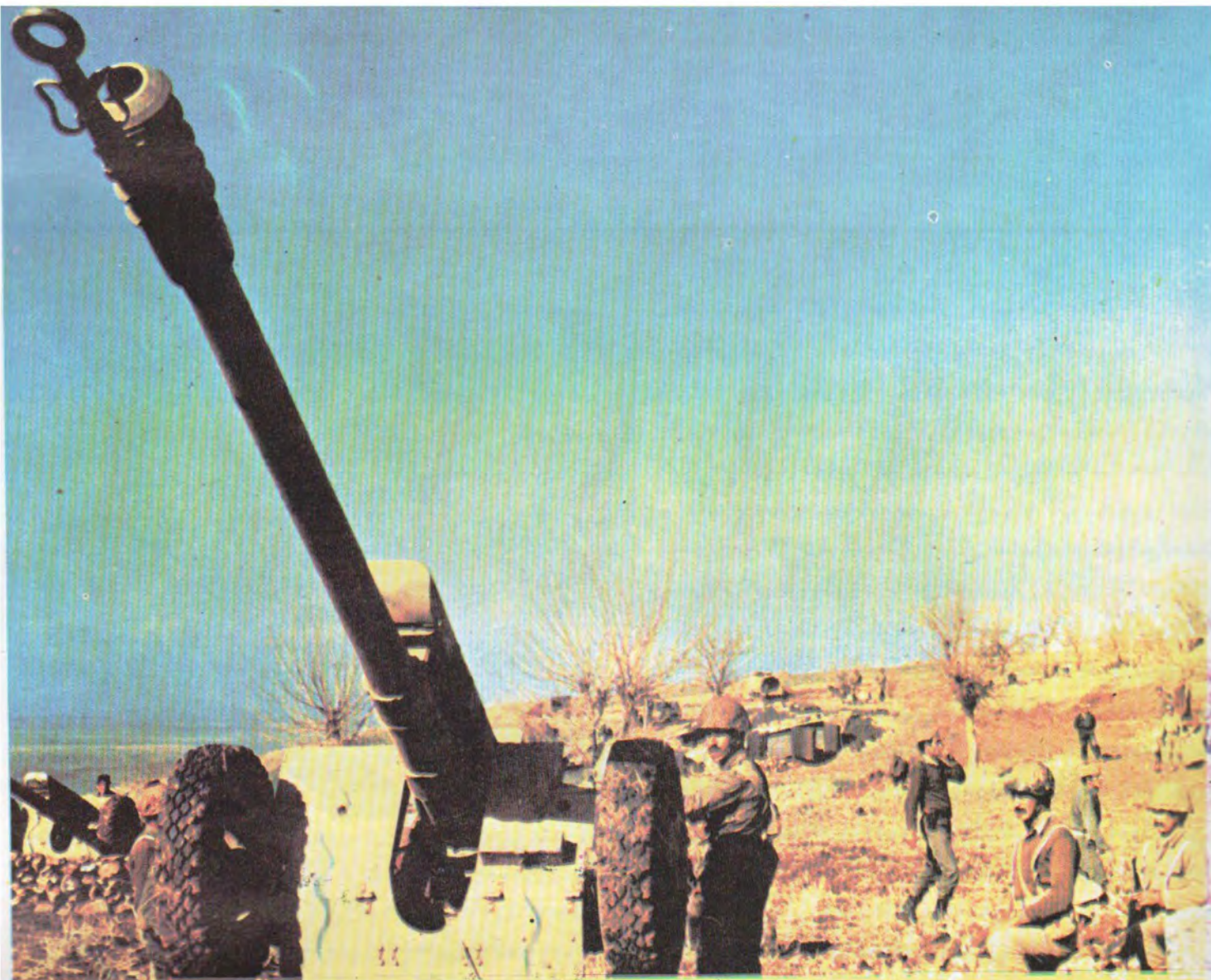
هفته‌ی «قادسیه‌ی صدام»ی پیروز ..

به‌یادنامه‌ی نازار

شتیکی ئاسایی و سرووشتی‌یه ، گه‌لی کوردمان له
عیراقدای به‌ نازادی و سه‌ریه‌ستی و مافه‌په‌واکانی خوی بگات ،
به‌ر له‌وه‌ی زوربه‌ی هه‌ره‌ زوری روله‌کانی ئهم گه‌له ، که
ژماره‌یان له‌ چهنده‌ها ملیون مروفت تیده‌په‌ری و له‌ چهنده
وولاتیکی دراوسی‌ماندا ده‌ژین و بگره‌ ژماره‌یان تا بلژی پتره
له‌ و ژماره‌ی که له‌ عیراقدای ده‌ژی ، به‌ر له‌ وه‌ی به‌ هیچ مافیکی
بگن . هوی ئهم پیگه‌یشتنه‌ش ، گه‌یشتنی گه‌له‌که‌مان له
عیراقدای ، به‌ مافی نه‌ته‌وه‌یی و له‌ سه‌روویانه‌وه‌ ئوتونومی ، به
چهنده‌ پروداوو بارو زروفیکی میژوویی به‌ نرخ ، ده‌گه‌ریته‌وه
ده‌توانین له‌ چهنده‌ خالیکیدا باسیان بگین :

کردوون و چ به‌ کردنه‌وه‌ی قوتابخانه بو سه‌ریازه
به‌دیل‌گیراوه‌کانی ئیرانی و چ به‌ به‌ره‌للا کردنی به‌خسیره‌کانی
شه‌په‌کانی دووایی نیوان ئیمه‌ و دوژمن ، ئهمه‌ و جگه‌ له‌ وه‌ی که
عیراق به‌رده‌وام ئاماده‌یی خوی بو شه‌پ راگرتن پیشانداوه‌و
پیشانده‌دات و ریز له‌ خواستی خیرخوازه‌کان ده‌گری بو
راگرتنی شه‌پ . به‌ لی ، قادسیه‌ی دووهم ، «قادسیه‌ی صدام»ی
پیروز به‌رگری‌په‌ له‌ نیشتمانی عیراقیی‌مان و لیدان و کوتانه‌ بو
دوژمنی چه‌په‌ل ، هه‌لو‌یستی ئاشتیانه‌ و مروفانه‌ش له‌ ده‌یه‌ها
کرده‌وه‌ی مه‌ردانه‌ی پیوه‌ دیاره‌ له‌ پال ده‌یه‌ها داستانی نازایانه
که له‌ لایه‌ن هیزه‌کانمان نه‌نجام دراوه‌ و نه‌نجام ده‌دریت ..

نه‌مری و سه‌ریه‌ریزی بو شه‌هیدانی قادسیه‌ی صدام
سه‌رکه‌وتنی هه‌میشه‌یی بو سوپاکه‌مان و هه‌موو
جه‌نگاوه‌ره‌کانی عیراق .. سه‌وزبی ئاهه‌نگ گیران به‌ بو‌نه‌ی

1 - برابیه تی کوردو عه ره ب ، که ره گه میژوو بییه که ی بوچه ند سه د سالیك ده گه پیتیه وهو بوئه و روژه ی که ئایینی ئیسلامی پیروز کوردو عه ره بی له ژیر ئالای ئیسلامدا کو کرده وهو ئه و برابیه تی یه روژ له دوای روژ پته و ده بووو ده چه سپاو هر که هیرشه کانی خاچه رسته ئه و رو بیه کان بو سهر وولاتی فه له ستین و «المسجد الاقصی» له قودسدا دهستی پی کردو که لی کوردمان پتر له هه موو که لانی تری ئیسلام ، شان به شانی برا عه ره به کانی ، تیکرا خه باتیان ده کردو ده چه نگان و به رگریان له خاکی موسولمانان ده کردو خوینی هه زاران لای عه ره ب و کورد له پیناوی سه ره زیی ئیسلام پزاو تیکه ل به یه کتر بوون .

2 - هه ر چه نده روئی چه نگاهه ره کانی کورد له شه ر کردن دژی خاچه رسته کانی داگیر کهر ناشکرایه و روونه بو گشت میژوونوو سه کان ، به لام کورد هه میشه له گه ل که لی

عه ره بی برا دژی که لی دوژمنی داگیر کهری جوړاو جوړ چه نگاهه وهک مه غوول و ته تارو عوسمانی و فارسه ره گه زپه رسته کانیش ، لیره شدا کورد له پال که لی عه ره بی برا دریغی نه کردوو له پته کردنی هیرشی هه موو دوژمانی کوردو عه ره ب . به پیچه وانه وه ، میژوو ده یه ها چه نگه و شه ری تو مار کردوو له نیوان کوردو ئه و داگیر که رانه ی هه ولیان داوه که لی عیراق بو داواو خواستی خوین مل که چ که ن .

3 - له سه رده می نویشدا ، به تاییه تی له سه ده ی بیسته م ، دوای ئه وه ی ده سه لاتداره عوسمانی یه کان نه مان و ئینگلیزه داگیر که ره کان عیراق و که لی وولاتی تریان له ناوچه دا خسته ژیر ده ست . کوردو عه ره ب به رامبه ر داگیر که ری نویش ، خوشه ویستی و برابیه تیان به رامبه ر یه کتر نوی کرده وهو ئازایانه ده ستیان دایه چه ک و دلیرانه

نزیك ده‌بووه‌و هه‌ر چه‌نده كورد به‌ درێژایی هه‌زاران سال وه‌ك
 كه‌لیكی خور‌اگر ماوه‌ته‌وه‌ به‌ لام به‌ درێژایی ئەم میژووه‌ دووروو
 درێژه ، هیچ رژیمیك یا خود حكومه‌تیك دانی به‌ مافی ره‌وای نه‌نا
 به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ به‌لكو هه‌ر دانیان به‌ بوونی كورد نه‌ دهنه‌ .

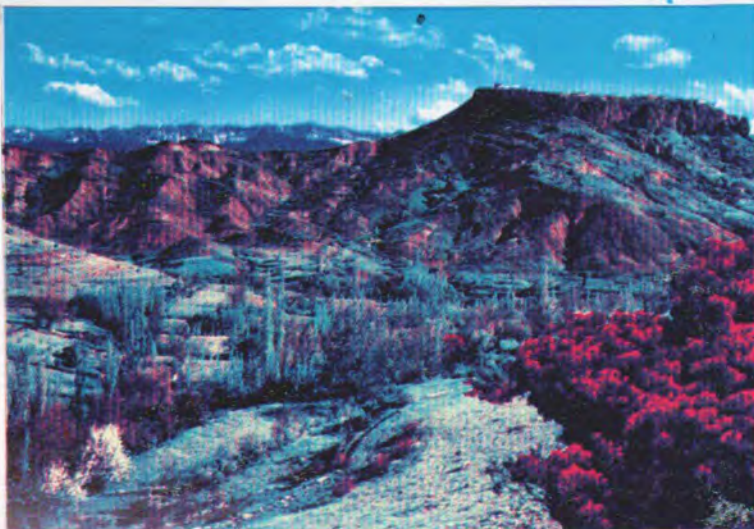
به‌ په‌یدا بوونی هیزی سیاسی به‌ توانا ، كه‌ پارتی
 به‌ عسی عه‌ره‌بی سۆشیالیسته ، خه‌باتی جه‌ماوه‌ری عیراق و
 جه‌ماوه‌ری كورد به‌ تایبه‌تی په‌ره‌ی ساندو پیشكه‌وت‌وله‌ دوا‌ی
 سه‌رکه‌وتنی شو‌رشی 17-30 ی ته‌مووزی پیروژ له‌ سالی 1968 دا
 میری هه‌ر له‌ سه‌راتاكانی مانگه‌کانی یه‌كه‌می له‌ حوكمدا ،
 بایه‌ خیک‌ی ته‌واوی به‌ کیشه‌ی كورد داو یاساو بریاری به‌ جی‌ی
 ده‌رخست بو‌ دابین کردنی مافی ره‌وای گه‌لی كورد . دوا‌ی
 ماوه‌ییکی كه‌م له‌ سه‌ر سه‌رکه‌وتنی شو‌رشی ، میری به‌ یاننامه‌ی
 11 ی ئاداری سالی 1970 ی بلاوکرده‌وه‌و په‌یمانی به‌ گه‌لی عیراق و
 گه‌لی كورددا كه‌ له‌ روژی 11 ئاداری سالی 1974 دا ئوتونومی بو
 كورد جی‌به‌جی بکات . ئەوه‌ی شایانی باسه‌ ، میری به‌
 درێژایی سالانی 1970 و 1974 هه‌ر هه‌ول و کوششی ده‌دا تا وه‌كو
 ئوتونومی له‌ سه‌ر بناغه‌ییکی قایم و پته‌ و بچه‌سپی و دامه‌زری و
 پیلانی نه‌یاران و ناحه‌زان کاری لی نه‌کات و دوا‌ی تیپه‌ر بوونی

به‌رنگاری به‌ریتانیای داگیرکه‌ر بوون و ئاگری شو‌رشی
 سالی 1920 یان هه‌لگیرساندو ، له‌ سه‌رانسه‌ری عیراق ،
 كوردو عه‌ره‌ب تیکرا سنگی خو‌یان دایه‌ به‌ر گولله‌ی
 دوژمنی تاوانبارو گه‌لی سه‌رکه‌وتنی مه‌زنیان وه‌دی هی‌ناو
 مه‌ترسیان خسته‌ دلی دوژمنی داگیرکه‌رو ، دوا‌ی شو‌رشی
 بیسته‌م ، عه‌ره‌بو كورد به‌رده‌وام بوون . له‌ سه‌ر
 تیکوشانیان و هه‌موو راپه‌رین و شو‌رشه‌کانی عیراقیان به
 هاوبه‌شی ئەنجامدا .

به‌ لی ، خه‌باتی هاوبه‌شی هه‌ردوو نه‌ته‌وه‌ی برا ، به
 درێژایی میژووی کۆن و نوێ ، هه‌ردوو نه‌ته‌وه‌ی زیاتر له‌ یه‌کتر
 نزیك کرده‌وه‌و بوون به‌ پالپشتی یه‌کتر به‌ره‌و گه‌یشتن به‌ مافی
 نه‌ته‌وه‌یی و دیموکراتی . به‌ لام خه‌باتی هاوبه‌شی و بریایه‌تی و
 دلسۆزی نیوان عه‌ره‌بو كورد به‌ ته‌نیا نه‌یتوانی هه‌موو ئاوات و
 خواسته‌کانی ره‌وای كورد به‌هینیه‌تی دی و به‌ په‌یدا بوونی پارتی
 به‌ عسی عه‌ره‌بی سۆشیالیست و سه‌روکی تیکۆشه‌ر هه‌فال صدام
 حسین ، خودا بیپاریزی و ته‌مه‌نی درێژ بکات . به‌ په‌یدا بوونی
 ئەم هیژه‌ پیشه‌ره‌وه‌ له‌ سه‌ر شانوی بزوتنه‌وه‌ی سیاسی له
 عیراقدا ، كورد پتر له‌ جاران و به‌ره‌به‌ره‌ له‌ مافه‌ ره‌واکانی خو‌ی

دهبات و ژن و مندال و پیره میردی لی ده کوژی و شارو شارو چکه و گوندی به سهر ده رووخینی و ناگر له ده غلو سامانی به رده دات و قناره بو لاهه کانی داده مزین و ته نه ئاووردانه وهیه ک بو باری ئیستای ئیرانی دوژمن ، راستی ئه م قسانه مان بو درده خات .

له بیره وهری ئاههنگ گێران به بونهی روژی بلاوکردنه وهی به یانی 11 ئاداری سالی 1970 و ده رچوونی یاسای ئوتونومی سالی 1974 . په یمان و به لینی وه فاداری بو پیشه وای کاروانی گه له که مان تیکوشه ری مه زن صدام حسین ، خودا بیپاریزی ، نوی ده که ینه وه ، که هه تا هه تاهه ئه و ئوتونومی یه ی بو کوردی دامه زرانده بیپاریزین هه ر وه کو چون بیبیله ی چاوی خو مان ده پاریزین ، ئیتر هه ر بژی کورد . بژی ئوتونومی .. بژی به رایه تی کورد و عه ره ب ..

نه وروز ..

له گه ل به ره به یانی روژی یه که می به هه ر به پی ی سالنامه ی کوردی ، جه ژنی نه وروز له ولاته که مان له دوای

چوار سال به سهر ده رچوونی به یاننامه ی 11 ئاداری پیروز میری له روژی 11 ئاداری سالی 1974 کاریکی گه وره ی بو گه لی کورد نه نجام داو ئوتونومی ی بو کورد له چوارچیوه ی عیراقیکی دیموکراتی و پیشکه و تووی چی به چی کرد .

به یاننامه ی 11 ئاداری سالی 1970 و ده رچوونی یاسای ئوتونومی ی سالی 1974 و دامه زرانندی ده زگا ده ستوریه کان بو چه سپاندنی مافه ره واکانی گه لی کوردمان و پاراستنی ئه م ماقانه و په ره پیدانیان ، به ده سکه و تیکی مه زنی شووشی 17-30 ی ته مووز ده ژمیردیت ، میریش به ده رکردنی یاسای ئوتونومی بو کورد و چاره سه رکردنی کیشه ی کورد گه لی کاری پیروزی نه نجام دا . چونکه دان به مافی کورد ، برایه تی نیوان هه ردوو گه لی برا به هیتر کرد و یه کیتی ی نیشتمانی ی جه ماوه ری گه لی عیراق هینایه دی و پیلانی ئیمپریالیزم و زایونیزم و نوکه رانیان له کار به ده سته کانی ناوچه به تاییه تی کار به ده ستانی ئیران که بازرگانیان به کیشه ی کورد ده کرد ، بووچه ل کرد . نه مه و جگه له وه ی ئه و به یاننامه یه ئاوات و خواستیکی یه کجار گه وره و پیروزی بو کوردی عیراق چی به چی کرد . نه و به یاننامه یه ی که هانی هه موو تیکوشه ره کانی کوردی له ده ره وه ی وولاتدا ، به تاییه تی له ئیراندا ، که راپه رن و زولم و زورداری و سته م چی تر قه بوول نه که ن و خه بات بکه ن بو دووا روژیکی خوشتر .

به لی ، به یاننامه ی 11 ئاداری پیروزی سالی 1970 و دامه زرانندی ئوتونومی بو گه لی کورد له کوردستاندا ، یه کیکه له ده سکه وته هه ره مه زنه کانی شووشی ته مووز ، نه و ده سکه و تووانه ی رووی عیراقیان به ته وای گوپی و له ده وه تیکی پاشکه و تووی گواسته وه بو ده وه تیکی هاوچه رخی پیشکه و توو ، ئیستاش که ئاههنگ و زه ماوه ند به م بونه نازیزه ده گێرین ، دووپاتی ده که ینه وه ده بیژین ، مان هه ر بو ئوتونومی بووه ده بی له به هاری سالی 1974 تا نه و به هاره و هه موو به هاریکی داها توو نه مان و دوپاندن و شکستیش هه ر چاره نووسی دوژمنانی گه له که مانه ، ئیستاش نه و دوژمنه چه په له نه ک هه ر دان به بوونی کورد له ئیراندا نانی ، به لکو هیرشیکی درنده و خاچه رستانه ی بو سهر کورده که ی خو ی

بۆنه پیرۆزهوه ، به پێچهوانه‌ی سالانی بهر له بهرپابوونی شوپشی 17-30ی ته‌ممووز که ده‌سه‌لاتداران شادیان له رووی خه‌لک له سیداره‌ده‌داو زهرده‌خه‌نه‌ی سه‌رلیویان به‌ند ده‌کردو به زه‌بری ئاسن و پۆلا ئاگری نه‌ورۆزیان داده‌مرکاند کاتی پۆله‌کانی کورد شه‌وان به‌ نه‌ینی له‌م لاوله‌ و لاوله‌ سه‌رانسه‌ری کوردستاندا ئه‌و ئاگره‌یان داده‌گیرساند .

که‌چی ئیستا ، به‌ پێچه‌وانه‌ی پۆزانی رابوردوو میری خوی نه‌ورۆز ده‌کاتو به‌رگری له‌ مافو زه‌ماوه‌ندی کورد ده‌کات .

به‌ ئی ، شتیکی ئاساییه‌ ، که‌ حکومه‌تی ئیمه‌ ، تاکه‌ حکومه‌ته‌ به‌ درێژایی میژوو ، که‌ دان به‌ نه‌ورۆزدا بنی وه‌ک جه‌ژنیکی ره‌سمی و ئاشکرا بو‌کورد ، ئه‌وه‌ی شایانی باسه‌ ، نه‌ورۆز وه‌ک جه‌ژنیکی نه‌ته‌وه‌یی بو‌کورد ئاهه‌نگ گێران به‌ بۆنه‌ی قه‌ده‌غه‌یه‌ له‌ وولاتانه‌ی که‌ کوردی تیادا ده‌ژی ، ئه‌گه‌ر

سه‌رکه‌وتنی شوپشی 17-30 ته‌ممووزی پایه‌داردا ، به‌ خوشی و کامه‌رانی له‌ لایه‌ن گه‌له‌که‌ماندا ده‌کریت . لیڤه‌دا ئه‌وه‌ی سه‌رنج راده‌کیشی و زه‌ماوه‌نده‌کانی نه‌ورۆز به‌ چیژتر ده‌کات ئه‌وه‌یه‌ که‌ میری توانی هه‌موو روژه‌کانی مانگی ئادار بکاته‌ شایی و ئاهه‌نگ ، بگره‌ له‌ ئاهه‌نگ گێران به‌ بۆنه‌ی 11ی ئادار له‌ سه‌ره‌تای مانگه‌وه‌ تا ئاهه‌نگ گێران به‌ بۆنه‌ی قادسیه‌ی صدام‌ی پیرۆز له‌ کوتای مانگه‌وه‌ ، ئه‌مه‌ و جگه‌ له‌ مه‌ش میری نه‌ک هه‌ر نه‌ورۆزی کرد به‌ جه‌ژنیکی ره‌سمی بو‌کورد به‌ لکو بو‌ هه‌موو گه‌لی عیراق . لیڤه‌دا جه‌ژنه‌که‌ فراوانترو خوشتر بووه‌ چونکه‌ جاران به‌ ترسو له‌رزو به‌ شیوه‌ییکی نه‌ینی ی دوور له‌ دامو ده‌زگا تۆقینه‌ره‌کان ده‌کرا . کردنی نه‌ورۆز به‌ جه‌ژنیکی ره‌سمی بو‌ هه‌موو هاوولاتیانی عیراق ، به‌ ده‌سکه‌وتیکی نه‌ته‌وه‌یی گرنگ بو‌گه‌لی کورد داده‌نریت و برا عه‌ره‌به‌کانیش به‌ سه‌ربه‌ستی هاوبه‌شی برا کورده‌کانیان له‌ ئاهه‌نگ گێران به‌م

دهدریت . نهك هه ره ئه مه بگره هه تا هه ولدان بو ژيانىكى پر
هيمنى و ئاسايش و دور له مافى نه ته و ايه تيش ئه وا به زيان له
قه له م دهدریت دژى ئيسلام و به پيلانىكى عيراقى
دهژميردريت !

به لام هه ره وه كوده بيژن ، تيشكى روژ به بيژنگ ناگيرى و
هه ره ها ريره وى ميژوو به ره و دواوه ناگه رپته وه هه ره وه كو چوڻ
ئاوى روبر به ره و سه رچاوهى خوئى ناكشپته وه ، ده بى و چار
نى به ، خوئى سه ره به ستى بو كوردى ئيران هه ره له بهيت زوو
يا درهنگ ، ده بى خه باتى چه كد ارييان دژى تا قمى خومه ينى
بى ميشك و ره گه زپه رست سه ر بگرى و زولم و زوردارى له
ئيراندا نه ميني و له كو تايدا ديموكراتيه ت و راستى و كوردو
عه ره ب و نازه ريه كان و بلووش هتد له نه ته وه كانى ئيران
سه ركه وون و ناگرى نه و روژ به سه ره به ستى و ئاشكرا بكه نه وه و
تا قمى به كريكراوى تاران له ناو بچيت .

به لى ، تو قاندى و سته م و زوردارى هه ره چه ند ته مهنى
درىژ بى به لام ئه نجامى هه ره نه مانه و له ناو چوونه و له كو تايدا
هه ره نازادى و يه كسانى و نه و روژ سه ر ده كه وون .

ئىستاش ، چوڻ گه لى كوردمان له عيراقدا خوشحاله و به
سه ره به ستى ئاهه نكه كانى نه و روژ ئه نجام ده دات له سايه
شورپى 17 — 30ى ته ممووزى پيروزو حوكمزانى پارتى به عسى
عه ره بى سوشيا لىست به سه ر كردا يه تى پيشه و امان صدام
حسين بنيا تنه رى عيراقى نوئى و ئوتونومى و نه و روژ به هارى
سه و زو شادى بو كورد ، ده بى كوردى ئيرانيش روژيك بيت به
سه ره به ستى ناگرى نه و روژ هه لگيرسىنى و به سه ره به ستى تام و
چيژ له مافى نه ته وه بى خوئى وه رىگرى ، ده بى خوئى
سه ره به ستى بو كوردى ئيران هه لى ، چونكه عيراق پشتيوانى
كورد ، گه ليكىش عيراقى 17 — 30ى ته ممووز پشتيوانى بى ،
مه حاله سه ركه و تنى بو دابىن نه كرى ، ده بى هه ره به نازادى و
سه رفرزى و نه و روژو كامه رانى بگات .. به رز بى ناگرى
نه و روژ ..

بشكریت ئه وا به نهينى دهكریت ، گه ر ئاشكراش بوو ئه وا سزا
دهدریت !

ئه وانه ي به درو فرميسك بو كورد دهريژن به تاييه تى
كاربه دهستانى قوم و تاران ، ئه وا له وولاته كه ي خوئيان به
هه موو هيزو تواناييكيان له كورد ده دن و كورد سه ر ده برن و

هه ر بانگه وازيكيش كه داواى ماف بگات بو كورد ، له ئيراندا به
پچه وانه ي ئيسلامى داده نين ، هه ر كه سيك داواى ئوتونومى
بو كورد بگات ، به ده رچوون له ئايينى ئيسلام له قه له م

دیار ی « کاروان » برونزی جه زندگانی نازار ونه ورؤزه وه

نهو، 9، 1

روونکردنه ووه په لک

بېرمان و ابو که له ژماره «29» ی گوډاره که مانه وه هر
جاره ی تابلوی هونه رمه ندیکي کورد له بهرگی په که میدایی و ،
تابلوی هونه رمه ندیکي غهیری کورد له بهرگی دووه میدایی .
به لام به داخه وه له م رووه وه دوو هه له که وتوته ژماره «29» وه ،
په که میان : تابلو کوردی په که که وتوته بهرگی دووه م و نه وی تر
بهرگی په که م .

دووه میثیان : تابلو که دهستکردی هونه رمه ند «دارا
محمد علی» په ، نه که هونه رمه ند «محمد عارف» ، داوی
لی بوردن ده که ین .

«کار و ان»

له شیعوی کور دیدا

صحراو چه مهن دکرنه مسکن
بهیداو دهمهن دکرنه گولشه ن
خاصما عزب و کچی دباکر
القصة جواهری دنادر
تیکدا دمزین و ملبس
فیکرال تفرجی مرخص
لکن نه به تهمت و به منت
بهلکی به طریقی شرع و سنت
له ورا کو نه وان غرض ژ گه شتی
مقصود ژ چونی نه وان ب ده شتی

نه حمه دی خانی

بلن جارچی یان نه وروژ جارم دان
جارچی یا دشایی نه و به هارم دان
بادهی وادهی وهشت جه کوسار مه یو
یاران مزگانی نه و به هار مه یو
پادشای به هار وادهی وهخت شه ن
به ته عجیل مه یو نامای وهخت شه ن
وهختن شای به هار نبییشو نه ده ور
چار بکیشو ره عد نه ته پل هور
وهختن بگیرو دووی دهشت و سارا
که وکه به ی به هار وینه ی شای دارا
وهختن به یو به را نوردووی گولالان
گیبران دهشت و درچوون هرد جاران

بازنیرو که لات و خانی بهردان
تشبیه به نژده یان و جهردان
صف صف دمشینه کو هو دهشتان
رهف رهف دخوشینه سه یرو گه شتان
اصنافی امم صفارو کبار
قطعا نه ما د شه هری دیار
هندهک به پیایی چونه باغان
هندهک به سواری چونه راقان
نه و بو کو چ طالب و چ مطلوب
یعنی دو طرف محب و محبوب
نهف ههردو جلب کو ههف ببینن
کفوی دخوه نه و ژ بو خوه بینن

* * *

دانای معمری کو ههن سال
نهف رهنگه کو ژ بو مه احوال
کو عاده تی پیشی بی زهمانان
نهف بول هه می جه هو مکانان
وهقتی وهکو شه سواری خاور
تحویلی دکره ماهی آزه ر
یعنی کو دهاته بورجی سه ر سال
قهت که س نه دما د مسکن و د مال
بالجمله دچونه ده ر ژ مالان
حتا دکه هشته پیرو کالان
روژا کو دبویه عیدی نه وروژ
تعظیم ژ بو دمال دل نه فروژ

وهختەن بیون بەرگولان هەزار دەنگ چرمە زەردو سوور چوون دینیای فەرەنگ

سەیدەى هەورامى

نەورۆز

بەسووریکى تر ئەستیرەى ئینسان گر
قەومى کۆنى خستەوه جەژنى ناگر
کام قەومى کۆن ، کام جەژنى بەرزو پیرۆز؟
قەومى مادى . جەژنى بئندى نەورۆز !
ئەو نەورۆزەى کە هەزاران بەهەاره ،
لەریى کوردا گری ناگری دیاره . .
باوبایرمان هەتائەرۆن پشتاوپشت ،
لەم ناگرەیان دەورە داوه چین چین ، گشت .
لەچار دەوری ئەم ناگرە رەنگاوار رەنگ
کۆر گراوه بەپیکەنینو ناھەنگ
بانگی شتیوان هەتاکو بەر بەیانى
چۆبى بووهو بەزمو نوشو گۆرانى
لەوساتەوه تائیتاکە بەم چەشنە
هەموو سەرى سالى تازهمان جەژنە
میوانى کۆن بەری ئەخەینو تازه ،
بەپیکەنین ئەگاتە بەر دەروازە . .
خۆشیت هیناوپەرت هیناوشیرینی !
تۆ بۆ ئیمە بەهەشتى خەو بینینی . . .
بە هانتت باى بەستەلەك بەفرى دەشت ،
گیانی سپارد گۆلى روا جیگای گەشت .
لە تاریکی لە چوار دیواری زستان ،
سەرفرازبیت ! سەرفراز بو مەلى گیان !
ئیتا ئۆخەى ئاسمانیکەو هەتاوی ،
گیایەو گۆلەو مەلەو خورەى چەماوی
چی خۆشترە لەوهى تەبەعت جوان بى ؟
ماوهى سەرنج پانایى گشت ئاسمان بى ؟
گیانی سەرمەست ، بالدارى رىى هیوا بى ،
بەرزبیتەوه بە پەلەى هەور بەدا در ؟
بفرى برىوا بۆ کوردستانى ئاوات ،
ماندو نەبى ، هەر برىواتو هەر برىوات
هەتا ئەگاتە لوتکەى شاخى سەربەست
بى زنجیری گەل ئەبینو ئەبى مەست

بەهەوری نەورۆز گۆل چاوی شۆریا
توو ، پیالە ، شەراب ، دامینی چیسا
ئیمرو تیر سەیری سەوزە گیا بکە
سەبى لە خاکت سەوز ئەبى گیا

سەلام

بومردان زەبىن گولشەن چیمەن لاله پشکفتن
بەنشو چیچەکان قیتکرا شەفق دانیک درەوزىدا

ئەو لالهى گۆل تازه تەر فەسلا بەهار کوو تینەدەر
جى بەقرا تینەدەر خۆشخۆش دەردو خارەدا

مەلای جزیری

بۆ گۆلى رووت هاتم و پەرچەم ئەبیتیم بۆیە وا :
ماهى نەورۆزم بە شتیوهن وەك محەرەم خۆش نوراند

حەریق

گۆلى سوور ئەى كچی نەورۆز ئەرى کام دەس لە باخى ژین
لەبۆ بەك دەفەه بۆن كرددن بە ناکامى ئەتۆى هینا

دندار

نەورۆزانە « گۆرانى »

هژدەبى ، سال گەرایەوه ناگرى نەورۆز کرایەوه
بەفرى زستان تووایەوه گیا ، وگول ، ددل ! ژیاپەوه

نوخشەیش بى لە کوردی هەزار .

گۆل ، لەباخا ، خوی دەنوینى بلبب بەروویا ئەخوینى
هەور ، مروارى دەپرژینى شەمال ، ژین و ژیان دینى
نیرگس مەستەو چاوبە خومار

بیرەمیرد

گۆران

دهستهی قوتابی کچو کوری وورد
نهوهی که لوررو زازاو هه موو کورد
له قوتابخانه شیرانه وهک گورد
ئاسم به یانیه نه مه یان نه ورت
وه تن نه ورۆزه نیشانهی به هار
دهک پیرۆزت بی نهک جارئ سه د جار
تا دوشمن بمرئ دوستیش به شادی
بژی و ببینیت رۆزی ئازادی

ا. ب. هه وری

نه ورۆز

نه ورۆز گولالهی نایه سه ره چه م
نیرگی رشته دهشتو که نار چه م
له گه تواته وهی سه هۆلا چرۆ
تیا یا توایه وه پرشنگی ئاسۆ
ئه م رۆزه ته نیا بۆ به هار نیسه
هه ره ژنی گول و لاله زار نیسه
یادی رۆژیکه کوردی قارمه مان
قه لا سه خته کهی دوشمنی رمان
کورد دلیرانه خۆی ئه دا به کوشته
بۆ ئازادی بوو خویناوی ئه رشت

کامه ران

کوردستان به هه شتی زه مین
جی ی تیکۆشان و راپه رین
نه لبه نی کاوه عه قاره مان
کوردستان ، کوردستان

ئه ی نه ته وهی کوردی دلیر
رۆله ی نه به رده و بیچه و شیر
هه سه هه ستان ده رمانه بۆ
ده رده ئازاری جه سه ته ی تو

کوردستان - کوردستان

وا نه ورۆزه جه ژنی گه له
ئاسۆ رازاوه ی ده م که له
با نه ورۆزو به هاری کورد
پن گه ینین به ده سه ته و به رده

کوردستان - کوردستان

محمد صالح دبلان

سو پای سه ختی کشایه وه
هیزی سه ره ما کشایه وه
سه هۆنی کیو تووایه وه
به هاره گول بوژایه وه
دهشتو ده رکیوو به یار
باخ و په زو چوم و رووبار
گشتی به هۆی فه سلێ به هار
دوو باره وا ژیبایه وه
داروباری دهشتو چییا
میرغوزاری جوانی گییا
گشتی که و تنه ره قسو و سه ما
گولزاری هه مووی رازایه وه
رازایه وه باخ و چه من
به نه رخنه وان و یاسه مه ن
بولبول خویندی له ناو گولشه ن
خونچه ده می کرایه وه
بنه وشه و به یبوون و لاله
نه سیرین و بسوسه ن و ژاله
هه روا نیرگس و هه لاله
شه ونمیان ئی تکایه وه
پۆرو قازو قولینگه و که و
ئه خویزن رۆزو شه و
شه هین و باز بووینه پین سه ره و
غه می دلینان برابه وه
گوزه رگا ئه کا بادی شه مال
به سه ره دهشتو به رزایی و چال
هۆشیار ئه کا بییرو خه یال
ده روونی دل چه سایه وه
به هاره خاکی نیشتمان
بووینه به هه شتی رووی جیهان
په گی شادی پییرو جوان
بناغه ی دا کوتایه وه

که ریم شاره زا

ب

نوروزی..

1985

○
مدحت بیخه و
○

زور دهمیکه سروودیکم له ناو دلدا
بوت داناوه
نه ئاوازی بو داده ندری
نه هیچ که سیش بیی ده گوتری
ئه ی بووکی سال
دهروون ناگری تارا ئال
زویر مه به ..
سینه ی منیش وهک توگره
ناخی دلت ده خوینمه وه
بو ژوانت ..
چهند نیمه بوت چاوه پروانین
هی توسه د هه نده پتره
کی نازانی بو هاتنه پرووت
چاوه پروانی تو راستتره . !

* * *

(1) هیر = بهخت

نه وروزه که م
ئه ی پروانگی چاوی هوزه که م
مایه ی سووتان و سوزه که م
ئه ی پوژی نوی ..
هه ستم بیرم خورپه ی دلم
بو تو ئه دوی
ئه ی به هادار
جه ژنی دوا پوژی کلول و
پاله و جوتیار
ئه ی بووکه که ی (هیر) به ستر او "ا"
بو گواستنه وه
ئه ی هه زاران سال چاوه نوار . !
بو ئاهه نکت هه نده شه یدام
لیم تو راوه ئوقره و ئارام
نازانم چون واته ی و شه م
بوت والا که م . !
چون ئاوازی بلبه کانی ناوسینه م
به ره للاکه م ..

پروزي باخي

له دوو

جه ژني دا

پيربال مه محمود

[له نه وروزي سائي (1967) دام ناوه ، جه ژني نه وروزي
جه ژني قوربان به ريکوت که وتبوونه يه ک پوژ]

نه که ل ده رچووني خوري جه ژني قوربانم له بنده ندا
چريکاندم له هيلانم ؛ ووتم : نه ي گول چ باسيکه ؟
چي يه ؟ بو واگه رووي کانيت کپه ؟ بوچي له بنده ندا
سه راسه ر ناخي رووبارت ، وه کو ناخي که ساسيکه ؟
له به رچي واگه راقوبي ؟ چ قه وماوه له گولشه ندا ؟
له به رچي رووت له به رديدهم وه کو رووي خوانه ناسيکه ؟
سه رنجي بو ته لاران به ، چ به زميکه له ئاهه نگدا ؟
نه توش به زمت ني يه ، هه شبي به عاسته م ئينه کاسيکه !
چي يه ؟ بوچي په شوکاوي ؟
له به رچي سيسي و ژاکاوي ؟
ده خيراده ي ، بلي نه ي گول چ باسيکه له چيمه ندا ؟

له هه رلاينيکي دنيا دا ؛ له هه رکونجیکی بي ناسته نگ
جم و جول و زه ماوه بنده به بو نه ي جه ژني پيروزم
په ري شادي به دوو بالي که ژالي دپته نيو ئاهه نگ
نه کيري چوپي شه نگتر له چوپي کوري نه وروزم
نويزگه ي پاکی خواناسان به ويردي سه ردهم وده رده نگ

پرواوه ، وه ک چروي ئالي نه مامي زايله و سوزم
نه دي بو گولشه نم چوله له ئاراييشي رهنگاوپه نگ
که چي هي خه لکی جه ژنيکه ؛ دووه هي ميلله ت و هوزم
چي يه بوچي په شوکاوي ؟
له به رچي سيسي و ژاکاوي ؟
نه بانيزه م دياره ، وه ي !.. نه سازو تاروزيل و زه نگ

ووتی : هه ي هه ش به سه ر بولبول ، نه ويستا بانيزه ي شه نگت
وه کو زانيومه گيراوه ؛ له ژير چرنوکی هارانه
که ي فگه ي جه ژني پيروزم ، که وا مه ست بوو به ئاهه نگت
که لاوه يه کی پروخواوه ، نه ئي وه ک جاري جارانه
به کي دل خوش بکه م ، ياخود به کي دلخوش بکه ي هه نگت
له سه ر خونچان کشا ، شانهي له نيو قورکي نه ياران
نه که ي واتي بگه ي جه ژنه ، نه که ي واتي بگه ي ده نگت
له گو ي چيني جوانکاران وه کو ده نگي هوزاران
ته ماشاي خوت که که ژاکاوي ،
وه کو من واپه شوکاوي ..
وه ره ئيره بنالينه به رامبه ر باخي بي ره نگت !

که ديم شاگول له پيش بولي گولان گريا له چه مبه ردا
ووتم : گيانه هه تاماووم ، نه من پاريزه ري باخم
به لين بي ، تاپه ري مابي ، له جه ستم ؛ ياله شاپه ردا
بلاوينم چروي دارت له داميني چياوشاخم
پروزيبايي نه که م ، يانا نه ليم چه ژنه له گو فه ندا
نه گه ر بوم نه کري بوت بينم نویدی" ناختم و ناختم
که چي نه ي گول دلي هاران وه کو به رده له به بنده ندا
به لام بووشه له پيش گلپه ي به تاوي داختم و داختم
نه بي چيتر به ژاکاوي
نه ژي .. ياخوود په شوکاوي ..
نه بينم هيچ له سه ر رووت و سه روکونلاکي گولشه ندا !

هه وليم : 1967

(1) نوید : مژده

نەوروژ ئاوا پەيدا بوو

● مەدەنىيەت ۋە ئىجادىيەت ●

ھەلەلەي ئالى ھەردە وپل
لەگيانە لا رزگار ئەكا
لە زستاندا بە فربارى
بۆنە تەوھى كوردى ئارى
لە بەھاردا باران چەند چار پەلەي داوھ !
چلەك گەردى دىرېنى دل ؛ چاك خوساوھ
گرمە و نرگەي ھەورە تىرىشقە
جەرگى مېرغوزارى سمى و خوين بە فېشقە !!..
فووارەي داوھ
خوين لاقاوھ ..

● * ●

ئەم نەوروژە
ئاسمان تەم تەپو تۆزە !!..
گولالە بۆيە وا مۆرە !!..
جىي نسرەمە و دوور لە خۆرە
ئەرخە وانېش « تارا » ي شېنە !
كۆستى لە « لا » ھەلپەرىنە .. !
نەوروژ ئاوا پەيدا بووھ
بۆيە « وا » بەرزوزىندووھ !!..

گېبارىنە ؛ گېبارىنە
ھەر لوتكە يەك كە ئەبىنى
ھەر ئەشكە وتى كە ئەدوېنى !!..
چراوگىكى بە تىنە
رۆنى « گرانى » دارگويزە !!..
بۆيە بلىسەي بە ھىزە
زەنگلە قلىشەي ئاگرەكەي
پشكوى گەشى « كوانور » ەكەي
بېرى تىژى جورا و جورە
ئەزمونى چىزى ناسۆرە !!..
ھەلگىرسانى ئەم تەنوورە
داربە پرووى تەم و ئەستوورە
پېشى لاوھ ، پىرچى كچانى ئالۆزە
نېلە نېلى ئەم نەوروژە

● * ●

بۆنگى رېقى دلى زەوى !!..
لېزىمە تەرزەي « ھىلكە كەوى »
چاوى نەرگىزى خە والوو بېدار ئەكا
وھنە وشەي نوقمى چوگەي لېل

کورگهل

● لطیف به رزنجی ●
ههولیر - ئاواپی قه تهوی

ئه م پارچه هه لبه سته م پیشکه شه به هه موو کوردیکی
دلسوزو نیشتمان پهروهی دوورو نزیك ، به بونهی جه ژنی
نه وروزی پیروزه وه ، له گهل چه پکه نیرگزی شاخ و کیوانی
کوردستان ..

کورگهل لاوانی تیکوشه ر
پولهی نه به زو خه باتکه ر
ئه مروکه هه موو کوردستان
وه کو بووکی په نگین و جوان
به رگی گوپی شاخ و هه ردی
شارو لادی دارو به ردی

* ● *

کوچی کرد سه رما ، به فر تو اوه
ئه م کوردستانه به گول رازاوه
ئه و گولهی پوا به خوینی پوله
بوته دروشمی خه بات و توله
گولاله سووردهی کیوانی وولات
نه خشانندی لانهی شورپش و خه بات
کوردستانه که ی سه نکه زی شیران
قه لا سه خته که ی سوپای دلیران
مه لبه ندو بنکه ی له شکری لاه
شوپه سوارانی چالاکی کاوه

* ● *

زرمه ی بهی ئه سپی دلیران
سروددی گه رمی تیکوشان
هوزه و قه تارو چه یران بوو
لاوک چیروکی مه یدان بوو
له گهل ئاوازی شمشالا
له ناو لاقاوی خه یالا
ئه و قه لاکوشک و که لاه
به سه ریه کدا که پروخواه
هه وارگی کوچ و ، خیل و پیبوار بوو
سه یرانگی ده وارانش ، به هار بوو

* ● *

یادی ئه و روژه بابکریته وه
شورش کاوه زیندوو بیته وه
چه کوش وه شین و گورزی پاله وان
زورداری که لی له خوینا که وزان

* ● *

له گوی گشت کوردی بزرنگیته وه
ژيله موی ئه وسا بگه شیته وه
گرو بلیسه ی نه وروزی کاوه
جه ژنی رزگاری کوردی جیماوه

* ● *

پیروزی له گشت لاوان و پیری
له که لی کوردی نیزیك و دووری
له ئاواره وه دهر به دهر
له هه موو کوردی خه باتکه ر
سلوو چه ژنه پیروزه
پیشکه ش به کوردی دلسوزه
له گهل پولی شه هیدانی
که بو کورد بوونه قوربانی

که ژاوهی نه وروژ

عبدالخالق سه رسام
هه ولیر

به چیمه ن و گولزار بلین
به جوگه له و روویار بلین
به کانی و به ردو دار بلین
جلی ئاهه ننگ له به ربکه ن
نه وروژ به ری که وت وا ده لیز
خوشه ویستی دابه ش ئه کا
دیوو درنج ده با هه لین

* * *

په ری زاده هه لسه ده توش
گورانی کوردیم بو بلین
به چه ننگ گولت پی دا ده که م
نیرکز دینم به هه نگلی
ئاگری نه وروژ ده که مه وه
گه رمی بدا به گشت دلی

* * *

بلین به هه وره تریشقه
به سیه گرمه له ده وه نی
با روژ سه رتاسه ی زیرینی
له سه رکات و بی ، بکه نی
ئه وا که ژاوهی نه وروژ دی و
زستان کوچ باری تیک ئه نی

* * *

بلین به به فری ریش سبی
با له شه رما بتویته وه
قول له مل چیا به ردا
به بیوون و میخه ک دینه وه
کیژان ده چن بو ریواسان
دهرگای ئاسمان ده کریته وه
ئه وا که ژاوهی نه وروژ دی
به هار باوهش ئه گریته وه

* * *

پیاوچک لڙاک بک پک هاک کی کور و سستان و خوشی کی نیشکاک دا

● د . شو ●

یاخوا پیروزی به خوشی و کامرانی و به اختیار

* * *

با که می بدوم له باسی ئەم به هاره ئەی برا
ئەرخەوان ئالای ئالی وابەسەردا راکشا
گیاو گول و دارو درەخت بووژایه وه پروتی نه ما
به رگی شینایی ته او پوشیوه لاپال و چیا
ئالو والایه به گول رازاویه سه رتا به خوار

* * *

قه سری فردهوسی به رین کوستانی کوردستانه
گولشه ن و باخی جینان سهیرانی کوردستانه

هاته وه سرهوی سه با نه ورۆزه کاتی نه به هار
گول ئەدا مژده به بلبیل به سبکا با ئاموزار
هه رئه ئییت تیرو به خوینی عاشقانه لاله زار
یازدهی سنی نوسه دوچه فتابوو کوردی ناودار
بوو به دوو جه زنی ته وای جه زنی بزگاری و به هار

* * *

ساگری نه ورۆز بلیسهی داوه ته دهشت و چیا
به ربووه ته عومری زستان واهه ناسهی لیبرا
ئەم ترش پوخساره رویشت هات به هاری دل گوشا
وا له سایهی خواویه دارو دهون پروتی نه ما

هه رچی مه دحیککی بکه م شایانی کوردستانمه
نهک دلی سه د دل بلی چهیرانی کوردستانمه
ناکری تاریفی بومن با له کورتی بی وتار

* * *

پوله کانی هه رچی دهیبینی به چه شنی (کاوه)یه
پوو له هه رلایهک دهکە ی خوشی دهلی له م ناوهیه
چه ن بیینی جی خوشی سه د هیندهشی شاراوهیه
هه رچی شوینی تر بجیت ئاوا به گول رازاوهیه
کوزو مه لپه ندو هه وارکە ی توپه کوردی هوشیار

* * *

وهک به هه شت وایه دیاره ئەم ولاتی کوردییه
ئه زیهت و جه ورو جه فا رویشت و نوپه ی شادییه
هه رکه سی به م جه ژنه نامه منوونه زور نامه ردییه
پوژی تیتالی و گه مه و کالته و گه پو لاقرتییه
قه شمه ری و بازی و یاری که ن به عادی و ناله بار

* * *

خوایه بو ی ریک خە ی به باشی ئەم گه له ی واله که له
بیگه یه نه شوینی خوی گه رچی ده زانی په ل په له
چاوه روانی لوتقی توپه جی به جی ی که ی ئەم مه له
پایه دارو به رقه رابیت تیانه میننی وه لوله
هه ر به تو ده کری ده زانم چونکه تو ی په روه رده کار

* * *

بو خوشی وینه ی نی یه ئەم نیشتمانه بیگومان
نایه ویت بیلیم که یه زدان کردیه سه رپشکی جیهان
داخی داخانم نه زانین بوو که وا پشتی شکان
وا نه زانین بوو به زانین جا له مه ولا کورده کان

ئیه وه نایبینن وه هابی چه شنی جاران کوله وار

* * *

خویندنی زورداری ئالاهه له نیرومی ولات
وا به زور پی یان ده خوینن لات و خاوهن دهسته لات
پوی سه ری تیاچوو نه زانین بوو به زانینی خه لات
باش ئەژین ئەجا هه موو لا ئە ی عیراقی پوژه لات
دوژمنی ئەم خاکه پاکه تی که وین سه رتا به خوار

* * *

رچی مه دن ناپاک و به دکردارو پیسو به دپه وشت
جاری تر پیلان بگیری لی بدنه وردو دروشت
بیده نه به رشه ق سه راپا خائینانی زولو پوشت
سه رنیگونی که ن نه میننی کرده وه و کرداری زوشت
هه رکه سی به دخووی وه ته ن بوو بیکوژن زوو چه شنی (مار)

* * *

با له خوشی نیشتمان دهس که یین به چه پله و هه له هه له
من هیوام وایه له مه ولا تیانه میننی عه رقه له
پالی یه ک بگرین سه راپا خزمه تی که یین ئەم که له
دوژمنانی ئەم عیراقه باش بخه یینه زه ل زه له
چه ن خوشه پیکو بژین گشت لا هه مووبی قین و قار

* * *

یازده ی ئازاری هه فتا وا گه یشته پانزه سال
بون به یه ک کوردو عه ره ب وا هه ردوو لا چه شنی هه قال
بو ئه وانە ی خائینن یا دوژمنن ده بنه زه وال
نایه لن به دخوو بمیننی دوو که لی خاوهن که مال
چاپیکه (کاروان) تکایه شیعی (شوگری) خوش وتار
بو نه وه ی کوردی زرنگو و زیره ک و ئازاو به کار

* * *

بیره و هریم ده رباره ی نه و روز

نه و روز و هه لوئیس

گامیان

بیره میرد که هه موو سالی له سلیمانی ئاهه نگی نه و روزی
ئه گئیرا ، سلیمانی به وردو درشتی یه وه ، ئه و روزه ، ئه پرژانه
کاریزی وه شتا شهریف - ده شتایی بناری گردی مامه یاره - له
هه موو لایه که وه ، چا ، دم ئه کراو خواردن ئاماده ئه کرا ، له
به یانی یه وه تا دوا ی نیوه پرو کوژی رمبازی و هه لپه رکی و
که وشه ک ئه گئیرا ، لاوان ئه به زینه ئه و ده شته به رینه وه و هه ندی
رویوان ئه کرده مامه یاره و هه ندیکیش ئه چون بو بینینی
ئه شکه و ته ده سترده که ی شیخ مه حمودی نه مر ،
بیره میردیش که ئه وه زیندوو که ره وه و بووژینه وه ی جه ژنی
نه و روز ، به ناو خه لکه که دا ئه هات و ئه چوو ، ده منی له ژیر
ده واریکدا پشووی ئه داو ده میکیش ئه چوو به پیر میوانانه وه .
له چه ند لایه که وه یاپراخ لی ئه ترا ، که هه موو که سی بوی هه بوو
له و یاپراخه بخوات ، چاپه زانیش چایان به و خه لکه ئه داو ،
هه ندی که سیش بریشکه و نو قولیان ئه به شی یه وه .

دوا ی نیوه پرو ، بیره میرد ئاهه نگی که ی ده ست پی ئه کرد ،
به وه ی ده سته یه ک شاگردانی قوتایی خانه گورانی یه کی
نه و روزیان پیشکه ش ئه کرد ، بیره میرد خوشی وتاری ، یان ،
هونراوه یه کی ئه خوینده وه ، ئه مجا دوا به دوا ی ئه و شاعیران
هونراوه یان پیشکه ش ئه کرد ، ناویه ناو قوتایی یانیش جو ره
یاری و هه رزه یه کی جوانیان ئه نواند .

پیره‌میرده باوکی نه‌ورۆز : به‌لام له‌سالی ۱۹۶۶دا ئیمه که‌چهند لاویکی چوست بووین ویستمان نه‌ورۆز له‌خاله (پیره‌میرده) بسینینه‌وه‌بو له‌وه‌دواش هر‌خۆمان ، یان ئیمه مانان ئاهه‌نگی نه‌و‌جه‌ژنه‌بگیرین ، مه‌به‌ستیشمان نه‌وه‌بوو ، وه‌ری‌گیرین به‌ره‌و‌رچه‌ی پامیاری . نه‌مجا له‌وساله‌دا که‌نه‌و بریاره‌مان‌دا ، من‌و‌نوسه‌ری‌کورد مه‌حه‌رپه‌م مه‌مه‌د نه‌مین‌و‌سی‌که‌سی‌تر ، له‌نامه‌خانه‌ی‌گشتی‌کو‌بووینه‌وه‌و نه‌خشه‌مان‌بو‌ئاهه‌نگی‌نه‌وساله‌کیشاو‌بریارمان‌دا ، له‌پۆزی نه‌ورۆزدا له‌هۆلی‌نامه‌یه‌ی‌کوران‌ئاهه‌نگه‌که‌بگیرین .. بیجگه له‌م‌چهند‌که‌سه ، که‌لی‌لاوی‌تریش‌به‌شداری‌راپه‌راندن‌و گیرانی‌نه‌و‌ئاهه‌نگه‌بوون . له‌وسه‌رده‌مه‌دا هیچ‌سروودی نه‌بوو ده‌رباره‌ی‌نه‌ورۆز ، ئیمه‌ش‌نه‌مانویست‌گۆرانی‌یه ساده‌کانی‌نه‌ورۆز‌پیکشه‌ش‌بکه‌ین ، له‌به‌ر‌نه‌وه ، به‌وته‌یه‌ک ئاهه‌نگه‌که‌ده‌ست‌پێ‌کرا ، نه‌مجا له‌لایه‌ن‌من‌و‌خوالی‌خۆش‌بوو عومه‌ر‌که‌ریم‌عه‌زیزه‌وه‌چهند‌ته‌رجیع‌به‌ندیکی‌(حه‌مدی) پیشکه‌ش‌کرا .

نه‌م‌ئاهه‌نگه ، یه‌که‌م‌ئاهه‌نگه ، که‌لاوان‌نه‌ی‌گیرن‌و یه‌که‌م‌ئاهه‌نگه‌که‌کالای‌رامیاری‌ی‌نه‌کری‌به‌به‌ردا .

به‌پێ‌ی‌بریاری‌خۆمان‌به‌رگی‌کورد‌ه‌واریمان‌به‌ئاهه‌نگه که‌پۆشی ، واتا‌نه‌بوو‌هه‌رچه‌ی‌تیادا‌نه‌کری‌شه‌قلی‌کورد‌ه‌واری‌پێوه‌بێ‌به‌م‌ره‌نگه‌هه‌موو‌به‌رگی‌کوردیمان‌پۆشی‌و نه‌و‌خواردنانه‌ش‌که‌پیشکه‌ش‌به‌میوانان‌نه‌کران‌خواردنی‌کورد‌ه‌واری‌بوو‌که‌بریتی‌بوو‌له‌باسوق‌و‌سنجوق‌و‌بریشکه‌و میوژ ، وه‌نه‌م‌خواردنانه‌ش‌له‌سه‌به‌ته‌ی‌شوولدا‌نه‌گیران . وه‌هه‌روه‌ها‌شه‌ربه‌تی‌میوژ‌به‌جامولکه .

هه‌ندی‌له‌شاعیران‌هۆنراوه‌یان‌پیشکه‌ش‌کرد ، له‌وانه (بێ‌که‌س‌و‌أ . ب . هه‌وری‌و‌به‌ختیار‌زیوه‌ر) .

به‌م‌چۆره‌ئیمه‌ی‌لاوله‌وساله‌دا‌ئاهه‌نگی‌نه‌ورۆزمان‌له‌باوکی نه‌ورۆز‌سه‌نده‌وه‌و‌خستمانه‌ژیر‌ده‌ستی‌خۆمانه‌وه ، به‌لام‌نه‌و هه‌لوێسته‌ی‌پیره‌وه‌ری‌و‌روژاندو‌وای‌لی‌کردم‌نه‌م‌چهند‌دیره بنووسم‌هه‌لوێسته‌که‌ی‌پیره‌میرده ، ئایا‌پیره‌میرده‌به‌م هه‌لوێسته‌و‌کرداره‌ی‌ئیمه‌نه‌بێ‌چهند‌زوی‌بووبی‌و‌نه‌بێ‌چهند قینی‌له‌ئیمه‌ی‌لاوی‌خوین‌گه‌رم‌هه‌ستایی ، پیره‌میردیش

له‌وی‌بوو ، بانگ‌کرا‌بوو‌هه‌روه‌ک‌بانگ‌کراوان ، په‌نگه‌یه‌کیکی تر‌بوايه‌له‌جیاتی‌نه‌و‌نه‌هاتایه‌و‌هه‌زاران‌تیری‌خه‌ش‌و ته‌شهری‌تی‌گرتینایه .

نه‌مجا‌له‌کو‌تایی‌ئاهه‌نگه‌که‌دا‌که‌ده‌مه‌ده‌می‌نیواره‌بوو وه‌سه‌دان‌مه‌شخه‌ل‌ئاماده‌کرا‌بوو‌بو‌نمایشیک ، پینشیا‌زکرا ، که‌داوا‌له‌پیره‌میرده‌بکری‌به‌وته‌یه‌ک‌کو‌تایی‌به‌ئاهه‌نگه‌که‌بینی .

پیره‌میرده‌بانگ‌کرا « خاله‌گیان ، باوکی‌نه‌ورۆز ، ئیمه‌ی‌لاوی‌تازه‌پێ‌گه‌یشتوو ، رووی‌ده‌می‌تکا‌نه‌که‌ینه‌توی‌به‌نرخ‌بفه‌رمووی‌به‌وته‌یه‌ک‌کو‌تایی‌به‌ئاهه‌نگه‌که‌ته‌بینی ،

پیره‌میردی‌دل‌نهرم‌هاته‌شوین‌دوان‌و‌ده‌ستیکی‌گرت‌به‌سی‌به‌نده‌یه‌وه‌وتی : -

« ئیسته‌ش‌ئازاری‌زه‌بری‌تورکیا‌له‌مووره‌غه‌ی‌پشتمانی‌ت‌و‌ئه‌چنی‌له‌سه‌ر‌ئێوه‌ی‌کورد ، « پیرو‌که‌نه‌فت‌بووم‌و‌ئسته‌شه‌که‌تم‌له‌ش‌داهیزراوی‌هه‌ورازه‌پنی‌هۆنراوه‌و‌پۆژنامه‌و‌نه‌ورۆز‌بو‌ئێوه‌ی‌کورد » .

« به‌لام‌نه‌و‌فرمیسکانه‌ی‌ئه‌رژینه‌سه‌ر‌رووی‌پیرم‌فرمیسکی‌شادمانی‌یه‌چونکه‌من‌ئه‌ترسام‌که‌مردم‌مه‌شخه‌لی‌نه‌ورۆز‌بکوژینه‌وه ، که‌چی‌نه‌و‌مه‌شخه‌له‌پیرۆزه ، سوپاس‌بو‌خوا ، له‌ده‌ستی‌له‌رزوکی‌منه‌وه ، درایه‌ده‌ست‌ئێوه‌ی‌بازوو‌پولا ، « له‌منی‌پیره‌وه‌پیشکه‌ش‌کرا‌به‌ئێوه‌ی‌لاو ، « چهند‌شادم‌به‌وه‌ی‌دلنیا‌بووم‌که‌وا‌نه‌ورۆزی‌جگه‌رگۆشه‌م‌دوای‌من‌بێ‌باوک‌و باوان‌نایی ، .

پیره‌میرده‌کو‌تایی‌به‌مه‌ی‌خواره‌وه‌هینا‌که‌ئه‌لی :

« به‌سه‌ر‌شاخی‌ئه‌راراتا‌به‌لاوک‌پیره‌میرده‌سه‌رکه‌وت ، « ئه‌لی‌شوینم‌که‌ون‌کورگه‌ل ، شه‌وی‌سه‌که‌وتنه‌ئه‌مشه‌و ،

به‌م‌شیوه‌یه‌پیره‌میردی‌شاعیر‌هه‌لوێستی‌دلسۆزانه‌ی‌خوی‌نواندو‌کو‌تایی‌ئاهه‌نگه‌که‌هات‌به‌وه‌ی‌به‌سه‌دان‌مه‌شخه‌لی‌ئاگره‌وه‌پژاینه‌ناو‌شه‌قامه‌کانه‌وه‌بو‌خو‌پیشاندان ..

له بیره وهری روژی چه ژنی نه وروژدا

له لایه ن دوژمنانی گه له که مانه وه کو مه لیک لومه یان ده خسته پال نه وروژه پیروژه .. لاوان و روشنبیرانی گه له که مانیش به نهینی یابه ئاشکرا هه ریادی نه وروژه پیروژه یان ده کرده وه وشه وانی نه وروژ له سه ر لوتکه و جیگا به رزه کانی ئاگره گره که ی نه وروژیان ئاگره داو بلیسه یان لی هه لده ستان نه گه ر له ژیر لوله ی شه ستیری دوژمنیشا بویه بی نه وه ی سل له دوژمن بکه نه وه یادی نه و چه ژنه پیروژه یان هه رده کرده وه ..

هه ر بویه له سالی (1950) دا له شاری سلیمانی کو مه لیک له لاوان و خوین گه رمانی نه وشاره خویمان ناماده کردبو بو نه وه ی یادی روژی چه ژنی نه وروژ بکن و نه و چه ژنه یه بکن به چه ژنیکی سیاسی چونکه پیشتر ماموستای به رزو نه مر خوا لیخوشبو بیره میردی کورد خوی هه موو سالیگ وه که چه ژنیکی فولکلوری یادی نه وروژه ی ده کرده وه و مه نجه له دوله ی ده برد بوگردی (مامه یاره) به لام نه و ساله یان وه که وتمان لاوانیش به شیوه یه کی ئاشکرا ده یان ویست روخسه ت له میری وه ربگرن و چه ژنه که یان فره وانتر بکن .

براده ریک بو ی گیرامه وه و وتی که ئیمه له به رده رکی سه رای سولیمانی بوین خویمان ناماده ده کرد بچین بو یادی روژی چه ژنی نه وروژ بیره میرد له ولاره خو یو گوچانه که ی هات بو ناومان و وتی ده ی به قوربانانان بم لاوان ... ئیمه ش تیکرا وتمان خاله ده ی هه ر ده لی نه وروژ نه وروژ فره مو شیعریکمان بو بلی و تائیمه ش ... بیره میرد وتی راوه ستن بابچم بو لای کاکه .. له ولاره هاته وه و قه له مه که ی ده ره یناو ته نانه ت

نه وروژ نه و روژه پیروژه یه که گه له که مان له هه موو سالیکیدا ئاهه نگه و زه ماوه ندی بو ده گیر ی و ، نه و روژه میرویه ی به روژی چه ژنی نه ته وایه تی خوی زانیوه و -ه زاندریت و بی سی و دوو کوردیش وه که هه موو نه ته وه یه کی رووی نه م جیهانه پان و به رینه چه ژنیکی نه ته وایه تی خوی هه یه که روژی چه ژنی نه وروژه .. پیروژی روژی چه ژنی نه وروژ جگه له وه ی که چه ژنی نه ته وایه تی گه له که مانه نه وروژه پیروژه روژیکه له کوتایی پشووی زستان و یه که م هه نگاوی یا با بلین یه که م روژی به هاریشه نه وروژه پیروژه یه که سه رماو سوله ی زستانی سامناک گلله ی لیژ ده بیته وه و چی تر زه وی و گول و گولزارو .. نه زیه ت نادات و نه وانیش له ژیر له پی رزگار ده بن و باره قورسه که ی سه رماو سوله و به فر لاده چی و تیشکی هه تاوله جه سته یان ده دات ... جا نه و روژه پیروژه که ئیمه ی کورد له هه موو کوردستانی خوشه ویستدا ئاهه نگه و زه ماوه ندی بو ده گیر ی که یه که م جار وه که داستانه که ی کاوه ی ئاسنگه رو سه رهن گلی کردنی زوحاکی زوردار که زور جار بیستومانه و بو مان گیردراوه ته وه له لایه ک ، هاتنی به هاری خوشی و شادی و نه مانی سه رماو سوله .. هه ر دوکیان هه ر سه رکه وتنی به ره ی خیره به سه ر به ره ی شه ردا .. که واته ئیمه ی کورد ته نانه ت چه ژنه که شمان هه ر خیر و خوشی و شادی یه ... جا بویه گه له که شمان دوواروژی هه ر خیر و خوشی و ئاهه نگه و زه ماوه نده ده بیت .. جا به بیره وه ری زوربه مان له بیرمانه که ئیمه ی کورد نه و چه ژنه یه مان لی قه ده غه کرابوو نه یان ده هیشت وه که پیویست یادی نه و چه ژنه پیروژه مان بکه ی نه وه و هه ر روژه ی

نه وروژنامه كهي

نه و بيره وهري به كاريگه رانه ي هرگيز له تهختي سينه و لوچي بيروهوشدا ناسريته وه .. نه و لايه نانه ن كه وهك بوويه كي زينه و بهرگي رهسه نايه تيان پوشيوه و پولي گرنگ له پهره پيدان و پيشكه وتني كومهلگاي مروفا نه بينن ، نه و لايه نه گهش و به جي يانه شايسته ي پيروزابيي و له بيرنه چونه وهن .

سا نه و لايه نانه له چ بارو دوخيكدا سهريان هه لدا بيت ، يا له هر مه نزل و شوينكي نه م دنيايه دا رووي دابيت هيچ جياوازي ني به .

هر بويه كاريكي ناسايي و سروشيته يه ؛ ديارده و روه داوه گرنگه كاني نه م دنيايه له سه ره تادا ته نيا له كونج و مه نزليني نه م سه رزه مينه دا رووبدات .. چونكه له راستيدا كاري نوي ي و داهينه رانه هر له خووه سه ره له نادات و له دايك نابيت به لكو به سهختي له گهل هوو بارو دوخي گونجاودا گري دراوه و پيوستي به زه مينه يه كي له باري نه وتو هه يه كه به جو رو شيويه يه كي سروشيته له دايك بيت .

نه وروژي كورديش له نه نجامي كه نه وكولي نه و جامي تووره يي به هاتوته كايه وه كه سهختي سروشيته زستاني ناوچه كه قلمي كردوته وه وه دهسته چلكه ي سته مي زوهاك ناگري تي به ردا .

من له و واته يه مه به ستم نه وه ني به ؛ به تيروته سه لي له رووي ميژوي يي و راميايي به وه له چوني يه تي نه وروژو راپه رينه كه ي كاوه بدويم و چه پكه تيشكي سه رنجيكي پيوستي ناراسته بكم .. به لكو ته نيا له كلاو روژنه ي ديارده ده گمه نه كاني شاري سوله يمان يه وه گولي دهسكه نه كراوم به يه خه ي نه وروژدا نه كه م به وه ي چون له و روژه ي نه م شاره دامه زراوه ، كه م و زور له لايه ن روشنييرو نه ديب و كه له پياوه كاني يه وه هولي بي وچان و ته قه لاي بي پايان له پيناوي ژيانه وه وه چه سپاندني كه لتووري نه ته وه يماندا دراوه ، هر له بواري جه ژني نه وروژدا [شيعر هوئراوه ته وه و نا هه نگ سازكراوه و سه يران ريك خراوه ..] . به كورتي شار خروشاوه ، تاواي لي هات نه م بوونه پيروژه ميژوي يي به له سه رانسه ري ولاتدا به م جوړه ي ئيستا چه سپاوه .

كه واته نه و ته قه لايه به ته نگه وه هاتن و پاراستني لايه ني

پيره ميږدي نه مر كاغزيشي بي نه بوو پارچه يه ك كاغزي له زهوي هه لگرته وه و اش بزانم مقه باي پاكه ت بوو .. دهستي كرد به نوسين و دايه ده ستمانه وه ... كه خويندمانه وه ته ماشاده كه ين نه و سروده نه مردي (نه وروژه) و ده لي ؛ -

نه وروژي سا ؛ تازه يه نه وروژه هاته وه

حـ ژنيكي كوني كورده به خوشي و به هاته وه

تا دوايي ..

ئيمه ي هر له وي دامانه دهستي كاك صالح دي لان تا تاوازي بو دابني و كاك قادر دي لاني براشي موسيقاي بو داناو روژي دوايي نه يه كه م دهست بي كردني نا ههنگي نه وروژ به و سروده نه مره كرايه وه كه تائيستا كه ش نه و سروده نه و تاوازي موسيقايه ش هر نه مره و نامري و هه رده مين ي و هه رتازه ش ده بيته وه ...

سال به ساليش سروده نه مره كه ي پيره ميږدو نه وروژه پيره كه ي گه لي كورديش هر له گهل گول و گولزاره كاني كوردستان نوي ده بنه وه و بو نو به رامه تيان خوشتر ده بيته وه .. بو يه به هيواي نه وروژي نه مسلمان كه نه وروژيك بيت له هه مو نه وروژه كاني سالاني پيشتر به خوشي و شادي و ناسايشي گه له كه مان ياد بكره ته وه و كوردستانيكي ناسايش و به هاتز بيته كايه وه و هه موو كو نه دوستو براده رو هاوړي يه كه دهست له ناو دهست بكن و ناگري نه وروژ بيكه وه خوشتر و بليسه دارتر بكه نه وه و دهست به سنگدرا بوه ستن بو ساليكي خوشتر و ئيتر يادي روژي چه ژني نه وروژ له هه موو لايه ك پيروژ بيت و بيكه وه چه ژن بكن ..

يادي سه ربازه ون بووه كاني روژي جه ژني نه وروژ فه راموش نه كه ين و دهست به سنگ و ريزيان لي بنين و دهست نيشاني چا كه كانيان بكن و نه و نه ركو نازارانه ي كه چه شتويانه له ريگاي ناساندني راستي روژي جه ژني نه وروژ به كومه لان و دانيشتواني كوردستان و خزمه تي وشه ي كوردي و كه ئيستا بوته پرديكي بان و به رين و لاواني نه ته وه كه مان پياتا ده په پڼ و بي نه وه ي ساتمه بكن و سه رهن گل بين ..

دووباره جه ژني نه وروژ له هه موو لايه ك پيروژ بيت و بيكمانه وه بيت .

مه لایبرایم

عه بدوللا عه زین خالد
سوله یمانی

بوئراوه .

به نمونه په نا ئه به مه بهر [نه ورۆز نامه] به
ناوبانگه که ی مه لایبرایم ... ئه وه ی له م نه ورۆزنامه یه دا وتراوه
گیرانه وه و به رچاو خستنی شریتی سینه مای بیرو وراو
هه لویستی ئه وساو سه رده می خه لکی شاری سوله یمانی یه
به رامبه ر به واتای نه ورۆزو به پیره چوون و باوهش کردنه وه
بوی .

مه لایبرایم : خاوه نی « نه ورۆزنامه » به ناوبانگه که ی
سالی ۱۹۱۸ مه لایه کی ئاینی شاره زاو دلسۆزبوو ، ده رامه تی
ژیانی به ده ری وتنه وه به دی ئه هینا له گه ره کی ده رگه زینی
شاری سوله یمانی « حوجه یه کی » هه بووه ، نووسین و
خویندنی ئاینی ی فیری قوتابیان ئه کرد .

مه لایبرایم له سالی ۱۹۱۸ دا نه ورۆز نامه یه کی به پیرو
قه شهنگی هونیوه ته وه و به شیوه یه کی وردو جوان و دروست
دیمه نی ئه و سه رده مه ی سه یران و ئاههنگی نه ورۆزی خه لکی
شاری سوله یمانیمان بو ده رنه خات .

ئه مهش چه ند کۆپله یه کی ئه و نه ورۆز نامه یه یه .. که هه ر
کۆپله ی دیمه نیکی دلرفینی ئه و سه رده مه ئه نوینی :

نه ورۆزه ئه یامی فراغ

هات وهختی ته فریحی ده ماغ

خوش بوو چه م و گولزارو باغ

نه ت بئی له خه م وهك لاله داغ

* * *

نه مرۆز نامه که ی مه لایبرایم ناوه خنی نه ورۆزمان بۆشی
ئه کاته وه :

نه مرۆز صاحب یه ومون فه ره

جه ننه ت مثاله به حرو به ره

نه مرۆزه بوفه تح و ظه فه ر

نه ورۆزه زۆر عوشره ف ته سه ر

* * *

نه ورۆزه بو سه ق و صدفا

که لتور سامانی به ته وه یی و میژویی کورد نه گه یی
ئه وی به دلنیایی یه وه راستی یه کی بی گومانمان بو
ده رنه خات ئه وه یه : له سه ره تای چاخ بیسته وه نه ورۆز وهك
جه ژنیکی خومالی و نه ته وه یی رۆژ له دوا ی رۆژ پوخساری
گه شترو ناوه روکی ره سه نتر بووه

هه ر زۆر له دیره وه له شاری سوله یمانی نیمه دا ئه ر
هه سه ته پیروزه له سه ره تادا له ناخی قولایی ده روونی نه وزاناو
رۆشنییرانه دا خرۆشا که گوش و په ره ده ی زانیاری وزانستی
ئینی ئیسلام بوون ، ئه م راستی یه به لگه یه کی زیندوه بو
هه ره چ دنه وه ی به ندوباوی بئی بنچینه ی نه یار که نه وترا :

گوایه جه ژنی نه ورۆز ، جه ژنی ئاگر په رستانه !! ..
ستیان وتوه : « به ری تیشکی خۆر به بیژنگ ناگیری » واقع
خوی زامنی بوچ کردنه وه ی هه موو قسه و قسه لۆکیکی
به وه یه .

دیاره یاد کردنه وه ی جه ژنی نه ورۆز له لایه ن مه لاو
هه قی مزگه وت و ماموستا و قوتابی « حوجرکان » هه وه له کاتی
نه و راستی یه وه هه لقولاوه : گه ر نه ورۆز رۆژو بوئه یه کی ته واو
تییته نه بئی به نه ته وه ی کورده وه ، ئه وا بئی گومان خاوه نی
هه شیکی سه ره کی یه تی .

نه و ته قه لا دلسۆزانه یه ی له م بواره دا له لایه ن ماموستای
حوجره « قوتابخانه ئاینی یه » کانه وه دراوه بو ژیا نه وه و یادو
سیره وه ری رۆژی نوئی سالی تازه ، بایه خیکی گرنکی هه یه
هه تاییه ت له رووی رۆشنییری و میژویی یه وه ، به نمونه ئه و
هه ست پیشکه ری یه داهینه رانه یه ی له سالانی جهنگی یه که م و
هوا ی جهنگ دراوه له شوینیکی وهك شاری سوله یمانیدا
بیویسته بایه خیکی گه ره ی بئی بدری و هه روا سووک و ئاسان
فه رامۆش نه کریت و جیگای شیایوی خوی له ئه ده بی کوردیدا
بی بی ری .

له ناو رۆشنییرانی شاری سوله یمانیدا نه ورۆزو جه ژنی
نه ورۆز ته نیا بریتی نه بووه له ئه ده بیکی ساته وهختی و
نوویراویکی رووت ، به لکو ئه و نه ده به نووسراوه ی سه بهاره ت به
جه ژنی نه ورۆز تومار کراوه په نگانه وه ی راستی و واقعی
پۆزگاری سه رده مه که ی خوی بووه به کرده وه هه نگاری

نه وروژه بو ميهرو و وفا
نه وروژه بو ده فعي جه فا
نه وروژه بو عه يني شيفا

مه لا برايم باري سه رنجي روشنبيري سه رده ميكي شاري
سوله يمانی به رامبه ر نه وروژه ده رنه يري نه وه تا زور
هوشمه ندانه نه و بونه ميژويي به سه سروشته وه گري نه دات :

رووي چله شورو شهري
به فرو سه هوئي مه رمه ري
زستان و بای سه رصه ري
کوي ناگرو داري ته ري

دوو کهل فرارو ده ربه ده ر
سه رما به شوينيا بي نه سه ر
به فريش که بو سه رما سوپه ر
روچوو له داخا قور به سه ر

غونچه له سه ر چل کومه له
بلبل په رکرد به ته له
چه م پر له پونگه و کووزه له
مر ، که وته هيلکه و جووجه له

له نه وروژنامه يه دا تابلويه كي ره نگين و جواني سروشتي
ژياني نه و سه رده مه ي گوند نشينه کاني سه و روبه ري شاري
سوله يمانيمان نيشان نه دات :

کاردوکنر واهاته شار
پيشوک و شنگو هاوده ستي يار
ترشوکه مزرو ناوادر
به ندوکه پيشه نگی به هار

دياره نه و ديمه نه ي له نه وروژنامه يه دا خوي نه نويني له
سه رته ي سالي تازه و ته ري به هاردايه .
ئاخو له و کات و دهمه ي نه وروژنامه که ي تيډا نووسراوه ته وه
خه لکي شاري سوله يمانی چون چون پيشوازيان له جه ژني
نه وروژو ته ري به هارکرده ؟

چمکيکي دي نه وروژنامه که زور به قولی نه و لايه نه مان بو
روشن نه کاته وه :

نه مجا له شوکرانه ي ظه فهر
سه يران که ران بابجنه ده ر
خه رچ که ن دراوو سيم وزه ر
لي نين پلاو و گوشتي مه ر

هه لده ن گوئي خيوه ت له ده شت
ره نگينه سه حرا وه که به هه شت
شه کراو بده ن نه وسا به ته شت
چايي بگيرن هه شت به هه شت

چه م پر له لاله و شه ست په ره
سه حرا به نيرگز نه نوهره
روژي سه فاي سه يران که ره
حه لوای شه کر بينه و وه ره

لورکه و فرو ، و ميسکي عه بير
ريکه وت له گه ل خورماو په نير
هاو به زمي چايه ماست و شير
قه يماغيش بو هه نگوين نه سير

چه ند خوشه زوو وه ختي سه حه ر
سه ف سه ف قونابي بچنه ده ر
سه لته و که وای جوانيان له به ر
خورماو په نيريان هاوکه سه ر

کاريژه که ي حاجي مه لا
بوي چووي که نه ختي لابه لا
تا شه کرو چات مابي له لا
ياري ي که بي ترسو به لا

ئالان و پاساری

بکر باراوی سلیمانی

هه موو به یانی یه ک زوو زوو پاساری یه دهنگ خوشه که دههاته بهر په نجه ره ی ژوره بچکولانه که ی « ئالان » و به جریوه جریویکی ناسک ئالانی له خه وه له ئهستان و روژ باشی ژنه کرد .

هه روژیکیش ئالان نه خوش بوايه ، نه و روژه چوله که پاساری یه که له جاران زیاتر سه ری ئه داو دههاته لای ئالان : به دهنگه خوشه که ی خوی گورانی بو ئه ووت و زه رده خه نه ی نه خسته سه ر لیه ته نکه کانی و نازاری نه خوشیه که ی که م -ه کرده وه . زور جار ئالان له خوشی دا له جیگا که ی دههاته -ه ره وه و به ره لای په نجه ره که نه چوو . پاساریه که ش به به رده میا نه که و ته قوونه قوون و له په نجه ره که دور نه ده که و ته وه .

وای ئهات ئالان و نه و چوله که پاساری یه بوو بوون به دوو هورری ی یه کتری . روژ له دوا ی روژ یه کتریان زورتر خوش -ه ویست . ته نانهت شه وانیش نه و دووانه بییری یه کتریان -ه کرد .

ته ویکیان ئالان که و ته بیر کردنه له پاساری یه خوشه ویسته که ی و له دلی خوی دا ووتی : -

بوچی من نه و پاساری یه جوانه نه گرم و له ژوره که ی خومدا - اینه نیم ؟! شه و روژ له بهر چاوم بیت ؟ خواردنی خوشی بنه می ، تا لیم دور نه که ویته وه ، زورتر گورانی خوشم بو بلی ؟ ئالان له دلی خویدا نه و بریاره ی دا . کاتی به یانی زوو پاساریه جوانه که هاته بهر په نجه ره ی ژوره که ی ئالان و پوژ باشی ئی کرد . ئالان په نجه ره که ی کرده وه . پاساری بو ماوه یه که هه لفر و دافر ی کرد و له بهر ده میا نیشته وه . ئالان

په لاماری داو له نیوان هه ردوو دهسته خرپنه کانی دا بهندی کرد ! تکای له دایک و باوکی کرد تا قه فه زیکی خنجیلانه ی بو بکرن و پاساری یه که ی تیا به ندبکات . پاساری نه مه ی زور پی سه یربوو . پییری له و روژانه ده کرده وه که تا خور ئاوا ، نه م چلو نه و چلی دره خته کانی ده کرد . کام شوین به رز بوايه به شه قه ی بال خوی نه که یاندی . چوله که پاساری وای ئهات ، روژ له دوا ی روژ لاواز نه بوو . گورانی یه خوشه کانی له بیر ده چوو ه ! خوارده نه خوشه کانی ئالانی بو نه ده خورا ! ئالان نه مه ی زور پی ناخوش بوو . به تایبه تی کاتیک ئالان نه خوش که و ت و پاساری یه که به بی دهنگی سه ییری نه کرد و تی ی نه روانی . نه نجام ، ئالان له م کاره ی خوی په شیمان بووه . بریاری دا که پاساری یه که نازاد بکات ، تا وه ک جاران به دهنگه خوشه که ی هه موو به یانی یه که خه به ری بکاته وه و گورانی بو بلی ! به یانی زوو ئالان پاساری یه که ی له قه فه زه که رزگار کرد . پاساری دای له شه قه ی بال و به ره و به رزایی ئاسمان و کیوه کان هه لفری : له و روژه وه پاساری بریاری دا که هه رگیز نه که ریته وه بو لای ئالان و جاریکی تر خوی له مندانان نزیک نه کاته وه .

نان

ژنفیسینا : فولفگانگ بورشارت

وه رگیان ژنه له مانی : عبدالواحد عبدالله

بورشارت نفیسه فانه کی نه له مانی یه ناف و دهنگیایوی بوی رهنگی چو بوو کو به ره مه میت خو پی نه خشان دین ژ هه ژاری و نه خوشی و بیزاریا هه می خه لکی پشتی جهنگا جیهانی یا دووی . بورشارت ل سال ۱۹۲۱ ل باژییری هامبورگ بی هاتیه سه ر دنیا یی ، پشتی خاندن بدیمای ئینای ببو (په رتووک

فروش) . پشتمی چند ساله کا بو سه ربازو گه له ک جاراژی بی بریندار بوی ، هاتبوو گرتن ژ لاین رژیمه هیله ری فاشیست هه ژ بهر نه رازی بوناوی به رامبه ری رژیم . پشتمی جهنگی بیهانی یادووی بدیمای هاتی بورشارت بوو ده هیله ری سینه ماییو پاشی بوو نه کته ره کنی بناف و دهنگ . بورشارت ژ بهر نه گه راوی نه خوشیا لوی یا کو چند ساله کا کیشای بی نوژداری چوو بهر دلوفانییا خودی پشتمی ژ بی وی گه هشتیه (۲۶) بیست وشه ش سالی . بورشارت گه له ک به ره مین هونه ری بیست هه مین ژ چیروکاو هوزاناو ده قیت شانوگه ری . نه فه ژی نیکه ژ چیروکین وی بیست کورت لبن نافو نیشانین (نان) .

جلفه ک فی که ت نیگسه ر هشیار بو کات ژمیر دووو نیقی شه ف بو ، باش داسه ر هزرا خوکانی نه فه بوچی هشیاریو (شاه ..! لروژا مروغه ک لتشته کی هلنگفت) ژنکی گوهی خو باش داسه ر کانی نه و چ بو، بی دهنگ و مهنده هوش ما ! دهستی خو دریزکره ته ختی بره خ خوفه و هیدی لی گیرالی چونه دین بیهناوی هاته سه ری دفنی و دلی وی خود قوتا ژ ترسادا ، رابوفه و قه ستا ژورا دهنگ ژی هاتی کر . لوی تارستانن هه ر چه و ابیت خو بوژورا خارنی گه هاند . گه هیشته بهر ده رگه می ژوری و د ده ری دا راهه ستیاو ته ماشه کر کانی نه و چ بوژنکی باش به ری خو دایی دیت تشته کنی سهی بی بره خ کومه ری نا نامانافه بی راهه ستیا به ، ژنکی هیدی دهستی خودریزکره چرای و هل کر . ژنک ماراهه ستیا به رامبه ر نه و تشتی سهی شه فه کات ژمیر دوو نیقه لژورا خارنی .

ته به کا نانن لسه ر میزی ، ژنکی به ری خودایی کونه وی نان بی برت برت کری و چه قوک ژی یا بره خ ته به کانا نی فه و هه روه سا میزه یا بره ژ برتیت نانن . هه ر روژ به ری بجیت بنقیت وی میزه باش باقژ دکر لی وی گافی میزه یا تژی بوژ برتیت نانن و چه قوک ژی بره خ فه بو . ژنکی هه ست بی دکر کانی چه وا هیدی هیدی سه رما ژنه ردی دگه هشتی پاشی ژنکی به دی خو ژنه به کا نانن و هرگیرا .

میرکی ته ماشه ی ره خیت خوو ژوری کرو گوت :

- نه ز دبیزم تشته ک لقی ری بوو ...

ژنکی ژی گوتی :

- من ژی دهنگه ک گولی بو ...

بوژنکی دیار بو کو میری وی بی پیره هه روه کی ژبی وی گه هشتیه شنیست و سی سال بی . به لی هه می گافاژی میرک لنک خو بی وه سا بو کو هیژ بی گه نجه و هزدکر کو بشه فی ژنک وه سا یا دیاره کو یا پیره (لی نه فه ژی دبیت دهر چیرا یا دیار بیت کانی یا پیره یان ژی یا گه نجه) .

نینا میرکی گوتی :

- تو هوسا پیخاس دی ته سار بیت پیقی یه تو پیل افخو بکه به بی خو .

ژنکی نه شیا زیده تر به ری خوده تی ژ به روی چه ندی کو نه وی هوسا دره و کر پشتمی (۲۳) سی و سی سال شوی بی کری . جاره کا دی میرک هات و دجوو و دگوت من لقی ری یان ژی لویرا هه نی گو ل تشته کی بی . ژنکی ژی هه روه سا نه و دهنگ لبه ر به رزه دکر . ژنکی دهست هافیته ته به کانا نی ژسه ر میزی راکرو میزه باش باقژ کر ژ برتیت نانن میره کی جاره کادی گوت :

- نه ... نه دبیت چونه بیت ...

ژنک چوودا یارمه تی یا وی دهت و گوتی :

- هلو جامیرو هلو ... چونه بو ... دبیت نه و دهنگ ژ ده رفه هات بیت ، هلو دی ته سار بیت لسه ر نه ردی هلو هه ره سه ر جهی خو . میرکی دپه نجه رکی را ته ماشه ی ژ ده رفه کرو گوت :

- به لی ... ژ ده رفه هات .. نه ز دبیزم لقی ری بو ...

ژنکی دهستی خودریزکره چرای (پیقی یه نه ز چرای بقه مرینم ژبه ر دا نه ز هه ر ته ماشه نه که مه ته به کا نانن و دا نه و هزر نه که تن کو نه ز دزانم کانی نه و دهنگ ژ چ دهات :

- هلو جامیرو هلو ...

ژنکی دهست دا چرای و فه مراند .

- هلو .. دبیت دهنگ ژ ده رفه هات بیت یان ژی دبیت ژ شرکا ناشی بیت وه کی هه وا لی ددهت و بدیواری .

دکه فیت . هه ردوکا ب پیژنا دهستا هیدی هیدی قه ستا ژورا نفستنی کرو هه ردوک د ره جفین ژسه رمادا هندی سار بو نینا میرکی گوت :

- به لی .. هه وا بو .. بشه فی هه می هه وا بو ... ژنکی ژی هه ر دبه ررا دگوت :

بابو کورپو نه وروز

محمد سلیم سواری

سهر ته نشتا راستی خو قولپانده سهر ته نشتا چه پی ..
ما گوئی خودا سهر دونیایی ، زانی ژ نیف شهف ویغه یا
بورې .. که ته سهر که لیژا پشنا خو ، ما د کاریتا فوکری دهنگی
پیژنه کی هاته گوها بهری دهنگی پیژنی بدویمایه بهیت ...

هندهک ناخ د ناف کاریتاو نیراړا وهرییا سهر نفینکیت بچویکیت
وی ... گوئی خول وی پیژنی فه چین ، ترسا وی نه ویو ، کا
لفی ده می شه فی کی یه هاتیه سهر بانی بهری وی مال کولین و
بیخویری هه که ئیک تشته کی تیدا پافیت ، چونکی بهری شهش
شه فا بچویکیت گوندی کیتکه کا مرار د کولبنی را هافیت بود
کوچکی وان دا .

رهوینا سه یه کی هاته گوها .. زانی نه و سه بو ، لسهر بانی ،
چونکی قومبانکا بانی وان هندا نزمه ، سه و گارهش و ده وار ب
سانه می تینه سهر . نه ژدل رابو ... د ناف نفینیت خوروینشته

- به لی .. هه و ابو ب شه فی هه میی .. شپکا ئافی بو ... ئینا
هردووک گه هشته سهر جهیت خو ، پشتی میرک چووی دبن
جهاغه زی هه ردگوت :

- به لی دبیت ل ژور بیت یان زی دبیت شپکا ئافی بیت . ژنکی
هزر دکر کانی چه وان وی خر خرا خه وی ژ خو ئینا یا پشتی
نه وی دره و کری ، ئینا باوه شکا وی هات و ژنکی گوتی :

- دنیا .. گه له ک ساره .. نه فه نه ز چومه دبن جهاغه ..
شه فاته بمینت خوش . ئینا میرکی گوتی :

- شهف خوش .. به لی ساره دنیا . لی گه له کا خوشه . پشتی
بیپنه کی بی دهنگ ماین ژنکی بهیست کو هیدی هیدی زه لامی
وی بی تشته کی دجویت ، ژنکی بیپنه کا کویر یا هیدی هلکیشا
ژیهر دا وی هزر نه کر باکانی هیژیا هشیاره لی به رده وام نه وی
هه دجووی و دووماهی هیدی هیدی ژنک نفست . روژا پاشتر
پشتی میرک هاتیه مال ژنکا وی چار پارچیت نانی بو ئینان ودانی
ژیهر وی چه ندی کو نه وی هه روژ بهس سی پارچیت نانی
دخارت . ژنکی گوتی :

- ها نه فه بوته چار پارچیت نانی تو دشینی بخوی لی نه ز
نه شیم گه له ک نانی بخوم ... بخو جامیرو گه له کی بخو . (ژنکی
بهری خودا میرکی کانی چه وان نه ولدور ته به کانی دزقوی و
نان دخار) . میرکی های ژنکی نه بو کانی بهری خوده تی یان
نه ئینا لناف بهینه کی میرکی گوت :

- نه ری پا تودی چه و بهس دوو پارچیت نانی خوی ؟
- ما دوو پارچه بو ته نه پیچه کن ؟
- نه ... نه بهسه نه ز نه شیم ئیفاریا گه له ک نانی بخوم ... بخو
جامیر بخو ... پشتی بیپنه کی ژنک زی رینشته خار لبن روناها
جرای .

تییینی :-

نهف چیروکه من ژ نه له مانی یا کریه کوردی .

خاری .. پشتی سهری خو لسه ر بالیفکی بلندکری .. دست
 دا ، به ندوشکا خو هسک گریدا ... هر دو دستیت خودانه
 که زیبت خوب سهر ملیت خودا هافیتن ... که فنکا خولسه ری
 خو گریدا .. ته زنگیت سهرمای ب سهر گیانی دا چون ، بی
 نه حسیا کو دنیا گه له کا قهرسی و ساره ... سهرمای خول
 هنافیت وی دا .. بو شوق شه قا ددانیت وی ، ژ سهرمادا خو
 لسه رتیک نه دگرتن .. هیدی ب په حنکا دهستی راستی چافیت
 خو په رخاندن و ژ پرپیچی پاقش کرن .

- دادی د سهرمادا .. خهوا من ناهیت .

- دایگوری .. نوکه دی چم هندهک دارا ئینم دا د کوچکی دا
 هه لکه م .. دا وه گهرم بیت .. نوکه چافیت خودانه سهرتیک و
 بنفه .

- نه ز نانقم .. خهوا من ناهیت ، نه ژی لگال ته دی هیمه
 دهرقه .

- دی هییه دهرقه چ ؟

- دا هاری ته بکه م .. ما نه هرگاف تود بیژی من : توزه لامی
 مالی بی .. خوزیخ که .. فیچا لگال ته دی هیم .. دا بزانی نه ز
 ناترسم وزه لام .

دهیک سهری خو ژ دیواری فه کر .. کلیلا داری ژ کوله کی
 دهرکر .. پشکیت کلیلی هافیتنه دورکا دهری .. چیرینا
 دهرگه می کچا مه زنتری ژ خه و هشیارکر .. لگال دهیک و برای
 خو ، هه می پیکفه چونه د به رسفا مال فه .

ههرسی لوا را گه ریان .. دا هندهک هه شکا بین ، چوهه شک
 نه دیتن .. کچکی گوته دهیکا خو : -

- داوی دا بچن هندهک هه شکیت سونی عه مری وان بینن .
 بنه زمانه کی ترس و بله ز .. کورکی گوت ..
 - نه ، نه چن نه زی د ترسم .

- کورپی من .. شه فه نه م ژی ناچن .. هه که مه چیتر مه
 بهنگیفن .

هیش ناخفتن ژ ده فی نه دهرکه تی ، کچکی گوت :

- ما مه چیترا چ ژ مه یه ؟

- کچا من بی بچته دزیا هه شکا مه چیتر دی هنگیفن !

- دادی ، ته نه د گوت : سونی عه مری .. وی روژی فه رده کی
 کا مه د کادینی فه دزی بو .

- به لی بخودی .. کچا من وه سا بو .

- باشه بو مه چیترا سونی عه مری نه د هنگافت هه کو فه رده کی کا

ما به ری خودا بچویکیت خو ... دیت کچا وی .. بهرکا لسه ر
 چوی .. د سهرمادا خویا کریه گولچک ، پشتی بهرک کیشایه
 سهر .. بهری وی ف کورپی بچویک که ت ، لسه ر جها ، خو
 سهرک و بنک کربو .. سهری خو دانا بوسه پیته خویشکا خو ..
 پیته خو دانا بونه سهر بالیفکی .. ده سنت دا لفکا بهرکی کیشا
 سهر کورپی خو ، پشتی سهر جها درست کری .. هنگی گه له ک
 گوشه و بوسیده بو .. بو هر دو بچویکیت د بن تایی بهرکی فه
 دل لی کوزری ، سهرماتیا دنیایی پتر دلی وی نازانت دا هنده
 بنیشت ، کزگریکی خول که ویی دا .. چریسکیت روندکا ژ چاقا
 په شین .

دفا بزانته ، کا قه د خه ون دیتنه (نه فه دوساله نه ز د خه ونا خو
 دا ژی نابینم .. خوزیا من نه وه بهس ببینم ، کا حالی وی
 چی یه .. چهندا خوشه ببینم .. خودی نابت د خه ونی ژی دا
 خوشی بیته بارا مه .. ما دی خه ونا ژ کیفه بینن .. یا خه و لی
 نه هیته .. چه وا دی خه ونا بینت .. فی سهرمای خه وژی له یا
 کریه هزرت) .

چوبه رده ری ، پشتی پیلافا لاستیکی دایه سه پیته خو .. پشت
 خوزفربی ، بهری وی ف کورپی وی که ت ... د جها را چاف لی
 دا زلبون .

ب دهنگه کی مه لیل دهیک گوتی : -

- کورپی من بخو بنفه .. دنیا نیفا شه فی یه .

مه دزی ؟ ئه ری سه را هندهك هه شكبا بو سووتنی دی مه هنگیفن ؟

- كچا من ب روژ سو فی عه مەری كا دزی بو .. ب روژ مه چیتەر جول كه سی نا كه ن .. به س ب شه ف خه لكی د هنگیفن !
- نه وژی بکه یفا خونه !

- هشبه .. وه نه بیژه .

بهره سفکی ده یکی دوسی ته پکیت دارا هه لگرتن .. برنه د ژورفه ، پشتی ده رگه ه گرتی .. دار کرنه د کوچکی دا ... هه لمور شه کولا .. پوف کری ، دا هندهك په ل گه شبین .. دا نگری پی هه لکه ت .. به لی زی ناگر نه به ربو ته پکیت دارا .. کادی چافیت وی و بچویکا تژی روندک کرن دا د بیرا وه بت وهك خه لکی چو بفرژی مه نین ، دا ئیفاریا دارا بخو پی بکه لیشن .. تا نه فه به سهری مه نه هیت .. نه و جامیر ، بابی سهر داری .. هه می ئیفاریا بو مه دارا د که لیشنت .. به لی لقان روژا نه وژی نه لاله .. بی چویه نیچیرا په زکیویا .. نه م ژی مانه مه حتل)

پشتی وان هزرا سهری گورجی کره هیلین ، گوته بچویکیت خو :-

- نوکه دی ئوده گهرم بیت .. هه رنه سهر جهیت خو .

کوری هه ردو ده ستیت خول هستوی ده یکی وه راندن و گوتی :-

- دادی ، دی چمه سه جهیت خو .. به لی تو بخودی چیروکا بابی من بو مه بیژه .

- چیروکا چ ؟ بابی چ ؟ کوری من هه ره بنفه ، ما تو نا بینی .. نی نیفا شه فی یه .. هنده دی دیکلیت سپیدی بانگ دهن .

- دادی هه که تو حه ژ من د که ی و ته دقیت بنفم چیروکا بابی من بو مه بیژه .

دویف ئاخفتنا کورکی را ، کچکی گوته ده یکا خو

- دادی ، تو بخودی دی براکی من نه هیله .. تشته کی بو بیژه .

- دی بلا نه زدی وه ناهیلیم .. به لی هه که من چیروک خلاسکر ، ئیسکه ر بنفن .

ده یکی بیت خو ژ پیکوچکی فه کرن ، ده ستی خودانا سهر ملی کورپی خوو گوت ..

- کورپی من .. بهارا بهری دو سالا .. ئیفاریا نه وروزی بو ... بابی ته لگه ل هندهك هه قالیت خو ، قه ستا چیایی گاره ی کرن . پشتی بفریت خودانا یه سهر ملیت خو .

کورپی ده ستی خودانا سهر ده ستی ده یکا خو .. نه وی هیش لسهر ملی وی نه را کربو .. ئاخفتنا ده یکی فه بری و گوتی ..

- دادی جاریت دی .. ته هوسا شه ف چیروکه بو مه نه د گوت .. ته به حسی بفری و نه وروزی نه دکر .

- کورپی ده یکا خو .. فی جاری خوشتری هه می جارا چیروکا بابی ته دی بو ته قه سه که م .. چونکی سه رما شه فه پتر کولیت دی من فه کولان .. فیچا پشتی بابی وه هه قالیت وی قه ستا گره ی کری و گه هشتینه ویری .. هه ر ئیک ژ وان گزره کا دارا خرکرو ، ناگر به ردایی .

ده می کچکی گول فان ئاخفتنا بی لگه ل ده یکا خو ئاخفت :-

- دادی ، بیرا ته لئیفاریا نه وروزا پارتیت ، هه کولسه ربانی .. من هندهك خولی بگازی هه فیرکری .. بلا بابی من وان ژی وه کرپا .. بو دا هند دویر چن ؟

- هی .. هی .. هه ی چون سهری گاره یی ناگره لکر ، دا هه می گوندیت قارا .. گورپا ناگری نه وروزی ببینن ... فیچا به س د بهر من را باخفن .. نه که نه ز چو چیروکا بو وه نا بیژم .

- نه دادی ، نه م نا ئاخفن .. هه ما بیژه .

- دی باشه .. پشتی بابی وه هه فالین خو ناگر به ردایه گزریت دارا .. بابی وه به هنگاری داره کا هسکا مه زن بو ، دا بهر بفری تا ئیخستی .. پاشی هه قالیت وی هاتنه هاری .. دا قورمی داری ببینه سهر گزرا دارا .. هنگی گیره بهرک ل شکیری هنداف وان فه رسیاو ئیکسه ر هات بو بابی وه .. هه قالیت بابی وه ، ئیک ژ

کاتی پشکووتنی گولی دار سیوهکان

نووسینی چیروک نووسی ئوکرانی :

میخائیل کوتسیوبینسکی

وهرگیڤی له ئینگلیزی یهوه : نهوزاد عبدالله ئاغاباوه

ناونیشانی کتیبه که :

M. KOTSYUBINSKY STORIES

له بهر نه وهی چیت له توانامدا نه مابوو گوی له و دهنگه
په سته که بگرم که ژووری خویندنه وه که می پر کردبووه، زور
به توندی ده رگا که م پیوه دا. ئا له م ژووری نووستنه دا بوو
منداله که م دهمرد.

نزیکی سی شه و بی شه وهی چاوم بچینه خه و له ژووری
خویندنه وه که مدا ده هاتم و ده چووم، ده ماره کانم وه کوتاله گیتار
گرژ بیوون، به نزمترین دهنگ راده چله کیم، گلو په کهش له ژیر
ستاره مقه باکه یه وه ژووره که ی کردبوو به دوو به شه وه،
سه ره وه تاریک و خواریشه وه پرووناک بوو تارمایی شته کان تیکه ل
بیوون له ژووره که دا. جیگه ی نووستنه که م که ماوه یه کی زور
بوو هر بهری نه که وت بووم، به راستی دیمه نیکی ترسینه ری
هه بوو.

به فر ده باری نه و دیوی په نجه ره که هندی گلو به فری پیوه
لکابوو. ئا له م کاته دا وام هه ست ده کرد که به ته نیا له ژووریکي
ناو پاپوریکي که وره دام که له کاتی که رده لولویکی شیتی
ده ریادا، بو که شتیکی دوورو دریز به ته نیایی به ری که وتیم.
به راستی زور هه ستم به دلته نگه و ته نیایی ده کرد. زور به
ته واوی ئاگام له هه موو شته کان بوو هه رچه نده به ته واوی له
ده ریای غه م و په ژاره دا نعووم بوو بووم. میزه که م برده

وان بابی سهر داری بو .. قه سه کر ، کوئه و گیره به ووه سا هات
دا بیژی ستیرکا خول بابی وه یا گرتی .

هه کو ده یک که هشتیه وان ئاخفتنا .. گری خول که وینی دا .. د
خریقین چو .. روندک د چافا دا په نگیان . ده می به ری کورپی ف
ده یکی که تی ، ب ئاخفتنه کا روکم گوته ده یکا خو : -
- ئودا ما تو هه ر گا ف نا بیژی من : توزه لامی مالا مه یی ..
فینچا نه که گری .. هه می شولا نه زدی که م.

- وه یه .. توزه لامی مالا مه یی .. توسینا هیا چاقیت مه یی .. تو
ستوینا مالی یی .
- ئه ری .. هه ری وه بیژه .. به لی ئودا ، هه کو وه ل بابی من
هاتی .. ئاگری وان و قورمی داری چ لی هات .
ئینا خویشکا وی به رسقا وی دا ..

- بیرا من تیت .. هه کو ته رمی بابوی که هاندیه گوندی .. مه
دیت ئاگری وان هه ری هه ل بو .
- ئو قورمی داری چ لی هات .
ده یکی پشتی روندکیت خو فه مالین گوته کورپی ..

- نه و قورم ژی مال ویری .
- ئه ری فینچا هه کو لغان روژا نه زوه فالیت خود چنه بهر
کارکا .. نه وی قورمی دی قهت قهت که م .. دا نه و روزی ئه ف
ساله ئاگری به رده می ما نوکه نه و قورمی هسک نه مایه ویری .
- کورپی من .. هه که نه وژی نه ما بیت ویری .. نی نوکه که له ک
داریت دی هسک بینه .
- بلا راهه ستن تا نه زبو وان د چمه ویری .. دا هه میا بکه مه
ئاگری نه و روزی .

هنگی ده یکا ره بن د بهر زیماره کنی سه ری خود له یزانده (خوزی
سه د خوزیکیت وی روژی ، ده می توژی وه ک بابی خو بفری
رادکه ی و ، د چیه گاره یی .. دا داریت هسک بکه یه گزره ، نی
نه و روژ هزه تا منه) .

1984 / 1 / 23 .

نه ولاوه وینه که ی که هه لواسرابوو ریکم کرده وه هئاوایی باشه هه به لام ئه وهنگه په سته که هه ر کۆتایی نه ده هات، هه رچه نده ده رگا که شم داخست بوو به لام هه ر به چاکی گویم لی بوو.

نه ده چوووم بو ژوووری نوستنه که ... باشه بوچی نه ده چوووم؟ کچه که مم ده هاته وه به رچاو ده سته خرپنه بچووکه کانی به سه ر به تانی به که وه . سنگیم ده هاته وه به رچاو که چون له ژیر کراسه بچووکه که یدا هه لده به زی به وه لیوه وشکه کانی که زور به شپرزهی هه ناسه یان هه لده کیشا. هه رچه نده کچه که م زور شه رمن بوو، به لام زور به دل خووشی به وه هه ردوو ده سستی کرد بووه ملی پزیشکه که ی هات بوو بولای . ناخ کچه ژیکه له بچکولانه که م، کچه گوئی رایه له که م به راستی نه مه بوو که دلی داخوورپاند. خوژگه نه م نه گبه تی به کۆتایی ده هات. به بچوکترین دهنگ هه ناووم به رده بووه . وام هه ست ده کرد که شتیکی نااسایی روو ده دات. گیانه وه ریکی سه یر به جووتی بالی ره شی که وره وه له په نجه ره که وه هاته ژوووره وه ، زور به نه رمی به ناو ژوووره که دا هات و چوو جاریک چریکاندی و روحیکیش کیشرا. گویم شل کرد، ماله که له وه نه ده چوو خه وت بن. شتیکی که وره هه رچه نده نه ده بینرا، له ژوووره که دا هه سستی پی ده کرا. گویم له هه ناسه کانی، له چرپه چرپی، له دهنگی لیدانی دلی، ته نانه ت گویم له نه بزه که مه که ی ده سستی بوو. ده مزانی که خودی ناوه که ی خوئی ئاگادار که ره وه به که . ده بوایه چون خوژگه م بخواستایه که له زولی نه و گیانه وه ره به ده ره رزگارم بوایه و به جی ی به یشتمایه و بچوایه ته ده ره وه. له ژوووره که دا، نه م سه روئه و سه ر، نه هاتم و نه چوووم له ناو قه دم بو خواره وشک بوو بوو، قاچه کانم بو به ریوه نه ده برا ، ته نها هه ر نه وه بوو که له شمیان راگرت بوو له نامیری چنین ده چوووم، ته نها میشکم تالی خه یاله کانمی وه کو جالالو که ده چنی .

له په نجه ره که وه ده ریایه کی نه رمی ره شو و تاریک ده بینرا. له دووره وه له هه ندی شوینه وه خشپه خشپی پی ی نیشک گریک ده هات. ناخو ده بی چه ند سه ده بیت که نه م گیانه وه ره ئاوا به م چریکه کیویی به ی شه وانی له خه لکی شیواند بیت . چه نده ها به ره نه م گیانه وه ره یان بینی بیت و هه ر ماویشه ته وه . هینده

کۆن و نامۆ دیار بوو که وای له پیاو ده کرد وا هه ست بکات که له گه ل باوو با پیرانی دا روو به روو بوته وه و هاو به شی ژیانیان ده کات .

بی دهنگی به کی ناسایی و خووش له و شه وه بی خشپه به دا هه ست پی ده کرا ، که مژده ی پاراستنی نارام و ئاسایشی خه ویکی خووشی له و شه وه ته نیایه دا راده که یاند. بوچی جووری شه ویکی ئاوا به کار نه هینم له و رومانه دا که ده ستم پی کرد بوو؟ ئا.... له و به شه دا به کارم هینا که کریستینیا پاش ئه وه ی له شاریکی زور خووش و گه وره دا له میرده که ی جیا ده بیته وه، خوئی له کویره دی به کدا ده بینیته وه....

کچه نه ده ی توانی بنوویت وه نه ده یتوانی په نجه ره که بکاته وه تا کاتی پشکووتنی گو له کان بینی و ده ریایه کی سانی شه پۆل ره شو و نه رم بینی. خه لکی دی هه موو نووستیوون وه دیکه شو وه کو که له که به رد له سه ریه ک هه لچنرا بوو . گویت له ته نها خشپه به کیش نه بوو . نه نه سستیره وه نه به حال ترووسکایی روونایکی له ژیر نه م ئاسمانه فراوانه دا نه ده بینرا. ته نها سه رپه سه رپی پشکووتنی خونچه گو له کان وه ده نگی کیش له دوور که له لیدانی دلی دیویکی نه بینراوی ده کرد. نه مانه به لای کریستیناوه چه ند شتیکی تازو و چاو هروان نه کراو بوون. کریستینا هه سستی کرد که

له پرینکا راچله کیم ئاه خویه گیان، باشه نه وه من چیم ده کرد؟ ئایا له بیرم چوو بووه وه؟ کچه که م خه ریک بوو ده مرد. گویم نا به ده رگا که وه، هه ناسه ی خیزه خیزیکی سه یری لی ده هات ، زور به گران هه ناسه ی ده دا ، ناخ کچه بچکولانه که م نه وه نده ئازاری هه بوو ، که خیزه خیزی هه ناسه که ی و ته نگه نه فه سیه که ی وایان لی کردم منیش نه فه سم راگرت وله دوایی دا هه ناسه به کی قوولم هه لکیشا هه روه کو نه مه هه ناسه دان بو کچه که شم ناسان بکات. تایه کی گه رم هه موو له شمی داگرت بوو ، هه موو گیانم له سه رمان ده له رزی و دانه کانم چوقه چوقیان پی که وت بوو نزیکه ی سی شه وی ریک بوو نه خه وت بووم . غه م و په ژاره دلیان داگرت بووم. کچه که م هه لبژارده ی خوم بوو زور زورم خووش ده ویست زور به زه بیم به خومدا ده هاته وه کاتی که خوم ئاوا به رووخاوی و ته نیایی

ده بښی. ته او کرژ بوو بووم و دم و چاوم شیوا بوو و فرمیسک به چاومدا ده هاتنه خوارې.....

نه وه چی بوو؟ له پړیکدا دهرگا که کرایه وه و ته په ته پی پی ی په تی ده هات، تو بلی کویایی په که هاتی؟ بو ماوه په کی زور له جی ی خوم نه جوولام، دلم زور به زه حمت لی دی دده او خه ریک بوو راده وه ستا. گویم له خوره ی ئاوه که بوو دوا ی نه وه ی به لوو عه که کرایه وه. هه روه ها گویم له دنگی سه تله که ش بوو که بهر به لوو عه که که وت. ئای نه وه کاتیرینا بوو هندی شتی هینابووه ژووره وه. من به خه یالی خوم کاتیرینام به ژنیکی خه والنوی دم و چاو په ژاراوی ده هاته بهر چاو که به دریزایی شه و هاتووه و چووه. نه میش لینوشکا روح پاکه که ی نیمه ی خوش ده ویست. پاشان هه موو شتیک هینم بوو وه، به لام خیزه خیزی سنگی کچه بچکولانه که م هیرشی مردنیکی مسوگه ری پیوه دیار بوو. ئای چون له و دنگه رزگارم بوايه؟ چی تر له توانمدا نه ما بوو گوئی لی بگرم. له گه ل نه وه شدا دلنیا بووم که ژووره که م هه ر به جی نه ده هیشت. چیم بگردایه؟ خیزه خیزه که بوو بوو به هیمایه کی تاییه تی، چونکه چه ند گویم لی بوايه، دلنیا ده بووم له وه ی که کچه که م ماوه نه مردووه. هه ر ده هاتم و ده چووم و نه م دنگه ش هه موو گیانمی وه نییش هینابوو. شه و دره ننگ بوو و چراکه شمان دوکه لی ده کردو پرته پرته بوو کلپه یه که له گری چراکه هه لده ستاو داده مرکایه وه؛ هه ر وه که سنگی کچه که م که چون له ژیر کراسه بچووه که که یدا به رزو نزم ده بووه وه. زور ده ترسام و شله ژابووم، هه ر زنووقم چوو بوو، سه یری نه و تاریکی و رووناکي یه م ده کرد که به پرته پرته چراکه دروست ده بوو. وام به خه یالدا ده هات که له و ساته دا چراکه ده کوژیته وه؛ روحیش له شی کچه بچکولانه که م به جی ده هیلی. ئای چون ساویلکه بوو بووم له و ساته دا. مومیکم داگیرساندو توژی غیره تم هینایه وه بهر خوم تا چراکه بکوژینمه وه. ژووره که تاریک تر بوو ئیتر نه وه نده پووناکي و تاریکی له ژووره که دا دیار نه ما. ته نها تارمایی دلته نگی په کی که وده له ژووره که دا ده بینرا وه ژووره که ش تا ده هات دلته نگه تر ده بوو. قاچه ماندووه کانم به سه رقه نه فه زه رده که دا راکیشاو سیبه ره چه ماوه که شم له و لاهه نقووم بوو. تا ئیستاش

میشکم چه نده ها بیری جیاواز جیاوازی تی ئاخترابوو. نه و بیرانه چی بوون؟ بیرو خه یالی هیچو بووچ و پارچه پارچه . به لام غه م و په ژاره که م هه ر وه که خویمان و ابوون. که سیک له دهر وونی خومدا، له ناوه وه دمدا به رده وام لی دی دهر پرسیم، نه ری توژیکت له گوشتی ماسی هیرینگ ناوی؟ هیرینگ؟ مه به ست چی یه؟ نه مه ته نها پرسیا ریکی کابرایه کی نامو بوو و هیچی تر زور به ئاسانی به سه ر ده چوو.

«هایدروکوینون... هایدروکوینون... هایدروکوینون» بوچی
 نه م وشه یه م خوش ده ویست؟ له گه ل هه موو هه نکاویکمدا
 دم و ته وه له وه ده ترسام شیوه ی خویندنه وه که یم بیرچیته وه.
 هایدروکوینون بو چاوه ئاوساوه کانم باش بوو. توژی
 ئیسراحتی ده دانی؛ ئیسراحتی کی خوش و شیرین. باخ و
 بیستانیکی سه وزو سیحراوی ده هینایه بهر چاووم وای لی
 ده کردم که نه خیزه خیزی هه ناسه ی کچه که م نه خشپه خشپی
 پی ی پاسه وانه ئیشک گره که م گوئی لی بیت. سه عات که ی
 ژووری نان خواردن به تووندی و دهنگیکی به رز دوو جار لی دی دا
 نه و دوو زرينگه به دغه رانه وه که هوره برووسکه لی یان دام و
 وه کو گویزانی مه قسه له و ابوون هه ر کوشتیانم کاتی که په ژاره و
 ئاگادار که ره وه هه بنو روحیش وه کو په تیکی راکیشراو کرژ
 بیت. باشتر وایه که کات ژمیره که لابه رم و بی وه ستینم؛ بو
 نه وه ی له کاتی وادا به دیار نه خوشه وه خوت لی نه که ویت
 باشتر نه وه یه هه تا نه توانی نازاره کانت وه کو خوی به یلیته وه و
 دریزه شی پی بکیشی. هه ر که سیک له ته نها ساتیکدا نه مه ی بیر
 بچیته وه، بیرخه ره وه که وه کو خشتیک به سه ر سه ری دا
 ده که وی و هه موو سنوره کانی نارام و سه بری لی ده بری، کاتی
 که په نجه دریزه کانی به سه ر ته نها ساتیکی کاره ساته
 ناهه موازه که دا ده خشینتی. بیستانه سه وزه که جاریکی تر له بهر
 چاووم ون بووه وه و هه ستم کرد که خشپه خشپه که ش
 ده بیستمه وه. سه یرم کرد بینیم په نجه ره که ره نگی که ی ته لخ و
 تاریک بووه و هه موو شته کان له ژووره که دا بو جاری دووم
 وده رکه و تنه وه. هه روه که جاری پيشو کلپه زه رده که ی
 مومه که وه که چراکه که و ته پرته پرته تاریکی بالی کیشا به سه ر
 ژووره که دا و سیبه ره کان و تارمایی په کان له تاریکی یه که دا

دهلرانه وه. به لام نه و کاتهش هر شتیکی تازه هه بوو ؛ له وانه یه ته لخی په نجره که بو بیت . چاوم نه و نده تیز بو بوو که هه ندی شتم ئاله و کاته دا ده بینی که له وه و پیش هر گیز نه م ده توانی بیان بینم. ته نانه ت چاوم له خوشم بوو که به غه مباریه وه به ناو ماله غه ریبه که مدا ده هاتم و ده چووم. ته نانه ت له دوایی دا وام ئه هات غه مباریه که مم بیر چووه وه و به ک توز قال خه فته له دلم نه ما.

باشه پاش نه مانه کچه که م یان با بمری یان بژی و بمینیه وه . دهرگاکه جیره یه کی لیوه هات و پزیشکه که ش هاته ژوره که ی من . پزیشکه که کونه هاوری یه کی خوم بوو، ریک لای قه ویله ی کچه که مه وه به ره و رووم هات. ته وقه یه کی له گه ل کردم و تووند دهستی گوشیم و سهیری چاومی ده کرد. له ناو چاوه پر بیزه کانیدا دیار بوو که هیچ هیوا یه که نه مابوو. ته واوتی که ی شتم هیچ هه ولیک نه مابوو که له توانایدا بیت و نه ی کا رویشته و به جی ی هیشت. ژنه که م له بهر دهرگاکه دا وه ستابوو، هر چاری له پزیشکه که بوو که ده رویشته، چاوه پر هیوا و پر پارانه وه کانی هر له دوی پزیشکه که وه بوو، هر وه که پزیشکه که ژیانی لینوشکا که مانی له گه ل خوی هه لگر تیی. ژنه که م رووی وه رگی راو ئاوریکی ئی دامه وه، چاوه ئاوساوه کانی نه ناو دله راوکی و نه نووستندا رهش هه لگه را بوون . چاوه کانی پر بوون له فرمیسک و زور به لامه وه جوان بوون، قزه ره شه خاوه که ی هه مووی له سر گه ردنی کو بو بووه وه و زور سه رنج را کیشه ر بوو، هر له ساتیکدا ده م و چاوه پر له فرمیسکه که یم بینی، گه رده به رزو جوانه که ی، په رچه مه خاوه بوون خوشه که ی که به سر گه رمی له شه گه نجه که یدا په رش بوو بووه وه. هر که راوه ستا که وته گریان و هه نسک دان و سه ری نووساند به سنگمه وه، ئا له م کاته دا هه ستم کرد که نه و نه ک ته نها هاوسه ریکه و به س، به لکو شوخیکی سه رنج را کیشه ریشه بو من هر وه کو له خه ونمدا بوو بیت ئاگام ئی بوو که میشکم هه ندی بیری تازه ی دروست ده کرد «مه گری»! خو هه موو شتیگمان له ده ست نه چووه و هیشتا زورمان به به ره وه.....

ئای که رووداویکی دراندانه بوو، نه م ته عزیه یه نازانم چون رووی دا له کاتیکدا که گه رده بچکولانه که ی کچه که م

له ژیر چرنوکی مردندا ده له رزی. لینوشکا ده مرد، نا نابیت. نا نه مه شاته شاتیکی کیوی یانه یه. کی ده توانی لیمان بستینیه وه؟ کی هه یه پیویستی به ژیانی لینوشکا بیت؟ کی حه دی هه بوو که له کاتیکدا خوم مابووم بتوانی لیم بستینی؟. ئاخ لینوشکا سه رچاوه ی خوشیم.... تا قه منداله که م هر گیز نابیت نا.... نابی بمری. هر گیز نه قلم نه ی ده بیری بمری.

ئاخیک له لای قه له ویره که وه به رز بووه وه، ژنه که م به په له رای کرده لای قه ره ویله که ی کچه که و منیش نه م ده زانی چی بکه م له ژوره که مدا. هر نه مسه رو نه وسه رم نه کردو له گیانه وه ریکی بریندار ده چووم. شه قم له شت و مه کی ناو ماله که هه لده داو ئاره زووم بوو هه موو دونیا ویران بکه م. ئا نه مه بوو ترسناکیه که..... شاته شاته کیوی یه که، له ناو ده روونمدا گویم له قیزه یه کی ترسناک بوو تووند ده م داخست و دانه کانم خسته سه ریه که تا نازاری دلی پی که م بکه مه وه. "نه مه بوو سوژه نازارده ره که" به هه موو توانا و هیز مه وه ناره زاییم به رامبه ر ده نگیک ده رده بیری که له پشتمه وه ده هات "نه مه یه یاسای سه روشته" وه نه م ده ویست بییستم. هر له ژوره که دا ده هاتم و ده چووم و له بهر خومه وه بوله م ده هات، به راستی له ده نگی خوشم ده ترسام. ده م ده له رزی و ئاره قیکی سارد به سه ر ناوچه وانمه وه گیر سا بووه وه. چووم له سه ر کورسیه که دانیشتم و به هه ردوو ده ستم ده م و چاوم شارده وه و ئاخیکی ساردم هه لکیشا. ماوه یه کی زور له سه ر کورسیه که دانیشتم. نه ری نه وه خیزه ی هه ناسه ی کچه که م نه ما یان له خه یالم دا بوو هه ستم کرد که نه ماوه؟ ئایا نه وه کوتایی یه که بوو؟ ژنه که م ورته ی له ده م ده رنه هات و وه لامی نه دامه وه هه ناسه ی ته نگ بوو بوو. تو بلی کچه که م چاکتر بووی چاکتر؟ ئای کچه بچکولانه که م رووداوه که له وه ده چوو به دل خوشی یه وه کوتایی بیت: تو بلی کچه بچکولانه که م خوی ئی که وت بی و چاوه جوانه کانی سه بینی به ره به یان بو بابه پی بکه نن؟ ئایا نه مه نه ده شیا؟ باشه منیش وه کومند الیک له مردنه وه نریک نه بووم، که چون هه موو پزیشکه کان وازیان ئی هیئا؟ ئاخ خوایه گیان هیچ هیزکی وا گوره هه یه که پیوا ئی بهارینته وه.

نهری کچه که م سنگی هر خیزه‌ی ده‌هات؟ نه خیر.... وادیار بووزور به ناسانی هه ناسه‌ی ده‌دا ناخ خوزگه توزیکه چاوه‌کانی ده‌چووه خو! به‌س توزیک. له‌وانه بووئه و کاته‌ی که بزیشکه که رویشتم نیمه به هه‌له‌دا چوو بیتین، نه‌گینا بوچی بزیشکه که ناوا جه‌سوورانه سه‌یری چاوی ده‌کردم؟ له پریکدا هاواریکی درپنده: دایکی بوو که هاواری کرد، به‌کپارچه رای په‌پاندم. پیم زه‌وی نه‌ده‌گرت و له‌شمی بو هه‌لنه‌ده‌گیرا به‌لام له‌گه‌ل نه‌مانه‌شدا هه‌ر پام کرد، هه‌رچی له‌به‌رده‌م دابوو به‌م لاو به‌و لادا فریم‌دان و هیچم نه‌دی. له پینشا ده‌رگا که م بو نه‌دوژرایه‌وه، دواپی رام کرده لای ژنه‌که م و بینیم که تووند ده‌ستی کچه‌که‌ی ده‌گوشی. تیگه‌یشتم کوتایی به‌که هات. هیچ شتیک له توانادا نه‌ما بوو که چاره‌ی کچه‌که‌می پی بکریت. وه نه‌و کاته بوو که کچه‌که م پیویستی به من بوو، چوومه لای کچه‌که م و ده‌ستم کرده ملی و هیمنم کرده وه و هندی قسه‌ی وام پی‌ووت که خوشم بروام پی‌یان نه‌بوو و ده‌سته سارده فرمیسکاوی به‌کانیم ماچ کرد. دواچار به یارمه‌تی کاتیرینا و هیمن کردنه وه و ماچ کردن؛ وه هندی ناوی ساردیشم کرد به ده‌م و چاویدا بریارم دا که کچه‌که م له‌سه‌ر قه‌له‌ویزه‌که دور بخه‌مه‌وه.

کچه‌که م دور خسته‌وه له قه‌ره‌ویله‌که‌ی و هیچی تر نه‌ی ده‌قیژاند به‌لام به‌سه‌زمانه پر به دل ده‌گرایا، نه‌م گریانه‌ش باشترین چاره‌سه‌ری ده‌ردی بوو. پام‌کرده ژووری نووستنه‌که. بوچی؟ خوشم نه‌م زانی بو، هندی شت له‌ناو ژووره‌که وه رایان ده‌کیشام له لای ده‌رگا که وه‌ستم و دوو دل بووم له‌وه‌ی که بجه‌م ژووره‌وه و سه‌یرم ده‌کرد. وام هه‌ست کرد که ده‌م و چاوم وشک بوته‌وه. چاوه‌کانم بو نه‌ده‌ترووگا هه‌ر به ته‌واوی وشک بوو بوونه‌وه، هه‌موو نه‌مانه وه‌ک میرده‌زمه‌یه‌کی ترسناک سه‌ر سنگیان گرت بووم. ناخ کچه بچکولانه‌که م. کچه خوشه‌ویسته‌که م. پیش توزی هه‌ر ره‌نگی نه‌ما بوو و له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که له ناوه‌راستی ژووره‌که‌دا پال که‌وت بوو. هه‌ناسه‌یه‌کی سارد له به‌ینی لیوه وشکه‌کانی و دانه بریسکه‌داره‌کانی به‌وه ده‌رچوو. له چاوه نیوه داخراوه‌کانیدا گلینه‌یه‌کی شیوه شووشه‌یی دیار بوو. می‌شکم هه‌موو نه‌مانه‌ی

به دریزی وه‌کو خویان تو‌مار ده‌کرد؛ دوشه‌کیکی گه‌وره‌ی سبی، له‌شیکی بچکولانه، زه‌رده رووناکی به‌کی کزله په‌نجه‌ره‌که وه ده‌هاته ژووره‌وه مو‌مه سووتاو‌ه‌که‌ش له‌سه‌ر میزه‌که به‌جی هیلرا بوو و په‌نگه مردووه‌که‌ی به‌سه‌رده‌م و چاوی منداله‌که‌مه‌وه بوو. ناویکی زوریش له‌وناوه‌دا پژا بوو. شووشه ده‌رمانه‌کانیش له‌و لاوه ترووسکایی مو‌مه مردووه‌که‌یان تیدا دیار بوو. ده‌بی نه‌مانه هه‌مووی له‌به‌ر که م و هیچیانم بیر نه‌چپته‌وه. نه‌ئو له‌شه بچکولانه‌یه‌ی که له‌ژیر به‌تانیه‌که‌دا سه‌ره‌وتی نه‌بوو وه نه‌قره‌ه نالتونیه بریسکه‌داره‌که‌ی که به‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌یدا بلا بوو بووه‌وه، وه نه‌ئو بو‌نه‌گه‌رمه‌ی که له له‌شه له‌رزپوه‌که‌ی هه‌لده‌ستا. وام هه‌ست ده‌کرد که نه‌مانه هه‌مووی پوژی له‌روژان بو من پیویستی به‌کی گرنگ ده‌بن. باش ناگام لی بوو باشیش ده‌م زانی نه‌و که‌سه‌ی له‌ناو ده‌روونم‌دا قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردم، به‌رچاوی تاریک کردم و کویری کردم وه هه‌ر نه‌و که‌سه به‌س بوو بو‌ئوه‌ی فکری هونه‌رمه‌ندیک تینوو بکات تا وینه‌ی کوتایی ژیانی که‌سینک، له‌به‌ره‌به‌یانی ته‌منیدا بکیشیت، سه‌ره‌رای بوونی خوشم. به‌لام ناخ چهند له‌په‌ژاره‌دا بووم، دل‌ره‌قی به‌که‌م دلی خومی پیکا پیویست بوو به‌کسه‌ر ماله‌وه به‌جی به‌پلم.

رویشتم و ماله‌وه‌م به‌جی هیشت، کاتی پشکووتنی گولی دار سیوه‌کان بوو، پوژ هه‌لات و دنیا‌ی خسته ژیر تیشکی زیرینی به‌وه. دنیا زور جوان و پپشنگ‌دار بوو. چوله‌که‌ومه‌له‌کان له‌ناو قولایی ناسماندا ده‌یانچریکاند. به‌بی ناگایی گوله‌سینویم لی کرده‌وه، له‌ناو ده‌ستم‌دا فلیقاند‌مه‌وه و به‌ئاوه‌که‌ی و په‌لکه‌کانی پرومه‌تم ته‌ر کرد. په‌لکه‌گوله‌کان له‌وناوه‌دا بلاو بوو بوونه‌وه، به‌لام ئایا وه‌ک نه‌وه‌یان به‌سه‌را هات که به‌سه‌ر کچه‌که‌مدا هات؟ ئا له‌و کاته‌دا سروشت بو هه‌مووشتی پی‌ده‌که‌نی و ده‌دره‌وشایه‌وه ناخوشی و په‌ژاره له‌و شوینه هه‌ر نه‌بوو، وه سه‌ره‌تای شانویه‌کی خوش ده‌ست پی ده‌کرا.

ده‌ستم کرد به‌گریان و فرمیسک به‌چاومدا ده‌هاتنه‌خواره‌وه وه‌کو په‌لکی گوله‌سینوه‌کان به‌رده‌بوونه‌وه. زور زور به‌داخه‌وه سه‌یری بنکه‌شیوه‌کری به‌سه‌وزه‌که‌ی گوله‌که‌م ده‌کرد که به‌ده‌ستمه‌وه ما بوو. هیچ‌ه‌زم نه‌ده‌کرد بگه‌ریمه‌وه بو‌ماله‌وه. بو

سومیه که له ناو باخه که دا مامه وه . خو هه مووشتی براوه ته وه . تو
 سړی نیستا ژنه که م باشتر بوو نه بیت؟ چون بزائم؟ هه مووشتی
 ختی هات، به لام هه رگیز پروام نه ده کرد که ته او بووبیت و
 کچه که م نه مابیت . ته نها شه ش نا پینچ روژ له مه و پیش به
 هه پتی له ناو نه م باخه دا راو پوینی ده کرد . کی بی
 کرنی مندالی به پی پتی له ناو باخ دا ، به لاهه شتیکی
 هه و ناسک بیت؟ هه و نه زانم دوینی بوو که له ژیر دار
 گیلسه که وره که ماندا وه ستابووین و بوئی گوله بوون
 هه نه کانمان ده کردو ده ستمان خست بووه ناو دهستی په کترو
 سه زمان هه لپری بوو سه پری هه ننگه کانی سه ره وه مان ده کردو
 هه به پنی گوله کانی دارگیلاسه که وه سه پری ناسمانه
 خینه که مان ده کرد وه تیشکی پویش به سه روورده گیای ناو
 کنی په که دا پهرش بیوه وه و زور دلخوش بوو به لام نیستا ...
 هه کچه که م چند دلخوشکه زمان بوو و چند به قسه و به
 خینه کانی پی ده که نین . جاریکیان له بهر ده می کچه که مدا قرم
 - دهینا، که چی به پیکه نینه وه هاواری کرد " نه ی له وه باب
 سه ری گسک ده دات " به ملوانکه ی مل دهوت بازنه ، کچه که م
 هه رگیز پیتی په ی بو نه ده ووترا .

چون هه تا هه تایه نه وه م بیر بجینه وه که چون شه وانه نه هات تا
 مچم کات . به قاچ و دهسته خرپنه بچکوله کانی په وه به ره و
 بووم ده هات ، جلیکی که رم و گوپی ناسکی په می له به ردا بوو ،
 هه هات و شه و شادی لی ده کردم ، به دهستیکی کراسه که ی
 هه گرت و دهسته که ی تری ده کرده ملم و پرومه ته بچکولانه
 که ره که ی دههینا په پیشه وه تا ماچی که م چون نه وه م بیر
 جینه وه که چند له که لیدا دلخوش بووم ، یاریم به قزه زه رده
 نلوریشمی په جوانه که ی ده کردو سه پری چاوه شینه
 جوانه کانیم ده کرد ؛ نه و چاوانه ی که له جووری پوچی چاوی
 خوم بوو به لام پاکترو بیتاوان تر . به لام نیستا کچه بچکولانه که م
 وه کو چی وایه؟ ... نا ... پیویست ناکات بیر له و مه سه له په
 بکه مه وه . خو نه و مردبوو ، ده بی له کوئی یان دانایی؟ ده بی
 نیستا چون بیت؟ له پریندا ویستم بزائم ناخو چونه

ده سکی له جوانترین خونچه پشکووتووه کانی دارسیوه کانم
 دروست کردو هه لم گرت به ره و ماله وه . نه م ده زانی که ده چمه

ژووره وه ، ناخو له چ ژووریندا ده بیینم . به لام که گه یستمه
 ماله وه چوومه ژووری په که م ته نها میزه که م بینو و سه ر
 میزه که ش
 نای کچه جوانه که م ، نه مه نه و شوینه په که لی یان دانویت . نای
 چند که وره ببویت هه ره کو ته مه نت شه ش سال بیت نه ک سی
 سال . ده سکه خونچه پشکووتووه کانم به چوارده وریدا دانا ،
 گوله کان و خونچه کان ناسک و جوان و شیرین بوون هه ر وه ک
 کچه که خوی . نه مچا توژی سه یرم کرد . به پکی پال که وت بوو ،
 دهسته کانی ره ق بوو بوون له م لاوله و لای خویه وه دای نابوون ،
 نه وه نده نا ناسایی بوو هه ر له مروئی نه ده کرد ده نکوت بوو که
 شووشه ی ناو پاکه ته . کراسیکی کورتی سپی وه ک خوی
 بچکولانه ی له به ردا بوو ، جووتی پیلاوی زه ردی بچووی
 له پی دا بوو نا له م دواپی په دا بوم کپی بوو و زوری خوش
 ده ویستن .

مومه که به رده وام هه ر ده سووتا تیشکیکی کزی له
 رووناکي په کدا دروشت کردبوو وه تیشکه کانیش هه ر وه کو
 ماچی که ن ناوا به سه ر رومه ته سارده مردوه کانیدا
 ده له رزینه وه . سه پری له شه مه یوه که یم ده کرد ، که ده ستم لی
 ده دا هه ستم به شتیکی سه یر ده کرد ، هه ستم ده کرد که
 له شیکی زور نامویه پیمو هه رگیز نه م ناسیوه . هه رگیز له وه
 نه ده چوو که نه مه له شیکی زیندوو بووبیت و خوینی که رمی پیدا
 رویشتی . له وه نه ده چوو نه وه نه و که سه بیت که من نه وه نده م
 خوش ده ویست و نه وه نده شم خه فته بو ده خوارد . به لام هه ر له
 په یکه ره زیرینه که پیدا له هوشمدا ده ژیا . بیگومان هوشم شتیکی
 جیانه کراوه په له خوم وه له وه و پیش هه ر له شه لاوازه ی که له
 باخه که دا ، له ناو دارسیوه کاندا یاری ده کرد ؛ هه مووی تومار
 کردبوو ، یاری کردنی تیشکه لاوازه که ی مومه که شی له سه ر
 رومه ته شین هه لگه راوه کانی کچه که تومار کردبوو ، ته نانه ت
 هه سته ناموکانیشمی هه موو تومار کردبوو .

به لام نه ی هوشم ، نه زانم نه م شتانه ت بوچی تومار کردوون .
 نه زانم نه ی هوشی نازارده رم ، نه مانه پوژیک له پوژان وه کو
 پیویستی کی گرنگ به که لکت دین .
 ناخ کچه ژیکه لانه که م ، خو هیچ لیم دلگیر نیت؟

«سلطان مراد» ژى هوژانقانه كى نه نياسه !

فارسی . دبیت ئەف پرسیاره بیته کرن : چهوا مه زانی كو ئەف هوژانقانه كورده ؟ راسته ژ یهك هوژانا بتنی زیاتر ب له پ مه نه كه فتهیه ،

ئه وژی ب چوار زمانا هاتیه فه هاندن ، لی به رسقا فی پرسیارى نه فهیه :

۱ - ئەف هوژانقانه كورده چونكى ، ئەف ریبازه ، یا هوژانقانی كورد بتنی بویه وانا هوژانقانی كورد ب دوویان ب سى یان ب چوار زمانا هوژان فه هاندینه ... وهك ئەحمه دى خانى چوار گوشه یین خوه (رباعیت) ب چوار زمانا فه هاندینه ب كوردی ، ب عهره بى ، فارسی ، توركى^(۱) .

مه ولانا خالد نه قشبه ندی و شیخ نورالدین بریفكى ب كوردی و فارسی و عهره بى هوژان فه هاندینه .

۲- ئەف ریبازه هوژانقانی ، عهره ب یان فارس یان تورك نه گرتیه ب توركى و عهره بى ، یان ب فارسی و عهره بى فه هاندینه ، لی پرسی زمانى كوردی د ناف فی ته فنى دا رانه چاندیه . باشه ، هه كه ئەف هوژانقانه كوردیت بى گومان كورده - دى كى بت ؟ دكتیبا (مخطوطات فریده و مطبوعات نادره) دا یاكو سالا ۱۹۷۸ زل به غدا ، ل بن ناغى دكتور مارف خه زنه داردا ، هاتیه چاپ کرن ناغى فی هوژانقانی (سلطان مراد) ، یان (مرادخان) ل بن زنجیرا هه شتیدا هاتیه پشتی :

(على حەریری ٤٠٠ك - ٤٧١ك ، مه لایى جزیری ٥٤٠ك - ٥٥٦ك ، فه قى تهیران ٧٠٢ك - ٧٧٧ك ، مه لایى باته یی ٨٢٠ك - ٩٠٠ك ، ئەحمه دى خانى (١٠٠٠ك - ١٠٦٢ك) ، (اسماعیل ١٠٦٥ك - ١١٢١ك ، شرف خان ١١٠١ك - ١١٦١ك ، مراد خان

مه تانهو كه لهك ژ نه ده بى كوردی و كه له پووری كوردی ل بن مژو مورانی مایه ، كه لهك ژى سووتی یه و نه مایه ، كه لهك ژى بنیف ته مامی هاتیه نفیسین و بلافه کرن ژ به روان كارو بارین نه ئاسایی یین كو ئەف میلله ته تیدا په پرى ، دى بینین ئەده ب و روشنبیریا وی ژى كه فتهیه هه مان ته نگافیا ؛ طه بك ل بهر فه داینه سووتی یه ، ووندابوویه ، دراندیه پیته پى نه كریه ب غم

فه نه گرتیه ، له و ماگه پریان و فه كۆلین و لدویف چون ب كاره كى . نیجگار پیروز دیته ژمارتن ، ژبو دیتنا هوژانه كى ، یان میژووویه كى ، یان ناغى هوژانقانیكى دناف لاپه رین فی دهست خه تی داو دقولیچكین وى مزكه فتا هه وا خوینده فانی هیژا ، لقی دیمایى دا دهست خه تهك هیژا كه فته د دهستی مه دا ئەف دهست خه ته سالا (١٣٥٥ك) ب دهستی (مه لا ابو بكر كورپی مه لا على الارواسى) ل زاخو هاتیه نفیسین ، پیک هاتبوو ژ دیوانا مه لایى جزیری ، لی دناف فی دیوانیدا چه ند هوژان و هوژانقانی كوردی و فارسی ژى تیدا هه بوون ، ژفان هوژانقانی كورد ، سى هوژانین (ره مه زان ناغایی جزیری) دگه ل پینچ مالکیه كا (مه لا عبدالسلام ناجی) یاكول سه ر غه زاله كا جزیری فه هاندی ، دگه ل دوو هوژانین نه به لافه كرىن مه لا حسینی باته یی دگه ل هوژانه كا هوژانقانیكى كه فن و نه نياس كو ل بن ناغى (سلطان مراد) هاتبوو نفیسین ، ئەف شاعیری (سلطان مراد) فه صیدا خوه ب چوار زمانا فه هاندی یه ، ب عهره بى ، كوردی ، توركى ، فارسی .

سه رى فه سیدی بارا پتر ب عهره بى نفیسی یه ، پاشی لدیمایا فه صیدی بارا پتر بها دایه زمانى كوردی دگه ل توركى و

خاورمشا لاسپرې کسند صد فاجو رلبس
 قتلو قتلو کرما هم شوی دایم نسته کیچدن
 خو قتیج نباس افغان مران چوق سیم سیم کونده باز
 سیره سعادت من کودنی معلوم شد مافی الضمیر
 طاسک ترمی پر بود دست درد اینا کردن سفید
 طوطب طواسی کونه ملاکیف حالک یخه کیف وز
 کوبی قیس مامی خو چوق ایچتم از دتس شراب
 رعب وهراس من تینه دلی قلی دی بندم جان ازو
 این الخواس پری وچو لری کونه من ای بارلی ^{قتلو}

ردژک خودم بردری قالمو قتل کل من باس
 قالمو لک نه قتلون زوزو مونو قتیج خو نباس
 کفتم باوکی اتجن بسن منم اختر شناس
 پاشی خو محبوب ددی خندا کبیر مملوبه طاس
 ایچتم صوره کونه من بقتی هی مر جباطو طواس
 خود را کبیر قان سبلا کفتم نه شوم بی قیس
 کل یوم دردم نوبنو بر میز تندرعب وهراس
 رویش چو دیدم همچو کل قالمو لک این الخواس
 دیم بدر و غنغب همچو کوهانی منم خیر الامناس

سال ۱۱۹۹ک - ۱۷۸۴ - ۱۷۸۵ از هرل بایزید چویه بهر
 دلوقانیا خودی ول ویری فه شارتی به . بهشتی فی هوزانقانی چ
 هوزانقانیندی پهیدا نه بووینه^(۱)، لهره هه می گوئنا نه لیکسه ندهر
 ژابایی بدیماهی دیت لی دکتور معروف خزندار په راویزه کی بو
 فی گوئنا نه لیکسندهر ژابایی دنقیسیت دبیزیت : (نافی فی
 شاعیری د چ ژیده رادا نه هاتیه ، ژبلی دوو پارچه هوزانین وی کو
 د دهست خه ته کا پاراستی دا ولینینگراد ، هه یه^(۲) . نه فه هه می
 نه وزانینه ، یا کول سهر سلطان مراد - خانی هاتی به
 نفیسین . هه که نه م لاپه رین میژووا کوردی تیک فه دهین دی
 نافی دوو (مراد خان) ین دی ژی که فته بهر چافین مه ، کو
 هه ردو ژبینه مالا پاشایین نامیدینه ین کو پینچ چه رخا حوکم ل
 نیماره تا به هدینان کرین . هه ردو پو شنیبیرو زانا بوینه ، هه ژ
 زانینتی وزانا کرینه ، مرادخانی نیکی کوردی یوسف خان به که ،

۱۱۵۰ک - ۱۱۹۹ک) دبیزیت :^(۳) * (.. لقد اثرنا فی هذا المجال
 ترجمة الاخبار والمعلومات التي دونها ژابا فی كتابه عن الشعراء
 الكرد الثمانية وهي فی الحقيقة من اقدم الاخبار المكتوبة فی القرن
 الماضي عن الشعراء الكرد الذين عاشوا فی كردستان الشمالية ..
 فالمعلومات التي اوردها ژابا هی من المصادر الاساسية لتدوين
 تاریخ الادب ...)^(۴)

نه وا هه ژی گوئتی به کو نه لیکسه ندهر ژابایی ، نه ف کتیبه
 ب زمانی فه ره نسی و کوردی به لافه کریه ، نول سهر هه شت
 شاعیرین ژووری ب کورتی نفیسی به ، چوار لاپه ربتنی فی
 نفیسینی ب زمانی کوردی کرتیه ، هه روه سا هه مان نفیسین ب
 زمانی فرنی دناف چوار لاپه رین دی دا نفیسی به^(۵) .

ل سهر مراد خانی نه ف گوئنه ببتنی هاتیه : (مراد خان
 سال ۱۱۵۰ک - ۱۷۳۷ - ۱۷۳۸ از ل بایزید ژ دایک بویه ،

سالا ۱۶۵۰ز حوکم ل نامیدی کره ، مراد خانى دووى کوږى اسماعیل پاشای نامیدی یی کوسالا ۱۷۶۸ز هاتیه سر ته ختی نامیدی کوږى وی (غراد خان) سالا ۱۸۰۲ز پشتی وی هاتیه^(۷) .

یا ژمنه فئه ف مراد خانى کونافى وی ب شاعیرى دکتیبیا نه لکسه ندهر ژابادا هاتی هر (مراد خانى) دوى به کو کوږى اسماعیل پاشایه ژبه ر :

۱ - بنه مالا نامیدی ، ژبلی کو هه میا چه ژاناو زانیچن و نه دهبی کرینه ، هندهک بخوه بخوه هوزانقان بوینه وهک ، توره فان و هوزانقانی میژا (محمد طیار پاشای) کو نه و ژى کوږى اسماعیل پاشایه و برابى (مراد خان) دوى به^(۸) .

۲ - نه ف میژووا بو چه رخ و ده می (مراد خان) د کتیبیا نه لکسه ندهر ژابادا هاتی چ فه رق نینه ژوى میژووا بو (مراد خان) دوى د کتیبیا (الاکراد فی بهدینان) دا هاتی ، نه لکسه ندهر ژابا دبیزیت : سالا ۱۷۲۷ - ۱۷۳۸ز هه تا سالا ۱۷۸۴ - ۱۷۸۵ز مراد خان ژایه ، سه یدا نه نوه دبیزیت سالا ۱۸۰۲ز (مراد خان) دوى هاتیه سر ته ختی نامیدی - هه که نه م ویژى بزانی کو میژووا نه لکسه ندهر ژابای دور نینه وهکی میژووا بو خانى دانایی چه وت بت !! دى پتر نزیکی راستی بین^(۹) .

۳ - ده ربارا جهی کو یه ک ل نامیدی بویه ، یه ک ل بایزید ، نه ف نالوزیا هه بو هه موو هوزانقانا په یدا بویه !

۴ - په یفه کا غه ریب د فنى هوزانقانی دا هاتی به ، کو قه د مه عقول نینه ، هوزانقانه ک ل بایزید بکار بهینیت ، نه و په یف ژى په یفا (قلتلو) به ، یان (قولتلو) به یا کو خه لکى موسلى بتنى به کار دینن ، لى گه له ک (مه عقول) ه هوزانقانه ک ل نامیدی فنى په یفى بکار بهینیت چونکی ، هه ر ژه یدا بوونا نیماره تا بهدینان نو هه تا ده می (مراد خان) دوى کو هوزانقانی مه یه پیوه ندى ل نیف نیماره تا بهدینان و موسلیا نه هاتیه برین نه که هه ر نه فه ، به لکو گه له ک جاران موسل بخوه که فقیه بن ده ستى نیماره تا بهدینان هه نده جاران ژى هنده ک مال ، وه کو بینه مالا (عومری) مشه خت بووینه نامیدی^(۱۰) له وما دور نینه نه ف په یفا (قلتلو) ، (قولتلو) ، ب فان ریکیت سه یدا چوو بیته د ناف

هوزانین هوزانقانا دا به لى چ پیوه ندى هه تا نهو دیار نه بوویه د ناف به ینا ویلایه تا موسل و بایزید د وی وه ختی دا. له وما (مراد خان) د کتیبیا نه لکسه ندهر ژابا هاتی و (مراد خانى) د کتیبیا (الاکراد فی بهدینان) دا هاتی هه ر یه ک مراد خانن نه کو دوونه !!

نه فه ژى ده فنى هوزانا سلطان مراده .

گفته سلطان مراد

فوضت الی ربی هو الحق جلیل
فردا احدا قادرا الله جمیل
حالی مه نه حاجت که به یان ایده زیانم
الدمع من العین الی الخد دلیل
عاشق ینجه صاغ اوله کرسندن اوله ایرو
العاشق عن هجرک فان وعلیل
حاشا که (مراد) نیرو یه میل ایلیه سندن
قلبی لك من مهد الی اللحد یمیل
☆☆☆☆

صالدى عه شقك ئه ی په رى ئاخرنبى سودالره
دوشمشم مجنون صفت شیدا اولوب صهرالره
صانحه کیم جان تنده ایکن دامنک الدن قویام
حق بیلورکیم ویر مزم سلطانهی دنیا لره
کتبتک یا کتابی بالانامل
فبعد الموت من یقراک غافل
عدوی ام رفیقی ام صدیقی
فسبحان الذی بالموت فاصل

خاوهر میسالا سر په رى ، سینگ صه ده فا مخمور لباس
روژه که خوندیم بهر ده رى قالو تعالو کل من بناس
(قل تولو) اکرمهم شه وی دا نیمه نکته کیجدن
قالو وک لا تعجلون زوزو قه نج خو بناس
خو قه نج بناس نه فغان حزن چوق سم سکا هه ر کونده باز
گفتم باوه کی نه نجومه ن بلسن منم نه ختر شناس
ستیرا سعاده ت من کودى ، مه علوم شد ما فی الضمیر
پاشی فه خو محبوب ددی خذها بگير مملویه طاس

بهیتی «سهیده وان» و چهند تیبینهك

عبدالرحمن نقشبندی

ژ ریڤه نه زنی بیژم بهیتا «سهیده وان» نان «عبدالعزیزی داسنی» نان (سهیدوکی سهیده فان) کو هه می ئیکن و بچه ند نافه کا دهپته ناف کرن ، ژوان بهیتین فولکلوری کوردی نه نه وین کو (دراما) به کا کوپرو به فرمه تیدا دهپته به رچاف نه ف بهیته ژی لهه می دهقه رین کوردستانی یا به لاف و هه تانهو (٦) تیکست ژفی بهیتی بین ببه رچاقین من که تین و ئیک ژوان نه وه نه وا برایی هیژا (کمال نه حمه د دول په مووی) د هژمارا (١٣) ی دا ژگوفارا کاروانی به لاف کری .

نه ف تیکستا برایی هیژا (کمال) ی به لاف کری بزارافی موکری به و به ری (٥) سالا هه فاله کی ژمرا کری به دیاری . هه لسه ندگاندا فی تیکستی ژ لایی داریژتتا هونه ری و که فالین

طاسهك ژمه ی پیر بو ددهست دور دانه یا گه ردهن سفید نه یچتم صوره گوت من ب قهستی مرجبا طوطی طه واس طوطی طه واسی گوت مه لا کیف حالک ئینجه کیف وز خودرا بگیر فان سونیلان ، گفتم نه هشیبوم بی قیاس له و بی قیاس مامه ی ته خو چوق نه یچتم از دهستش شه راب کل یوم دهر دم نو بنو بوو فیزنند رعب و هه راس رعب و هه راس من تینه دل (قلتلو) دی بندم جان نه زو رویش چو دیدم هه مچو گل ، قالو لک این الحواس این الحواس پرسی و چولری گوته من ای (بازلی) (١١)

دیم به درو غه بغه ب هه مچو کودانی منم خیر الاناس

ژیده رو په راوینز

- ١ - بنیره ، دیوانا کرمانجی ، عبدالرقيب يوسف ، نه جف ، ١٩٧١ .
- ٢ - دپوژناما کوردستانی دا ١٨٩٨ - ١٩٠٢ ژماره (٢٧) شیعرهك ب زمانی تورکی هاتیه لبن نالی (سلطان مراد) جائزانه نه وه نه و سلطان مراده ، یان نه
- ٣ - مخطوطات فريدة ومطبوعات نادرة ، الجزء الاول ، دكتور معروف خزندار ، ١٩٧٨
- ٤ - هه مان ژیده
- ٥ - هه مان ژیده
- ٦ - هه مان ژیده
- ٧ - الاكراد فی بهدینان ، انور مانی ، ١٩٦٠ ، موصل .
- ٨ - هه مان ژیده
- ٩ - لهه ، دبیزیت خانی سالا (١٠٠٠) ك ژدایك بوویه !! فی خانی بخوه بخوه ، میژوو ژدایك بوونا خوه ، بومه نفیسه ده می دبیزیت :
- لهورا کوو دهما ژغیب فهك بوو تاریخ هه زارو شهست و یهك بوو به عنی خانی سالا (١٠٦١) ك به رامبه ری ، (١٦٥٠) ز هاتیه دنیا پوون .
- ١٠ - الموصل فی عهد العثماني ، عماد عبدالسلام رؤوف ، ١٩٧٥ ، النجف الاشرف
- ١١ - (بازلی) ، ناز نالی هوزان نالی به .

(رومانتيكى)فه جوانترين تيڪستا في به يتي به و نه ز لهيڻي بوم و هه ري لهيڻي ڪو تويژانده ڪي بوبڪه م لي براس تي نه گه راگيرو بونا من نه وه ڪو هيشتا نه زي لهيڻي تيڪسته ڪا دي بدهست خو بيخم ڪو بزرافتي ڪرمانجي يا هاتي به گوتن ولدهه راداسنيان دهينه فه گيران و من ژيرا گه له بزاف و پيڪول ڪر لي چ بدهستي من فه نه هات و بني وي تيڪستي زي تويژانده يا بري و سافايه ، ژبه رڪو به يتا سهيده واني هه چڪو د پيڻچ تيڪستادا هاتي ل دهه را داسنيان يا روي داي فيجا جهگيرتر نه وه مروف وي رويداني ژ دهفي خه لڪي وي دهه ري بخو وه رگريت ، هه رچهنده نه و تيڪستا سهيده ا عبدالرقيب يوسف) لي ل روژناما (العراق) به لاف ڪري وي راس تي بنه جم ناکه ت ڪو گرفتارين «سهيده قاني» دهه را داسنيان روي دايه . لي هه رچه و بيت نه زي لهيڻي واي تيڪستي . دا بزقپنه فه سه ر تيڪستا گوڦارا (ڪاروان) ي به لاف ڪري ، ڪوهنده ڪ جوڏاهي دناڦه را ويو نه و لنگ من هه ي تيدا ، دياردين نه و زي نه فه نه .

۱ - به هاره چ به هاريڪه له من به غلوره^(۱) (ڪاروان)

۱ - به هاره چ به هاريڪه له من به غه دوره^(۲).

۲ - رويکه مه وه چي اي مه غلوبي داسنيان اڪه مه وه راوي به له ڪوره (ڪاروان)

۲ - رويکه مه وه چي اي مه غلوبي داسنيان ناکه مه وه راوي نيڙيه به له ڪوره .

۳ - ياره بي خودايه نه وه نه بڪه ي نه يسه بريني (ڪاروان) .

۳ - ياره بي خودايه نه وه نه وه مه بسه بريني

۴ - ڪه ساني نه بوو بل عه بدول عه زيزي داسني ده تغه نڪيت وروي (ڪاروان)

۴ - ڪه ساني نه بوو بل عه بدول عه زيزي داسني دهستي تغه نڪيت وروي .

۵ - ڪاني سوتنه نه له تاو نيشتي (ڪاروان)

۵ - ڪواني سوتنه نه له نانشتي بي^(۳).

۶ - تائه و روهي ميري مه زن ده گري ديواني مه جي بلند سهيده وانم رو . (ڪاروان)

۶ - تائه وي روهي خودا وهندي ميري مه زن ده گري ديواني مه گي بلنم سهيده وانم رو .

لفيري من بده رفه ت زاني ڪو نه في تيڪستا خوراي به لاف ڪه م هه رچهنده نه و تيڪستين راست و دروسته ژ به ر ڪو پارچه ڪه ژ تيڪسته ڪا دويرو دريژ ڪو يا لمن به رزهيه .

نه ري سه يد ڪو ... سهيده قانو^(۱)

ته بلوير بيژو ... ته مبيور قانو

ته شهل و شه پڪ مه رهن زي ده ڪيو يانوباني ته يني نه ي ڪوره ...

دي چه و ا چيته مالي ژ به ر جوتي زه ريانو

دي ژ بابڪي ته خوازن مارو هه شتيڪانو

دي بلا بابڪي ته بيبيته گوينيه ڪ

ژ قان گوينييت قان ريلانو

ده يڪاته ڪوره بيبيت ژ هه ردو چاقانو

گر ڪه ڪي له من وه رد بيبيت تيرابني في به رويي

دبيژمي پاني له من سينه .

دار ڪه ڪا لسهر قه بري شيخ عبدالعزيزي

دريڪيت وي زي بڪه قنارن و قه دوڪين وي ماني بگريه .

نيچيرا خه لڪي عاله مي لدونيائي

خفش و خه زال بون ، يني بابڪي

ته يني ڪوره زافاڪي سه ري ساني نه .

وهي بابو .. زافاڪيت بني په ري نه

ده رابه .. سه يد ڪي منو سهيده قانو .

ژيدهر .

۱ - به غلوره : (هه چڪو نفيسي) — ته موم ژ .

۲ - به غدوره : (ع) غه در .

۳ - ڪواني سوتنه نه له نانشتي بي : نه ساخيه ڪه پتريه زا دگريت هه ڪه زوي چاره نه ڪن دي ڪوژيت و چاره ڪرناوي زي بداخ ڪرني دببت و چيد لنگ مه بيژني (سوتڪ) ژ به ر ڪو نه ف نه ساخي به بعهره بي دببيژني (الجمرة البنية) لفيري ، عبدالعزيز ، نفرينا لخوا دڪه ت داخاز دڪه ت ڪو ڪه س نه بو بيژني نه نيشكا ته نه و ڪول لي بهيت ، نه فه زي ڪوتي به ژ به ر ڪو هه ڪه نه نيشكا مروفي هاته سوتن نه شييت ستيري ل چ تشنا بگريت .

هونەرگه موسیقا

ئەنوەر قەرەداغی

دەرگه وتوووه که هەر کۆمه له جۆره ئاواز و موسیقا به کی تاییه ت به خویان هه به که شارستانییه تی ئه و پله ی تیا به دی ده کری ، سه بریان کردوووه که هه ندیکپان ته نها ئاوازیان بریتی بووه له لیدانی چەند جۆره (ئیقاعیکی) ته نها یان چەند ئاوازیکی ساده و سوکه له ، که له یه ک دوو دهنگی موسیقا دهرناچن ، ئه و موسیقاییانه یان دهر برینیکی تاییه تی تیا به له و دهنگو نامیرانه ی به کاری ده هینن . موسیقا هونەرگه که په یوه ندیه کی راسته و خوی هه به له گه ل زانستی به سروشتی و کۆمه لایه تیه کان و له گه ل ته کته لوچی و سوشیالوجی تیکه ل ده ی و یه ک ده گری و هه ر به م شیوه ش نه شونما ده کات و په رده سینتی له گه ل هه موو پرۆگرامیکی فیرکردن و زانیاری جوانی (ستاتیکس) و زانیاری کۆمه ل و فه لسه فه ی په روه رده کردن ، به جۆری که نه مرو ده بینین له بواری پزشکی دا به کار ده هینری بو چاک کردنه وه ی زور نه خوشی ده روونی و هه ندی نه خوشی گیانی . میژووش که ئی نمونه مان له م شتانه ی که باسما ن کرد بو ده گیریته وه ، زور له هه لکه وتوو و فه یله سووفه کان هه ر له کۆنه وه هه تا ئیستا به شدار بوون له

موسیقا هونەرگه په یوه ندیه کی راسته و خوی هه به له گه ل هه موو باره کانی ژیا نی مرو فدا ، کاریکه که ئاده میزاد هه ر له کۆنه وه هه تا ئیستا چه زی ئی کردوووه و ئاشنای بووه و خوی پیوه خه ریک کردوووه ، له ژیا نی سه ره تاسیه وه به هه موو ئه و سه رده مانه ی که پیار و پشتوه له هه موو چاخه کاندای هه تا به رزترین پله ی شارستانییه تی لکه لیا ژیا وه ، کاریکه به ستر او ته وه به ژیا نی ئاده میزاده وه هه ر چەند له شیوه و له هه ندی روخسار و هویه کانی دا جیاوازیه کی که مو زوری هه بی . زانستی (نه نترۆپۆلوجی) که باسی خاسیه تی گه لان ده کات سه لماندوویه تی که په که م کۆمه له مرو ف که له ساده ترین جۆری ژیا نی شارستانییه تی به وه له سه ر ئه م زه وییه ژیا وه ، موسیقای زانیوه و چه زی ئی کردوووه ... عه ودا له کانی موسیقا له زور ناوچه دوور له شارستانییه کاندای له هه ندی له دوورگه کاندای بویان روون بوته وه که چه نده ها کۆمه ل و جۆری ژیا نی تیا بووه که وه ک ژیا نی سه ره تایی ژیا نی مرو ف بووه ...

دوای لیکۆلینه وه به کی ته واو له ژیا نی ئه و جۆره کۆمه لانه بویان

پهروهشت له (نه ثنا) پشته به دووکاری گرنګ به ستووه :-

- 1- وهرزش .
- 2- موسیقا .

ته نانه ت ناوانی موسیقاش له ویوه هاتووه که له وشه ی (میوسس) هوه وهرگیراوه که مانای حوت خواوهندی هونه ره ، پاشان په ره ی سه ندووه تا بوووته وشه ی (میوزیک) واته (موسیقا) نه مه یان بو پهروهشتی لایه نی دهرونیه ، به لام وهرزش بو لایه نی پهروهشتی جهسته و گیانی به . له هه مان کاتدا نه م لایه نه دهرونیه واته (موسیقا) له لایه نه زانیاریه کانه وه جیانه کراوه ته وه .. چونکه وهک باسمان کرد هه موو لایه نه کان ته واوکه ری نه م لایه نه ون ناتوانریت هیه لایه نیکی تری نی جیا بکرته وه . به لام بوچوون بو نه م کاره چونه نایا ته نها هه ره له لایه نیکه وه به یان له زور لایه نی تره وه ..؟ نه م کاره تاراده یه کی زوریش له ناو کوومه نی کورده واری ماندا نه توانم بلیم ری بی بردنه ... باشترین به لگه ش بو نه مه نه و به ره مانه به که له ری نیستگه و ته له فزیون و تومارگاکان و شانوکانه وه نه یان بیستین و نه یان بینین ... لیره وهش نه توانین بچینه ناو نه ولایه نانه وه که په نجه مان بو دریز کردن . به لام چون ؟... نه توانین له سه ره تاوه نه وه دهست نیشان بکه ین که هونه رو زانستی و زمانی موسیقا به وجوره نیه که هندی بیری نی ده که یه وه .. چونکه .. زانستی موسیقا نه و زانستی به یه که به کاری پراکتیکی و راهی نه کادیمی وه دپته پیشه وه ، نینجا له دوا ی نه مه پروون کردنه وه و نزیک خستنه وه ی ماناکه یه تی له زهینی هونه رهنده و خوینده وارو روشن بیرو به گشتی گوئی گرانیدا ... ووتارو نامیلکه و نوسراوو کوپو نی دووان له بازنه یه که دا نه که رچی پولیکی گرنګیان هه به ، به لام هه رچونیک بیت جیگه ی سه رچاوه ی زانیاری و قوتابخانه هونه ری به پسپوره کان ناگریت کاتیک سه رچاوه که م بیت یان قوتابخانه به خویندنی موسیقا هه ژار بیت ، نه و بو روشن بیری که مه بهستی بیت نه و ووتارو نامیلکه و کوپه پر نامانجان تاراده یه که به سووده

هه ولدان بو په ره بی دانی موسیقاو دارپشته کانی و پایه خیان داوه به لایه نی تیوری و پراکتیکه وه شان به شانی هه ول دانیان و خه ریک بوونیان به زانسته کانی دی ... وهک (فیساکورس ، یوکلیدس ، هیکنز ، دیکارت ، فارابی .. هتد...) ته نانه ت به ناوبانگترین هه لکه و تووی سه ده ی بیستم (نه لبرت نه نشتاین) موسیقاژه نیکی زور چاک بووه له لیدانی نامیری که مانچه دا .. گرنګی په زوهرشتی موسیقا دروست کراوی کاری نه مرو نیه به لکو ده که ریته وه بو شارستانی کونه کانی که له گه ل شارستانی یونان و چین و هیندو میسرو عیراقد ا پیدا بووه .

هه ره له پیش نه مه شه وه کاری موسیقا له سه ره هست و دهروون و گیانی ناده میزاد زانراوه ، ته نانه ت له نه ریته ناینیه کاند ا به زوری به کار هینراوه ، بو نمونه : پیاوه ناینیه کانی (میسرو سپارته و نه ثنا) زور پشته یان به موسیقاو گورانی به ته نهاو کومه ل به ستووه وهک لایه نیکی گرنګ له و نه ریته به جی هینراون ، نه م کاره ش هه تا نه مرو هه ره برده وامه له جیهاندا ، نه بینین له که نیسه و مزگه و ته کاند او جیگای په رستگا کاند ا نه مه به ئاشکرای په چاو ده کری ،

به مه رجی نه، به ره مانه له سه ر بنچینه به کی راست و ته و او هاتیته کابه وه .. هر بو نه مه ش پیویسته روشن بیره پسپوره کامان ووریا بن که ریگای پیلان و په روه رشت و راگه یاندن نه بی چون بیت و چون به کار بهینریت بو که یاندنی نه و مه به سته ی که ده یانه ویت بهیننه دی ، نه مه ش به مه به سته نه و دی توانای سست و چالاک بکه نه وه و فراوانی به بواری کاری هونری بدن نه و بو ارانه ی مه به سته پیویستی به ته قه لاوله پنجیکی زور هیه

به تاك و تومل بو به دی هینانی نامانجیکی به سوود له که رتی گشتی و تاییه ت تیا دا به شدار بیت و (مه سخی مه یدانی) دارده ست بی بو موسیقلو ناوازه فولکوری و میلیه کان که هینستا زوریمان چنگ نه که وتوون .. (نه وه ی که چنگیش که وتوه زوری تیک دراوه) نه م کاره ش لی برانجیکی ته وای ده وی له لایه ن نه و که سانه وه که پیی هه لئه ستن ، بو یه زور پیویسته نه و که سانه له سه ره تا وه هونری کلاسیکی بخوینن له قوتابخانه دا بو نه وه ی کادیری لی هاتوی وایان لی په یدا بیی که له هه موو لایه نه کانی نه م کاره بگن و دوا جار ده ست بکن به کاری پراکتیکی . بو پیی که یاندنی کادری نه م کاره له ناو کومه لی کورده واری ماند او هر کاریکی هونری تریش به تاییه تی ، پیویسته له قوتابخانه هونریه کانداناموستای شاره زا له ماموستا کانی دهره وه ی ولات (له ولاته پیشکه وتوه کاندان) بهینرین هتا وانه ی هونری به قوتابیان بلینه وه و که لکیان لی وه ربگیریت له و لایه نه وه که باسمان کرد بو نه وه ی له جیگای کاره که نزدیکترین . بی گومان له و پله دا که نه و هونره نه خوینریت و قوتابیان به ژماره یه کی باش دهره چن له ژیر ده سته نه و شاره زایانه نه توانریت که لك هه رله و قوتابیان هه چنه د هه نگا وینکا وه ربگیریت و کار بگره ده ست و نه ستوو نه و جیگا هونری به چولانه ی هه ن پرپیکه نه وه وه ک ماموستای موسیقا ، یان موسیقا ژهن یان دانهری یان گورانی بیژیکی هونری .. هتد . نه مانه هه مووی هه نگاوی باشن بو نه وه ی وه ک سه ره تا بتوانین بزوتنه وه یه کی چاک و روشن بیری هونری چاک بهینینه دی . له لایه کی تریشه وه بوته و او کردنی نه م کاره گرنگه گر نه و

هونره منده شاره زایی به کی باشی په یدا کرد له باره ی کومه له که یه وه یان نه ته وه که یه وه له گه ل هه ست و نه سته نه ته وایه تیدا ژیا ، نه و ده توانی نه و پیلانانه ی ده یگریتا نه ستوی خو ی باش له سه ری پروات بو هینانه دی نه و مه به سته ی که ده یه ویت به جو ری چیژی نه و موسیقایه ی که له ده م و ده سته ی خو یه وه له هه سته ی دهره چیت ده نگ بداته وه له ناو کومه له که ی و به ره و پیشتری به ریت .. نه ، مه به سته ش بو نه وه ی باش بیته دی و جی گیر بیت پیویسته :-

1- هونره مند توانای خو ی ده ست نیشان بک له هه موو پرویه که وه به پیی نه و توانایه کار بکات که توانای به سه ردا ده شکیت بی فیل له خو کردن و به ره و پاشه پروژیکر پرونتر پروانی .

2- ده بی هه ست و ده روونی له گه ل هه ست و ده روونی میلیله ته که یدا بژی ، به ته وای له پله ی ژیانی میلیله ته که ی بگات و هه سته ی له گه لیابی نه مه ش نه وه نه که یه نی که پیویستا شاره زایی له باری میژووی نه ته وه که ی هه بی .

بهه موو هست و دهروونیه وه له گه لیا ژیا ، نهوا بهم جوړه هه ندی را له میشکیا گه لاله ده بی بهرامبر به و بهرهمه هونه ریه .. نایا موسیقایی یان گورانی یان تیکه ل ... نه م رایهش دهرده بربری به هر شیوه یه ک بی نایا راسته و خو یا به هویه کی تره وه ، کاتی نه و هونه رهنده نه و رایانه ده که وینه بهر چاوو گوئی ، نه مه وا له هونه رهنده ده کات که په یوه نندیه کی (معنوی) له گه ل کومه له که ی دا دروست بکا له ریگه ی نه و رایانه وه که دهر براون ، سه بارهت به باشی و که م و کورتی نه و بهرهمه ی که هونه رهنده پیشکه شی کردوه .

بهم جوړه به باشی تی ده گا نه و ئه رکه ی پی هه لساوه کردوویه تی تاچ راده یه ک کاریگر بووه له سر نه وانه ی گوئیان لی گرتووه و چون بوئه و رایانه چون .. بهم جوړه ههستی هونه رهنده و کومه ل تیکه ل ده بن . له یه کترده گه ن و هونه رهنده نه نجامی مه بهستی لی دیار ده بی که چنده کاری کردووه ته سر کومه ل و کومه لیش له پله ی هونه رهنده که ی تی ده گات ، نه م ههسته پال به هونه رهنده وه ده نی که بهرهمه می نایاب ترو چاکترو ره سه ن و پیشکه وتوو پیشکه ش به کومه له که ی بکات و زیاتر تیکه ل لوی بی و بیرله دور که وتته وه ی نه کا .. تیکه ل بوونی هونه رهنده له گه ل کومه ل دا کار ده کاته سه ر پیشکه وتنی شارستانی ، هر بویه و تراوه (گه ر ویستت له شارستانی هر میلله تیک بگه ی بری گوئی بو هونه ری موسیقا بگره) . پیویسته هونه رهنده ی به توانا هه میشه له داهینان (ابداع) دوانه که وی . هه میشه بهرهمه می جوانترو نایابتر بهینینه کایه وه ، له کاتیکا گه ر پله ی هاوه له کانیشی له توانای خویدا نه بوون با رینمایی یه دا هاوه له انی بکا خو نه گه ر له توانای وه رگرتنی نه و ری نمایی یه دا نه بوون با نه و بهرهمه به نوته تومار بکات بو دوواروژ ... نه م پله یه ش که نه و موسیقاره ده یگاتی نه نجامی قال بوونیه تی چ له هونه ری کون چ له هونه ری هاوچه رخ وتازه .. بوچوون بوکاری موسیقاو گورانی له کورده واریماندا بوچوونیکي ساکاره ، هه رچه نده که ره سه یه کی میلودی یه کجار زورمان هه یه به لام .. چون له گه ل نه م که ره سه یه دا کارده کری ، نه مه یان گرنگه ، چونکه موسیقای کوردیمان چ له پروی

نه م دوو خاله گرنگه هونه ریکی باوه رپیکراو دروست ده کات ، به جوړی هونه ریکی به ستراو به میلله ته وه ی لی بوه شیتته وه . واته چوونه ناو هه ست و دهروونی میلله ت بو وه رگرتنی جه وه ری هونه ری له ریی ژیانی کومه لایه تی و رامیاری و زانستی و هه موو لایه نه کانی تریش شتیکی زور پیویسته ، چونکه ده توانین ده ست نیشانی پله کانی ژیانی بکه ین . له سه ر نه و زانینه وه هونه رهنده هونه ری خو ی بو پیشکه ش بکا به جوړی کار بکاته سه ر نه و قوناغی که تیانه ژی و بیری تازه بخاته وه .. بویه زور پیویسته که هونه رهنده هه رچه نده شاره زا بوو زیاتر بچیته ناو کومه له که یه وه و نابی دووره په ریز لی بوه ستیت .. بهم چونه ناو هه ست و دهروونی کومه لی یه وه نه توانی وورده وورده ههستی نه و کومه له ی له گه ل خو ی دا رابکیشی و بهر وه نه و مه بهسته پاکه ی که ده یه ویت به رزی بکاته وه بو پله ی پیشتر ، کار له سه ر کار ... بهرهم له سه ر بهرهم .. نه مانه هه مووی (زمانن) بو نه وه ی پله ی هونه ری و روشنبیری کومه ل به رزترینه وه و چاک و خراپ له یه ک جیابکاته وه و ده ست نیشانی هونه ری پیشکه وتوی خو ی بکات ، گه ر کومه ل بو بهرهمه می هونه رهنده که ی گوئی شل کردو

تهکنیکه وهو چله پووی شیوازه وه زیاتر په نابردنه بو شیوه هونری په بیانیه کان . چئه وانه ی نزیکن لیمان یان دوورن، بو هینانه دی و به جی هینانی به ره میکی هونری، ئم په نا بردنه ش دهگه ریته وه بونه بوونی کتبخانه یه کی خومالی هونری که وهک پیویست بتوانین پشته بی بیه ستین و په نای بو به رین له کاتی پیویستدا، به لام که نه مه ش و ابو، ده بی ئه و که لک وه رگرتنه مان له وسه رچاوه بیانیه بومه به سستی خزمهت کردن و په ره پیدانی (هونری نه ته وایه تیمان) بیت، چونکه لیره دا نه وه ی که زور پوونه لیمان ئه و بناغه زانستییه پراکتیکیه ی که له موسیقا بیانیه کاندا هه یه له لای ئیمه ته نانه ت به وه رگیراویش ده ست ناکه ون، جائه گه ر ئه و جوړه سه رچاوانه ش ده ست نه که وتن، خونابی له بازنه یه کی داخراودا بخولینه وه و ته نها به هره روته که مان بخه یینه کار .. نه .. هونه رمه ند پیویسته سه یریکی ئاسویی (افقی) و شاولی (عمودی). موسیقا و ئاواز و گورانی میله ته که ی خوی و میله ته دراوسیکانی و میله تانی تر بکات و به پپی ئه و قونناغه ی که تیانه ژی سوویدیان لی وه ربگری .. کاتی له م باوه رپوه ده ستمان کرد به کاری هونری ئه و ئه توانین له سه ر بناغه یه کی راست و زانستی وهک هه موومیلله تانی جیهان ئیمه ش لایه نی (مورگو قالب و شیوه و میلودی و هارمونی و ئیقاع و لیدان و قه واره ی تیپ و جوړی تیپی موسیقا و جوړی دهره نینانی دهنگو په یژه ی موسیقیمان و مه قامه کانمان) ده ست نیشان بکه ین ..

ئیقاع هارمونی گه ریویست بوو— شیوه ، دابه ش کردن ، ناماده کردن راده ی تیپه موسیقا که و جوړی و پله ی زانستی ئه و موسیقا ژه نانه و ووشه ی هونراوه که بی و دهره نینانی موسیقا و ... هتد . واته دهرکردنی ئاوازیکی کاریکی هاری کاری به له به ینی کومه له هونره رمه ندیکا هه ریه که یان به پپی لی هاتووی و شاره زایی خوی .. بی گومان گه ر کاری هونره ریمان له سه ر ئه م بناغه رویشته ئه و ئه توانین هونری موسیقیمان به ره و پپشه وه به رین و پاشه روژیکی پوونی بو به دی بکه ین ... به پیچه وانه شه وه .

ئه وسه رچاوانه ی سووودم لی وه رگرتوون

- 1- مدخل الی الموسیقی العراقیة - اسعد محمد علی .
- 2- الفیلسوف وفن الموسیقی - جولوس پورتنوری . ترجمه - د. فؤاد زکریا
- 3- اصول الموسیقی - شارلس بییرس ترجمه - عبد المنعم حسن علی و علی حسن علی .
- 4- الموسیقی العربیة - سیمون جارچی ترجمه - عبدالله نعمان
- 5- بعض مقالات من مجلة القیثارة (خاصة بالموسیقی)

تائستا له ناو کومه لی هونره رمه ندانی خومانداو ته نانه ت هونره رمه ندانی هه ندی نه ته وه ی تر، گورانی بیژیک یان موسیقا ژه نیک که ته نها به به هره یه کی خوی فیبری کاره هونره ریه که ی ده بیت، ئاوازیکی ده هینی و تیپه موسیقایه که ش به پپی توانای هونره ری خوی لئی ده دا به و جوړه ی گورانی بیژده یه ویت که زورتر (سروشتی) خویته ی و زانستی تیانه ، بی گومان ئه و به ره مه بی هیژو کال و کرچ ده بی هه رچه نده لایه نی ایقاع یان میلودی شتیکی تیابه دی بگری ، بوئه م مه به سته ده بی هه موونه و ره گه زانه ی ئاوازه که ی لی په یدا ده بیت و لیوه ی دپته به ره م به شدار بیت وهک (میلودی،

کاروانی روښنښیری له کوردستاندا

قوناخی دوهم ، که له سهره تاي سالی 1984 دهست پی کرا به پی بی بهرنامه یه کی ریځ و پیک که له لایه ن بهریزان جه ودهت نه حمده ، شامل مهردان ، ناسر یوسف ، عه بدولغه نی یه حیا ، زوهر عه بدول مه سیح ، ره جانی مه حمده دوچه ندانی تر ناماده و گفت وگویی له سهرکرا ، نه و قوناغوش که تانیستا بهرده و امه و نه و فلیمانه ی خواره وهی تیا نیشاندره

1- اسکندریه لیه دهرهینانی یوسف شاهین

2- الافوکاتوی عادل نیمام

3- لیله قبض علی فاطمه دهرهینانی بهرکات

4- السلمندری نیطالی

دهرباره ی چالاکی و هو ی دامه زرانندی یانه ی سینه ما ماموستا ره جانی مه حمده که ماجستیری له رهخنه ی هونه هه یه و نامه کوشی به نیوی (اعمال یوسف ادیس فی السینما) یه و نه ندامیکی چالاکی یانه که یه وتی : [.. هونه ری سینه ما هونه ریکی زور گرنگ و کاریگره چونکه سینه ما هه موو جوړه هونه ریکی له یه ک فلیم کو ده کاته وه و سهره رای نزیک کردنه وهی هونه ری کات و شوین .. به لام هونه ره کانی تر یان (کاتی) وه ک موسیقاو شیعر ، یان هونه ری (شوین) وه ک هونه ری ته شکلی [..] درباره ی نومییدی دوا روژی یانه که گوتی : [خواباری و به یارمه تی نه مینداریتی روښنښیری و لاوان نیشاندره انی فلیمه کان ده که یه هه فته یی و له هو لی سینه ما له سهر نامیری (35) م . م ، هه روه ها به نومییدی نه وهین بیین به خاوه ن

له هه دولی

دژوار : ناماده ی کردوه

1- لیژنه ی چالاکی سینه ما

بیری دامه زرانندی یانه ی سینه ما له به پیوه به رایه تی روښنښیری جه ماوه ری ده که ریته وه سالی 1979 به لام له بهر چه ند هو یه ک دواخرا ..

نه و ناره زومه ندانه ی که به بهردی بناغی نه و پروریه ده ژمیردرین هه رده م به خوزگی نه و نواته بون ، بویه له سالانی 981-982 که ده توانین به قوناخی یه که می یانه که ی دابنن .. چه ند جاریک له ژووری قیدیو کو بونه وه بو بینین و هه لسه نگانندی نه و فلیمانه ی خواره وه له پووی هیلی درامی ، موسیقا ، سیناریو ، دهرهینان ..

1- عمر المختار دهرهینانی مسته فا عه ققاد

2- تشرق الشمس بهرهمی نوسه ری به ناوبانگی نه مریکی هه فکوا ی .

3- انتخابوا الاستاذ سلیمان عبدالباسط ، دهرهینانی مه حمده عه بدول عه زیزو چه ند فلیمیکی تر .

2 — پیشانگای مہلبہندی دست کرد

له روژی 9 — 12/2/985 له هۆلی قوتابخانە ی ئەیویبە ی کچان ، مەلبەندی دەستکردی (مرکز الاشغال الیدیە) سەر بە بەرپووە رایەتی گشتی پەروەردە پیشانگایەکی جوان و پەنگینی بو بەرھەمەکانی مەلبەند بە چاودیری ماموستا باسل سابیر خوشناو سازکرد .

مەلبەندی دەستکردی ھەولیر لە ساڵی 1979 بو یەکەم جار دەرگای بو فیرکردن و پیشخستنی ماموستاکانی دەرزی ھونەری والا کردووە ، که تا ئیستا (7) خول بو ماموستایان کراوەتووە سەر، ای (5) پیشانگا .. مەلبەندەکەش لەم بەشانە پیک هاتوہ .

ئێپرسراو و فیرکەرەکان

بەشەکان

سامی حەسەن حەممۆ ، کە ژال قادر

1 — مافورو چنیین

پەیرەوو پروگرامیکی تاییەت .. دەربارە ی مەرچی ئەندامانی یانە ، پئیویستە شارەزاییەکی لە نوسین ، رەخنە ، شانۆ ، سینەما ، موسیقا ھەبئی و خاوەن پەوشتیکی پاکبئی .. لە ھەر جاریکدا ئەندامیکی لیھاتو ھەلدەبژیرین بو قسەکردن و بەرپووەبردنی دەمەتەقنیکە و نوسینەوہ ی پوختە ی فلیمەکە و دابەشکردنی لەسەر ئەندامەکان بە بلاوکراوہ یەکی ناوخیی سێ چوار لاپەرہیی .. [

لە یەکەم دووشەممە ی سەرەتای ھەموو مانگیک و لە کات ژمیری (4) ی ، ئیوارە ژووری فیدیو بو ئەندامان والادەکری ، لە روژی 4/2/985 بو یەکەم جار بووم بە میوانی یانەکە ، لە دوا ی بەخیرھاتنی ئامادەبوان لە لایەن ماموستا رەجائی مەحمەد ھەلسورپینەری گفتم و گوی فلیمەکە .. ماموستا پوختە یەکی فلیمەکە ی بە بلاوکراوہ یەکی ناوخیی بەسەرمان دابەش کرد ..

(پەیمانێ کۆن) فلیمیکی ئەمریکی یەو سیناریوی (کریستوفر فرای) و موسیقای (توشیرو مایوزومی) و دەرھینانی (جون ھیستون) بو .

لە دوا ی بینینی فلیمەکە مشت و مریکی ھونەری و میژوویی و فولکلوری لە لایەن ئامادەبوان لەسەرکرا بە تاییەت ماموستایان .

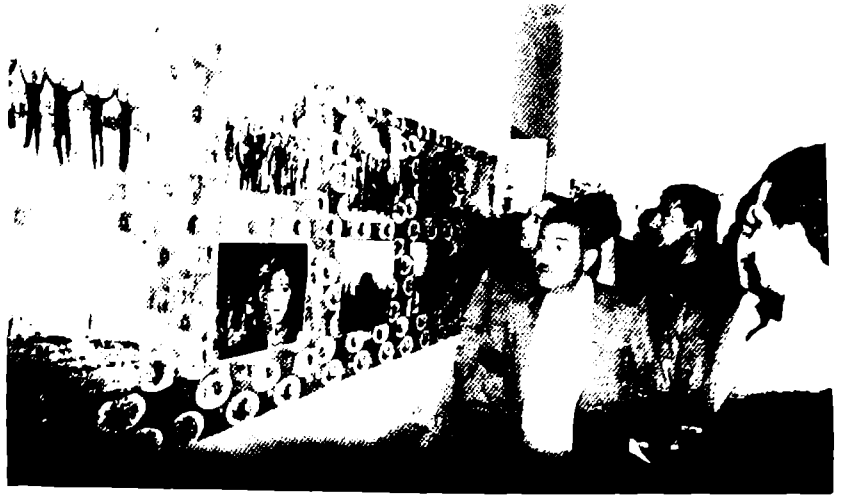
- 1 — جەودەت ئەحمەد ناجی . 2 — حسین رەشوانی .
- 3 — جلال خوشناو 4 — دوکتور حیالی 5 — اسعد عدو .

دوا بەدوا ی بینین و مشت و مەر ، کە ماوہ ی سێ سەعاتی خایاند بەرئیز جەودەت ئەحمەد جیگری ئەمینداریتی ناوہخویی و کۆنترین ئەندامی یانەکە بەخیرھاتنی بەرئیز محمد محی الدین جیگری ئەمینداریتی روشنبیری و لاوانی کرد بە بوئە ی ئامادەبوونی .

شایانی باسە ژمارە یەکی زور لە روشنبیران و ئارەزومەندانی ھونەر لە ھەردوو رەگەز بو یەکەم جار ئامادەبون .

- 6- پیسته
- 7- گول و گولزار
- 8- دورین
- 9- کاره با (سوتان)
- سامال موسائه مین
- نه وروز عوسمان عه بدوللا
- ناواز شه فیق عه بدوللا
- زهکی ئیبراهیم محمه د عه لی

به ره مه سه ره کی یه کان به گشتی له مانه بیک هاتبو
(کاوهی ئاسنگر به خوی و سه ری نه ژدها که وه ، نالی شاعیر ،
مایل نه نجلو ، دافید ، توپی وه ستاره جبه ، ده ستار ، کوتک ،
بنه دار ، دار که ر ، که وچک ، ماسی ، تاووس ، ئافره ت ،
ته شی پیس مندال له باوه شی دایکی ، مندالیکی برسی ، کیفکه
ده مانچه ، سوال که ر ، قه لای هه ولیر ، ته کیه ، بوو کمان هیناو
هاتینه وه ، قوتابی که ونه گوند ، خیزانی جووتیار .. تاد) .

خه لکه که له به ر ده رگاوه چاری به و تابلو جوانانه ده که وت
که ئی نویسرا بوو به هیزترین خوشه ویستی ، خوشه ویستی
نیشتمانه ، و « نیرگزی بوئی نه وروزه ، په یامی روزی
پیروزه ، و « خه نجه ره له کالان بی ، ژهنگ دینیت ، نه وه ی
شایانی باسه خه لکیکی زور بو ته ماشا کردن و کپین هاتبوون .

* پیشانگای وینه ی فوتوگراف *

له رۆژی 9- 985/2/11 له هۆلی قوتابخانه ی ئه یوییه ی
کچان ، کومه له ی وینه گرانی ناوچه ی کوردستان لقی هه ولیر ،
پیشانگایه کی خنجیلانه ی بوکاک نه بیل خدر ره شید ساز کرد .
پیشانگایه که بریتی بوو له چه ندان وینه ی رهش و سه ی و
رهنگا و په رنگ که به کامیرای هونه رمه ندی ناوبراو وه رگیرابوو ..
وینه کان له بارودوخی نه مپو ده دوان وهک (ئافره ت ، نالای
عیراق ، مندالیکی کوردی بی تاوان ؛ شوینه واری شاری
هه ولیر ، ده رگای نه حمه دی قه لا ، تیپی توپی بی هه ولیر ، له
شوینی دایکم ئیش ده که م، له که ل وینه یه کی که و ره ی
خوالی خوشبو حاجی خدر حاجی ره شیدی وینه گرو پاله وانی

محمه د سه عید

- 2- وینه و خوش نویسی دارا محمه د عه لی کامه لا ،
- نه میره شه هاب مسته فا
- 3- دارتاشی ئیسماعیل محمه د نه مین عه زیز
- 4- سیرامیک عه بدول که ریم عه بدول ره حمان ،
- نه زار عه بدول هادی
- 5- کائزا (مواد معدنیه) عه بدوللا جاسم محمه د، هاشم عه لی
- چهرجیس

ماتۆرسکلی سالا کانی چله کان وپه نجاکانی شاری هه ولیر .

نه بیل خدر ره شهید

- له سالی 1958 له هه ولیر له دایک بوه

- ده رچووی نامادهیی به ، به شی ویزه

- له سالی 1970 مهستی هونه ری وینه کرتنه

- به شداری چه ندان پیشانگای به غداو هه ولیری کردوه

- به خۆزگه ی گه وره ترین پیشانگایه بو وینه کانی بلوکی له

سالانی چله کان .

به رده وام بن له سه ر پیشکه ش کردنی به ره می چاکترو شوینی
خویان له جیهانی هونه ری کوردیدا بکه نه وه . جگه له م تیپه
ته مسیلی به ، هه روه ک کناک نه حمه د بۆلی له رۆژنامه ی
[هاوکاری] دا بلاوی کردبووه گوایا تیپکی هونه ری له
چوارقورنه به یاریده ی تیپی هونه ری رانیه پیک هاتوه ، وه نه م
تیپه بایه خ به ته مسیل و گۆرانی و موسیقا ده دات ، چاوه پروانی
به ره میانین له گه ل خواست و ئاواتمان به سه رکه وتنیان

تیبینی : نه م شانۆنامه یه نووسینی ماموستا عه بدوللا میدیایه ،
کاتی خوی له ژماره ده ی سالی یه کی گۆفاری (بلیسه) دا له مانگی
مایسی 1980 دا بلاو کراوه ته وه

2 — ئیواره کۆریک ده رباره ی

« دۆخیکی نوی شیعی کوردی »

سه ر له ئیواره ی پۆزی 10/1/1985 له هۆلی نه قابه کانی
کریکاران ، به ریوه به ریتی رۆشنیبری جه ماوه ر له سلیمانی
کۆریکی بو نووسه ری لاو کاک به هات قه رده اخی و شاعیری لاو
کاک محمد عمر عثمان سازکرد . سه رته شاعیر بو نه وه ی
ناماده بوان چیژ له شیعه رکانی وه ریگرن و بتوانن به هویه وه به
ئاسانی بچنه ناو باسه که ی کاک به هاته وه شیعیکی درییژی
خوی به ناو نیشانی [له غوربه تا] خوینده وه ، نه مجا کاک
به هات باسیکی ده رباره ی سه رجه می شیعه رکانی نه م شاعیره
لاوه به ناو نیشانی [دۆخیکی نوی شیعی کوردی نوی]
پیشکه ش کرد ، له روانگه و بوچوونی خویه وه له سه رجه می
تاقیکردنه وه که ش و دۆخی شیعی محمد عمر عثمان دوا .

پیشکه ی کاک به هات باسی سه ره لدانی [روانگه] ی کردو
په نجه ی بو نه وه له لویستانه راکیشا که به رامبه ری نوینران ،
نه مجا باسی نه نجامی نه و دیارده یه ی کردو گوئی : « بلقیکی
گه وره ی سه ر ئاوبوو ، نه وه نده ی نه خایاند فش بووه » ، له
پاش نه وه باسی نه و شاعیرانه ی کرد که هه ولیان ده دا بناغه یه کی
نوی بو شیعی نوی کوردی داریژن ، به لام تاده هات کۆسپ
ده خرایه ریگه یان !! لیره دا ووتی : « زیاتر له ده سال

له سلیمانی

« ئاسۆس ، ناماده ی کردوه »

1 — چیروکی شانۆیی « دوا ی کلۆی بابردوو
که وتوون »

مایه ی خۆشبه ختیبه که له زۆربه ی شارو شاروچکه کانی
کوردستانا لاوان « به عه شقه وه به به ره وه پپییری نه ده ب و
هونه ره وه ده چن » ، کۆری نه ده ب و شیعه رو چیروکی شانۆیی به
هه ول و ته قه لای لاوه خوین گه رمه کان سازده کرین و پیشکه ش به
جه ماوه ری ده که ن .

له 6/1/1985 دا له « چوارقورنه » ی سه ر به « رانیه »
ده سته یه که له لاوه دلسۆزانه چیروکی شانۆیی [دوا ی کلۆی
بابردوو که وتوون] یان له ده ره یانی کاک « محمد مه لا
نه سعده » پیشکه ش کرد ، نه وانه ی به شدارییان تیدا کردبوو
نه م لاوانه بوون : به کری عه بدوللا سوور ، موچه مه دی حاجی
قادر ، عه بدول ره حمانی نه بی ، شیرین ئیبراهیم ، سه عدون
موچه مه د بۆلی ، پیرو زباییمان بو نه م تیپه نوی به ، به هیواین

مروغانه وه که ووزه و خواست و توانایه کی خودیی زیاد له
خویندا شک ده بن بو به دی هینانی گورانکاری به نه نجم
که یاندنی کاریکی گران و مه زن .

له دواییدا هاته سهر سروشت و دونیای بیره وه ری ،
نه مجا کاک به هات ووتی : « محمد عمر عثمان شاعیریکی
رومانسی هاوچه رخه یه کیکه له و شاعیرانه ی سهر به جیلیکی
ته وای نه مروی کورده ، ده توانین ناوی بنین جیلی ههره سی
لوتکه بلندکان و تواننده وه ی شیره به فرینه کان و نالوزکانی
دهنگو که پروو هه لهینانی پهنگو وون کردنی کیش و
سهنگ !! » .

هه ره ها کاک به هات ووتی : « پیوستمان به شوپرونه وه ی
ناوناخی شاعیرو هونه رمه نده زیاتر له وه ی که خومان سه غله ت
بکه یین و خه لکیش به خومانه وه خه ریک بکه یین به وای پیشگرو
وای پاشگرو جلگرو چه ند شوینیکی ترگر !! » .

دوای ته و او بوونی باسه که ی کاک به هات قهره داخی چه ند
برایه ک سه رنج و تی بینی یان ده بربری له وانه چیروکنوس
ماموستا محمد رشید فتاح ووتی : [کاک به هات په خنه گریکی
لاوه ، خاوهن بیریکی پیشکه و تنخوازانه یه ، بویه له مه یانی
ره خنه و لیکولینه وه ی نه ده بیماندا چاوه پروانی ی دواروژیکی
باشی لی ده کریت شاعیریش محمد عمر عثمان . شاعیریکی
نوییه و له چاوی نه و دووسی پارچه شیعه ره یه وه که له م دواییه دا
له گو قارو روژنامه کوردییه کاندایا بلوی کردوونه ته وه ، دیاره
شاعیره و خاوهنی هه ست و نه ستیکی ناسکی شاعیرییه]

نه مجا کاک محمد رشید فتاح هاته وه سهر باسه که ی کاک
به هات و ووتی : « له رووی هه ندی بوچوونی خاوهن باسه وه
تونوو تیزی و پی له سهر داگرتنیک وای تیدابوو که راست و
چه پ هیل به سهر هه ندی شتدا بهینی که له راستیدا وانین .

پیشه کی روانگه وه ک دیارده یه کی نه ده بی له دایک بووی بارو
زروفیکی رامیاری و کومه لایه تی بوو ، هه رچه نده من له
روانگه ییه کان نیم ، به لام نه ده بوو په خنه گر به و جوړه هیرش
بکاته سهر نه و دیارده نه ده بییه . راسته هه ندی له وانه ی که
سهر به و دیارده نه ده بییه بوون ، یان خوینان پییدا
هه لواسی بوو !! له رووی تی نه گه یشتنه وه رووی روانگه یان

موته که کانی شیعه رو نووسینی کوردی بی تام و بی تین ده سه لاتی
خوینان سه پانده بوو به سهر هه موو ریگه و ده روازه و بواریکی
بلاو کردنه وه و راگه یاندنی جه ماوه ریدا .

دوای نه وه ی رووی گله یی کرده نه وانه ی به پای خوئی -
لیپرساوان له بووکانه وه ی زه وقی خوینه ری کورد ، نه مجا
ووتی : « واسه له نوی له م سالانه ی دواییدا شیعه ری نوی
کوردی به بارو دوخیکی تاییه ت نویدا رته ده بیت و نه گه رچی
هینستا به ته وای گشت لایه ن و پروو دیوه کانی پروون و ناشکرا
نه بوو نه بوته رینازو په وتیکی سهر به خو دیار ، به لام
ته قه لاگان دلسوزییان پیوه دیاره »

نه مجا هاته سهر جیهانی نه م شاعیره لاه له پیشا باسی دوو
لایه نی کرد : هونه ری و ده روونی ، که به پای خاوهن باس نه م
دوولایه نه له حه فتاکانا پی شیل کرابوون یاخود نه شماره زایانه
ده ستیان درابویه . لیره وه زورتر به ناخی شاعیردا شوپروه وه
که وته شی کردنه وه ی شیعه ره کانی ، پاییزو خه م و غوربه ت و
قابیل و هاییل و دلی ره شپوش و تا . . . بایه خیکی زوری به
پیوه ندی شاعیرو پاییزدا ، له دواییدا هاته سهر « ترس » ،
ترس له مه رگیکی کاره ساتاوی و خویناوی ، ترس که هیزیکی
نادیارو وون و نالوز .

دوایی هاته سهر تاقیکردنه وه کانی شاعیر ، نه مجا هه ست به
بیهوده بیی ، لیره دا ووتی : « هه ستی بیهوده بیی نه خوشییه که
تاییه ته به و سه رده مه میژوویانه ی که کومه لی مروقایه تی تیدا
ده گاته ئاستی کوتایی قوناخیک و هینستا ته وای سیمای
داهاتووشی تیا به دی ناکری ، نه خوشییه که تاییه ته به و

بروای خوی دژی خوی بووه .

3- نه وهی ناشکرایه ، شیعره کانی محمد عمر سر به قوتابخانه ی رهمزین بو راستی مه به ست شاعیر خوشی ره خنه ی هه بو له وهی که شیعره کانی سر به قوتابخانه ی رومانسیزم بن .

دهبی نه وه بلین که نیمرو نه وهی له شیعی کروریدا دبیری پر کراوه ته وه له بییری کلاسیکی و رومانسیکی و رهمزی و ریالیزمی ، وه هندی له شاعیرانمان هه موو ریازه کانیان به سه ریه کدا تیک ترشانده ، وه به ناشکرا له بیر یان ناوه روک . شیواز ، روخسار ، به تیکه لاوی له کوپله شیعره کانیاندا ده توانری له یه کتری جودا بکرینه وه یان هندی جار شیعره لایه نیک له و لایه نانه ی تیدا زال دهبی . نه مه ش ده گه ریته وه بو نه بوونی روشنبیری شیعی لای شاعیرانمان وه نه وهی په بره وی ده کات ته ئسیراتی نالی و مه حوی و گوران و شاعیرده نوی کانی نه مرو یان به ناشکرا له زهوقی شیعیریان ئالاوه و ناتوانن لی ده ربازبن .

4- ره خنه م له شاعیر نه وه بوو ، خوی خاوه . سه لیکه یه کی باشه به لام پیوستی به [ذهنی فلسفی] هیه . نمونه شم واته بالاکه ی نه رستویه که له (هونه ری شیعر) دا دهلی : بو شاعیر دوو بنچینه ی سه ره کی پیوسته ، یه که م سه لیکه ی شیعر دووم - زهنی فلسفی .

5- سه رنجیکیشم به رامبه ر بوچوونه که ی ماموستا محمد رشید فتاح هیه که له سه ره تای ووته کانییا ووتی : شیعیری که وره و باش دهبی دوا ی خویندنه وهی موچرکه یه کم پیا

ژاکاندو ئالوزیان کرد ، به لام نه وانه وه کو به فری به هار تونه وه و ناویشیان نه ما . ره خنه گریش دهبی وه کو خاوه ن بییریکی پیشکه و توخوازانه نه وه له بییرنه کات که رابوردوو ئیسته و داهاتوش به یه که وه گری بدات « هه روه ها ماموستا محمد رشید له ده ربینی سه رنجه کانییا ووتی :

« ره خنه گر ، شاعیری به شاعیریکی رومانسی له قه له مدا ، نه مه وانیه و سه رجه می شیعره کانی محمد عمر ده رچووی قوتابخانه ی رومانسیزم نین ، به لکو قوتابی قوتابخانه ی ریالیزمیشیان تیابه . سه باره ت به ووته کانی کاک محمد عمر که دهلی : شیعر به لای منه وه ته نیا - جمالیات - هه نه مه ش راست نییه و شیعر به ته نیا جمالیات نییه ... نه گه ر مه به ستی جمالیاتی شیوه و ناوه روک بیت نه و باشتره « هه روه ها کاک محمد رشید فتاح دوا ی محمد عمری شاعیر کرد که با ته عبیر له نازاری چینه که ی خوی بکات و شیعر بو خواست و ویستی نه وان بنووسیت ، گه ره ست به و نازاره بکات .

دیسان ووتی : « شوین دهستی هه ندی له شاعیرانی دی به شیعره کانییه وه دیارو ناشکرایه وه ک نالی ، هه ردی ، رامبو .. تا .. د ، نه مه ش شتیکی ئاساییه که لاویکی وه ک محمد عمر دووی نه و شاعیرانه بکه وی و که لکیان لی ببینی تاخوی ده دوزیته وه « له دوا ی نه ویش ماموستا عبدالکریم حسن چهند سه رنجیکی خوی پیشان دا له وانه : ووتی .

1- « من پیناسه یه ک بو شیعره کانی محمد عمر داده به زینم وه ک زاراوه ی (سروشنت دهروونی) .

نه م بوچوونه ی کاک به هات رت ده که مه وه ، چونکه پیوست به دابه زینی زاراوه ناکات ، نه وهی نه و مه به ستی بوو له دهروون شوناسیدا به [تداعی] ناو دهبری که شوینی یاشتی ده بیته هوی خولقاندنی بییریکی لای شاعیر .

2- کاک به هات ووتی : شیعره کانی کاک محمد له قوتابخانه ی رومانسیزمه که له گه ل نه وه شدا بروای به قوتابخانه نه ده بییه کان نه بوو له سه ره تای باسه که یدا . به لکو به سووکی ده زانی که شیعره یان هه ر بابه تیکی تری نه ده بی بدریته پال قوتابخانه نه ده بییه کان لیرهدا کاک به هات وه ک

بهنی شتیکم لا به جی بهیلی . من بهش به حالی خوم له گهل
 ئەم بوچوونه دانیم ، چونکه شیعر زور مه زنه و پیناسه ی بو
 دانانری ، (ئەراگون) دەلی : [شیعر تیروانین نییه بو
 جیهانیکی تر ، بەلکو گۆرینی ئەو جیهانه یه بو شیعر] وه
 ئەمهش « إشراقه » یه بو شیعر نهك پیناسه .

6- كاك به هات دهر باره ی هابیل و قابیل كه تیشکی پروناکی
 بیری په خنه ی له سهر كیشابوو ، نه ی توانیبوو به تهواری
 مه به سه ته كه بپیکي ، به لكو وهك من بو ئاشكرا کردنی ئەو
 بیره نوئی به ی له و کۆپله شیعره دا پرووم کرده وه له کۆرپکی
 شیعره كه كاك محمد عمر خویندی وه و وتم : ئافه رین بو كاك
 محمد كه توانی یاسایه کی مروفایه تی ئاشكرا بکات وه
 ئەمهش له شیعره بی دهوتری « روعیا » چونکه دوا ی
 کوشتنی هابیل به دهستی قابیل ئەگه ر وهك شاعیر له
 شیعره که یدا دەلی : بوچی کوشتی ؟ بوچی قه له رهشی
 بونارد ؟ گومان له وه دانیه وهك شاعیر مه به سه تی بی ئەگه ر
 هه رکه سین که سینکی تر بکوژی و به بی ی یاسای مروفایه تی
 له کۆلی بگری و بیگری تا ئەویش ده مرئ ، که س که سی
 نه ده کوشت و نرخ ی مردنیش وه ها هه رزان نه ده بوو ، به لام
 كاك به هات مه به سه ته مروفایه تیه که ی ئاشكرا نه کرد .
 له دوا ی ئەم تی بینانه ی ماموستا عبدالکریم حسن له لایه ن
 ناماده بوانه وه کۆمه لی پرسیار ئاراسته ی كاك به هات و كاك محمد
 عمر عثمان کراو ئەوانیش وه لامیان دانه وه ، کۆپه که نزیکه ی
 سی سه عاتی خایاندو خه لکیکی زور ناماده بوون .

هونه ر مه ند سیامه ندی مامه . شیوا ی باسه ئەم کاره دوا ی
 شانۆ نامه ی [زیندانی] که له ژماره (28) ی ئەم گۆفاره دا
 باس مان کرد بوو ، دووم کاری هونه ری تیپی نواندنی
 رانیه یه .. هیوادارین له بواری هونه ری کوردیدا
 سه رکه وتووین .

4- کۆبوونه وه یه کی فراوانی هونه ر مه ندانی سلیمانی

روژی 20 / 1 / 1985 هونه ر مه ندانی کۆمه له ی هونه ره جوانه کان و
 تیپی موسیقای مه وله وی و تیپی موسیقای سلیمانی و تیپی
 سالار و تیپی شانۆی پیشره وو تیپی نواندنی سلیمانی و
 هونه ر مه نده ته شکلییه کان کۆبوونه وه یه کی فراوانیان له گهل
 کار به دهستان و لی پرسراوانا پیک هینا ، له پاش گفتوگۆ یه کالاً
 کردنه وه ی باری هونه ری له سلیمانیدا یاداشتیکیان
 پیشکه ش کرد ، دهر باره ی ئەو داخوازیانه ی هونه ر مه ندان
 تیکرا له سه ری پیک هاتبوون ، واچاوه پروان ده کری که به ری
 ته قه لای ئەم روو به روو بوونه وه یه به م زوانه بیته به رو تیپه
 هونه رییه کان بکه ونه وه چالاکی و پیشکه ش کردنی به ره مه ی
 په سه نی کوردی .

« سه رنج »

تکا له برا هونه ر مه ندو پروناکبیره کانی قه زاو ناحیه کانی
 سه ر به پارێزگای سلیمانی ده که ین ، هه ر جوړه چالاکیه کی
 هونه ری ، پۆشنیبری ئەده بی ، پیشکه ش ده که ن ، وهك
 هه والیک له چه ند دیریکدا بوخته که یمان بو بنووسن و له گهل
 وینه ی ئەو چالاکیه دا به م ناو نیشانه ی خوا ره وه بومان بنین ،
 تا له کاروانی پۆشنیبری دوانه که ون ، پیشه کی سوپاسیان
 ده که ین .

ناو نیشان : سلیمانی - کتیبخانه ی سلیمانی به هو ی كاك
 عمر عبدالرحمن به دهستی (ئاسوس) بگات

3- چیرۆکی [چاره نووسی ئاده میزاد]

کاتیك ئەم ژماره یه ی گۆفاری [کاروان] ده گاته ده ست
 خوینه ران ، ده بی له شاری [رانیه] شانۆ نامه یه کی
 بالاپیشکه ش کرابی که بریتیه له چیرۆکی [چاره نووسی
 ئاده میزاد] نووسینی نووسه ری سو فیتی به ناوبانگ (میخائیل
 شولوخوف) گۆرینی ئەو په رحمانی حاجی مارف ، دهر هینانی

دههول

ژ ئاماده کرنا : مه تین

ئيفاري به كا خاندین شيعری

ژ بزافین ريفه به ریا روشنیبری جه ماوه ل دهوکی ، ب هه لکه فتنا جه ژنا له شکره ی مه یی پاله وان ، ل روژا 1985/1/9 ی خاندنه کا شيعری هاته سازکرن ، بو [7] هوزانفانین گه نج ، ل هولاً ريفه به ریی .

هیزا رمضان عیسی و نزار محمد سعید ، پشکداری د پیشکیش کرنا فان هوزانفانادا کرن .

دهرگه هی فی ئيفاریا شيعری ژ لایی ، کاک هزرغان یه هاته فه کرن ، ب شيعره کا دریز . ل پیشه کی یا شيعرا خوه هزرغان دبیزیت :

روژ هات بوری ل نه سمانی ئيفاری گری چه ند روندک ژ چاڤا هاتن .. خاترا خوه خواست ژ جیهانی به لی ل چونا خوه پوشمان بو ده ما زفری

هوزانفانه ک یی قه له ندهر .. بی خامه و په رتوک و ده فتهر که ت په ی روژی .. که ت په ی دوژی

نه ی روژ وهره دا نه فرین .. نه ی روژ وهره بزفرین نه ی روژ وهره دا نه گرین .. نه ی روژ وهره دا نه مرین

نه زنا کریم کودی مرم .. نه زنا کریم کودی فرم نه زنا کریم کویا دویرم .. چونکی دزانم

نه گه ر شه ف چه ندا دریز بیت دی زفرم نه ز دگریم ژ بهر به ژنا بیری یا په زی

مه قرالی شه فی شکاند هینستا سو به سارو ته زی . د دويفدا هشیار محمد حسنی شيعره کا دوانی خاند ،

مه نه ف مالکه ژ ی کرتن :

رابن ، دستیت هه ف بگرن
سه ری جه لادا بپرن
دهرغه تا شادی یی ته نگه
ل کاروانی سه ره بستی یی و
ل ریفنگیت نازادی یی
بو دره نگه و

هیشتا ل سه رانسه ری

وه لاتنی من

جه نگه .. جه نگه

چه توف ره نگه ؟

چه توف نه شکه نجه و ئاسته نگه

دیسا گه لو جه نگه جه نگه

پاشی دوستان ئامیدی هه له بسته ک خاند ل ژیر نافنیشانا

«دایکا من مه هاباد» هولی دهست بی دکت :

دایکا من مه هاباد

نه ز دزانم زاروکیت ته ژ بهرو سینگیت ته د خه ربین

نه ز دزانم بیته بی خه ون چونکه شینا چه یرانوک و

لایی لایی دبه ر لاندکیت وارا بیته کوتن ...

ل دویماهیکی دبیزیت :

به لی دایی باوه ر بکه کوب فا ناهالوو ته یارا

نویسیا ، ژبه رثوب دهنګه کئی خوش و شرین خاند . نه ف پارچا
ژیری مه ژه لهبه ستا وی هه لېژارت :

لی لی دایی
کولیت دلی من په نگیان
نیش تازارا به ردایی
زیماری گوښه ند گریدا
بویمه ته پا بهر کاشوی
هه چینی هات کاشولیدا
نیروزه ری د خیلی ره شن
ریکا خوش میرو عه گیدا

ستری و قرشن .. ستری و قرشن

محمد هروری ژی هه لهبه سته کا ژی هاتی خاند ل
دویماهیکا وی دبیزیت :

سویند ب دارو به رو ئا فا
سویند ب چه رخ و سال و گا فا
سویند ب روژی ل ده می ئا فا
سویند ب پیرو جان و سا فا
فه له ک زفروکه یا تیتن
ب ئاوازفه یا دبیتن

کوندیت ته بی کافل نابین

ب گولله و تفه نګیت نه یاری بیړی و شفان خلاص نابین
هندي ته دوو زاروک هه بن ته به روسینگ بووا مابین
دی نه ف گونده بیټ ئا فابین بیټ ئا فابین .

«ریندویر کوریمه ی» هه لهبه سته کا جوان خاند
بنافو نیشانا «لی لی دایی» بی قام ب دلی حازرافه

بکەن گوڤەند
بکەن دیلان
بکەن شاهی
دی رابن روژا نیزیکه
وه لاتی بخه ملینن بویکه

پاشی هوزانفانیته گهنج حکمت اسماعیل و صدیق
احمدی ژێ ههلبهستیت خوه خاندن و ئەف ئیقاری یا
شیعری یا خوش بدویمایهک هات .

سوپاس بوریفه به ریا روشنبیری جه ماوه رل دهوکی ، ل
سه رزه فه رو چالاکین بی رادبیت ژ بو لفلقینا بزاقا روشنبیری ل
پاریزگه می . نه مازه ل سه ردریزکرنا دهستی هاریکاری بو فان
شاعیرین گهنج ، ئین تیهنی ژ بو چاف بی که فتنه کی ؛ ل که ل
جه ماوه ری شیعری . براستی ئەف پیکوله نه ، بی قام دباشن و
دجهی خوه دانه ، به لکو هوئی ئەم دی شیین ، هندهک داهینه رو
پیفه هاتیا ژ ناف خورتو لاین دهوکی ده ریخین داکو هاریکاری و
بزقینا وان ، بهینه کرن ژ بو پاشه روژه کا گه ش ، ل سه رریکا
خزمه تا شیعرا کوردی یا هه چه رخ .

لکه ل هوزانفانه کی گهنج و قه فته کا هوزانا

ل ئیقاری یا چوارشه مبی ، لریکه فتی 6-2-1985 ژ چالاکیت
ئیکه تیا ئەدی و نفیسفانیت کورد - تایی دهوکی . ئیقاریه ک بو
خاندنا شیعری هاته سازکرن ، بو هوزانفانی گهنجی داهینه ر
« نه جیب بالایی » .

هیژا « حجی جعفر » هوزانفانی مه پیشکیش کر . کاک
نه جیبی هژماره کا ههلبهستیت خو ، ژ مه را خاندن ژوان :
« گوندیت من هوسا گوڤه ندا دگیرن » ، « کاروانینه دایی »
« هه فرکی » « رهنگو روناھی » ، « خه میت
شورشفانه کی » ، « مروفو ئاکرو خوین » ، « میرم هه لز

به بی » ، « سه رهاتیا چیا به حی بسد » .

ئه فه و پشتی خاندنا ههلبهستا ، هژماره کا براده را که تنه قادا
گینگه شی ل که ل هوزانفانی ل سه ر ئامیریت هونه ری و وینه و
هزرو بیریت د ههلبهستیت وی دا هاتین . دیسان ده رباره ی
چه ند په یفه کا ئاخفتن چییو . ژ براده ریت پیشکداری د
ئاخفتنی دا کرین ، کریم فندی ، فاضل عمر ، عبدالله جندی ،
هشیار ریکانی ، نزار محمد سعید ، شقان علی . ئو هوسا ئەف
ئیقاریا خوش بکو تایی هات ، ده می سه عه ت و نیفا که له ک
براده را ژ حازرا های ژخونه مان کو بی ل سه ر پییا دراوستاینه
ژ به ر خوشییا ههلبهستا و خاندنا جوان و پیفه هاتی یا هوزانفانی
مه بی زیره ک .

● نجیب صالح بالایی

- ل سال 1962 ی ل ده فه را به رواری بالال هه ریما دهوکی
ژ دایک بویه .
- ل سال 1977 ی ده ست بفه هاندنا هوزانی کره
- هوزانیت خود به لافوکیت کوردی دا به لافکرینه .
- نهوژی قوتایی کوليجا په روه ده بی به ل به غدا - سالاسینی
جوغرافی .

دياريي سالي ۱۹۸۴، پيش چه پکه گوليکي رازاوه وهه مه رنگ بوو

نووسيني : عهزیزه ریری

وینهی : محمد بکر ابراهیم

پاراستنی که له پووری نه ته وه که مان بونه ته مایه ی هه ول و کوششی به رده وام و زیاتر بو وه به ره م هینانی لاپه ره یه کی زیده تر له دیوانیکی شیعر ، یا له کتیبکی چیروک ، وه یا له که شکولیکی که له پووردا ، که نه مهیش بهش به حالی خوم وای داده نیم نه و پیری به نه مگی و دلسوزی یه بو ووشه ی کوردی ..

هه ر له م روانگه یه شه وه پیروزیایی یه کی گهرم له و برایانه ده که م که له نه جامدانی ئه رکی نه مسالیاندا به شداریان کردوو و به ردیکی دیکه یان خستوته سه ر بناغه ی بینا به رزو پته وه که ی نه ده بی کوردیمان ..

هه لیه ته نه م کوششه ی نه وانیش مایه ی شانازی هه موو مروفیکی دلسوزو به وه فایه ، هه ریویه به هه لی ده زانم نه مسالیس ئاوریک له و لایه نه بده مه وه به بی ی توانا له هه ریه کی له و به ره مانه بدویم که نه جامدراون ، جا چ نه وانه ی یارمه تی دراون ، وه یا نه وانه ی له سه ر ئه رکی نه م نه مینداریتی یه به چاپ گه یه ندراون ، کورته یه کی شیوه بیلیوگرافیا نه له باره یانه وه بخه مه پوو بو نه وه ی ئه رکی نه و برا نووسه رو لیکوله ره وانه تا راده یه ک هاسان بکه م گه ر بیانه وی پوژی له پوژان سوودی ئی وه ربگرن .. دووباره به و برایانه ده لیم که به شداریان کردوو له پیگه یاندنی نه و چه پکه گوله ره نگینه دا : دهستان خوش بو نه و کوشش و هه وله ی داوتانه له م بواره دا ، پر به دلش هیوا ی نه وه ده خوازم که سالی دادی هه نگاوی گه وره تر بنزیت له بیناوی بوژاندنه وه و خزمه ت کردنی نه ده به که ماندا ..

نیستایش فرمویان له گه ل نه و به ره مانه ی نه مسال له سه ر ئه رکی نه مینداریتی له چاپ دراون و نه و به ره مانه ی

وا نه مسالیس نه مینداریتی گشتی روشنبیری و لاوانی ناوچه ی کوردستانی خاوه ن خودمختاری به هه مان بین دریزی و چوستی سالانی رابردوو هاته وه مه یدان و ، له ماوه ی « 365 » پوژدا توانی چه پکه گوليکي تری رازاوه پیشکه ش خوینه رانی کوردو کتیبخانه ی کوردی بکات و که له به ریکی دیکه پر بکاته وه و ئازووچه یه کی چرو پریش له خوراکی میشک بو دلسوزانی ووشه ی پیروزی کوردی بخاته سه ریه ک ..

نه وه تا نه مسالیس نه م ده زگا روشنبیری یه به و ماوه کورته و ، به و هه موو گیروگرفته ی چاپ و چاپخانه ی نیمرو ، وه که می کادیرو کارگه ری پسپووو شماره زاو دووره دهستی ی چاپخانه له شماره کانی کوردستان ، ته نانه ت ئه رکی هاتوو چوونیش ، که چی نه م ده زگایه خوی به شیاوی نه وه زانی که نه و فرسه ته له ده ست خوی نه داو ، دلی نووسه رو نه دیبانی کوردیش نه ره نجینی و به هه رچی چوئیک بیت « 40 » کتیب و نامیلکه ی کوردی هه مه جور بخاته به ردهستی به شیکی زوری خوینه رانه وه ..

نه مه وه نه بی نه جامدانی نه م ئه رکه کازیکی سووک و هاسان بنوویت : به لکو تابلای پری بووه له هیلاکی و ماندوو بوون و شه ونخونی ، به لام هه ردیسان خوشه ویستی و ووشه ی کوردی و خزمه ت کردنی نه ده بو و روشنبیری و

بزمتهی نووسه رهکانیان دراوه که وتونه ته کتیبخانهی کوردی به وه ..

● به کهم : ئەو به رهه مانه ی ئەمینداریتی چاپی کردون ..

● ادب المقاومة الايراني : به زمانی عه ره بی - د . نافع عقراوی .

● العالم الرباني : الشيخ نورالدين البريفكاني : به زمانی عه ره بی - وحیدالدين البريفكاني .

● ئەو شه فاقه ت ژبیر ناکه م : د . نافع ئاکره بی .

● فونه تیک : غازی فاتح وه بیس .

● دیوانی ئەخول : ئەحمه دهرویش عه بدوللا .

● به ره می خاوین : علی عارف ئاغا .

● ریزمانی کوردی : و : دوکتور کوردستانی موکریانی .

● دیوانی بی بهش : مه لاهه سعود بی بهش .

● صدام حسین : الزمان والکان : به زمانی عه ره بی - عبدالغفار الصائغ .

● دیلاکروا : و : محمد عارف سیامه نسووری .

● پهندی پیشینان و قسه ی نهسته قی کوردی : د . شکرپه ره سوول .

● ئەوی دبلوماسی : و : صلاح سعده الله .

● رووبار : شیرکو بی کهس .

● دراسات کردیه : به زمانی عه ره بی : د . جمال رشید احمد

● ادب المقاومة الايراني :

دوا به دوا ی کردنه وه ی چاپخانه ی روشنبیری ، که سه ر به ئەمینداریتی گشتی ی روشنبیری و لاوانی ناوچه ی کوردستانه ، به رپوه به رو کارگه رانی چاپخانه که چالاکانه که وتنه کارکردن و له ماوه به کی که مداو به شاره ژبی به کی که مه وه توانییان کومه له به ره میکی چالی بخه نه به رده ست خوینه ران ، ئەمه جگه له ئەنجامدانی گه لی وورده نیش و کاری دیکه ییش بو دایه ره کانی ناوچه ی کوردستان ؛ ئەوه تا هه ر دوا ی

چهند مانگیك ، په کهمین به ره می ئەو چاپخانه به پروناکی دیت و که وته کتیبخانه کانه وه ، ئەویش کتیبی « ادب المقاومة الايراني » بوو که برای نووسه رو دوکتور « نافع ئاکره بی » ناماده ی کردوه و به چاپی گه یاندوه .

ئەم کتیبه بریتی به له « 128 » لاپه ره ی قه باره « 14,5 x

21 سم » و ، به ژماره ی « 391 » ی سالی 1984 سپیراوه ته کتیبخانه ی نیشتمانی له به غداو ، نرخ ی « 500 » فلسه ..

نووسه ر له لاپه ره « 3 » ی کتیبه که دا ده لی :

« پیشکه شه به « دایکی جووتیار » که هاوپی ی سه فه ره که م بوو بو فیروونی زمانی فارسی » .. پاشان دیته سه ر پیناسه کردنی ئەده بی به ره له ستکاری ئیرانی و هه موو کیشه و گرفته کانی و چهنده ها نموونه ی زیندوو له شیعوو چیروکی ئەدیو نووسه ره ناسراوه کانی ئیران ده خاته روو ..

له پروی هونه ریشه وه ؛ کاکه سه عید به حیا نه خشه ی به رگه که ی کیشاوه و سهیدا « سرهند محمد سعده الله » سه رپه رشتی چاپ و دهره یانی هونه ری کتیبه که ی کردوه ، ئەوه ی شایانی باسه ئەم کتیبه ی د . نافع به زمانی عه ره بی نووسراوه ته وه ..

● العالم الرباني : الشيخ نورالدين البريفكاني وآثاره ●

هه ر له چاپخانه ی روشنبیری له هه ولیرو ، له سه ر ئه رکی ئەمینداریتی گشتی ی روشنبیری و لاوانی ناوچه ی کوردستان ، کتیبی « العالم الرباني : الشيخ نورالدين البريفكاني وآثاره » نووسینی « وحیدالدين قطب الدين نوری البريفكاني » دهرچوه .. ئەم کتیبه « 176 » لاپه ره ی قه باره به تالی « 23,5 x 16,5 سم » هه ، به زمانی عه ره بی نووسراوه ته وه و لایه نیکی فره وانی له ژیان و به سه ره ات و نووسینه کانی شیخ نورالدينی بریفکانی گرتوته خوو دیارییکی به که لکه بو کتیبخانه ی کوردی .. ئەم کتیبه نرخ ی دیناریکه و له کتیبخانه ی نیشتمانی به غدادا ژماره ی « 697 » ی سالی 1984 ی دراوه تی .. نه خشه ی به رگه و سه رپه رشتی ی چاپه که ییش کاکه « سرهند محمد سعده الله » کردوویه تی .. نووسه ر له پیشه کی

کتیبه که داده ئی :

« وا ئه م بوخته یه ی ژبانی ئه و موسلمانه مه زنه ده خه مه به رده ست خوینه ری نازیز ، په نا به خوا گه ر بوم کرا له داهاتوودا ده ستنوو سه کانی بلا و ده که مه وه » .. نیمه یش له گه ل نووسه ردا ده لئین خوزگه ئه م ئاواته ده هاته دی ..

*** ئه و شه فا قه د ژبیر ناکه م ***

دیسان له چاپخانه ی روشنبیری و ، هه ر له سالی 1984 دا ، دووه مین به ره می برای نووسه ر د . نافع نا کره بی چاپ کرا و به کتیبخانه کانی ناوچه ی کوردستاندا بلا و بووه ، ئه م به ره مه ی دوکتور نافع بریتی به له کومه له چیروکیک که له سه کانی 1976-1982 دا ، نووسراونه ته وه و به شیکیان له گوئارو بوژنله کتندا بلا و بوونه ته وه ، به لام ئه مجاره بیان له نیو موو تونی کتیبخا کونکرا و نه ته وه ؛ « ئه و شه فا قه د ژبیر ناکه م ، کتیبخا کانی 80 ، لاپه ره بی قه باره به تالی » 14,5 x 25 سم ، مه یه ، به ژماره (392) ی سالی 1984 سپیرواوه ته کتیبخانه ی نیشتمانی له به غدا .. نرخه که ی 250 فلسه و کاک سرهند محمد سعده الله سه ره پرشتی له چاپدانی کردووه ..

ئه وه ی شایانی باسه کاک « دلاور جه لال غه رب » سه ره مه ی چیروکه کانی به خه ته جوان و نایابه که ی خو ی نووسیونه ته وه و هه ر هه مان نووسینه وه یش وینه ی گیراوه ته وه و چاپکراوه .

نووسه ر چیروکه کانی ده کاته دیاری بو جووتیاری کوردی و ده ئی :
« بو جووتیاری کورم که زور جار پاله وانی ئه م چیروکانه

بووه له گه ل خوشک و برابه کانی دا .

● فونه تیک ●

له زنجیره ی کتیبه زمانه وانی یه کان و له سه ره ئه رکی ئه مینداریتی ی گشتی ی روشنبیری و لاوان ، کتیخی فونه تیک که نووسینی ماموستا « غازی فاتح وه یس » ه ، گوشه یه کی دیکه ی له ئه رشیفی کتیخی کوردیدا پر کردوته وه و شوینیکی دیاری بوخوی هه لبژاردوه ..

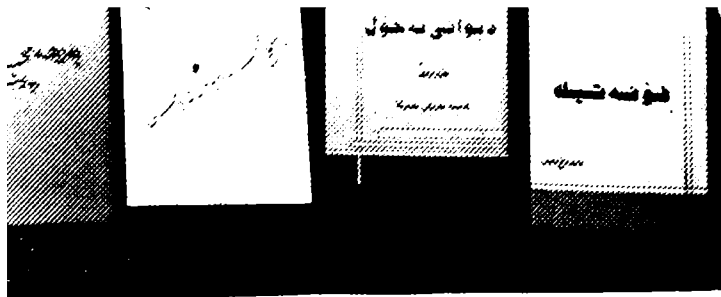
« فونه تیک » کتیبخا کانی « 128 » لاپه ره ی قه باره (23,5 x 16,5 سم) هه ، له چاپخانه ی « الادیب البغدادی » چاپکراوه و ، له کتیبخانه ی نیشتمانی ی به غدادا ژماره « 676 » ی سالی 1984 ی دراوه تی و نرخه ی « 500 » فلسه و دوو هه زار دانه ی ئی چاپکراوه ..

سه ره پرشتی چاپ و ده ره یانی هونه ربی و نه خشه ی به رگه و وینه کانی ناوه وه ی کتیبه که عه زیز ره شید ره ربیری کردوونی .. ماموستا غازی کتیبه که ی له شه ش به شی سه ره کیدا کوکرتوته وه ، جگه له سه ره چاوه و پیپرست و ئه ندیکس .. ئه م کاره ی نووسه ره هه ولئیکی پیروزه له بواری زانستی ی زماندا و سه ره چاوه یه کی به که لکه بو دوپروژی زمانی کوردی ..

*** دیوانی ئه خول ***

ماموستای شاعیر « ئه حمه د ده رویش عه بدوللا ئه خول » له سه ره تالی سالی رابردووا چه پکه هونراوه یه کی خو ی پیشکه ش خوینه رانی کورد کرد به ناو نیشانی « دیوانی ئه خول » ، ئه وه ی شایانی باسه ماموستا ئه خول هه ر له سه ره تالی ژبانی یه وه له گه ل وشه ی کوردی و بوژنامه و گوئاره کوردی یه کاندایا وه و ئه وه ی بو ی کرابی کردوویته ی و دریفی ی نه کردووه ، بیگومان ئه م کومه له هونراوه یه یشی به لگه یه کی پته وی قسه که مانه ..

« دیوانی ئه خول » (128) لاپه ره ی قه باره به تالی (23,5 x 16,5 سم) هه ، له چاپخانه ی « الادیب البغدادی » له به غدا (3000) دانه ی ئی چاپکراوه و نرخه که یشی « 500 » فلسه .

سەرپەرشتی ی چاپ و دهرهینانی هونه‌ری و نه‌خشە ی بەرگ « عەزیز رەشید حەری « کردوونی و بە ژمارە ی « 831 » ی سالی 1984 سپێراوە تە کتیبخانە ی نیشتمانی له بەغدا ..

ئەم دیوانە ی ماموستا « ئەخول » ی شاعیر که خوی پیشەکی یە که ی بو نووسیوو ، بریتی یە له زیاتر له سەد پارچە شیعرو چوارینە ی شاعیر خوی له گەل شەش « پینج خشتە کی ، که هەندێ له شاعیران وه کو « ن - ناری ، رازی ، محمد عزیز ملا رحیم ، 1 - ب - هەوری ، له سەر شیعەرەکانی ئەو نووسیویانە .. هیوای تەمەن دریزی بو ماموستا « ئەخول » و بەرەمی بە پێتر بو خۆینە ران دەخووزین ..

- بەرگە ی سی هەم : بەشی شین نامە یە .
 - بەرگە ی چوار هەم : بەشی هەمە رەنگە یە .
 - بەرگە ی پینجەم : بەشی چوار خشتە کی یە .
- بەرەمی خاوین : بەری رەنجی چەند سالە ی ئەم شاعیرە خۆشە ویستە مانە و هیوای تەمەنیکی دریزی بو دەخووزین ..

● ریزمانی کوردی ●

هەر له بوازی زمانەوانی یە وه چاپکراویکی تریش که وتە کتیبخانە کانه وه به ناو نیشانی « ریزمانی کوردی » ، ئەو کتیبە پروفیسور ک . ک . کوردوییف داینا وه دوکتور کوردستانی موکریانی به که رەستە ی دیالیکتی کرمانجی و سورانی له زمانی رۆسیه وه وه ری گیرا وه تە سە رزمانی کوردی ، وه رگێر له پووی دلسوزی و وه فاداری یە وه ئەم کارە ی خوی پیشکەش کردوو به رەوانی پاکی خوشکە جوانە مەرگ بووه که ی « شیرینی موکریانی » .. هەر وه ها پیشەکی یە کی خنجیلانە ی بو نووسیوه تە وه و تیایدا دە ئی :

« گرنگی ئەم ریزمانە له جووری بابە تە که ی دایە ، که بو یە که مین جار له میژووی کورده لوژی دا له سەر بناخە یە کی زانستانە به که رەستە ی دیالیکتی کرمانجی خواروو کرمانجی ژوو روودا له زۆر بە ی هەر زۆری بە شی فونولوژی و مورفولوژی زمانی کوردی دە کو ئدریتە وه » .

ئەم کارە ی د . کوردستان جیگە ی ریزنی گرتن و شانازی یە ..

ئەم کتیبە قەبارە که ی « 384 » ، لاپەرە ی قەبارە بە تالی « 23.5 x 16.5 سم » هوله چاپخانە ی « الادیب البغدادی » له بەغدا « 3000 » دانە ی لی چاپکراوه و نرخە که یشی « 750 » فلسە .. وه به ژمارە ی « 731 » ی سالی 1984 به کتیبخانە ی

● بەرەمی خاوین ●

بەرەمی خاوین ، دیوانە شیعریکی دیکە ی ماموستای شاعیر « عەلی عارف ئاغا - شاری » یە و له سەر ئەرکی ئەمینداریتی ی گشتی ی پۆشنییری و لاوانی ناوچە ی کوردستان چاپکراوه ..

ئەم کتیبە ییش هەردیسان له چاپخانە ی « الادیب البغدادی » له بەغدا « 3000 » دانە ی لی چاپکراوه و نرخ ی « 600 » فلسە و « 166 » لاپەرە ی قەبارە بە تالی « 24 x 16.5 سم » ، هه ، له کتیبخانە ی نیشتمانی بەغدادا ژمارە « 67 » ی سالی « 1984 » ی دراو تە و کاک « سعید یە حیا » نه‌خشە ی بەرگە که ی کیشاوه و کاک « جە عفر بەرزنجی » ش : سەرپەرشتی ی له چاپدانی کردوو ..

ماموستا « شاری » پیشەکی یە کی کورتی بو دیوانە که نووسیوه و له سەر تادا دە ئی :

« له دیوانی - چه پکی گول و غونچه - دا زۆر به کورتی باسی ژبانی خۆم کردوو ، ئینجا به پنیوستم نه زانی له م دیوانە شا ئەو باسه دووباره بنووسمه وه ، پاشان دە ئی :

« ئەم دیوانە که ناو نراوه (بەرەمی خاوین) بریتی یە له پینج بەرگە ..

- بەرگە ی یە کهم : بەشی نیشتمانی و کۆمە لایە تی یە .
- بەرگە ی دووهەم : بەشی دلدار ی یە .

نیشتمانی ی به غدا سپردراوه و كاك جه عفر به رزنجیش
سه‌رپرشتی له چاپدانی کردوه ..
وه‌رگیر له کوتایی بابه‌ته سه‌ره‌کی‌یه‌کانی کتیبه‌که ناوی
هه‌موو‌ته و سه‌رچاوانه‌یشی دیاری کردوه که له دانانی
کتیبه‌که‌دا سوودیان لی‌وه‌گیراوه‌ته و به‌ره‌مه‌چاپکراوانه‌یشی
نوسپیون که خوی دایناون و بلاوی کردونه‌ته و هه‌ر له سالی
« 1977 » هه‌تا‌کوسالی 1982 .

● هه‌ندی له پینج خشته‌کی‌یه‌کانی بی‌به‌ش ●

ئه‌م دیوانه‌یش به‌شیکی تره له چاپکراوه‌کانی ماموستا
مه‌لامه‌سعودی شاعیره ، ئه‌م به‌ره‌مه‌ی شاعیر که بریتی‌یه له
کومه‌له پینج خشته‌کی‌یه‌ک له چاپخانه‌ی روشنبیری له هه‌ولیر ،
« 3000 » دانه‌ی لی‌چاپکراوه ، « 96 » لاپه‌ره‌ی قه‌باره
(21,5 × 16سم) هه‌نرخه‌که‌یشی « 300 » فلسه‌وله کتیبخانه‌ی
نیشتمانی ی به‌غدا ژماره‌ی « 1057 » ی سالی 1984 ی
دراوه‌تی ، كاك « سه‌عید یه‌حیا » ی خوشنوسیش به‌جوانی
سه‌رجه‌می دیوانه‌که‌ی نوسپیوه‌ته‌وه و سه‌رپرشتی له چاپدانی
کردوه ، هه‌روه‌ها نه‌خشه‌ی به‌رگه‌که‌یشی کیشاوه ..
شاعیر دیوانه‌که‌ی پیشکه‌ش ده‌کات به‌گیانی پاکی
« نالی و شیخ‌په‌زاو هه‌موو‌که‌له‌رابه‌رانی شاعر .. كاك
مه‌حمود زامداریش له‌ژیر سه‌ردیزی « وشه‌یه‌ک » پیشه‌کی
دیوانه‌که‌ی نوسپیوه‌ته‌وه له سه‌ره‌تادا ده‌لی :

« بی‌به‌ش وه‌ک شاعیریکی داشورین (هه‌جو) ناسراوه
له‌ده‌رچوانی قوتابخانه‌ی شیخی گه‌وره‌مان « شیخ‌په‌زای
تاله‌بانی‌یه‌و - من لام‌وايه - شاگردیکی چاکی ریبازی
په‌زایانه‌یه ، چ له‌شیعرو چ له‌باری سه‌رنج‌و چ له‌هه‌لوئیست
نواندناوتاراده‌یه‌کی باشیش گه‌روی‌ته‌وه‌هه‌ر‌ی‌بردوته‌وه ..

● صدام حسین : الزمان و المكان ●

ئه‌م کتیبه‌یش چاپکراویکی دیکه‌ی نه‌میداریتی گشتی‌ی
روشنبیری و لاوانه ، سالی رابردوو به‌زمانی عه‌ره‌بی
ده‌رچوه ، ئه‌م چاپکراوه‌بریتی‌یه له‌کومه‌له‌بیره‌وه‌ری و
نوسینیکی تاییه‌تی نوسه‌ر « عبدالغفار الصائغ » که له‌دوو
توی‌ی کتیبیکی خنجیلانه‌دا پیشکه‌ش خوینه‌رانی کردوه ..
ئه‌م چاپکراوه‌قه‌باره‌که‌ی 168 لاپه‌ره‌ی « 23,5 ×
17 سم » هه‌ ، نرخه‌که‌ی 500 فلسه ، له‌چاپخانه‌ی « الادیب
البغدادي » ده‌هزار دانه‌ی لی‌چاپکراوه‌وه له‌کتیبخانه‌ی
نیشتمانی به‌غداش ژماره‌ی « 854 » ی سالی 1984 ی
دراوه‌تی .

ئه‌م کتیبه‌جگه له‌پیشه‌کی‌یه‌کی کورت‌چوار‌به‌شی
سه‌ره‌کی گرتوته‌وه ، هونه‌رمه‌ند ریاض عبدالکریم نه‌خشه‌ی
به‌رگه‌که‌ی کیشاوه‌وه كاك جه‌عفر به‌رزنجیش سه‌رپرشتی
له‌چاپدانی کردوه .

● دیلاکروا ●

له‌بواری هونه‌ریشه‌وه ، ماموستای هونه‌رمه‌ندی
ناسراو‌کاکه محمد عارف سیامه‌نسووری ، جاریکی‌تر‌به
شاکاریکی دیکه‌ی هونه‌ری کتیبخانه‌ی کوردی به‌سه‌ر
کرده‌وه و چاپکراویکی جوان و خنجیلانه‌ی خسته‌به‌رده‌ست
خوینه‌رانه‌وه‌که‌ئه‌ویش بریتی‌یه له « 46 » نیگاری جوراوجوری
هونه‌رمه‌ندی جیهانی « یژین دیلاکروا » که دامه‌زینه‌ری
قوتابخانه‌ی رومانتیکی له‌هونه‌رداو‌یه‌کینکه له‌زنجیره‌ی
هونه‌رمه‌نده‌بلیمه‌ته‌کانی جیهان ، ماموستای هونه‌رمه‌ند
سیامه‌نسووری ئه‌م کتیبه‌ی له‌زمانی پووسی‌یه‌وه وه‌رگیراوه ،
وه‌رگیر‌به‌م‌کاره‌مه‌زنه‌ی توانیویه‌تی شتی له‌باره‌ی قوتابخانه‌ی
رومانتیکی‌یه‌وه به‌زمانی کوردی بو‌هونه‌رمه‌ندانی کورد بکاته
دیاری و پیشکه‌شیانی بکات ، جگه له‌وتابلو‌نایابانه‌ی نیو
کتیبه‌که ، له‌لاپه‌ره‌کانی کوتاییشدا کورته‌یه‌کی ژبانی خوی
نوسپیوه‌ته‌وه له‌گه‌ل‌تیکرای‌ته‌و پیشانگا تاییه‌تی و گشتیبانه‌ی
خوی که هه‌ر له‌سالی « 1961 » هه‌تا‌وه‌کوسالی 1981
کردونیه‌ته‌وه ، چ له‌ده‌روه‌ی ولات‌و چ له‌نیو‌ولاتدا ،

ههروهها ناوی ئه و بهرهم و چاپکراوانه یه شی نووسیوه که تا نیستا به چاپی گه یاندوون .

ئه م کتیبه بریتی له 76 لاپه ره ی قه باره « 28,5 × 21,5 سم » هه ، نرخه دیناریکه و له چاپخانه ی « الادیب البغدادی » له به غدا سی هه زار دانه ی لی چاپکراوه ، له کتیبخانه ی نیشتمانی به غداش ژماره ی « 1281 » ی سالی 1984 ی دراوه تی ، کاک جه عفر به رزنجیش سه ره په رشتی له چاپدانی کردوه .

ئه وه ی شایانی باسه ، ئه م کتیبه به کاغه زکی نایاب و به چاپیکی جوانه وه پیشکه شی کتیبخانه ی کوردی کراوه و هه ردو بهرگی یه که م دووه می دهره وه ی کتیبه ییش به دوو تابلوی جوان و په نگاورهنگ پاریزراونه ته وه که ئه مانه ن .

بهرگی یه که م : « نازادی سه روکایه تی گه له ده کات - که له موزه خانه ی لوفر له پاریس پاریزراوه » .

بهرگی دووه م : « گرینک له سه ره که لاره کانی میسولونگی دا ، که له موزه خانه ی بوردو پاریزراوه » .

سوپاس بو کاکه محمد عارفو ئه و کاره په روزه ی ، هیوادارین هه میشه له م بواره دا به ره و پیشه وه به جیت و سه ره که ویت ..

● په ندی پیشینان و قسه ی نهسته قی کوردی

خوشکی نازیزمان خاتو شوکریه په سوول له سالانی زوو دهره تیکی باشی بو په خساو له نه جامیدا به ره و یه کیتی شوروی که وته پری بو ته و اوکردنی خویندنی بالا « دکتورا » له و وولاته دا ، ئه وه بو هه ره له سه ره تاوه به شیکی گرینگی له نه ده بی میله ته که ی هه لبارد که نه ویش « په ندی پیشینان و قسه ی نهسته قی کوردی » بوو ، دوا ی هه ول و کوششیکی زیره کانه توانی له « 19 ی مایس سالی 1977 دا وه که کچه کوردیکی چالاک بهرگری له کاره که ی بکات و پروانامه ی دکتورای له سه ره وهرگری . ئه م نامه ی دکتورایه ی خوشکی نازیز دوا ی نزیکه ی حوت سال وا به زمانی کوردی که وته کتیبخانه کانه وه و پروانکی به خویره و بینی و نه ویش وه که هه ره کتیبیکی دیکه که له بهرینکی گه وریه پر کرده وه و دیده ی خوینه رانی به زاخاو درایه وه .

ئه م چاپکراوه بریتی یه له « 154 » لاپه ره ی قه باره ی به تالی « 24,5 × 17 سم » و ، نرخه که ییشی 500 فلسه و له چاپخانه ی « الادیب البغدادی » له به غدا سی هه زار دانه ی لی چاپکراوه ، کاک جه عفر به رزنجی نه خسه ی بهرگه که ی کیشاوه و « علی خورشید » سه ره په شتی له چاپدانی کردوه .. ئه م کتیبه که دوکتور شوکریه په سوول و کاک جه لال ته قی به هاو به شی له زمانی پروسی یه وه گوریویانه ته سه ره زمانی کوردی ، له سی به شی سه ره کی پیکهاتوه که ئه مانه ن :

● به شی یه که م : میژووی کوکردنه وه و بلاو کوردنه وه و لیکولینه وه ی په ندی پیشینان و قسه ی نهسته قی کوردی .

● به شی دووه م : به شه کانی په ندی پیشینان و قسه ی نهسته قی کوردی .

● به شی سهیم : ره و انبیزی زمانی په ندی پیشینان و قسه ی نهسته قی کوردی .

ههروهها ناوی ئه و سه رچاوه کوردی و عه ره بی و پروسی یانه ییشی بردوه که سوودی لی وهرگرتوون ..

ئه م کتیبه له کتیبخانه ی به غدا ژماره ی « 1280 » ی سالی 1984 ی دراوه تی ..

● ئه وی دپلوماسی

ئه م کتیبه ش به زمانی کوردی و به شیوه ی کرمانجی ژوورو ، له کوتایی سالی رابردودا که وته کتیبخانه کانه وه ، وهرگیر به م کاره ی توانیویه تی بابه تیکی میژووی به پیزو سوودبه خش پیشکه ش خوینه ری کورد بکات .

ئه وی دپلوماسی 736 لاپه ره ی قه باره به تالی « 24,5 × 17 سم » هه ، نرخه « 3 » دیناره و له چاپخانه ی « دار آفاق عربیه » له به غدا سی هه زار دانه ی لی چاپکراوه ، له کتیبخانه ی نیشتمانی ی به غدادا ژماره ی « 748 » ی سالی 1984 ی دراوه تی .

دپلوماسی : له نووسینی نووسه ری ناسراو « جیمس ئولدرج » هه ، به زمانی ئینگلیزی نووسیویه تی یه وه ، ماموستای هیژا سه ییدا سه لاج سه عدوللا کردوویه تی به

له نیو شیعره کاندایا هاتون .

● **دراسات كردية في بلاد سوبارتو**

ئەم کتیبەیش یەکیکە لە بەرهەمانە ی سالی پار بە زمانی عەرەبی چاپکراون .

ئەم چاپکراوە یە کە مین بەرەمی ماموستای دوکتور « جمال رهشید ، ه ، وەکو کتیب و بە زمانی عەرەبی دەچیتە نیو کتیبخانە ی کوردی یە وە ، لە بواری خویدا سوودیکی میژوویی باشی ئی وەر دەگیرێ و دەبیتە سەرچاوە یەکی بە کە لک بو نووسەر و خوینەران .

قەبارە ی کتیبە کە « 194 ، لاپەرە ی بە تالی « 23,5 x 16,5 سم ، ه ، نرخە کە ی 750 فلسە و لە چاپخانە ی « دار آفاق عربیة ، لە بەغدادا سی هەزار دانە ی ئی چاپکراوە ، کاک جە عفر بە رزنجی سەرپەرشتی لە چاپدانی کردووە ..

دووهم :

- ئەو بەرەمانە ی یارمەتی نووسەرە کانیان دراوە
- کتابات - بە زمانی عەرەبی - محی الدین زەنگەنە .
- راپەرینی نیکاراگوا - و : بورهان قانع .
- حسن زیرەک - میرزا کەریم
- شوان « چیروک ، - عبدالله عزیز خالد .
- دیوانی ناری - کاکە ی فەللاح .
- نالی و زمانی ئەدەبی یە ککرتوو - کەریم شارەزا .
- بەرەو فولکلور - خالد جوتیار
- وون بوون - کەمال سەعدی .
- چیروکە کانی مەم - محمد مولود « مەم ، .
- دیداریکی دوور « چیروک ، - پەزا گول جەلال .
- رینوی گەرمیان و کویستان « فولکلور ، عمر ابراهیم عزیز .
- فولکلوری کوردی لە ناوچە ی دزەبیاندا - ئاواز ئەحمەد .
- دلیل تنسیق الزهور - بە زمانی عەرەبی - د . طاهر نجم .

کوردی ، لە لاپەرە دوو دا وەرگیر دەقی ئەو نامە یە ی بلۆکرتووە کە نووسەر بوی ناردووە و تیا دا خوشحالی خوی دەربریووە بەرامبەر بە وەرگیرانی کتیبە کە ی بۆ زمانی کوردی ، ئیمەیش پڕ بە دل سوپاسی کاک سە لاج دە کە مین و هیوادارین بەر دەوام بیت لە سەر ئەم کارە پیروزی ..

● **رووبار**

لە بەرگیکی قەشەنگو بە نووسینیکی ریک و پینک ، بەرەمیکی دیکە ی برای شاعیر کاکە شیرکو بیکەس کە و تە بەر دەستی خوینەران ، کە ئەویش کۆمە لە چیروکە شیعریکە لە ژیر ناوی رووبار ..

رووبار ئەم چیروکە شیعیانە ی تیا دا بلۆکراوە تە وە « شاعیرانی وولاتە کە م ، کوردی زەریا ، لە راکشانیکدا ، داستانی مامە یارە ، بەیتی ناگر ، داستانی بەر دە قارە مان ، .. رووبار بریتی یە لە « 184 ، لاپەرە ی قەبارە بە تالی « 24 x 17 سم ، و ، لە چاپخانە ی « علاء ، لە بەغدادا سی هەزار دانە ی ئی چاپکراوە و نرخ ی 750 فلسە ، لە کتیبخانە ی نیشتمانی لە بەغدادا ژمارە ی « 1416 ، ی سالی 1984 ی دراوە تی و کاک جە عفر بە رزنجی سەرپەرشتی لە چاپدانی کردووە .. هونەر مە ند کە مال هاوار خە تی بەرگە و سەردیرو تابلوکانی نووسیو تە وە وینە ی تابلوکانی بو کیشاو و هونەر مە ند « شیرکو عزیز ، یش هەموو چیروکە شیعیە کانی بە خە تە خوشە کە ی نووسیو تە وە ..

شاعیر لە لاپەرە (182) دا ناوی ئەو بلۆکراوانە ی نووسیو تە کە تا ئیستا بە چاهی گە یاندوون و ئەو ی راگە یاندووە کە بەرەمی داها توویشی بە ناوی « پەنگالە ، دەبیت .. هەر وە ها پەراویزیکی بو ئەو ووشە گرانا نە داناو کە

- بومه گوتن - « چند چيروك ، - خالد حسين .
- ديواتى لوتفى « شيعر ، - شيخ لطيف برزنجى
- چرو « شيعر ، - گوشاد همه سه عيد .
- گه شهى مندال « دهر وون زانى ، - جلال خلف .
- كومه له شيعرى مه لا عه باس حيلمى كاكه يى
- شيعر ، - هه رده ويل كاكه يى .
- سى تراژيدى - و . عه زيز گه ردى .
- رهش پوشتى كى جيهانى چواره م « چيروك ، - مصطفى صالح كريم .
- هه ليزارده له داب و نه ريتى كه لان - محمد به درى .
- ميژوى كويه - به رگى دووم - طاهر حويزى .
- باشترين ديارى « ئايينى ، - شيخ محمد باليسانى .
- ئولدوزو بووكه شووشه ي قسه كهر « چيروك بو مندالان ، - غه ريب پشه درى .
- دهر وازه ي دراما به شى دووم - ئه حمده سالار .
- ليره يه كه له گه نجينه ي نه ته وه ي كورد - ئه سعه د عه دو .

● يارمه تيدانى « 26 » نووسه ر له سالى « 1984 » دا ●

ئه وه ي زياتر سه رنج راده كيشى له بوارى يارمه تى دانى نووسه رو ئه ديبانه وه ، ئه وه يه سالى پار توانرا « 26 » ، كتىب و ناميلكه ي هه مه جوړ به زمانى كوردى و عه ره بى ئه نجام بدرى و به شيوه يه كى چاك يارمه تى ئه و كومه له نووسه ره بدرى و ماوه ي ئه وه يان بو پره خسى به ره مه كانيان به چاپ بگه يه نن ، يه كه مين كتىبىش كه سالى پار كه وته بازاره وه « كتابات ، هكه ي كاك محى الدين زهنگه نه بووكه ئىستا ليره دا ناوى ده به ين .

● كتابات

ئه م كتىبه ي كاك محى الدين زهنگه نه به زمانى عه ره بى نووسراوه ته وه و برىتى يه له كومه له كورته چيروك كه له نيوان سالانى 968 تا 975 دا نووسراونه ته وه و له دووتوى ي به رگىكى خنجيلانه دا كوكراونه ته وه .

كاكه زهنگه نه ماوه يه كى زوره شه و نخوونى له گه ل نووسين و نووسينكارى ده كيشى و توانيو يه تى كومه له به ره ميكي چاك و به پيز پيشكه ش به خوينه ران و بينه رانى شانو يكات .. ته نانه ت هه ندى له شانو گه رى به كانيشى په ريونه ته وه دهره وه ي سنوورى وولاتيش ..

نووسه ر كومه له به ره ميكي چاپكراويشى هه يه جگه له و نووسينانه ي كه له گوفا ره كاندا بلاوى كرد و نه ته وه و كراون به كوردى و ، چه ندين پاداشتى له سه ر ده قه شانو گه ريه كان هه ي به خشراوه . ئه م براه مان به نووسه ريكي لى هاتوو و ناسراو ده دريته قه له م ، دوا به ره ميشى كتىبى « كتابات ، ه ، كه به يارمه تى ئه ميندارىتى گشتى ي پوشتى بى و لاوان له چاپدراوه و ده ميكه كه وتوته كتىبخانه كانه وه ..

ئه م كتىبه برىتى يه له « 112 » لاپه رى قه باره به تالى (23 × 16 سم) هو ، له چاپخانه و ئوفسىتى (عشتار) سى هه زار دانه ي لى چاپكراوه و نرخه كه يشى (750) فلسه ، هونه رمنه د رياض عبدالكريم نه خشى به رگه كه ي بو كرد و وه له كتىبخانه ي نيشتمانى ي له به غدادا ژماره ي « 93 » ي سالى 1984 ي دراوه تى ..

ئه وه ي شايانى باسه ئه م كتىبه له ريگه ي كتىبخانه ي جيهانى يه وه دابه ش كراوه و بلاو كراوه ته وه .

● راپه رينى نيكاراگوا ●

له به رگىكى قه شه نگو به چاپىكى جوان و پيك و پيك كاك بورهان قانع ديارى يه كى خنجيلانه ي پيشكه ش به كتىبخانه ي كوردى كرد كه ئه ويش « راپه رينى نيكاراگوايه » له سالى 1956 - 1979 ، برىتى يه له مه سه له بنچينه بيه كانى شوپشى خه لكى نيكاراگوا ..

له پيشه كى كتىبه كه دا كاك بورهان ده لى :

« بو ئه وه ي كتىبخانه ي كوردى له و زيره ئه ده بى به بيه ش نه بيت و خوينه رى كورد له راپه رينه يه كه له دواى يه كه كانى گه لى نيكاراگوا تى بگات ، ئه م كتىبه م كرد به كوردى .. وه پيم وايه كارىكى خراپم نه كردبى » .

له لاپه رى دووه ميشدا ده لى :

ریکیدا .. هر وهه کتیبه که کومه تی وینه ی حه سه ن زیره کی
رهنه ندو نووسه ری تیدایه وه کو خوی ده تی کاک « قادر
دومه هدی » بویان گرتوه ..

نووسه ره له کوتایی کتیبه که دا ده تی : « لیره دا به شی
می نه م کتیبه کوتایی بی دیت . نیازمه ندم به شی دووه میشی
به سه ره اته کانی تروسه رده می نه خوشی به که ی و
سه ره مه رگو هو ی مردنی تیا به .. » نیمه یش ده لنین خوزگه
کاک میرزا که ریم نه و به شه شی به چاپ ده که یاندو ده یخسته
به رده ستی خوینه ران ..

● شوان ●

« خوشکوله و براله ی جگه رسوزم :

نه م کومه تی چیروکه ی به رده ستت به ره می کاتیکی
دیاری کراوه و زور به یان چاویان به روشنایی ژیان که وتوه و
به هه ست و نه ستی روشنبیر ناشنابوون . »

به م شیوه کاک عبدالله عه زیز ناگرین سه ره تایی پیشه کی
کومه له چیروکه که ی خوی « شوان » ده نووسیته وه و به
خوینه رانی ده ناسینی ..

« شوان » بریتی به له « 112 » لاپه ره ی قه باره به تالی
« 23,5 × 16,5 سم » هو ، له چاپخانه ی روشنبیری له هه ولیر
سی هه زار دانه ی لی چاپکراوه و نرخ ی « 650 » فلسه ، له
کتیبخانه ی نیشتمانی ی به غداش ژماره « 927 » ی سالی
« 1984 » ی دراوه تی ..

عه بدوللا عه زو ده رویش خه تی به رگو ناو نیشانی
چیروکه کانی نووسیوه ته وه هونه رهنه ند به اختیار مسته فا
قه فتانیش نیگاری به رگو تابلوی چیروکه کانی کیشاوه .

« شوان » ده چیروکی گرتوته خو که له نیوان ساله کانی
« 1978 — 1983 » دا نووسراونه ته وه . هیوای سه رکه وتن بو
کاکه ناگرین ده خوازین و چاوه پروانی به ره می تری
لی ده که یین ..

● دیوانی ناری ●

ماموستا کاکه ی فلاح په یئا په یئا کتیبخانه ی کوردی

« پیشه که شه به و که سانه ی : به بی چاوه پروانی پاداشت ، له
پیناوی گه لدا رانه په پن .. »
وه رگیر بو نه جامدانی نه م کاره ی سوودی له کومه لیک
سه رچاوه ی بیانی وه رگرتوه وه هندیکیانی لی ده ستنیشان
کردوون .

راپه رینی نیکاراگوا بریتی به له 160 لاپه ره ی قه باره به تالی
« 23,5 × 16,5 سم » هو ، له چاپخانه ی « الحوادث » له
به غدادا سی هه زار دانه ی لی چاپکراوه و نرخه که ی 750 فلسه ، له
کتیبخانه ی نیشتمانی ی له به غدادا ژماره « 619 » ی سالی
1984 ی دراوه تی ..

نه م کتیبه له زمانی فارسی به وه وه رگیر دراوه و شه ش به شی
سه ره کی گرتوته وه و بابه تیکی میژوویی به پیژوده وه له مه نده ..

● حه سه ن زیره ک ●

کتیبیکی قه باره به تالی « 128 » لاپه ره ی « 23,5 ×
16,5 سم » هو ، نرخ ی 850 فلسه ، له چاپخانه ی حسام له
به غدادا له چاپ دراوه و له کتیبخانه ی نیشتمانی ی به غداش
ژماره « 908 » ی سالی 1984 ی دراوه تی ..

نه م کتیبه که کاک میرزا که ریم خوشناو نووسیوه تی و
به چاهی گه یاندوه ، بریتی به له کورته باسیکی میژووی ژیانی
هونه رهنه ندی ناسراو حه سه ن زیره ک که نووسه ره له نه نجامی
نه و دوستایه تی به به تینه ی بوویه تی له گه لیداو هاوردی به کی
زور نزیکی بووه و توانیوه تی گه لی رووداوو به سه ره اته خوش و
ناخوشی نه و هونه رهنه نده به ناویانگه تومار بکاو له دووتوی ی
کتیبیکی جوان و رازاوه دا بیان خاته به رده ستی خوینه ران ..

جگه له پیشه کی نووسه ره خوی ، کاک له تیف به رزنجیش
پیشه کی به کی جوان و پر مه به ستی بو نووسیوه ته وه له گه ل

به سهر دهکاته وه و دیده ی خوینه ران به به ره م و بلاوکراوه ی کوردیی تازه و کون پوون دهکاته وه و بیرو هوشیان فراوانترو دهوله مه ندرتر دهکات .. به لگه ی ئەم هه قیقه ته ییش ئە وه په که ماموستای نازیزمان تا نیستا توانیویه تی « 8 » چاپکراوی خوی ئەنجام بیدا که ئەمانه ن .

« سوژی دهروون ، چرو ، له گه ل شه پوله کاندای ، شیریی ساخته ، جگه ر گوشه کان ، کاروانی شیعیری نوی ی کوردی ، دیوانی کاکه ی فه للاح ، چوله که پاساری » .

هه روه ها « 16 » بلاوکراوه ییشی ئەنجامداوه که ئەمانه ن : « سروود بو قوتابیان ، مه م و زینی پیره میرد ، روباعیاتی خه بیام ، چوارینه کانی نه خه عی ، مه وله وی ، هه ر چوار به رگی په نده کانی پیره میرد ، گالته و گه پ ، که مانچه ژهن ، ئودییی پاشا ، چوله که بچکوله که ، ئەنجومه نی ئەدیسانی کورد ، دوانزه سواره ی مه ریوان ، ئەم دیوانه ییش که له سالی « 1984 » دا بلاوی کردوته وه » .

ئەم په رنج و کوششه ی کاکه ی فه للاح که له سالی 1982 هوه دهست پیده کات تا ناوه راستی سالی 1984 مایه ی ریزو شانازی هه موو ئەدیو و نووسه رو خوینه رانی کورده ..

دوا بلاوکراوه ی ماموستا کاکه ی فه للاح « دیوانی ناری » به - مه لا کاکه حه مه ی بیلوو - که له سالی 1874 له دایک بووه وه له سالی 1944 دا مائناوایی لیکردووین .. ئەم دیوانه که ئەمینه داریتی گشتی ی روشنبیری و لاوانی ناوچه ی کوردستان یارمه تی له چاپدانی داوه کوکردنه وه و ساغ کردنه وه و له سه رنووسین و پیشه کی « کاکه ی فه للاح » هه ، له چاپخانه ی کاکه ی فه للاح « 5000 » دانه ی لئ چاپکراوه و نرخیشی دیناریکه ، نووسینه کانی نیو دیوانه که به لاینوی « چاپخانه ی نه وره س » لئ دراوه .

« دیوانی ناری » بریتی به له « 152 » لاپه ره ی قه باره که وره ی « 23,5 x 16,5 سم » هه ، به ژماره « 914 » ی سالی 1984 سه پیردراوه به کتیبخانه ی نیشتمانی ی له به غدادا ..

هیوای ته مه نیکی دریز بو ماموستای نازیزمان ده خوازین و ئومیده وارین هه میشه له م خزمه ته بیدا به رده وام بییت ..

● نالی و زمانی ئەده بیی به کگرتووی کوردی ●

هه ر له بواری لیکولینه وه و ساغ کردنه وه دا ، ماموستا که ریم شاره زای شاعیر و نووسه ر ، ئەمجاره ییش به ره میکی دیکه ی به چاپ که یاند به ناو نیشانی « نالی و زمانی ئەده بیی به کگرتووی کوردی » .. ماموستا شاره زا له چه ند دیریکی پیشه کی کتیبه که دا ده تی :

« نه ته وه ی کورد وه کوه مه موونه ته وه په کی زیندووی ئەم جیهانه زمانیکی تایبه تی خوی هه په و ئە و زمانه شی به کیکه له خیزانی زمانه ئیرانییه زیندووه کان و ، ئەم خیزانه زمانه شی به شیکه له کومه لی زمانه هیندو - ئەوروپایی به کان » .

دوای ئەم پیشه کی به نووسه ر به ووردی باب ته کانی خوی ده خاته رووشی یان ده کاته وه که بریتی به له هه شت به شی سه ره کی و چه نده ها به لگه ی زیندووی هیناوه ته وه بو پته و کردنی بیروپراکانی خوی له مه ر ئە و زمانه ئەده بیی به په کگرتووه ی که نالی کاتی خوی په پیره وی کردوه ..

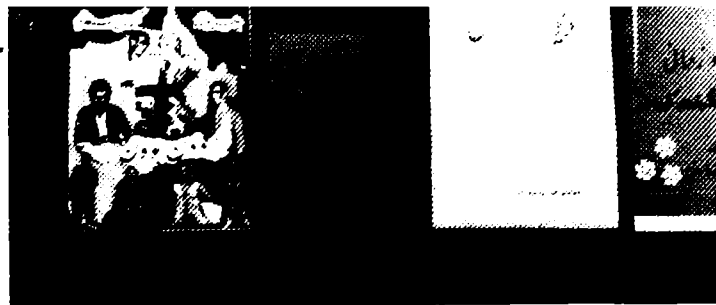
ئەم کتیبه ی ماموستا شاره زا بریتی به له « 78 » لاپه ره ی قه باره که وره ی « 23,5 x 16,5 سم » هه ، له چاپخانه ی « الادیب البغدادی » له به غدادا « 3000 » دانه ی لئ چاپکراوه و نرخیشی « 500 » فلسه ، له کتیبخانه ی نیشتمانی ی به غداش ژماره « 990 » ی سالی « 1984 » ی دراوه تی .

نووسه ر بو ئەنجامدانی ئەم لیکولینه وه سوودی له « 30 » سه رچاوه ی کوردی وه رگرتووه ، له گه ل « 5 » سه رچاوه به زمانی عه ره بی .. هیوای سه رکه وتن بو ماموستا شاره زا ده خوازین له بواری خزمه ت کردتی ئەده ب و روشنبیری کوردیماندا ..

● به ره و فولکلور ●

چاپکراویکی دیکه ی کوردی به ، برای شاعیر کاکه خالد جووتیار به یارمه تی ئەمینه داریتی گشتی ی روشنبیری و لاوان له چاپی داوه که له به ریکی له کتیبخانه ی کوردیدا پرکردوته وه ،

کاکه خالد له چه ند دیریکی پیشه کی به که دا ده تی : « دیاره ئەگه ر سه ره تای سه ده ی نۆزده م به بیشکه و پوزانی

قه‌باره‌ی کتیبه‌که 80 لاپه‌ره‌ی « 22 x 16 سم » هه ، به کاغه‌زێکی جوان چاپکراوه ، وینه‌کانی سه‌ربه‌رگ به کامیرای هونه‌رمه‌ند اسماعیل هه‌مه‌وه‌ند گیراوه‌و خه‌تی به‌رگیش له‌گه‌ل ناوی چیرۆکه‌کان « احمد عبدالرحمن » ی خوشنوووس نووسیونی .. له‌ به‌رگی دواوه‌یش نووسه‌ر کورته‌یه‌کی ژبانی خۆی نووسیوه‌ته‌وه .

● چیرۆکه‌کانی مه‌م ●

چهند سالیك له‌مه‌وبه‌ر ماموستا محمد مولود « مه‌م » به‌رگیکی دیکه‌ی چیرۆکه‌کانی خۆی بلاوکرده‌وه‌و پیشکه‌شی خۆینه‌رانی کوردی کرد ، نه‌گه‌رچی وه‌ك خۆی ده‌تی « به‌رگیکی پهر له‌ هه‌له‌و ناته‌واوی » بووه ، وا نه‌مجاره‌یش دیسان « مه‌م » ی چیرۆك نووس چیرۆکه‌کانی له‌ به‌رگیکی تردا ده‌خاته‌وه‌به‌رده‌ستی نه‌دیبه‌و نه‌ده‌ب دوستان ، له‌ راستیدا نه‌و کومه‌له‌ چیرۆکه‌ی « مه‌م » که « 21 » چیرۆکی گرتوته‌وه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ بو‌ سه‌له‌کانی زوو - په‌نجاکان و شه‌سته‌کان و هه‌فتاکان - وه‌ك نووسه‌ر خۆی نه‌وه‌ی پوون کردوته‌وه ، هه‌روه‌ها نه‌وه‌یشی راگه‌یاندوه‌وه‌ که یه‌که‌م چیرۆکی نه‌و « په‌نجا فلس » نی‌یه‌ وه‌ك له‌ نیو‌خۆینه‌راندایاوه ، به‌لکو « برسیه‌تی .. به‌هێزتره » یه‌که‌مین چیرۆکه‌تی‌و له‌ سالی « 1951 » دا له‌ ناوچه‌ی برادوست نووسیویه‌تی‌و له‌گه‌ل نه‌م کومه‌له‌ چیرۆکه‌دا بلاوی کردوته‌وه .. نه‌مه‌جگه‌ له‌ دوو چیرۆکی دیکه‌ که له‌ به‌رگی پیشوودا بلاوی کردونه‌ته‌وه ..

« چیرۆکه‌کانی مه‌م » « 256 » لاپه‌ره‌ی قه‌باره‌گه‌وره‌ی « 22,5 x 16 سم » هه ، له‌ چاپخانه‌ی روشنبیری له‌ هه‌ولێر « 5 » هه‌زار دانه‌ی ئی چاپکراوه‌و نرخ‌ی دینارو روبه‌یکه ، له‌ کتیبخانه‌ی نیشتمانی ی له‌ به‌غدادا ژماره‌ی « 827 » ی سالی 1984 ی دراوه‌تی .. کاک « سعید یه‌حیا » ی خوشنوووس نه‌خشه‌ی به‌رگه‌که‌ی بو‌ کیشاوه‌و ناوینیشانی چیرۆکه‌کانی بو‌ نووسیوه‌ته‌وه ..

● دیداریکی دوور ●

نه‌م چاپکراوه‌یش هه‌ردیسان له‌ چاپخانه‌ی روشنبیری

گروگالی زانستی فولکلوربزانین ، ده‌بی هه‌ول و خۆماندووکردنی نووسه‌ره‌ دلسۆزه‌کانی فولکلوری کوردیشمان له‌ به‌رچاوان بی ، نه‌و بنیاده‌مه‌ی ئیمه‌ش ویستویه‌تی به‌مینی ، ژبانی خوش‌ویستووه ، بو‌پری هه‌قیش بنیاده‌می مه‌یدان و تیکۆشان بووه ، نه‌و به‌ره‌مه‌ فولکلوری‌یانه‌ی ئیستا ده‌یانبینین هی روژانی چاو بوونه‌وه‌و دووربینی یه .

« به‌ره‌و فولکلور » « 15 » به‌شی هه‌مه‌جووری له‌ زانست و قوتابخانه‌کانی فولکلور گرتوته‌وه‌ له‌گه‌ل چه‌پکی ناوو‌زاراوه‌دا . نه‌م نامیلکه‌یه‌ی کاک خالد ، « 110 » لاپه‌ره‌ی قه‌باره‌ بچووکي « 16 x 12 سم » هه ، له‌ چاپخانه‌ی « الحوادث » له‌ به‌غدادا « 3000 » دانه‌ی ئی چاپکراوه‌و نرخ‌ی « 500 » فلسه‌و به‌ ژماره‌ی « 1169 » ی سالی « 1984 » سپی‌رراوه‌ته‌وه‌ کتیبخانه‌ی نیشتمانی ی به‌غدا ..

هیوادارین کاک خالد جووتیار به‌رده‌وام بیت و به‌ره‌می فولکلوری دیکه‌مان بو‌ ناماده‌ بکات و کتیبخانه‌ی کوردیشمانی بی ده‌وله‌مه‌ند بکات ..

● وون بوون ●

کومه‌له‌ چیرۆکیکی کاک « که‌مال سه‌عدی » یه ، نه‌میداریتی روشنبیری و لاوان یارمه‌تی له‌چاپدانی داوه‌و له‌ به‌رگیکی رازاوه‌دا خۆی ده‌نوینی .. نه‌م چاپکراوه‌ له‌ چاپخانه‌ی روشنبیری چاپکراوه‌و نرخ‌ی 500 فلسه ، له‌ کتیبخانه‌ی نیشتمانی ی به‌غداش ژماره « 1266 » ی سالی 1984 ی دراوه‌تی ..

« وون بوون » بریتی‌یه‌ له‌ « 10 » چیرۆک که له‌ نیوان سالانی 1980-1983 نووسراونه‌ته‌وه‌و هه‌ندیکیشیان پیشتر له‌ گو‌فاره‌ کوردی‌یه‌کاندا بلاو بوونه‌ته‌وه .

که سەر بە ئەمینداریتی گشتی ی روشنبیری و لاوانه - له ههولیر چاپکراوه ، نووسەر چیرۆکه که ی کردوته دوو بهشی سه ره کی که « 16 » بهشی جیا جیا یان پیک هیناوه بو ئه وهی بتوانیت ئه و دیداره دووره به شیوه یه کی به سه ره که وه به بیک و پیک ئه نجام بدا و پیشکه شی خوینه رانی بکات ، ئەم چیرۆکه له ماوهی (1/11 - 1983/3/29) له ههولیردا نووسراوه ته وه ،

داریژراونه ته وه .

ئەم کتیبه « 80 » لاپه ره ی قه باره گه وه ی « 22 × 16 سم » هه ، نرخ ی « 500 » فلسه و به ژماره ی « 1328 » ی سالی 1984 سپیراوه ته کتیبخانه ی نیشمانی ی له به غدادا .. نه خشی به رگه و خه ته کان کاک « که ریم دیار » ی خوشنوس ئه نجامی داوون .. هیوادارین کاکه ره زا به رده وام به ره می تازه پیشکه شی خوینه ران و کتیبخانه ی کوردی بکات ..

● ریوی گه رمیان کویستان

برای نازیز کاکه « عومەر ئیبراهیم عه زیز » ی فولکلور دۆست وا ئه مجاره ش چه ند چیرۆکی فولکلوری کورده واریی مندالانی له مردن رزگار کردوو به تۆمارکراوی و له دووتوی ی به رگیکی جوان و رازاوه دا خسته به رده سستی جگه ر گوشه کانمان و دیده ی ئه وان ی بی گه شتر کرده وه ..

ئەم کتیبه ی کاک عومەر « 8 » چیرۆکی هه مه جو ری تیدایه و هه ر چیرۆکه و تابلویه کی له گه لدا بلاوکراوه ته وه ، کاک « مومتاز حه دیده ری » پیشه کی بو نووسیوه ته وه و کاک « سه عید » ی خوشنوسیش وینه ی به رگه و تابلوکانی ناوه وه ی کیشاوه ..

ئەم کۆمه له چیرۆکه ی مندالان « 84 » لاپه ره ی قه باره گه وه ی « 24 × 17 سم » هه ، له چاپخانه ی « الادیب البغدادی » له به غدادا سی هه زار دانه ی لی چاپکراوه و نرخ ی « 500 » فلسه .. له کتیبخانه ی نیشمانی ی له به غدادا ژماره ی « 1324 » ی سالی 1984 ی دراوته ی ..

کاک عومەر له لاپه ره « 82 » دا ده لی : « ناوه روکی چیرۆکه کان فولکلورین ، به لام به شیوه ییکی نوی

● فولکلوری کوردی له ناوچه ی دزه ییادا

هه ره له بواری فولکلوردا ، سالی پار خوشکه « ئاواز ئەحمه د حه مه ده مین دزه یی » دیاری به کی نیایی پیشکه شی کردین به ناویشانی « فولکلوری کوردی له ناوچه ی دزه ییادا » .. ئه و به ره مه فولکلوریانه ی نیوکتیه که خوشکه ئاواز کوی کردوونه ته وه و ناماده ی کردوون و له سه ری نووسیون و ، پیشکه شیانی ده کات به هه مو ئافره تانی کوردستان و هه مو خوینه ریکی نیشتمان په روهر .. هه روه ها خوشکه ئاواز پیشه کی به کی خنجیلانه ی بو کتیبه که نووسیوه ته وه و له دوایشدا خو ی به خوینه ران ده ناسینی ..

« فولکلوری کوردی » شه ش به شی سه ره کی گرتوته وه و « 104 » لاپه ره ی قه باره گه وه ی « 23 × 17 سم » هه ، له چاپخانه ی « الادیب البغدادی » له به غدادا سی هه زار دانه ی لی چاپکراوه و نرخ ی « 850 » فلسه .. له کتیبخانه ی نیشمانی ی له به غدادا ژماره ی « 1171 » ی سالی 1984 ی دراوته ی .. کاک جه عفر به رزنجیش سه ره په رشتی له چاپدانی کردوو و نه خشی به رگه که ی بو کیشاوه ..

ئه وه ی شایانی باسه خوشکه ئاواز جگه له فولکلور کۆکردنه وه ، شیعریشی داناوه که دیارترینیان ئه مانه ن : « سویندم به نیشتمان » و « کچی لادی » .

● دلیل التنسیق لنباتات الظل

وانتاج ازهار القطف .

ئەم کتیبه ییش به زمانی عه ره بی یه و ، به یارمه تی ئەمینداریتی گشتی ی روشنبیری و لاوان له چاپدراوه و

بەرزنجیش سەرپەرشتی لە چاپدانی کردووه ..
 ئەوێ شایانی باسە ئەم کتێبە بە زمانی کوردی و بە
 شیوەی کرمانجی ژوووو نووسراووتەو .

● دیوانی لوتفی ●

ئەم چاپکراویش بریتی یە لە نزیکەی 126 پارچە شیعر و
 چوارینە ی شێخ لە تیفی شێخ رەزای بەرزنجی ، ئەم
 شاعیرە مان لە سالی 1905 دا لە دیی « پەلکانە » ی ناوچە ی
 « قەرەجەسەن » ی سەر بە کەرکوک لە دایک بوو و نیستاش
 لە شاری کەرکوک دادەنیشی .

ئەم دیوانە ی شێخ لە تیف « 188 » لاپەرە ی قەبارە
 گەورە ی « 23,5 x 16,5 سم » ، و ، لە چاپخانە ی « الادیب
 البغدادی » لە بەغدادا « 3000 » دانە ی ئی چاپکراو و نرخی یە ک
 دینارە .. لە کتێبخانە ی نیشتمانی ی لە بەغدادا ژمارە ی
 « 1370 » ی سالی 1984 ی دراووتی ..

ئەم دیوانە کاک عبید لە تیف بەرزنجی نامادە ی کردووه و
 کاک عەبدوللای بابە عالی بەرزنجی پیشەکی بو
 نووسیووتەو ، عەزیز رەشید حەریری نەخشە ی
 بەرگەکیی و ، سەرپەرشتی دەرھینانی هونەر ی کردووه ..

● چرو ●

نامیلکە یەکی شیعر یی یە ئەمینداریتی گشتی ی
 پوئشنبیری و لاوان یارمەتی لە چاپدانی داوه و سالی پارکەوتە
 کتێبخانەکانەو ، زوربە ی شیعرەکان دەگەرینەو بو
 هەفتاکان و بەشیکیان لە پوژنامە و گوڤارە کوردی یەکان دا
 بلاوکراونەتووه و ئەمجارەیش خویان لە نیو ئەم نامیلکە یە دا
 دیووتەو ..

« چرو » 58 لاپەرە ی قەبارە بەتالی « 24 x
 17 سم » ، و ، لە چاپخانە ی « علاء » لە بەغدادا سی هەزار
 دانە ی ئی چاپکراو و نرخی « 350 » فلسە .. بە ژمارە ی
 « 1417 » ی سالی 1984 سپیرراووتە کتێبخانە ی نیشتمانی ی لە
 بەغدادا ..

ئەوێ شایانی باسە تابلوکانی نیو نامیلکە کە کاک

کە لە بەریکی چاک پیکردووتەو لە بواری ریکخستن و بەرھەم
 هینانی گول و پووہ کەکانی سیبەر ، نووسەر کتێبە کە ی کردووتە
 حەوت بەشی سەرەکی و لەھەر بەشیکی دا کۆمە لیک زانیاری
 ووردی خستووتە پووو چەندەھا نمونە ی لەو گول و پووہکانە
 بەرھنگاوپرەنگی بلاوکردووتەو کە باسیان لیوہ دەکات ..

ئەم چاپکراو لە نووسینی ماموستای دکتور « طاهر نجم
 رەسول » ، و ، 308 لاپەرە ی قەبارە بچووکی « 16,5 x
 12 سم » ، و ، لە چاپخانە ی زانکوی موصل چاپکراو .. لە
 کتێبخانە ی نیشتمانی لە بەغدادا ژمارە ی « 614 » ی سالی
 1984 ی دراووتی و نرخی دوو دینارە ،

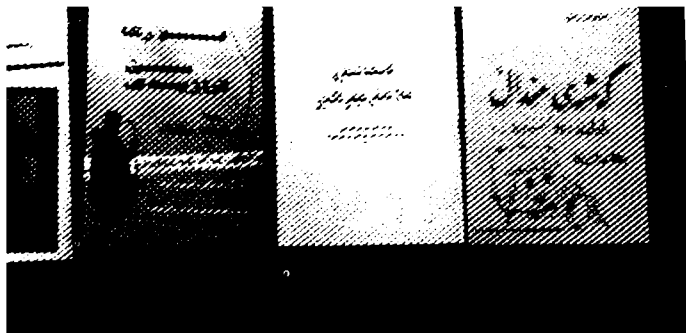
نووسەر لە لاپەرە ی « 5 و 8 » پیشەکی یەکی کورتی بو
 کتێبە کە ی نووسیووتەو ، لە بەرگی دواویش دا کورتە یەکی
 ژبانی خوی نووسیوہ ئەو بوارانە ی دیاری کردوون کە تا نیستا
 کاری تیدا کردوون ..

● بومە گوتن ●

ئەم بەرھەمە ی کاک خالد حسین بریتی یە لە کۆمە لە
 چیرۆکییەو لە بەرگیکی قەشەنگدا بە چاپی گە یاندوون و
 چیرۆکە کلنیشی وەکو کاک خالد خوی دیاری کردووه ، لە ئەدەبی
 کۆنەو وەرگیراون و کوکراونەتەو ..

کاک خالد لە لاپەرە « 83 » دا ناوی ئەو بەرھەمانە ی
 نووسیووتەو کە تا نیستا بە چاپی گە یاندوون و ئەوانەیش کە
 نامادە ی کردوون بو چاپ .

ئەم کتێبە بریتی یە لە « 98 » لاپەرە ی قەبارە گەورە ی
 « 24 x 17 سم » ، و ، لە چاپخانە ی « علاء » لە بەغدادا سی
 هەزار دانە ی ئی چاپکراو و بە ژمارە ی « 1203 » ی سالی 1984
 سپیرراووتە کتێبخانە ی نیشتمانی ی لە بەغدادا .. کاک جە عفر

هونه‌رمه‌ند « دارا محمد علی » کردوونی و کاک « نه‌جات » ی خوشنوس نه‌خشه‌ی به‌رگه‌کی بو کردووو و خه‌ته‌کانی نووسیوه‌ته‌وه .

● گه‌شهی مندال ●

ماموستا جه لال خه‌له‌ف ژاله‌یی نه‌مسالیش به‌ره‌میکی تری له باره‌ی ده‌روون زانی‌یه‌وه خسته به‌رده‌ستی خوینه‌ران و که له به‌ریکی نه‌و لایه‌نه‌گرینگه‌ی له ژبانی مندالدا بی پرکرده‌وه و کومه‌نی زانیاری به‌که‌لکی به‌زمانی کردی پیشکesh به کتیخانه‌ی کردی کرد ..

ماموستا جه لال له‌چهند دیریکی پیشه‌کی یه‌که‌دا ده‌نی :
« دوا‌ی هه‌ولیکی زوو‌ته‌قه‌لایه‌کی بی‌سنوور ، توانیم به‌شیکی کم له ناواته‌کانم بینمه‌دی و نه‌م به‌رتووکه‌تان پیشکesh بکم له باره‌ی ده‌روون زانی‌ی منداله‌وه . »

گه‌شهی مندال « 128 » لاپه‌ره‌ی قه‌باره‌گه‌وره‌ی « 23,5 x 16,5 سم » هه‌ ، له چاپخانه‌ی « دار آفاق عربیة » له به‌غدادا چاپکراوه‌و نرخ‌ی یه‌ک دیناره‌و له کتیخانه‌ی نیشتمانی‌ی به‌غداش ژماره‌ی « 1396 » ی سالی 1984 ی دراوه‌تی ..

نه‌م کتیبه‌ کومه‌نی زانیاری چاکی له باره‌ی گیروگرفته‌کانی مندال له قوناغی شیره‌خویریدا تیدا یه‌و شیوا‌ی نه‌وه‌یه به‌ووردی بخویندرینه‌وه و سوودی لی‌وه‌ربگیری ..

● کومه‌له‌شیعری مه‌لاعه‌باس حیلمی کاکه‌پی ●

نه‌م کتیبه‌ کاک « طالب هه‌رده‌ویل کاکه‌پی » کوی کردوته‌وه و پیشه‌کی بو نووسیوه ، جگه له شیعره‌کانی شاعیر دوو ده‌ست نووس و سی وینه‌یشی تیدا بلاوکراوه‌ته‌وه .
کاک هه‌رده‌ویل له کوتایی کتیبه‌که‌دا فه‌ره‌نگوکیکی بو نه‌و ووشه‌و زاراوانه‌ کردووو که خوینه‌ر به‌هاسانی لی‌ی حالی نابیت ..

نه‌م کتیبه 464 لاپه‌ره‌ی قه‌باره‌گه‌وره‌ی « 23,5 x 16,5 سم » هه‌ ، له چاپخانه‌ی « اسعد » له به‌غدادا چاپکراوه‌و نرخ‌ی دوو دینار و نیوه‌وه له کتیخانه‌ی نیشتمانی‌ی له

به‌غدادا ژماره‌ی « 1457 » ی سالی 1984 ی دراوه‌تی ..

● لوزکا .. سی تراژیدی ●

وه‌رگیز له لاپه‌ره‌ دووی نه‌م کتیبه‌دا ده‌نی « نه‌م کتیبه له سه‌ره‌تاوه بریتی بوو له سی تراژیدی - زه‌ماوه‌ندی خوین ، یه‌رما ، مالی به‌رناردا نه‌لبا - ، به‌لام له‌به‌ر هه‌ندی هوی تاییه‌تی « زه‌ماوه‌ندی خوین » م لاداو « مروفی بوش » م خسته‌سه‌ر که بریتیه له تراژیکومیدیه‌ک .

نه‌م کتیبه بریتی‌یه له 200 لاپه‌ره‌ی قه‌باره‌گه‌وره‌ی « 23,5 x 16,5 سم » هه‌ ، له چاپخانه‌ی « سلمی الفنیة الحدیثة » له به‌غدادا چاپکراوه‌و نرخ‌ی دیناریکه ، له کتیخانه‌ی نیشتمانی‌ی له به‌غدادا ژماره « 1157 » ی سالی 1984 ی دراوه‌تی ..

نه‌وه‌ی شایانی باسه نه‌م کتیبه له زمانی نینگیزی‌یه‌وه وه‌رگیز دراوه‌هونه‌رمه‌ند « علی العکلی » نه‌خشه‌ی به‌رگه‌کی کردووو .. وه‌رگیز له به‌رگی دواوه‌ی کتیبه‌که‌دا یه‌که یه‌که شانوگه‌ری یه‌کانی له‌چهند دیریکدا شی کردووونه‌ته‌وه .

● ره‌شپوشیکی جیهانی چوارهم ●

« له سه‌ره‌تای 1983 دا چاریکی که‌ش هاو‌ریکانم ووره‌یان خسته‌وه به‌رم و داوا‌ی کومه‌له‌چیروکی چاپکراویان لی‌کردم .
منیش به‌هاندانی نه‌وان و بو‌ده‌ریپینی ریزو خوشه‌ویستیم به‌رامبه‌ر به‌وان و به‌و خوینه‌ره به‌ریزانه‌ی دلسوزانه پیشوا‌ی چابی دووه‌می « شه‌هیدانی قه‌لای دمدم » یان کرد و نه‌م ده‌چیروکه‌تان له‌م به‌رگه‌دا پیشکesh ده‌کم . »

نه‌م چهند دیره‌ی سه‌روه به‌شیکی نه‌و پیشه‌کی یه‌ن که هاو‌ری‌ی چیروک نووس کاکه مسته‌فا صالح که‌ریم بو کومه‌له‌

چاپکراوه و نرخی « 700 » فلسو ، له کتیبخانه نیشتمانی ی له به غدادا ژماره ی « 1402 » ی سالی 1984 ی دراوه تی ..

● میژووی کوپه - بهرگی دووهم

جاریکی دیکه یش ماموستا « طاهر احمد حویزی » دیده ی خوینه ران و میژوو دوستانی ئاودایه وه و بهرگی دووهمی کتیبه نایابه که ی « میژووی کوپه » ی به چاپ گه یاندو ، زه خیره به کی چرو پری خسته کتیبخانه ی کوردی به وه .. ماموستا « طاهر » له مه ر کوکردنه وه ی زانیاری به کانی ئەم بهرگه دا ده لی :

« بو کوکردنه وه ی زانیاری بو بهرگه « به شی » دووهم ، گویم له قسه ی زور ئیختیاره کان راگرت ، چوو مه هه موو « دائره کانی حکومهت » له کوپه . کار به دهسته کان به پرووه کی خوشه وه ؛ جیم بویستبا له ده رحه ق رابردوو ئیستا که ی دائره کانیان ، وه لامیان ئە دامه وه ، وه تو ماره کانیانی ده هیئا بهرده ستم ..

بهرگی دووهمی میژووی کوپه « 304 » لاپه ره ی قه باره گه وه ی « 23,5 x 17 سم » هه ، له چاپخانه ی « نمیر » له به غدادا چاپکراوه و نرخی دیناریک و 750 فلسه ، له کتیبخانه ی نیشتمانی ی له به غدادا ژماره ی « 1538 » ی سالی 1984 ی دراوه تی ..

ئەم کتیبه کاک « سامی عزیز رسول » سه ره په رشتی له چاپدانی کردوو وه به یارمه تی ئە مینداریتی گشتی ی روشنبیری و لاوانی ناوچه ی کوردستان چاپکراوه ..

● باشترین دیاری : بو کورده واری

ماموستا « محمد شیخ طه بالیسانی » ، په یتا په یتا به ره می تازه ی ئایینی به زوبانی کوردی به وه به چاپ ده گه یه نی و ده یانکاته دیاری بو ئە وه ی ئه ویش بتوانیت له م بواره دا خزمه تیک بکات و به شیکی زور له خوینه ران به و دنیا فراوانه ی ئایینی ئیسلام ئاشنا بکات .. ئە وه تا وا ئە مسالیش کتیبکی دیکه به ناوینشانی « باشترین دیاری : بو کورده واری » به چاپ گه یاند .. ئە م کتیبه بریتی به له دوو به شی سه ره کی « به که م دووهم » که ئە م دوو لایه نه ی گرتوته وه :

چیرۆکی « ره شپوشیکی جیهانی چوارهم » ی نووسیوه ته وه ، ئە وه راده گه یه نی که چون ئە م کومه له چیرۆکه هاتوته به ره م .. کاکه مسته فا تا ئیستا چهند به ره مه میکی چاپکراوی هه به ، جگه له وه به شداری به چالاکانه به ی ده یکات له بواری به ره وپیش بردنی ئە ده ب و روشنبیری کوردیماندا ..

ئە م کومه له کورته چیرۆکه ی کاک مسته فا بریتی به له « 148 » لاپه ره ی قه باره ی « 23 x 16 سم » هه ، له چاپخانه ی « الادیب البغدادي » له به غدادا شه ش هه زار دانه ی ئی چاپکراوه و نرخی به ک دیناره وه له کتیبخانه ی نیشتمانی ی له به غدادا ژماره « 1393 » ی سالی 1984 ی دراوه تی .. هونه رمه ند « اسماعیل خه یات » یش نیگاری بهرگه و تابلوی چیرۆکه کانی کیشاوه ..

ئە وه ی شایانی باسه ئە م ده چیرۆکه له نیوان سالانی 1973 - 1982 نووسراونه ته وه . هیوا ی سه ره که وتن بو کاک مسته فا و چارهروانی به ره می تری ئە م هاوپی ئازیزه مانین .

● هه لبژارده له داب و نه ریتی گه لان

ئە م چاپکراوه ش هه ر دیسان له زنجیره ی ئە و کتیبانه به که یارمه تی دراون ، له م کتیبه دا کاک « محمه د به دری » به شیکی زوری له داب و نه ریتی گه لانی جیهان کوکردوته وه و پیشکه شی خوینه رانی ده کات .. هه ر له م کتیبه دا که کاک « به دری » ناماده ی کردوو ، کاک « محمه دی مه لا که ریم » پیشه کی به کی سی لاپه ره یی نووسیوه ته وه و زور لایه نی کتیبه که روون ده کاته وه ..

ئە م کتیبه که « شکر جاسم » نیگاری بهرگه که ی کیشاوه ، « 112 لاپه ره ی قه باره گه وه ی « 24 x 17 سم » هه ، له چاپخانه ی « الحوادث » له به غدادا

- بهشی یه کهم : « باشترین په‌ند ، چند دهرسینک له ته‌فسیری سوپه‌تی الحمد ، .
- بهشی دووهم : « وانه‌ی کورد زوبان بو ته‌جویدی قورئان ، .

نهم کتیبه « 144 » لاپه‌ره‌ی قه‌باره گه‌وره‌ی « 24 » 17 سم ، هو ، له چاپخانه‌ی « شفیق » له به‌غدادا چاپکراوه ، نرخ‌ی 750 فلسه و له کتیبخانه‌ی نیشتمانی‌ی له به‌غدادا ژماره‌ی « 1160 » ی سالی 1984 ی دراوه‌تی ..

وه‌رگیز له م کتیبه‌یدا سوودی له چواره سه‌رچاوه‌ی نایینی وه‌رگرتوو له لاپه‌ره‌ی « 139 » دا ناوه‌کانی تو‌مار کردوون ، هه‌روه‌ها ئه و به‌ره‌مه چاپکراوو چاپ نه‌کراوانه‌ی خویشی نووسیونه‌ته‌وه که به هه‌ردوو زوبانی کوردی و عه‌ره‌بین ..

● ئولدوزو بووکه شووشه‌ی قسه‌که‌ر

هه‌ر له بواری وه‌رگیزاندا برای نازیزمان کاکه غه‌ریب پشده‌ری شاعیر دیاری‌یه‌کی خنجیلانه و به‌پیزی پیشکه‌ش مندالانی کورد کردوو، که ئه‌ویش « ئولدوزو بووکه شووشه‌ی قسه‌که‌ر ، ی صه‌مه‌دی بیه‌ره‌نگی‌یه ، نهم دیاری‌یه‌ی کاکي پشده‌ری بو مندالانی کورد زور له جینگای خوی‌دایه و شایانی ئه‌وه‌یه هه‌موو مندالان بیخویننه‌وه وه‌راموشی نه‌که‌ن ، بو‌یه نیمه‌یش هه‌ر هینده‌ی له‌باره‌یه‌وه ده‌لین و سه‌رنجی ئه‌وان راده‌کیشین بو‌خوینده‌وه‌یه‌کی ووردو قولی کتیبه‌که ..

ئولدوزو بووکه شووشه‌ی قسه‌که‌ر نزیکه‌ی حه‌وت مه‌لزه‌مه‌ی قه‌باره ناوه‌نجی « 21 x 15 سم » هو ، له چاپخانه‌ی « دار الجاحظ » له به‌غدادا چاپکراوه و نرخ‌ی 750 فلسه ، له کتیبخانه‌ی نیشتمانی‌ی له به‌غدادا ژماره‌ی « 1531 » ی سالی « 1984 » دراوه‌تی ..

ئه‌وه‌ی شایانی باسه وه‌رگیز پیشه‌کی‌یه‌کی کورتی بو کتیبه‌که نووسیوه وه‌ره‌ه‌نگوکیکیشی بو ئه و وشه گرانانه داناهه که له نیوکتیبه‌که‌دا هاتوون ؛ هیوادارین کاکي پشده‌ری مندالان له م جو‌ره دیاری‌یانه بی‌به‌ش نه‌کات و ، به‌یناوبه‌ین به‌سه‌ریان بکاته‌وه ..

● ده‌روازه‌ی دراما - بهشی دووهم

کاک ئه‌حمه‌د سالاری ئه‌کته‌رو هونه‌رمه‌ندو نووسه‌ر وا ئه‌مجاریش هیوا خوازی‌یه‌که‌ی دیته‌دی و به‌رگی دووهمی « ده‌روازه‌ی دراما » ش له‌دایک ده‌بی و له‌گه‌لشیا بیریاری ئه‌وه راده‌گه‌یه‌نی که ده‌ست له و پروژه‌یه هه‌لنه‌گری ، تا هیزو گوپ له بیرو خامه‌که‌یدا هه‌بی .. به‌م سووربو‌نه کاکه سالار پیشه‌کی به‌شی دووهمی « ده‌روازه‌ی دراما » ده‌نووسیته‌وه و ئه‌وه راده‌گه‌یه‌نی که هه‌میشه خامه‌کی له خزمه‌تی هونه‌ردا بیت و هه‌نگاوی گه‌وره و به‌سوود به‌هاویژیت ، بو‌به‌ره‌وپیش بردنی شانوی کوردیمان ، هه‌لبه‌ته نهم کاره‌یش مایه‌ی شانازی و خوش‌به‌ختی هه‌موو مروفتیکی دلسوزه بو‌گه‌له‌که‌ی بو‌گه‌شه‌پیدانی روشنبیری کوردی

کاکه سالار وه‌کو وه‌فاداری‌یه‌ک بو ماموستای شاعیر « مه‌لا عه‌بدوللای زیوه‌ر » شیعریکی ئه‌وییان به‌ناونیشانی « دیاری زیوه‌ر » ده‌کاته سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌یی و ئیترده‌چینه نیو باسه‌کانی شانوو‌گه‌لی لایه‌نی وورد له م بواره‌دا پروون ده‌کاته‌وه ..

نهم کتیبه‌ی سالار بریتی‌یه له « 112 » لاپه‌ره‌ی قه‌باره ناوه‌نجی « 21 x 15 سم » هو ، له چاپخانه‌ی « الجاحظ » له به‌غدادا چاپکراوه و نرخ‌ی « 750 » فلسه و له کتیبخانه‌ی نیشتمانی‌ی له به‌غدادا ژماره‌ی « 1532 » ی سالی « 1984 » ی دراوه‌تی ..

نووسه‌ر بو‌ئه‌نجامدانی نهم به‌شه‌ی دووهمی پروژه‌که‌ی سوودی له « 30 » سه‌رچاوه وه‌رگرتوووه ، « 11 » باسی سه‌ره‌کی له باره‌ی شانوو‌ه ده‌خاته پروو .

نیمه‌یش ده‌لین سه‌ره‌که‌وتن بو‌کاک ئه‌حمه‌د سالارو شانوو هونه‌ری کوردیمان ..

● لیرهیهك له گهنجینهی نهتهوهی كورد ●

به ئامانجی رزگارکردنی بهرهمه فولکلوریهكانمان له دهست فهوتان و بزرهبوونداو ، بوتهوهی ئهم لایه نهی ئه دهبی هه میسه زیندووی میله ته که مان تا هه تایه هه ر به زیندوویی بمینیتیه وه ، له م سالانهی دواییدا به شیکی زور له ئه دیب و نووسه ران روویان له فولکلور کردوو به بیی توانا به شیکی چاکیان له و بهرهمه له مردن رزگار کردو به تومارکراوی خستیانه نیو کتییخانهی کوردی یه وه ، که له بهریکی گه وره یان بی پرکرده وه ، جا ئه گه رچی هه ندی له و هه ول کوششانه زور ساکار بوون ، به لام هه ردیسان سوو ده خشن و زه مینه یه کی له بار ده ره خسینن بو ته وهی له داها توویه کی نزیکدا ، نووسه ران و فولکلور دوستان ووردترو قولتر روو له و مه یدانه بکه ن و زانستانه له و بهرهمانه بکولنه وه که تا ئیستا تومار نه کراون و چاوه پروانی هه ول و ته قه لای دلسوزانهی نه وانن .
ئه وه تا کاکه « ئه سعه د عه دو » له کوتایی سالی پاردا لیرهیهك ده خاته سه ر گه نجینهی نه ته وهی کورد و کومه له به وه میکی دیکه له مردن رزگار ده کا و له دوو توی کتییکی نایابدا توماریان ده کات ..

« لیرهیهك له گهنجینهی نهتهوهی كورد » « 128 »
لا په ره ی قه باره گه وره ی « 24 x 17 سم » هه ، له چاپخانهی « عه لا » له به غدادا چاپکراوه و نرخه ی « 750 » فلسه و له کتییخانهی نیشتمانی ی له به غدادا ژماره ی « 1551 » ی سالی « 1984 » ی دراوه تی .

ئه وهی شایانی باسه نووسه ر فه ره نگوکیکی بو ته و وشه و زاراوانه کردوو که تاییه تین به ناوچه یهك و له ناوچه یه کی تردا زور باونین ، ههروه ها ناوی ئه و که سانه یشی بردوو که سوودی ئی وه رگرتوون بو ئاماده کردنی ئهم کتییی .
هیوای سه رکه وتن بو کاک ئه سعه د ده خوازین و چاوه پروانی بهرهمی تری ئی ده که یین ..

● دوواووته ●

به م جوړه ئه مینداریتی گشتی ی روشنبیری و لاوانی

ناوچه ی کوردستان ، له ماوه ی « 12 » مانگی سالی 1984 دا توانی « 40 » کتییی کوردی و عه ره بی له هه موو بابه ته کانی ئه ده ب و روشنبیری دا به چاپ بگه یه نی ، له وانه حه وت کتییی به زمانی عه ره بی و ئه وانی دیکه ش به زمانی کوردی بوون .

له راستیدا ئهم ده زگایه له ماوه ی سی سالی رابردوودا هه ول و کوششیکی بهرده وامی بووه بو ده وله مه ند کردنی کتییخانهی کوردی و ، یارمه تیدانی ئه دیب و نووسه ره کورده کانمان ، ئه گه رچی به شیکی زوری ئه و بهرهمانه له زور لایه نه وه تیرو ته سه ل نه بوون و لاوازی یه کی ئاشکرایان پیوه دیار بووه ، بو ئهم راستیه ش ده لئین ، به پله ی یه که م بهرهمه شیعیری یه کان له م جوړه بابه تانه بوون ، ئینجا بهرهمه کانی تر ، له کاتیکدا ده بوایه زور به ی هه ره زوری ئه و چاپکراوانه ، هه لبژارده بوونایه و نیشانه کانی گه شه کردن و بهرهمه پیش چوونی کاروانی روشنبیری کوردی یان به بسیماره دیار بوایه و ، که له بهریکی گه وره یان پر بکرده یه وه ..

هه ر له م روانگه یه شه وه ده لئیم خوژگه نووسه رانمان بیریان له وه ده کرده وه و مه به ستیان ته نها ئه وه نه ده بوو که هه ر بهرهمه میان « زور بی و بو ری » ، به لکه هه ول ئه وه یان ده دا ، ئه و دیاری یه ی پیشکه ش به خوینه رانی ده که ن بهرهمه میکی به پیزو ده وله مه ند بییت له هه موو پروویه که وه ..

هیواخوازیشم که سالی دادی ئه مینداریتی هه نگاوی مه زنتر به او زیتی و ، گورج و گولانه تر به ره و قوناغیکی دیکه ریگه بیریت و ئه و بهرهمانه یش هه لبژی ری بو یارمه تیدان و چاپکردن که به راستی نمونه ی پیشکه وتن و په سه نایه تی ئه ده به که مانی پیوه دیاره و ، ده بنه مایه ی به خته وه ری بو هه موو کورد زوبانیك ..

له کوتاییدا مژده ی ئه وه راده گه یه نین و ده لئین ؛ جوانترین دیاری سالی « 1985 » ی ئهم ده زگا روشنبیری یه ، دیوانه نایابه که ی شاعیری نه مر « حاجی قادری کووی » ده بییت ، که ئیستا و له ژیر چاپدا یه و له ماوه یه کی که مدا دیده ی خوینه رانی بی پروون ده بیته وه ..

ئیترا تا ئیره و تا راپورتیکی دیکه ؛ هه ر سه رفرازین و هه ربژین ..

كاروان

مجلة ثقافية شهرية
تصدرها الإمانة العامة للثقافة والشباب
باللغتين الكردية والعربية

رئيس التحرير
محمد أمين محمد احمد

30

اذار 1985 السنة الثالثة

- شهریات کاروان الثقافية
- من التراث الشعبي القصصي الكردي : عبدالغني علي يحيى .
- تاج الهدى
- كاروان تحاور
- منحوتة انو بانيني
- جوانب مضيئة من تاريخ شعبنا
- اماره شوانكاره الكردية
- في منطقة فارس واصفهان
- مؤتمر بالطا المصيري .
- الفنان شمال صائب ..
- اعداد : 1 . كۆدۆ
- 83
- 86 أجرى الحوار .. بوتان
- 87 كمال نوري معروف
- 92 رشيد فندي
- 98 بقلم : محمد جميل الروذبياني
- تعريب : شيرزاد روذبياني
- 104 بقلم : جون تولاند
- ترجمة : موسى عبدالصمد سعده الله
- 112 اعداد .. جعفر قادر البرزنجي

لمؤلفه : ارنست همنغواي و «انتخبوا الاستاذ سليمان عبد الباسط من اخراج محمد عبد العزيز وافلاماً اخرى غيرها .

ندوات :

● نظمت مديرية الثقافة الجماهيرية في السليمانية ندوة ادبية حول الشعر الكردي الحديث ، وذلك في مساء يوم 1985/1/10 في قاعة اتحاد نقابات العمال ، واشترك في الندوة كل من الكاتب الشاب بهات قرداغي والشاعر الشاب محمد عمر عثمان . ومن الذين تقدموا بأراء وملاحظات انتقادية حول الامسية كل من : محمد رشيد فتاح وعبدالكريم حسن وآخرون غيرهما .

● في 1985/2/6 نظم فرع اتحاد الادباء والكتاب الاكراد في دهوك امسية شعرية للشاعر الشاب «نجيب بالايي» الذي قرأ عدداً من قصائده امام جمهور كبير . وبعد الانتهاء من قراءاته الشعرية ، دارت المناقشات حول قصائده ، اشترك فيها كل من : كريم فندي وفاضل عمر وعبدالله جندي ، وهشيار ريكاني ونزار محمد سعيد وشفان علي .

● في 1985/2/7 نظمت مديرية الثقافة الجماهيرية في دهوك امسية ادبية للاستاذ : أمين عثمان حول اللغة الكردية . وقدم الاديب «حجي جعفر حارس» المحاضر الى الجمهور ، ثم رحب الاستاذ صلاح الدين سعيد باسم الثقافة الجماهيرية بالجمهور الذي حضر الى الندوة . ومن الجدير بالذكر ان الاستاذ «أمين عثمان» هو من مواليد دهوك عام 1927 واتحف المكتبة الكردية بمؤلفين له هما : «الخبز والحياة - 1969» و «اللغة الكردية والاوربية - 1981» اضيف الى ذلك مساهماته القيمة في تأليف الكتب الكردية للمدارس .

● في 1985/2/8 نظم فرع اتحاد الادباء والكتاب الاكراد في دهوك ندوة ادبية بعنوان «ف» و «و» في قواعد اللغة الكردية القى

شهدت الحركة الثقافية في منطقة كردستان في الاسبوع الاخيرة ، عدداً من الانشطة الثقافية والفنية التقليدية التي نفذتها منظمات ومؤسسات ثقافية ومهنية وغير مهنية .

- نادي السينما -

لقد اطلق بعض المثقفين والادباء في اربيل عنوان «نادي السينما» على فعالية سينمائية تقدم في مديرية الثقافة الجماهيرية باربيل في الرابع من كل شهر . ومما جعل من فكرة النادي اكثر اثارة ، هو عرض اعضائه في الآونة الاخيرة وبشكل منتظم لعدد من الافلام ، آخرها الفلم الامريكي الموسوم بـ «العهد الجديد» وهو من سيناريو «كريستوفر فراي» وموسيقا «توشيرو مايوزومي» واخراج «جون هيستون» والذي عرض من خلال شاشة جهاز للتلفزيون في المديرية المذكورة وعن طريق جهاز «الفديو» . وبعد الانتهاء من عرض الفلم ، جرت مناقشته بعد ذلك من قبل عدد من اعضاء النادي ، والذين ناقشوا محتوى الفلم وجوانبه الفنية كل من الاساتذة :

- 1 - جودت احمد ناجي
- 2 - حسين رشواني .
- 3 - جلال خوشناو .
- 4 - الدكتور حيالي .
- 5 - اسعد عدو .

وقد استغرق عرض الفلم ومناقشته حوالي 3 ساعات ، وحضر العرض جمهور غفير من الادباء والفنانين والمهتمين بالفن السينمائي وافلام الفديو .

تعود فكرة تأسيس «نادي السينما» الى عام 1979 . ولكن لاسباب فنية تم تأجيل ترجمتها الى حين التنفيذ وفي عام 1981-1982 خطت الثقافة الجماهيرية باربيل خطوات عملية لتنفيذ الفكرة ، وقدمت لروادها عدداً من الافلام المعروفة مثل : عمر المختار لمخرجه : مصطفى العقاد . و «ستشرق الشمس ثانية»

● مصير انسان :

من تأليف الكاتب السوفيتي «ميخائيل شولوخوف» وترجمة «الدكتور عبد الرحمن حاجي معروف» قدم الفنانون الشباب في قضاء رانية مسرحية «مصير انسان» ومن الجدير بالذكر ان «مصير انسان» قصة قصيرة رائعة ، اعدّها الفنان سيامند مامه وحولها الى مسرحية عرضت من قبل فرقة رانية للتمثيل وشاهدها المئات من الناس .

● مسرحيتان لتشيخوف .

قدم طلبة اعدادية التجارة في السلمانية ولدة عشرة ايام مسرحيتان لتشيخوف هما : «اغنية التمس» و «الذكرى» للقصص والمسرحي الروسي انطوان تشيخوف» . من الجدير بالذكر ان المسرحية الاولى من ترجمة احمد سالار واخراج سوران صديق وتمثيل : صلاح احمد رشيد ، شوبو محمد . وكمال عمر .
اما المسرحية الثانية فانها من ترجمة : جلال تقي واخراج : ارسلان محمد علي وتمثيل : آزاد قادر ، ريزان محمد ، ارسلان محمد ، شوبو محمد . انور محمد . آرام جمال وبختيار كريم .

● الامل .

قدمت فرقة رانية للتمثيل مسرحية «الامل» وهي من تأليف : «علي عباس» واخراج احمد حسين وتمثيل : بيان غريب . احمد حسين حسن . رزگار محمود ، سوران احمد ومصطفى بكر .

كتب :

الكاكائية .

بحث وتحقيق : محمد امين الهوراماني

خلالها الاديب الشاب «فاضل عمر» محاضرة في اللغة، وبعد ان انتهى المحاضر من تقديم محاضرته ، ناقشه 11 اديباً ومثقفاً من ادباء ومثقفي مدينة دهوك .

ولد الاديب فاضل عمر عام 1962 في دهوك وقد نشر العديد من الدراسات والمقالات في الصحف والمجلات حول اللغة الكردية ، وهو الآن طالب في كلية الطب .

معارض :

في 9-12/2/1985 اقام مركز الاشغال اليدوية في المديرية العامة لتربية اربيل معرضاً عرض فيه نتاجات طلبة دورات المركز من معلمي ومعلمات محافظة اربيل ، والذي اثار اهتمام رواد المعرض كان : «كاوه الحداد وراس الطاغية ضحاك» و «الشاعر نالي» و «ميخائيل انجيلو» و «مدفع الاسطى رجب» و «قلعة اربيل» و «اسرة فلاح» .. الخ من اللوحات التشكيلية .

● في 9-11/2/1985 اقامت جمعية المصورين العراقيين/فرع اربيل معرضاً جميلاً للفنان نبيل خضر رشيد ، الذي عرض عدداً من الصور الفوتوغرافية مثل : «المرأة» و «طفل كردي بريء» و فرقة اربيل لكرة القدم» و «آثار مدينة اربيل» وغيرها من الصور .

مسرح :

● الركض وراء السراب

في اوائل كانون الثاني من هذا العام 1985 قدم الفنانون الشباب في «جوارقورنه» مسرحية «الركض وراء السراب» من تأليف الاستاذ عبدالله ميديا واخراج : محمد ملا اسعد وتمثيل : بكر عبدالله سور ، محمد حاجي قادر ، عبد الرحمن نبى ، شيرين ابراهيم ، وسعدون محمد بولي . وحضر عرض المسرحية ، جمهور غفير من ابناء جوارقورنه .

كتاب يقع في 306 صفحة من القطع الكبير، طبع على نفقة «علي بوسكاني». يبحث هذا الكتاب الذي قدم له أمين الشيخ علاء الدين النقشبندی في الكاكائية، بشكل واف ومسهب، وقد إستعان المؤلف بمصادر ومعلومات غزيرة للغاية في بحثه وتحقيقه. طبع الكتاب في مطبعة الحوادث ببغداد.

خورباران .. من جديد .

قصائد للشاعر : انور مسيفي .

كتاب يقع في 74 صفحة من القطع الصغير، طبع على نفقة عدد من اقرباء واصدقاء الشاعر اضافة الى نفقته، تبحث قصائد الديوان في هموم ومعاناة الانسان الكردي المعاصر. طبع الكتاب في مطبعة شفيق ببغداد .

● الرجل العجوز .

مسرحية : مكسيم غوركي

ترجمة : عبدالوهاب الطالبناني

مسرحية من اربعة فصول، ترجمها المترجم الى اللغة الكردية وتقع في 102 صفحة من القطع المتوسط وهي من منشورات دار الثقافة والنشر الكردية، إن مؤلف هذه المسرحية غني عن التعريف، كما أن المضمون الانساني لـ «الرجل العجوز» غني عن التعريف ايضاً بقي ان نعلم انها، اي المسرحية، ستساهم في اثراء المسرح الكردي. طبعت في الدار العربية للطباعة ببغداد .

● جوهرة من كنز الكرد .

تأليف : اسعد عدو .

كتاب يبحث في الفولكلور الكردي ويتناول عدداً من الحكايات والاساطير الكردية الشهيرة، طبع على نفقة الامانة العامة للثقافة

والشباب، ويتضمن الكتاب معجماً صغيراً بـ 275 كلمة، الكتاب من القطع المتوسط ويقع في 130 صفحة. طبع في مطبعة علاء ببغداد .

● الانهار :

قصائد من تأليف : شيركو بيكهس .

ديوان شعري يتألف من ست قصص شعرية كتب بخط جميل وهو من مطبوعات الامانة العامة للثقافة والشباب ويقع في 186 صفحة من القطع المتوسط، ان الشاعر شيركو بيكهس صوت متميز في الشعر الكردي المعاصر ومن اشهر شعرائه اليوم. طبع الكتاب في مطبعة «علاء» ببغداد .

● اقوال من الحياة .

اعداد وترجمة : محمد عبدالرحمن زنگنه

يقع هذا الكتاب في 80 صفحة من القطع المتوسط طبع على نفقة المؤلف، ويتضمن العشرات والمئات من الاقوال الماثورة والحكم، ومن الجدير ان الكتاب سبق وان نشر الجزء الاول منه قبل سنين وقبل اسابيع تم نشر الجزء الثاني منه. طبع الكتاب في مطبع دار الجاحظ ببغداد .

● امرأة متشحة بالسواد من العالم الرابع .

قصص من تأليف : مصطفى صالح كريم .

مجموعة قصص قصيرة كتبها المؤلف بعد اواسط السبعينات وقد سبق وان ترجمت قصتان منها الى اللغة العربية من قبل مترجمين اكراد، تبحث مضامين هذه القصص في هموم ومعاناة الانسان الكردي وتطلعاته القومية المشروعة، الكتاب من القطع المتوسط ومن منشورات الامانة العامة للثقافة والشباب .

تاج الهدد

عبدالغني علي يحيى

قيل والعهدة على الراوي :

كان يعلو المكان الذي كانت زوجته تسبح فيه ، وان تؤلف مظلة تعطي الفياء للملكة ، فتصون بذلك جسدها الناعم من حرارة الشمس المحرقة .

واقبلت الطيور، فرادى وازواجاً واسراباً من شرق وغرب ، وشمال وجنوب ، وكل حدب وصوب ، حتى كادت ان تحجب السماء عن الارض ، عندما استقرت ساكنة في الفضاء الذي كان يعلو مكان السباحة ، ثم شرعت بتشكيل مظلة هائلة ، حجبت في النهاية تماماً شعاع الشمس عن جسد الملكة . ومن بن الطيور التي لبت امر الملك ، طائر الهدد ، الذي حضر بدوره مع بقية الطيور ، واشغل بجسده الصغير الجميل ، حيزاً من الفضاء اللامتناهي . غير ان هذا الطائر الصغير ، عندما صار قطعة من المظلة الضخمة ، فان التعب بمرور الوقت ، اخذ يهد من قواه ، فحنق ، ومع اشتداد تعبها كان حنقه يشتد ، الى ان شرع في النهاية يفكهم مع نفسه كالاتي :

[.. إنها العبودية بعينها ، دعوة جميع طيور الدنيا لصنع مظلة تقى زوجة الملك من حرارة الشمس !! .. إن على الكائنات الحرة الابية ان ترفض الظلم بانواعه] .

واستطرد مع نفسه قائلاً :

[.. إنه الاستغلال بعينه ، الاستغلال ، وإلا فباي حق يستغل هذه الاسراب الهائلة من الطيور المسكينة الضعيفة] .

واضاف :

[.. إن الله يكره العبودية والاستغلال ، وخلقنا احراراً سواسية] .

ان مثل هذا التفكير ، دفع تدريجياً بالهدد في سريرته الى التشكي والتذمر اولاً ومن ثم الى التمرد والعصيان ، فالخروج على طاعة الملك واوامره ، وانتهى به التفكير مع نفسه الى القول :

إنه كان في قديم الزمان ، ملك عادل ، احبه الناس والحيوان والطيور ، واشادوا بعدالته وراقته ، فكان ان تمتع بسلطان على جميع الاحياء ، وتحت ظلال عدالته ، لم يشك أحد في عصره من ظلم أو حيف ، فقد عرف بنصرتة للحق والعدل والاخذ بالرأي السديد ، والاستئناس باقوال الاحياء ولاسيما الطيور من هذه الاحياء . وفي ذات يوم ، تزوج هذا الملك على دين الله ورسوله ، من فتاة حسناء ، طبقت شهرة حسننها الآفاق ، وبعد زواجه منها ، أبدى لها الرعاية والعناية ، ففتنن في ذلك ، وسخر كل ماوصلت اليه يده من أجل اشاعة المسرة في قلبها ودفن الكرب عنها . ورويداً ورويداً ، راحت اركان سلطانه تتزعزع امام سلطان جمالها ، الى ان خضع سلطانه لسلطان حسننها ، واخذ يبتعد بمرور الايام عن العدالة ، واخذت العدالة ايضاً تبتعد عنه ، فانتسعت الهوة بينه وبين محبيه ، من ناس وحيوان وطيور ، وكاد ان يفقد نفوذه تماماً جراء ذلك ، لولا الحادثة التالية :

في ظهيرة صيف ما ، كانت الشمس تتوهج في الاعالي ، والدنيا تكاد تغلي بتأثير من حرارتها المحرقة في تلك الظهيرة ، توجهت الملكة ، زوجته للسباحة والاغتسال في عين تقع في البراري ، ولم يكن في أطراف العين ، شجر او صخر لحماية الملكة من الحر وتوفير الظلال لها . فأمرت الملكة زوجها الملك : بان ينادي على الطير في الدنيا كي يقبل لصنع مظلة تحول دون وصول اشعة الشمس اليها . وامر الملك الطيور جميعها ، ان تتجمع عند المكان الذي كانت امراته تسبح فيه ، وتنفيذاً لطلبها الذي لم يكن يقبل الرد ، فان زوجها الملك الذي كان يجيد لغة الطير وبقية الكائنات الحية ، امر جميع الطيور في الدنيا ، ان تتجمع في الفضاء الذي

[هب ، اني عصيت اوامره ، وخرجت على إرادته ، فماذا سيفعل معي ، ماذا يفعل؟] ورد بنفسه على تساؤله :

[القتل ، نعم سيقتلني ، ولكن القتل الموت ولا العبودية] .
وقال ذلك مع نفسه ، وشق عصا الطاعة ، فترك المظلة وغادرها ، ثم صفق بجناحيه ، مرتفعاً في الفضاء الواسع الكبير ، بعد ذلك طار يخترق الاجواء كالسهم ، باتجاه بقعة نائية مجهولة ، وسط استغراب وخوف الطيور من جهة واحتجاج وغضب زوجة الملك من جهة ثانية ، لقد كان لانشقاق الهدهد ، دوي هائل !

أحدثت مغادرة الهدهد للمظلة ثغرة ضيقة صغيرة فيها ، ثغرة بحجم الهدهد ، لكن الثغرة هذه بالرغم من صغر حجمها ، فانها تركت المجال لشعاع الشمس المحرقة اللاهبة أن ينفذ من خلالها ويتسلل الى جسد زوجة الملك ، فيحرق الموضع الذي وقع عليه . ويجعله اسود بلون الفحم . وآلم الملكة ذلك وأستاءت وغضبت على الهدهد ، فقامت والغت حمامها ، وانصرفت الطيور على أثر ذلك متفرقة في الفضاء ، شذر مذر ، مذعورة وجلة ، خائفة من بطش الملك بهن بسبب ما بدر عن الهدهد من تمرد وعصيان وانشقاق !

ولت الطيور الادبار ، واختفت مؤقتاً في الغابات والمغاور والكهوف ، على الرغم من يقينها بقدرة الملك على مطاردتهم واعتقالهن بل ومعاقبتهن ، متى شاء واراد .

وعادت الملكة حزينة كئيبة الى قصر الملك ، تغلي حقدأ وغضباً ، وعندما بلغت القصر ، والتقت بزوجها الملك ، فان اول مافعلته هو ان اخبرت الملك بما فعله الهدهد ، وكيف انه رفض المظلة ، وعصي امره وسلطانة ، ففر الى جهة مجهولة ، مما سبب إحراق بقعة من جسدها تحت تأثير حرارة الشمس المحرقة ، وكللت شكواها بصيحة غاضبة اطلقتها في وجه زوجها الملك ،

ودعت الى معاغبة الهدهد على فعلته ودق عنقه ، لكي يكون عبرة لمن اعتبر ، ولكل من تسول له نفسه عصيان اوامر الملك وسلطانة .
ودهش الملك من تصرف الهدهد ، وغادر الملكة غاضباً مقطب الجبين محمر العينين ، وارسل الى عدد من الطير في الانحاء ، واختار من بينه الباز ، وطلب منه ان يتعقب الهدهد

ويفتش عنه في ارجاء الدنيا ، ويعثر عليه ، ثم يجيء به الى القصر حياً او ميتاً . والا فانه ، اي الباز ، سيدفع رأسه ثمناً لاهماله واخفاقه وتقصيره .

وطار الباز وحلق ، فعبر الجبال والوديان والانهار والغابات والصحارى والبحار ، بحثاً وتفتيشاً عن الهدهد ، وفي تجواله ، سأل عنه الرعاة والرحالة والقبائل ، وقطعان الماشية واسراب الطيور ، بعد ذلك جمع اخباراً شتى عن رحيل الهدهد ، حللها وربط بين اجزائها ، بعد ذلك ، وبعد مضي اسابيع ، امتدى الى المكان الذي اختبأ فيه الهدهد ، وكان موضعاً في جبل شاهق عاصي . فتوجه اليه طائراً ، ولما دنا منه ، ألفاه منيعاً من الصعب الوصول اليه واخراج الهدهد منه بالقوة .. وفكر باساليب عدة لاقتناع الهدهد واخذه الى الملك . ونادى على الهدهد حين وقف بالقرب من مدخل المكان ، وعندما جاء الهدهد ، سلم عليه الباز ، ورد عليه الهدهد السلام ، وقال الباز للهدهد :

- لماذا فعلت ذلك ؟

رد الهدهد :

- انا لم افعل شيئاً باستثناء ممارستي لحريتي ..

- اتعلم ان الملك حائق عليك ؟

- اعلم ، ولهذا السبب اخترت هذا المنفى .

- الا تعلم بانه يتعقبك ؟

- لقد توقعت ذلك .

- وانا رسوله اليك لآخذك اليه .. حياً او ميتاً .

- هكذا !

- نعم .

- أنا لاخشى بطشه وتنكيله بي على قول كلمة حق ..

- لكنك ، ان ابويت الخروج ، ورفضت طلبه فانه سيدق عنقي نتيجة لذلك .

- أنا ، لامانع لدي من انقاذك .. والذهاب اليه ..

وسر الباز وقال :

- احقاً تأتي معي ؟

- نعم ..

- هيا لنذهب ..

- ولكن بشرط ..

- ما هو؟

- ان يرد على سؤال اتقدم به الى مقامه ، بعد ذلك ليفعل

مايشاء ..

- سأعود اليه لابلغه بشرطك .

- وداعاً ..

- وداعاً ..

وعاد الباز من حيث اتي ، وبعد اسابيع وصل الى قصر

الملك ، ودخله خائفاً وجللاً ، ولما رآه الملك ، صاح بوجهه غاضباً

وقال :

- اين الهدهد ايها التعس ؟

رد عليه الباز قائلاً :

- سيدي لقد عثرت عليه في مكان ناء بعيد وابلغته قرارك

وامرك ، غير ان له سؤالاً يلح على اجابته من قبلكم .. قبل ان تنزل

فيه العقاب ، فهل تجيب على سؤاله ؟ .

وفكر الملك ملياً ، واستغرق به التفكير ، وحرار من امر

الهدهد ومن طبيعة السؤال الذي سيوجهه اليه ، وقال مع نفسه :

[انه مجرد سؤال واحد ، لاضير من الرد عليه] .

ثم راح يناقش نفسه بنفسه قائلاً :

«تري ماذا يخبيء سؤال الهدهد» وبعد مناقشة طويلة مع

نفسه ، أعلن موافقته على شرط الهدهد ، وارتفع الباز في الفضاء

وفي ظرف اسابيع وصل الى بيت الهدهد فوق باباه ، وسلم ، ورد

الهدهد عليه السلام ، وابلغه الباز موافقة الملك على الرد على

سؤاله ، آنذاك خرج الهدهد ، وراح الهدهد والباز يشقان اجواء

الفضاء باتجاه قصر الملك .

بعد اسابيع بلغا قصر الملك ، ولما رأى الطير والناس

الهدهد ، استولى عليهم العجب ، واخذتهم الدهشة ، وشملوه

بنظرات تقطر رحمة وشفقة . لكن الهدهد ، لاح مرفوع الجبين ،

لايابه بشيء ، ولا يعبر لنظراتهم اهتماماً أو يعطيها وزناً ، وحين

صار امام الملك وجهاً لوجه ، فانه لم يفقد رباطة جأشه ، بل على

النقيض من ذلك ، فقد ارسل الى الاشياء والجند حواليه نظرات

لامبالية ، واكتفى بان سلم على الملك وجلس . وحين رد عليه الملك

السلام ، قال له على عجل من امره وبغضب :

هات سؤالك ، ايها الشقي المتمرد على سلطاني !

ويهدوء ورباطة جأش قال الهدهد :

- مولاي الملك ، من هم اكثر عدداً في دنيانا ، الاموات ام

الاحياء من البشر؟ ولم يطل التفكير بالملك ، بل اجاب على الفور :

- الاحياء .

- كيف؟ ..

- إذا مات فرد كل يوم ، فهناك عشرة يولدون ، ويوماً بعد

يوم تضيق الارض بالاحياء من البشر!

- اتعد الجبناء والعبيد احياء أيضاً؟

- كلا !

قال الهدهد آنذاك :

- اذا ، انت لست بحي ، لانك خائف رهن اوامر

امراتك! ..

- أنا؟

- نعم انت !

- كيف؟

- باعتبارك على حرية طيور الارض وارغامك لها على صنع

مظلة تقي امراتك من قيظ الصيف وحرارة الشمس !

وكمن صب على راسه وعاء ماء بارد لاح الملك وهو يحملق

في الهدهد الذي استطرده :

- ان امراتك انسان ككل الناس .. وليس لك الحق ، وليس

لها الحق في استعباد الآخرين .. ولكي تمارس عبوديتك امامها

فانك تستعبد الآخرين .. مولاي ان امثالك وان تنفسوا الهواء على

ظهر البسيطة ، لكنهم في عداد الاموات شاؤا أم ابوا .. اما الحي

فهو الحر وحده ، الحر الذي يحاسب ضميره ، ويحترم ارادة

الآخرين وحيرياتهم . لذا فان كل من يستعبد الآخرين ، وكل من

يرتضي بالعبودية لنفسه ، يعتبر ميتاً وليس بحي ، لهذا فاني إعد

الاموات من على ظهر كوكبنا اكثر عدداً من الاحياء !

ولما سمع الملك ما قاله الهدهد ، ايقن للفور صواب ماقاله

وما ذهب اليه ، فتراجع عن قراره وتصميمه ، ونزع تاجه من على

راسه ووضع على راس الهدهد . ومنذ ذلك اليوم ، وهذا التاج

يعلوراس الهدهد كما تقول الحكاية . ومما قاله الراوي ايضاً على

لسان الملك :

- إن الاحرار وحدهم جديرون بالتيجان واكليل الغار!

كاروان تحاور

الاديب عبدالكريم فندي دوسكي

أضيتي أن يري كتابي « تاريخ امارة بهدينان » النور

اجرى الحوار : بؤتان

● وما الذي لايعجبك منه ؟
الذي لايعجبني في ساحة النشاط الثقافي الكردي هو مايدور
حول «اللغة الادبية الموحدة» ، وانني اذهب الى ان اللغة الادبية
لم تنضج وتكتمل بعد فلا حاجة لمثل هذه الطروحات ..

● ماهي امنيتكم الثقافية الشخصية ؟
ان يكتمل كتابي «تاريخ امارة بهدينان» ويرى النور .

● وامنيتكم الثقافية العامة ؟
اعادة كل ماكتب بالحروف اللاتينية والسلافية من الثقافة
الكردية الى حروف الكتابة الكردية في العراق ، وطبعها ليوقف
المثقف الكردي - الذي لايجيد القراءة بتلك الحروف - على هذا
التراث الضخم والشعر الرقيق لهؤلاء الكتاب الكرد .

● اهم مقترح لكم فيما يخص مجلة «كاروان» وأفاق
تطورها؟

ان تزيد من نشر تراث وتاريخ وحضارة هذا الشعب العريق
مستنبطاً ذلك من الآثار والفنون والملاحم الخالدة بروح علمية
وفرزها من التراث الفارسي والعثماني ، ومصححين الآراء
الخاطئة للبلدانيين الذين كتبوا عن مدننا وحضارتنا ويطولات
اجدادنا وكأنها مدن من فارس او حضارة وثقافة للعثمانيين .

● واي نقد توجهونه اليها؟

قلة نشرها لسلايدات تعكس تراث وحضارة الآثار الكردية
التي ابدعتها براعات البنائين والفنانين الكرد .

● هل لكم شيء آخر تضيفونه الى ماتقدم؟

آخر شيء يمكن ان اضيفه هو الخير لمجلة «كاروان» الغراء
ومسيرتها الثقافية بما يعزز مكانتها في المكتبة الكردية وفي فكر
القارئ الكردي الكريم ..

● شكراً للاستاذ عبدالكريم فندي واستجابته في تسجيل
هذا الحوار القصير ، وللقرءاء كل الخير والنجاح ..

● ماالذي تقراه الآن؟

أقرأ الآن كتاب «الدبلوماسي» المترجم من الانكليزية والى
الكرمانجية من قبل الاستاذ الفاضل صلاح محمد سعدالله ،
والذي سد بحق فراغاً في المكتبة الكردية من حيث ثروته اللغوية .

● اي مشروع بين ايديكم في الوقت الحاضر؟

تبييض مسودات كتاب «العشائر الكردية في ماوراء حدود
ولاية الموصل وغرب الفرات» لمؤلفه «ج.ي. آر» الذي ترجمته من
الانكليزية الى الكرمانجية ، كما وانني على وشك الانتهاء من كتاب
«كولجن» بعد تحويله من الحروف السلافية الى الكرمانجية
وسأقدمهما الى دائرة الرقابة ، ثم الى المؤسسات الثقافية
لطبعهما او تعصيدهما ..

● ماهو مشروعكم المستقبلي الذي يمكن تحقيقه؟

منذ سنوات وانا اواصل العمل في كتابة «تاريخ امارة
بهدينان» والذي قطعت من اجله شوطاً لا بأس به .

● ضمن مجمل النشاط الثقافي الكردي الذي يجري حالياً ؛
اي شيء يعجبكم اكثر؟

النشاط الثقافي الكردي الذي يجري الحديث عنه حالياً والذي
اكن له كل الاعجاب ، هو مشروع القاموس الكردي الموحد ،
والذي تم اقرار ورقة عمله من قبل جميع الاديباء والمثقفين الكرد ،
وما ادعوه هو التكاثف وبذل الجهد المخلص وبروح عالية لأجل
وضع هذا المشروع المبارك في حيز التنفيذ .

منحوتة أنو بانيني⁽¹⁾

كمال نوري معروف

موقع المنحوتة :

خلفت لنا قبيلة لولو احدى قبائل جبال زاغروس منحوتة شهيرة تعرف باسم منحوتة أنو بانيني ، في منطقة بين قصر شيرين وكرمنشاه تعرف باسم زهاب بالقرب من موضع اسمه سربول .

وصف المنحوتة : المنحوتة صور حجرية ناتئة منحوتة في الصخور الجبلية ، وقد سوى النحات وجه الجبل بين الارض وفتحة المنحوتة لكي يتمكن من اكمال عمله الفني . وقد قسم النحات الجزء المخصص لعمله هذا الى عدة حقول احداها فوق الآخر ومقسمة باشرطة بارزة لتصوير المشاهد ، لتكلمة جوانبها المتعددة في اطار واحد يعطي للناظر معناه الفني والزمني الحقيقي . نشاهد في أعلى المنحوتة زعيم اللولوبيين ورد اسمه منقوشاً في الكتابة السمارية باسم أنو بانيني وهو واقف امام الهة عشتار التي تقود اليه الاسرى من اعدائه ^٣ حاملاً بيده اليسرى قوساً وسهماً يضمها الى صدره . أما في جهة اليمين فيمسك بهراوة الحرب التي تمثل قوته وجبروته . صور الملك بلحية طويلة وفي عنقه قلادة مصنوعة من لآلئ كبيرة وصغيرة . وهذا يثبت ان الملوك كانوا مغرمين بالمجوهرات . أما غطاء راسه فهو عبارة عن خوذة من اللباد ذات حاشية عريضة ، يرتدي وزرة قصيرة مصنوعة من مادة رقيقة ذات طيات مشقوقة طولاً ، ليسمح له بحركة طليقة أثناء السير ، يتمنطق عليه بحزام . وفي يديه الاساور ويحتذى صندلاً . وقد وضع قدمه اليسرى على عنق زعيم الاعداء ، مقلداً بذلك الملك الاكدي نرام سين في نحته الموجود في دربنداكاور وفي مسلة نصر المحفوظة الآن في متحف اللوفر ببائيس . تقف امامه آلهة نني (عشتار) (الهة الحب والحرب) ترتدي رداءً سماوياً مقدساً طويلاً ، مشقوقاً قطرياً ، ذا طيات عمودية متموجة أشبه بالماء الذي تهب عليه الرياح . لم يكن الرداء مثبتاً على الردف الايسر وانما تحت الكتف اليمنى ، حيث ظهرت الطيات بوضوح . على رأسها تاج مقرن ذا نهاية مدورة ونشاهد خلف رأسها عقدة الشعر وفي عنقها قلادة من لآلئ

كبيرة وصغيرة وفي يدها اليمنى اساور وعلى كتفها تنبثق الرموز على شكل صولجانات وهي تقدم بيدها اليمنى الى انوبانيني الحلقة وتمسك بيدها اليسرى حبلاً شد به اثنين من الاعداء ، نشاهد في الخلف . تظهر على محياها ابتسامة خفيفة تسحرنا وتأسرنا لأول وهلة . نشاهد في اعلى المنحوتة رمزاً للآلهة عشتار في داخل دائرة وهي عبارة عن النجمة الرباعية التي تشع اشعاعها - في الحقل السفلي نشاهد مشهد الاسرى المعتدين وهم عراة ، يسرون في صف واحد وينتظرون دورهم في الوصول الى الملك ، ليسجدوا له ، وقد نحتوا بحجم صغير لكونهم اسرى وبطريقة فجة وبلا مبالاة . اما حقل الكتابة الاكدي الموجودة امام مشهد الاسرى والمكونة من عدة اسطر تتضمن ما يلي :

- 1 - ان الهة عشتار جاءت بهؤلاء الاسرى الى الملك .
- 2 - ان اللولوبيين في منتصف الالف الثالث ق.م. لهم دولة ونظام الطبقات الاجتماعية .
- 3 - جاء في الكتابة ان انوبانيني الملك اللولوبي نحت صورته و صورة عشتار ، مع ذكر اسم الجبل الذي عليه المنحوتة^٣ .
- 4 - في الكتابة ذكر لآلهة عديدة اكثرها اكدية .

المنحوتة من الناحية الفنية : يظهر من خلال تتبعي لتفاصيل هذه المنحوتة ، ان النحات الذي قام باخراج المنحوتة بشكلها هذا ، قد تأثر بالتيارات الفنية الحضارية الاكدي وبالتيارات الفنية السائدة الاخرى في بلاد وادي الرافدين ، حيث ان هذه التأثيرات شىء ظاهري وواضح لمن يشاهد المنحوتة في اطارها هذا . والطابع العام لهذه المنحوتة عبارة عن تصميم زخرفي متكامل حسب الاسلوب المترابط وهو مبدأ يتمثل في اسلوب الفن الاكدي . فقد استطاع النحات ان يرتب الرسوم الادمية بشكل يحافظ على بناء السرد القصصي وهو مبدأ بعيد عن التجمع الجامد^٣ . فنشاهد في هذه المنحوتة موضوع حربي في تفاصيله

- منحوتة انوباني -

تلبسه الهة عشتار، ان النحات السومري عمل على لباس اشكاله دون تأكيد الشكل والهيئة، حيث ان الملابس السومري المخلص يحول الشخص الى كتلة لاحياة فيها وثوب عشتار هذا يسقط في طيات طويلة متموجة اشبه بالماء الذي تهب عليه الريح^{١٠}. رسم النحات صورة عشتار بشكل تقليدي وهي قصيرة القامة وعينها كبيرة وانفها مستقيم ذو نهاية مدورة والذقن صغير، الا انه اهتم كثيراً بابرار الايدي والقدمين بشكل طبيعي^{١١} وهذه ميزات سومرية حقاً. من الممكن الجائز قوله، ان هذا اللباس الذي تحدثنا عنه يشبه اللباس السومري

وكامل في مضمونه من البداية وانتهاء بسطور الكتابة ونتائجها، ومثلها شاهدنا في آثار دربندكاور ومسلة انتصار نرام سن الاثر العام الذي يعطي مشاهد هذه المنحوتة، انها تذكارية احتفالية بحدث كبير وعرض مسألة كبيرة يتعلق بمجموع القبيلة^{١٢}. لذلك كان شيئاً طبيعياً ان تمجد الهة عشتار ووصف حروبها وذكر انتصاراتها. من هنا لم يكن النحات يسعى الى التعبير عن رؤى عينيه وعرض الاشياء كما يراها هو ولكنه كان يصور الاشياء في النطاق الذي حدد له في الاطار المنتظم للاساليب الفنية التقليدية وعدم الخروج منها. يظهر لنا من خلال الثوب الطويل الذي

بقدسية اشتراك الاله فيها . ونقطة اخرى جديرة بالبحث في هذا المجال ، هي ان اسلوب تقسيم السطوح الى جملة حقول باشرطة بارزة والذي نشاهده في هذه المنحوتة ، طريقة سومرية بحتة^(١١) ، وقد اخذها الاكديون منهم وطوروها بالشكل الذي نشاهده في منحوتاتهم الناتئة . وقد نحت النحات منحوتته لكي يشعر ويعبر من خلال فنه أثراً يضمن له حياة دائمة في ذاكرة الناس وفي تحقيق الخلود . وهذا شئ منطقي ومعقول في زمن يعيش الناس وفي مخيلته البقاء الدائم ، لأن طابع المجتمع ديني ويعزي الفرد كل الحوادث التي تحدث يومياً الى الآلهة وهو مبدأ وافر الآلهة ، كثير الصراع ، لذلك فالفرد يعيش في الاوهام وحياته مرتبطة بموقف الآلهة سلباً أم ايجاباً .

راينا في المنحوتة : ان الرموز الموجودة على منحوتة انوبانيني تحتاج الى فكها لكي نستطيع التعرف عليها . ومن المعلوم ان طابع الفن في بلاد الرافدين يشتهر باستعمال الرمز استعمالاً واسعاً فصار الجزء المميز يستخدم للدلالة^(١٢) على الكل . واذا نجحنا في هذا ، نستطيع تحديد الغرض من نحتها والفترة التي ترجع اليها تماماً ، حيث اثرتنا لحد الآن فترته الزمنية غير واضحة . يقول الاستاذ طه باقربهذا الخصوص ماييلي : (ان زمن هذه المنحوتة يرجع الى العصر الاكدي « 2285-2470 ق.م. »^(١٣)) .

لم يذكر الاستاذ الفاضل أي من الاجيال الفنية الثلاث ترجع اليها المنحوتة ، وهذا يدفعنا الى قبول رأيه بشيء من التحفظ . كما ذكرنا فاولى هذه الرموز تمثل في رمز الهة عشتار وهي النجمة الرباعية داخل دائرة في قمة المنحوتة ، تشع اشعاعها مباركة هذا الانتصار العظيم الذي حققه انوبانيني على اعدائه بمؤازرة الهة عشتار ، حامي القبيلة في وقت الحرب . وهنا يمكن عقد مقارنة بين هذا الرمز والرمز الموجود على مسلة انتصار نرام سن ، حيث ان الرمزين يشتركان في اعطاء معنى واحد . وهذا الرمز الموجود على منحوتة انوبانيني يشبه من حيث الشكل رمز الهة عشتار الموجود على منظر قديم (سومر - اندرى بارو ص 360) وليس ببعيد فان الصانع المجهول لمنحوتة انوبانيني قد نحت هذا الرمز بالاضافة الى معناه الديني ليملى الفراغ الحاصل الموجود بين الشخصين على مايبدو . اما الصولجانان المنبعثة من كتفي عشتار من الممكن ان ترمز للملكية . حيث نفهم ان الملكة من

كثيراً في الاسلوب ، حيث يصدر عنه بريق يخطف الابصار . وشيء بديهي ان ثياب الالهة ابهى من ثياب الامراء . التاج الذي نشاهده على رأس عشتار في مظهر جانبي ذي نهاية مدورة ، هو التاج الالهي المقرن . باعتقادي ان النحات الذي قام بتصوير هذه المشاهد ، قد درس الفن المعاصر في العاصمة اور ، دراسة جيدة وله الملم تام بتفاصيل الفن الاكدي أيضاً . الا ان مانشاهده على صورة انوبانيني بخلاف ماشاهدناه على صورة عشتار ، نجد ان النحات في صورة انوبانيني قد نجح في نحت عضلات الذراع والصدر والساق بشكل طبيعي وهذا يثبت ان النحات يرفض الصيغ الجامدة الخالية من الحياة . وغطاء رأسه اكدي دون ريب . ولحيته تشبه اللحي الموجودة على التماثيل السومرية المتأخرة ، حيث ان اللحية الطويلة المسترسلة كانت معروفة منذ العهود السومرية القديمة . ومن الجائز ان الاكديين استعاروا اللحية الطويلة من السومريين وحزاهم اقل سمكاً مقارنة بحزام نرام سن في منحوتة دربند كاور . ونستنبط من هذا ان النحات لم يتحرر بعد من بعض القيود التي ورثها من العصور السابقة . وقصر قامة انوبانيني يعطينا الانطباع بان النحات عمل على هذا لكون صاحبه واقف امام آلهة نني (عشتار) . ومن الجائز ان النحات لم يكن نحاتاً بالمعنى الحديث وانما كان صانعاً ماهراً يرسم حسب مايجوز له العادات الدينية المتوارثة سابقاً . اما بعد فان صورة المنتصر المتمثلة في شخص انوبانيني الذي يطأ بقدمه عنق عدوه الساقط ، هو موضع الاهتمام لانه يؤلف نقطة المركز وكذلك صورة الاسيرين الراكعين خلف عشتار ومشهد الاسرى ، كل ذلك يعتمد على اساس اكدي^(١٤) . وهذه ظاهرة جديدة جاء به الاكديون وادخلوه ضمن المميزات الخاصة بحضرتهم وثقافتهم الجديدة . ومشهد الاسرى الذي نشاهده على المنحوتة ، خاتمة كل الحروب الناجحة اللذين يقادون الى الاسر من قبل الطرف المنتصر . ولما كانت المعارك آنذاك تعتبر حروباً بين رب مدينة واخرى فمن السهل ان الافتراض ان الحرب تظاهرة دينية ومناسبة يخرج فيها الكل حتى الاتقياء والكبار في السن لجلب رضى الهه مدينتهم^(١٥) . لذلك فان مشاركة الهة عشتار في هذه المعركة والذي نشاهدها تطاً بقدمها رأس العدو ، شيء مألوف ، لأن قدسية الحرب تقاس

أصل الاجناس والأثنوغرافيا ظلنا على حالهما ولم تتغير خلال
الالفين الثالث والاول ق.م.

نتيجة البحث : تبين لنا مما عرضناه بخصوص هذه المنحوتة
وما تعطي من المعاني ، قد لعبت في اخراجها توأمين من الحضارة
السومرية - الاكدية كما ذكرنا قبل قليل . من هذا المنطلق يمكن
عقد مقارنة بين لباس آلهة نني (عشتار) وتاجها ورأسها الكروي
ولمة الشعر، بلباس وتاج والرأس الكروي ولمة الشعر الموجودة
على مسلة اورغو (انظر اللوحة 189 - الفن في العراق القديم -
تأليف انطون مورتكات - ص 226) و (اللوحة 201 - تفاصيل مسلة
اورغو (اللوحة 194 - ص 232 - نفس المصدر) حيث على تشابه تام .
وكذلك مقارنتها من ناحية الملابس والتاج بمسلة كوريا - ممثلاً
بصورة ننكزادا (القرن 22 ق.م. (لوحة 284 - ص 284 - سومر -
تأليف اندري بارو) . الا ان مايتعلق بوقفه انو بانيني ومقارنة
بوقفه نرام سن في مسلة نصر يعطي الادلة القوية على قوة النهضة
الاكدية المتمثلة في اسلوب التعبير عن واقع الحوادث في ذلك
الوقت - من هذه الخاصية المعبرة ، من الممكن ان زمن المنحوتة
يرجع الى عصر لاتزال التيارات الحضارية الاكدية تلعب دورها
بالرغم من زوال سلطتها العسكرية وهو عصر الانبعاث السومري
الجديد (سلالة اور الثالثة) ، اي الى القرن الثاني والعشرين
(2200 ق.م. °) . ومشاهد هذه المنحوتة يمكن اعتبارها بمثابة عصر
انبعاث جديد الى قبيلة لولوبي بعد النكسة التي منيت بها في حربها
ضد نرام سن الاكدي في منطقة شهرزور (2254 - 2230 ق.م. °) .
ان سحنة اسرى منحوتة انو بانيني بعد مقارنتها بالتصاووير
الادمية الموجودة في الالواح الجدارية البارزة التي ترجع الى عهد
آشور بانيبال والذي يصور الاخير انتصاره على تيومان والجيش
العيلامي (لوح - 284 ، لوح 267 - الفن في العراق القديم ° - انطون
مورتكات - ص 426 ، 386) حيث على تشابه كبير فغير مستبعد انه
حدث في هذا العصر معركة ضارية بين اللولوبيين والعيلاميين
وحلفائهم من القبائل الساكنة في منطقة زاغروس ، والنهاية جاءت
بهزيمة العدو العيلامي الغازي المحب للحرب والغزوات وطردهم
من المنطقة ، ونتيجة لهذا تمكن هؤلاء اللولوبيين من السيطرة
على مدخل بوابة زاغروس * وسهلت لهم الدخول الى سهل

المظاهر الحضارية في بلاد وادي الرافدين ، ومن الوجهة الدينية
فانها كانت من خصائص الاله فقط ، ونفهم من بعض النصوص
المسمارية بان الهة عشتار هي التي استطاعت الحصول على
الملوكية من الاله انكي وانها بدورها انعمت بها على البشر⁽¹³⁾
ومعنى هذا ان الهة عشتار صاحبة التاج الالهي والصولجان
الملكي ، اي اجتمعت في يدها السلطتان الدينية والديوية في آن
واحد . وتقديم الحلقة الى انو بانيني من الممكن معناه اعطى قوة
السلطة الملكية اليه ، ليصبح ظلها على الارض في حكم الناس . اما
السلح الموجود بيد انو بانيني والذي عبارة عن القوس والسهم ،
يشبه القوس والسهم الموجودين بيد عشتار على بعض التصاووير
الموجودة على الاختام الاكدية (انظر اللوحة 5 - الفن في العراق
القديم - ص 188 - تأليف انطون مورتكات) . واذا جاز هذا فمعناه
ان الهة عشتار اعطت سلامها الالهي الشخصي الى انو بانيني
لكي يدمر الاعداء ويتنصر عليهم . ونستنتج من الكتابة الاكدية
ان الجبل الذي نحت عليه هذه المنحوتة له اهمية الكبيرة ، حيث
يعطي حدود سلطة انو بانيني الواصل اليه في ذلك الوقت ، واذا
كان في داخل مركز حكمه فلا يحتاج الى ذكره لانه معلوم لدى
الجميع وليس بغريب عليهم . اما اسم انو بانيني فاكدي بدون
شك . ومجمل القول ان منحوتة انو بانيني ومسلة انتصار نرام
سن ومن ضمنها (منحوتة دربندكاور) يعرض علينا الى حد كبير
اقدم الازياء لمستوطني بلاد ما مع التعريف بسحنتهم . تقول
الكتابة الموجودة على مسلة نصر ان اللولوبيين يلبسون الملابس
الخفيفة والطويلة تتدلى الى الاسفل وعلى اكتافهم قطعة من جلد
الحيوان تتقاطع على الصدر . وهذا النوع من اللباس حسب قول
هيرودوتس لباس الاوانيين والمادييين والكاشيين في الالف الاول
ق.م. حيث لهم شعور رؤوس طويلة ولحمى قصيرة⁽¹⁴⁾ . في هذه
المنحوتة نشاهد انو بانيني بملابس حربية ، اما الاسرى فعلى
رؤوس ثمانية منهم من مجموع تسعة ، اغطية سومرية واكدية ،
اما الاسير التاسع الذي يتقدم بقية زملائه في الصف الامامي
السفلي ، على رأسه غطاء يختلف عن اغطية رؤوس بقية الاسرى
الآخرين ، وهذا النوع من الغطاء خاص بالمد الشرقيين ، حيث
اخذه الاخمينيون فيما بعد منهم . ونستنتج من كتابة مسلة
النصر ان العادات والتقاليد الخاصة بسكان بلاد ما في ناحيتي

العراق من شرق وشمال العراق الشرقي مرة أخرى ولو لفترة قصيرة .

الهوامش :

1 - يتكون اسم انو بانيني من المقاطع

An — nu — ba — ni — ni

ومعناه (الاله انو الذي خلقنا) . ويظهر من هذا ان جاز القول ان اله انو من الالهة الرئيسية لدى قبيلة لولو ، حيث له مكانة بارزة من بين جموع الالهة الاخرى باعتباره رأس الهرم المشكل .

- على الطرف الثاني من الحدود توجد منحوتة اخرى من نفس الفترة ، معروفة لدى الاهليين باسم منحوتة (هورين - شيخان) (مركز ناحية تابع لقضاء خانقين) او منحوتة دربند (بيلوله) لواقعها في المجاز الجبلي المعروف باسم دربند بيلوله . تمثل هذه المنحوتة الناتئة شخصاً واقفاً يمسك باحدى يديه قوساً وباليد الاخرى آلة منبلة وقد وضع احدى قدميه على جسد احد اعدائه كما توجد امامه صورة صغيرة تمثل عدواً آخر رافعاً يديه بوضعية التضرع وخلفه كتابة سمائية من عدة اسطر . سوف نعود اليها في بحث آخر .

- وقد ورد اسماء هؤلاء اللولبو في المصادر القديمة بصيغ مختلفة وتفسر بمعاني عديدة .

2 - طه باقر وفواد سفر - المرشد الى مواطن الاثار والحضارة - الرحلة السادسة - بغداد - حلبجة - 1966 - ص 24 .

3 - ئى . م . ديلكونوف - ميديا - ترجمة برهان قانع من الفارسية الى الكردية ط1 - 1978 - ص 159 ، 160 .

4 - د . فاضل عبد الواحد - محاضرات على طلاب كلية الآداب - قسم الاثار - تاريخ الشرق - السنة الثالثة - 1967 - 1968 .

5 - انطون مورتكات - الفن في العراق القديم - ترجمة وتعليق : الدكتور عيسى سليمان وسليم طه التكريتي - ص 185 .

* - هذه الخاصية يتميز بها فن في بلاد الرافدين .

للمزيد انظر : سبتينو موسكاتي - الحضارات السامية القديمة - ترجمة زاد عليه د . يعقوب بكر - مراجعة د . محمد القصاص - ص 108

وما بعده .

6 - انطون مورتكات - المصدر السابق - ص 169 .

7 - د . سامي سعيد الاحمد - السومريون وتراثهم الحضاري - منشورات الجمعية التاريخية - ص 60 .

8 - انطون مورتكات - المصدر السابق - ص 263 .

9 - د . سامي سعيد الاحمد - المصدر السابق - ص 112 .

10 - انطون مورتكات - المصدر السابق - ص 228 .

11 - سبتينو موسكاتي - الحضارات السامية القديمة - ترجمه وزاد عليه د . يعقوب بكر - مراجعة د . محمد القصاص - ص 106 .

12 - طه باقر وفواد سفر - المصدر السابق - ص 24 .

13 - د . فاضل عبدالواحد - محاضرات على طلاب كلية الآداب - قسم الاثار - مادة العراق القديم - السنة الثانية - 1966-1967 .

14 - ئى . م . ديلكونوف - المصدر السابق - ص 161 .

* ان الصيغة الاكديّة القديمة للمفاتيح قد عادت فظهرت ثانية في نحت نقىء على مسلة في عصر الانبعث ، حيث نشاهد في عهد حكم شوسن ، رئيس اركان الحرب يطا يقدمه احد الاعداء المدحورين هو الامير انداسو امير زابشالي . وهذا من اكثر الادلة المقنعة على قوة النهضة الاكديّة في عهد مملكة سومر واكد .

انظر كتاب : انطون مورتكات - الفن في العراق القديم - ترجمة وتعليق الدكتور عيسى سلمان وسليم طه التكريتي - ص 233 .

* استطاع نرام سن في سنوات حكمه محاربة سكان هذه المناطق الجبلية وشنّت عليهم اعظم الحملات العسكرية ، حيث استطاع ان يقضي على حلف عهده الكوتيون واللولبو وخذل ذكرى انتصاره عليهم بالمسلة المعروفة باسمه والتي نصبها في منطقة شهرزور .

د . فاضل عبدالواحد - محاضرات على طلاب كلية الآداب - قسم الاثار - تاريخ الشرق - السنة الثالثة - 1967-1968 .

* هو الطريق الذي يربط سهل العراق بطريق سيرابول زهاب والذي يمر بمدن كرمشاه وهمدان وتتضمن مرتفعات يشك كوه المشرفة في الجنوب على سهل العراق ممرات طبيعية نلاحظها في وديان بعض الانهر امثال وديان آبي شنكولا وكلال بدره وآبي ككثير وهو طريق تمر به الجيوش الغازية .

انظر كتاب : د . سامي سعيد الاحمد - السومريون وتراثهم الحضاري - ص 11 .

جوانب مضيئة من تاريخ شعبنا

نامه⁽²⁾ نظراً لسمو مكانته ورفعة شأن الكتاب بين المؤلفات التي تبحث في تاريخ الكرد .. والكتاب المترجم ماهو الا جزء من ستة اجزاء دونها السائح التركي (اوليا جلبي) في سياحته التي قام بها في القرن الحادي عشر الهجري الموافق للسابع عشر الميلادي ، وفي عام (1085 هـ) بالضبط والموافق لـ 1655 الميلادي⁽³⁾ ، وهي فترة حكم السلطان العثماني محمد .

ففي ثلاثمائة وخمس وسبعين صفحة من القطع الكبير يسهب المؤلف في نشر حقائق عن الكرد ، تتعلق بالجوانب السياسية والتاريخية والاجتماعية والثقافية والادبية والدينية والعلمية والحضارية وجوانب اخرى .. ومن اجل التنويه بالكتاب والمؤلف نقول : ان مؤلفه (اوليا جلبي) هو سائح تركي ، بل هو كما يظهر سلطوي ، اي قريب من السلطة ، ان لم يكن مسؤولاً بالفعل .. وان سياحته لم تكن من نوع السياحة الماتعة والارتحال الاعتيادي التي يقوم بها السائح ترويحاً عن النفس ، بقدر ما كانت سياحة تتعلق بدراسة اوضاع الكرد من جوانبها المختلفة وتدوينها من ثم للمسؤولين العثمانيين في تلك الحقبة من التاريخ . كما يظهر من خط سيره مع جيوش (ملك احمد باشا) اينما حل وارتحل وتكليفه بعدة مهمات ارسالية هنا وهناك وثم اختياره

يحدث احياناً في مجتمعنا الادبي والثقافي ، ان يصدر كتاب جديد حول اي موضوع من المواضيع الادبية والثقافية ، يكتسب المزيد من الاهمية والوافر من الكلام عنه رغم تواضع مستواه وخفة محتواه ، الا انه لايني ان يجتذب الكثير من الحديث حوله ... ويحدث في احيان اخرى ، ان كتاباً ثميناً ، دسماً في موضوعه ، خلاقاً في مبناه ، يرى النور ، الا انه رغم ذلك يبقى اسير نفسه لا يثير حوله من الضجة شيئاً يذكر ، الى درجة انه يفقد العرض الجيد عنه .. ويتحول رويداً الى نسي منسي لاتلامسه الايدي . الا عند حاجة مسيسة كمصدر لا بد منه ...

ان هذا الامر واعني به اهتمامنا ببعض واهمالنا للبعض الاخر له مبررات شتى ، تتعلق بالموضوع نفسه او اللهجة او اللغة او الفكر او المزاج الشخصي الا انها قطعاً كاسباب يجب ان تتواهى ازاء شمس الحقيقة القائلة باهمية كتاب ما ، لا بد من تدليل الصعوبات امامه في سبيل اعطائه جزءاً من حقه !!!

وهذا ما حدث حسبما ارى بالفعل لكتاب ثمين صدر عام (1979) عن المجمع العلمي الكردي تحت عنوان [الكرد في تواريخ جيرانهم]⁽¹⁾ من رحلة اوليا جلبي ... اذ جهد الاديب (سعيد ناكام) بترجمته من اللغة التركية العثمانية الى اللغة الكردية .. وهو كتاب يقترح مترجمه ان يسميه بكتاب كردستان (كردستان

القراء الكرام بمعلومات أوفى عنه في مجال آخر...

إن هذا الكتاب يستحق ان يترجم الى لغة الضاد ، كي يطلع قراء العربية في العراق وغير العراق على ما تجرّعه الشعب الكردي اسوة بأخيه الشعب العربي وغيرهما من الشعوب الاسلامية التي كانت قابضة تحت الاستبداد العثماني المقيت .. ولكي تظهر حقيقة هذا الكتاب الثمين للعيان .. وكنت سأقوم بالترجمة لولا كوني من غير المستسيغين في الحقيقة للترجمة عبر لغتين (كما يفعل بعض الزملاء) اي ترجمتها من الكردية الى العربية في الوقت الذي يكون الكتاب نفسه قد ترجم من التركية الى الكردية ، فلو كنت من المتقنين للغة التركية لترجمته مباشرة الى اللغة العربية .. لذا ارتأيت في هذه الحالة تسليط الاضواء على جوانب مهمة من الكتاب تبعاً وذات مساس أكيد بتاريخ الكرد في تلك القرون ... علماً ان كثيراً من تلك المواضيع ينفرد صاحب الكتاب بذكر تفاصيلها دون غيره ..

ولنبحث في واحد من اهم تلك الجوانب ، وهو الجانب الادبي والثقافي ... فبالرغم من وجود ادب كردي مدون يسبق ذلك التاريخ متمثلاً بادب شاعر الكرد الكبير «الجزيري»⁽⁷⁾ ، ومجموعاً في ديوان ضخم سهل التناول ورغم وجود اهم كتاب تاريخي للكرد يسبق تلك الفترة وهو كتاب [الشرفنامه]⁽⁸⁾ ، وغيرهما من الكتب الكردية هنا وهناك ، الا ان الحقيقة الواضحة هي أن تلك الفترة التي يعني بها الكتاب قيد البحث ، هي فترة ضئيلة باخبار الادب والشعر والثقافة الكردية ، لا بل لا نملك غير بعض المعلومات المبتورة والتنق المبعثرة في ثنايا بعض الكتب حولها .. وكان الاديب الكردي المعاصر ولا يزال تمتلكه الدهشة ويعتوره شيء من الاندهاش ، في الصور الحضارية والادبية ، والثقافة العالية من جميع وجوها التي يراها في ديوان الجزيري مثلاً ، او في (مهم وزين) خاني ، اللذين عاشا تلك الفترة فعلاً!!!⁽⁹⁾ علماً بان التفكير يأخذ بنا الى شبه قناعة تقول بأن الادب متفاعل اشد التفاعل مع الحياة والشعب والحضارة ... وانه لا بد من وجود بيئة ثقافية وادبية مستنيرة تفاعل معها الجزيري وخاني وشربوا من مشارب حضارة شعبيهم واهتدوا بها !!! مما جعل من شعرهم

للسفر الى بلاد العجم لمهمات تتعلق بالعلاقات بين الدولتين العثمانية والصفوية .. بل ان سياحته هو اشتراك فعلي في المؤامرة التي حيكت ضد إمارة بدليس الكردية القوية والتي اقتضت خططها ضرب اميرها الفذ القوي (عبدال خان) بموجب الفرمان السري الصادر من سلطان استانبول العثماني والذي كلف به احد الوزراء العثمانيين وصدرها الاعظم السابق ، والذي عين فيما بعد والياً للمقاطعة الكردية الشرقية (وان) ، لاشيء الا لاجل تنفيذ المؤامرة على (بدليس) وهو ما حدث فعلاً .. وللاستدلال على اهمية دور (اوليا جلبي) وقربه من السلطة ، نشير الى مصدرين تاريخيين مهمين فنرى في كتاب [اربعة قرون من تاريخ العراق الحديث] لمؤلفه (س. هـ. لونكريك) عدة اشارات لكتاب (اوليا جلبي) كمصدر تاريخي مهم يستقى منه في بحث تاريخ الشرق الاوسط لتلك الأونة ، ثم يورد (لونكريك) ملاحظة مهمة عن (اوليا جلبي) واصفاً اياه بـ [سائح تركي من رجال الحاشية . وهو يكتب في وصف ايران فکردستان فبغداد فالبصرة]⁽⁴⁾ .. وان مسألة تأكيد (لونكريك) على كون (اوليا جلبي) (من رجال الحاشية) ، توضح بجلاء صدق ما ذهبنا اليه ...

ومن المصادر التاريخية التي اشارت الى (اوليا جلبي) ، والتي يُعتد بها هو كتاب [میزوو] لمؤلفه المفضل (د. كمال مظهر احمد)⁽⁵⁾ ، إذ ورد في المصدر المذكور وفي سياق التعريف بكتاب الشرفنامه ماييلي : [وفقاً لذلك اصبحت الشرفنامه مصدراً للسواح والمؤرخين من الشرق والغرب ، فان (حاجي خليفه) والذي اشتهر بـ (كاتب جلبي) ايضاً مؤلف كتاب (جيهان نوما) في اربعينات القرن الثامن عشر ، استفاد من الشرفنامه كثيراً ، وخاصة لتوضيح الجوانب الجغرافية لکردستان وحياة العشائر المتنقلة والمقيمة .. ومن ثم فان (درويش محمد زيلي) الذي اشتهر بـ (اوليا جلبي - 1611.. - 1679) استفاد هو الآخر من الشرفنامه ذاكراً اسمها ومؤلفها في الجزء الرابع من (سياحته) المشهورة ..]⁽⁶⁾ ويبدو من سياق البحث ان مؤرخنا النشط (د. كمال مظهر) له من المعلومات حول (اوليا جلبي) مايكفي للتنبؤ بشيء من حياته وعن اسمه الحقيقي .. أملين ان يتحفنا ويتحف

بهذه الروعة الاخاذة وارتقوا تلك السلالم العالية في ميدان الادب والفن ، فتراهم على دراية واحاطة بشتى العلوم والفنون والفكر الخصب بشكل يحير قارئهم ودارسهم ... ولا يراودني الظن ابداً ان ابداعهم هذا هو من خيال الشعراء فحسب !!! وان تلك الظنون تتبدد وتلك الشكوك تتواهى ، حين يقرأ المرء شيئاً من حضارة عصرهم ورواج الادب والفن والعلم في ساحة دارهم ، فإن ما يؤكد السائح (اوليا جليبي) الذي يذكر الكثير من الحقائق ، يضيء تلك الظلمة التي كانت تكتنف تلك الحقبة الزمنية بالنسبة لنا ... فلدى وصوله الى مدينة (ديار بكر)^{١٥٠} الكردية ، يسهب في التحدث عن احوال اهلها الاجتماعية والاثنوغرافية والاقتصادية ، كما يشرح جوانب من تاريخها ، ثم يدون ملاحظات مهمة عن احوالها العلمية والثقافية قائلاً : [في ديار بكر (15) جامعاً كبيراً مشهوراً ، وفي كل جامع مدرسة علمية ، ومن اشهرها مدرسة (ثيبارية) التي يدرس فيها (علم البيان) ومدرسة (خسرو باشا) التي يدرس فيها (علم الكلام) ويشتهر تلاميذها ببقاء لغتهم ، ومدرسة (ساروه لي) التي تدرس (الفقه) ويتخصص خريجوها في ان يتعينوا (ائمة للشريعة) ثم مدرسة (الشيخ روجي) التي تعنى بالتصوف ، ثم مدرسة التفسير التي يجري تدريس مختلف التفاسير فيها كتفسير (جريري ، الطبري ، ابن مسعود ، ابوليث ، البغوي ، القاضي ، الديلمي ، فيض الله الهندي ، ابوسعود) ..]^{١٥١}

وليمعن القارئ في هذه التخصصات العلمية الدقيقة التي كانت سائدة حينذاك ، واخذته تلك المدارس على نفسها ، فيبدو ان ذلك التخصص انما يظهر في حالة الغزارة العلمية ، وغزارة اعداد المدرسين الاكفاء لتلك المواد والاعداد الهائلة من طلاب العلم ، وهي حالة مشابهة للتخصص العلمي في الجامعات الحالية ، مع ملاحظة العلوم التي تدرس الآن واختلافها عن تلك العلوم !!! لذا فان الملاحظات المذكورة من قبل السائح تدل اشد الدلالة على بلوغهم شأواً بعيداً في ميدان العلم واعتنائهم بالفروع الدقيقة للعلم كعلم البيان والكلام والفقه والشريعة والتصوف وتدريسهم لهذا العدد الكبير من التفاسير المختلفة لكتاب الله الكريم ...

ويضيف مؤلف الكتاب الى ذلك قوله (بوجود عدد من الحفاظ للقرآن الكريم في ديار بكر ، واتقانهم للقراءات السبع او العشر للقرآن الكريم)^{١٥٢} .. ثم يصف مؤلف الكتاب امام الجامع الكبير في المدينة ، بسعة علمه وغزارة معارفه ويشير الى انه من خريجي الجامع الازهر في مصر ، ثم يتحدث عن عالم بالحديث يحفظ جميع احاديث صحيح البخاري ومسلم البالغة حوالى سبعة آلاف حديث^{١٥٣} ...

ويمكن تأكيد اقوال (اوليا جليبي) - حول طول باع العلماء الكرد في تلك الاحايين - وارسالهم ابنائهم الى خارج كردستان للدراسة من مصادر اخرى تؤرخ لتلك الفترة ، ففي المقدمة القشبية التي كتبها العالم الكردي (ملا محمود الباييزيدي) لكتاب الصرف العربي باللغة الكردية لمؤلفه العالم (علي ترمأخي)^{١٥٤} ، عام 1274 هـ الموافق لسنة 1858/57 الميلادية يشير (البايزيدي) الى تلك النقطة بوضوح قائلاً : [لقد قضى (ترمأخي) .. مدة مديدة في بغداد والموصل وبهدينان وسوران ، نال التحصيل هناك واكتسب الكمال وفنون العلوم الاخرى] ^{١٥٥} وفي مناسبة اخرى يذكر (البايزيدي) الجليل مايي : [كان هناك علماء ذوى فنون في الجزيرة والعمادية وسوران ، وسيرت وجميع الاطراف ، كما كان طلبة كردستان يصلون الى بغداد والبصرة والموصل ويرتشفون مناهل العلم فيها ..]^{١٥٦} كما اشارت المصادر التاريخية الكردية المختلفة ، وبشكل نتف مبعثرة هنا وهناك الى تلك الجوانب^{١٥٧} ...

ولعل الجانب الاكثر جدارة بملاحظاتنا هو اشارته الى عدد كبير من الشعراء والادباء اثناء جولته في كردستان ، اذ يقول [في ديار بكر هذه ، شعراء بلغاء وفصحاء يقاسون بـ (فضولي) و (روجي) ، لقد جلست مع عدد منهم وحادثتهم ، وهم نماذج اصيلة للادب والرفعة ..]^{١٥٨} ولكن للاسف لا يصرح المؤلف ، ان كان شعرهم مدوناً باللغة الكردية او بغيرها من اللغات الشرقية الثلاث المجاورة للكردية ، ولكن لا بد ان يأخذنا الظن بكون بعض الدواوين مكتوبة بلغة الكرد .. وحبذا لو جهد المؤلف فنشر نبذة من قصائدهم تلك ، وكان بذلك يبعث شيئاً من جاهل الادب الكردي الذي طوته حلقات من ظلام دامس ... ويختتم احاديثه

نظامي (٢٠٠) ... [٢٠١].

بهذه الصفحات الجليلة يتحدث المؤلف عن ادباء بدليس ، الذين ضاعت دواوينهم وتبعثر شعرهم تحت سنابل خيول العثمانيين .. ولم يصلنا شيء من ادبهم وفنهم الرفيع ... ويأتري كم من امثال جزيري وخاني وطهيران ضاعوا بين هرج ومرج العثمانيين .. وكم من اديب بارع وعالم مكين مثل (عبدال خان) أمير بدليس ، نابع من اصل حضارة زاهية ونائل مراتب العلم والثقافة على ايدي اساتذة مهرة .. فان هذا الامير الذي يصفه المؤلف بـ (الفنان) وصاحب (80) صنعة ومهارة من مهارات وعلوم عصره نال الامرين على يد المعتدين دون موجب ومسوغ يذكر .. يصفه المؤلف قائلاً [الامير عبدال خان شاعر وبليغ وكاتب رفيع المقام ، له قصيدة باللغة التركية والكردية ، تغنى بمقام (السينگاه) .. كان خبيراً في الكيمياء والسيمياء ، متفوقاً بالطب على سقراط وابقراط وجالينوس وفيلوس ، جراح متضلع في الجراحة ، طبيب عيون ، مجلد جيد للكتب ، شاعر لا يضاهي ، مترجم مشهور ، يمك الكتاب العربي بيد ويترجمه الى الفارسية شفهاً ، ساعاتي جيد ، عالم بالموسيقى والالحن والمقامات ، لو احصيت جميع فنونه لاصبحت كتاباً بحد ذاته] [٢٠٢] بهذه الكلمات يصف المؤلف اميراً كردياً واحداً إلتقى به وكان ضيفاً عليه لمدة عشرة ايام ، فكم من أمير كردي او كم من كردي غير امير كان على تلك الدرجة من الفكر الثاقب والثقافة العالية والعلم الغزير والمهارة البارعة ..

وفي (وان) يذكر المؤلف انه كان فيها شعراء مشهورون واولهم هو (شاني افندي) الذي يعتبر بحراً للعلم والمعرفة وغيره من الشعراء مثل (وانى چه له بى وميرسوپه هرى) [٢٠٣] ..

ولعل من اسوأ الاخبار التي في الكتاب ، هي الهجمة الرعناء بأمرة (احمد باشا العثماني) على بدليس واحتلالها ، وخروج الامير (عبدال خان) منها ، وحجز امواله جميعاً وبيعها بأبخس الاثمان في المزاد العلني ، ومن ثم سيطرة السلطة العثمانية على معظم تلك الاموال من جديد كما سيرد ذكرها في بحث قادم ...

عن ديار بكر واصفاً اهلها بانهم [ذوو اقلام حادة] [٢٠٤] فيأتري عمّ كانت تكتب تلك الاقلام الحادة ؟ عن المعتدي والظالم ؟ عن الهجو والتقريع ؟ عن مدحهم لشعبهم وانفته وعزته وعراقتة ؟؟ وعندما يصل السائح الى مدينة (ميافارقين) يتحدث عن المدينة وعن سكانها الكرد ، ثم يتطرق الى موضوع اللغة الكردية ، فيشير الى استقلالية اللغة الكردية عن اللغات الاخرى المجاورة وقدم هذه اللغة العريقة ويضيف بانها تتكون من (اثنتي عشرة لهجة) ثم يورد فقرات قصيرة او كلمات بسيطة باللغة الكردية ومن ضمن المحادثة اليومية التي تعلمها من المتحدثين ..

وفي (بدليس) التي كانت حاضرة كردستان الشرقية القابعة تحت الظلم العثماني ، في هذه المدينة الباسلة التي قلمت حتى الموت .. يسهب المؤلف في شرح حالتها الثقافية والادبية والعلمية بشكل لا يخطر على البال ، في ان كردستان كانت مضيئة بنور العلم والثقافة قبل عدة قرون بشكل كهذا .. فيقول [في بدليس (110) جامعاً ، وجميع جوامعهم مفروشة باحسن السجاجيد ، ومزودة بمدافئ طول الشتاء ، وفيها العلماء وطلاب العلم يستزيدون من معلوماتهم وبحوثهم ، كما ان الماء الدافئ متوفر في احواض المساجد وحتى مرافقها الصحية لغرض الوضوء .. ر.ف. ، وما ان ينتهون من دراستهم ومناقشاتهم حتى يبادرون الى لعبة الشطرنج التي هي مسموح بها حسب المذهب الشافعي [٢٠٥] .. وفي جميع جوامعهم مدرس او مدرسان للتدريس العام ، انهم اناس ذوي اذهان حادة وذكاء خارق يصرفون وقتهم في دراسة الحديث الشريف والتفسير .. كما ان في بدليس (70) مدرسة ، اشهرها مدرسة شرفخان وخسرو باشا وخاتونية والسوق وبشارت آغا ..] [٢٠٦]

بهذه المعلومات القيّمة يشرح (اوليا جلبي) الوضع العلمي والثقافي في بدليس في اواسط القرن السابع عشر الميلادي .. ثم يعرج على شعرائها وادبائها المشهورين فيقول : [في المدة التي قضيتها في بدليس ، تعرفت على سبعة من شعرائها لهم دواوين ، مثل (كاتب جلبي ، رمضان جلبي ، جنتي جلبي ، كهنجي جلبي) والاخير له ديوان يعادل (خماسي

إن جل هذه الامور تشير الى نقطتين رئيسيتين هما :

1 - ان الحالة العلمية والادبية الكردية في ذلك الحين كانت زاهرة ينتشر فيها العلماء والادباء والمثقفون ، وينتشر فيه العلم والادب ولا تخلو اية مدينة كردية من عدد من المدارس العلمية ، ولا يخلو بيت ابي عالم او اديب او زعيم من عدد هائل من الكتب الثمينة المنتقاة والمجلدة تجليداً جيداً ، والمعنى بها عناية فائقة ، مع كتابتها واستنساخها عند اشهر الخطاطين المشهورين في كردستان ، والموضحة بالرسوم والاشكال البيانية التي تقتضيتها مواضيع الكتاب .. وكانت كتبهم تلك تعني بالعلوم المتداولة في تلك الايام واولها العلوم الدينية كالتفسير والحديث وكتب الفقه والشريعة ، وكتب اللغة كالنحو والصرف والمنطق وعلم الكلام ، والبلاغة من بيان وبيديع ... الخ . وكذلك الكتب الادبية سواء كتب الادباء او الشعراء الكرد وغيرهم من ادباء وشعراء الشعوب المجاورة ، وكتب التاريخ والاخبار وغيرها .. ثم الكتب العلمية كالطب والبيطرة والحيوان والنبات والكيمياء والسيمياء والطب والفلك ، وكتب الاغاني والالحان والموسيقى والمقامات ... الخ .

2 - تأخر السلطة العثمانية وعدم احترامها للعلم والعلماء وعدم تقديرهم للعلم والادب والفن ، وان شعارهم كان الحرب والضرب لكل من يتوسمون فيه علائم الحضارة وامارات العلم والمعرفة ، واسس الثقافة والتقدم ، بل كانوا يعمدون الى جمع الجيوش ضد كل من ينال الاحترام بين قومه ، من العرب والكرد وغيرهم من الشعوب الاسلامية ، مخافة ان يكون عقبة كآداء في سبيل تحقيق آمالهم الخرفة وكانت سياستهم تلك هي السبب في انفضاض الشعوب الاسلامية عنهم ومحاولتها التملص من القيود الحديدية التي كانت تلف اعناقهم ، تحت ظل العثمانيين .. وان تلك السياسة كانت هي السبب في تدمير امبراطورية اسلامية !! كان من المفترض ان تبقى قوية منيعة لو جرى تسييسها حسب قوانين الاسلام وانظمتها الشريفة !!!

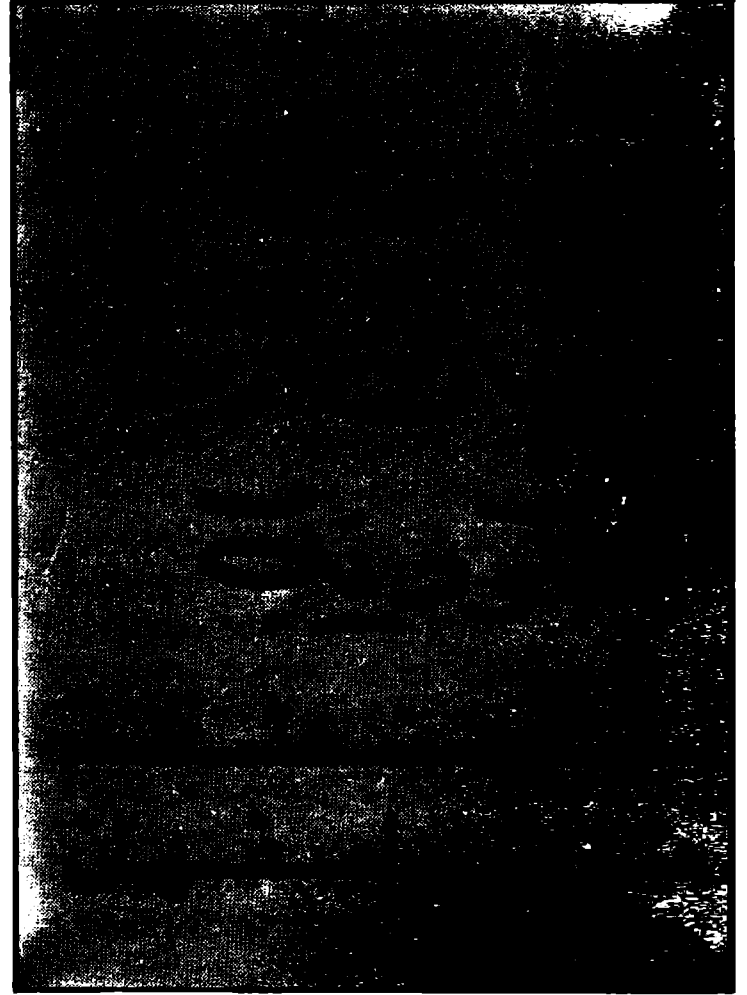
وبيع كتب الامير عبدال بشكل مزير مما يدل على عدم احترام السلطة العثمانية للعلم والعلماء والكتب والمعرفة بشكل عام . إن مأساة بيع كتبه والتي يقدرها المؤلف بـ (حمل سبعة جمال)^{٣٣} تشير الى وجود مكتبات عامرة في كردستان في ذلك الزمن ، ولا يعني ذلك انه كانت للامير فقط مكتبة ، بل يدل هذا على وجود مكتبات كبيرة لدى جميع رجال الدين والادباء والشعراء إضافة الى معظم أو جميع الامراء الكرد ، وان التجليد والكتابة بخط جميل ومعرفتهم بانواع الخطوط والاعتماد على شرح الكتب بالرسوم الجميلة ، كانت جميعها أموراً شائعة في الحقل الثقافي والعلمي في كردستان ..

فيذكر المؤلف [ان من جملة الكتب التي صودرت من مكتبة عبدال خان كانت (17) مجلداً من القرآن الكريم مكتوبة باحسن الخطوط و(70) مجلداً من كتب التفسير المختلفة ، مع (1230) كتاباً مختلفاً . وعدد من كتب اللغة و(20) مجلداً من شاهنامه الفردوسي ، وجميعها مخطوطة بخط التعليق ، و (1000) كتاب متنوع بعضها كتب ادبية مثل ديوان نظامي وحافظ^{٣٤} وكولستان وبوستان^{٣٥} وديوان جامي^{٣٦} وتذكرة الشعراء وديوان صائب وباقى ونفعي وانوري وخاقاني^{٣٧} مع (260) مخطوطة متنوعة كان عدد صفحات بعضها يصل الى (800) صفحة وبيعت هذه الكتب والمخطوطات باسعار لاتساوي قيمة نقطة واحده من تلك الكتب^{٣٨} او [بيعت بأثمان الفجل والجزر]^{٣٩} بهذه الطريقة التتارية البغيضة ، عامل العثمانيون كتب العلم والادب واضاعوا اجزاء واسعة من الحضارة الكردية ، فيا ترى كم كانت تحمل الكتب تلك من اخبار الادب والفن والتاريخ .. والانكى من ذلك هو سيطرتهم على مؤلفات (الخان) نفسه التي كان عددها يصل الى (76) مؤلفاً في شتى العلوم والفنون والآداب ، يضاف اليها (105) رسالة مختلفة الشؤون والشجون ، من تأليف الخان نفسه^{٤٠} .. لقد فعلوا ببديليس كما فعل هولكو ببغداد عام (1258 م) عندما رمى بكتبها العلمية والادبية في نهر دجلة ، وضرب الحضارة الانسانية كلها ضربة شديدة ، بفقدانها لتلك البحيرة الواسعة من العلم والادب التي كانت تسود العراق والعالم الاسلامي في عصر العباسيين !!!

الهوامش :

- 1 - الكرد في تواريخ جيرانهم - رحلة اوليا جلبي - ترجمة سعيد ناكم من التركية الى الكردية - مطبعة المجمع العلمي الكردي - بغداد 1979 .
- 2 - المصدر المذكور - مقدمة المترجم ص 4 .
- 3 - المصدر المذكور - ص 7 .
- 4 - لونكريك ، اربعة قرون من تاريخ العراق الحديث - ترجمة جعفر الخياط من الانكليزية الى العربية ، ص 398-399 ، بغداد ، بلا .
- 5 - د . كمال مظهر احمد - ميژوو (باللغة الكردية) .. ص 122 ، مطبعة دار آفاق عربية - بغداد 1983 .
- 6 - اعتمد (اوليا جلبي) على الشرفنامه كثيراً وخاصة في الجوانب التاريخية لموضوعه ونظراً لغزارة الامثلة في كتاب (اوليا جلبي) بذلك الصدد ، عليه يمكن القارئ الكريم ان يراها بوضوح في الكتاب الذي نحن بصدده .
- 7 - نقصد به الشاعر المشهور (ملا احمد الجزيري) صاحب الديوان الشعري المخم ، وقد ارخنا له في مقالة لنا سابقة في جريدة العراق بتاريخ 84/10/8 ، وحددنا لحياته فترة تقريبية واقعة بين 1580 والى 1640 ميلادية . على الأرجح .. بعد جمع عدد من الادلة .
- 8 - لقد انهي المؤرخ الكردي المشهور شرفخان البدليسي كتابه (الشرفنامه) عام 1596 م .
- 9 - عاش (خاني) العظيم في الفترة الواقعة بين 1650 ، 1707 ميلادية والى الف (مهوزين) عام 1694 .
- 10 - يحتل موضوع ديار بكر ص 31 والى ص 68 من الكتاب المترجم .
- 11 - اوليا جلبي - ترجمة سعيد ناكم ص 45 .
- 12 - المصدر السابق ص 45 .
- 13 - المصدر السابق .. ص 45 .
- 14 - د . معروف خزنده دار ، دستووري زمانى عهده بي به كوردى (عه لي ته ره ماخى) مطبعة دار الزمان ، بغداد 1971 .
- 15 - المصدر السابق .. ص 26 مقدمة الملا محمود الباييزيدي ..
- 16 - المصدر السابق .. ص 26 .
- 17 - نقصد بها تلك الاشارات الواردة في الشرفنامه وفي كتب المرحوم محمد امين زكي التاريخية ، وفي الدولة الدوستكية لعبد الرقيب يوسف ، وغيرها من الكتب .
- 18 - اوليا جلبي .. ص 50 .
- 19 - المصدر السابق .. ص 65 .
- 20 - المصدر السابق .. ص 91 - 92 .
- 21 - الشافعي ، يقصد به محمد بن ادريس الشافعي ، صاحب مذهب من المذاهب الاربعة لاهل السنة ، وهو الاكثر شيوعاً بين الكرد ونسبه الصحيح هو محمد بن ادريس بن العباس بن عثمان بن شافع ، والى جده الاخير هذا نسب فعرف بالشافعي ، ولد في غزة عام 150 هجرية وتوفي في مصر عام 204 هجرية ..
- 22 - اوليا جلبي ، ص 110 .
- 23 - يقصد بـ خماسي نظامي مؤلفاته الخمس ، مخزن الاسرار ، خسرو وشيرين ، ليلي ومجنون ، هفت بيكر ، اسكندر نامه .
- 24 - اوليا جلبي ، 113 .
- 25 - اوليا جلبي ، ص 122 - 124 .
- 26 - اوليا جلبي ، ص 218 .
- 27 - اوليا جلبي ، ص 282 .
- 28 - نظامي ، هو جمال الدين ابو محمد الياس النظامي الكنجوي ، من كبار الشعراء الفرس ، توفي حوالي سنة 599 هجرية وسبق اسم مؤلفاته الخمس في هامش رقم (23) ..
- 29 - اما حافظ فهو الشاعر المشهور حافظ الشيرازي ، ولد سنة 726 هجرية وتوفي سنة 791 هجرية .
- 30 - كولستان وبوستان ، هما كتابان مشهوران من تاليف الشاعر سعدي شيرازي [589 هـ - 691 هـ]
- 31 - جامي ، نور الدين عبد الرحمن بن احمد جامي ، شاعر مشهور في عهد التيموريين ، ولد سنة 817 هـ وتوفي سنة 898 هـ . بلغ مرتبة الارشاد في التصوف على الطريقة النقشبندية ، شاعر واديب وعارف . من آثاره (نفحات الانس) و (بهارستان) و (هفت اورنگه) و (يوسف وزليخا) .
- 32 - صائب (1016 - 1081 هـ) ، خاقاني (ت 595 هـ)
- 33 - انوري (عاش في القرن السادس الهجري) ، باقي ، نفعي ، شعراء فرس اقل شهرة من الشعراء السابقين الذكر ..
- 34 - اوليا جلبي ، ص 281 .
- 35 - اوليا جلبي ، ص 285 .
- 36 - اوليا جلبي ، ص 284 .

خوزستان (الاحواز - عربستان) ومن الشمال محافظة اصفهان ومن الجنوب الخليج العربي، وحاضرتها مدينة شيراز الشهيرة واهم مدن المنطقة هي: كازرون، فسا، داراب، نيريز، اصطهبانات، لار، بوشهر، شيراز، جهرم، آباده، وعدة اخرى، أما مساحتها فتقدر بـ (148669) كم مربع وفيها اماكن أثرية تعود للعهد العيلامية، الهخامنشية، الاشكانية، المقدونية، الاشكانية الهريثة، الساسانية والاسلامية... مثل: أنزان، بازارگار، تخت جمشيد، تخت طاوس، نقش رستم، اصطخر، قلعة ايگ = إيچ - واماكن أخرى^{٣٠}. ولكن متى وصلت القبائل والعشائر الكردية الى مقاطعة فارس هذه؟ وتوسعت في النفوذ والسلطة بها وتمكنت من تأسيس الامارة والرياسة فيها، لم يوضح التاريخ لنا ذلك لحد الآن. واقدم دليل حصلنا عليه حول اكراد فارس هو انه: في بداية القرن الثالث الميلادي في مدينة بازارگار التي تسمى اليوم بـ (اصطخر فارس) وجد رجل اسمه «ساسان» كان موبذاً لمعبد ناهيد (اي كان من متقفي الزرادشتيين) وكانت زوجته ابنة أمير قبيلة (بازرنكي) الكردية اسمها (رام بهيشت) أو «مينابهيشت»، انجب منها ابناً سماه «هايك». فلما كبر (هايك) وبلغ الرشد، عهد اليه رئاسة مدينة (خير) الواقعة على ضفاف بحيرة (بختگان) وعلى طريق (سروستان) و (نيريز) الحاليين وفي هذا الحين كان «كوزهر» أو «كوجهر» البازرنكي أميراً على «فسا»، التي كانت فيها قلعة بيضاء اللون محصنة وشاهقة جداً احتلها الجيش الاسلامي بعد ذلك العهد بثلاثة قرون فسموها لبياضها الناصع قلعة «البيضاء» وكان متولي حماية القلعة شخص اسمه (تيرى). ولقد انجب «هايك بن ساسان» ابناً سماه (إردشير) فيقع، ولم يكن قد بلغ سن البلوغ إذ طلب والده من (كوجهر) ان ينصبه حامياً للقلعة ومساعداً لـ (تيرى). وبعد عدة سنين تقوى (إردشير) ونهض ضد (كوزهر) واستولى على البلاد واعتبر نفسه ملكاً وتوج نفسه بالتاج الملكي. فوجه اليه (اردوان الخامس)^{٣١} - الذي كان آخر ملوك الطائفة الاشكانية في مناطق الجبل والعراق العجمي رسالة جاء فيها: (ايها الرجل لقد عدوت قدرك وجاوزت طورك فقد أخذت تحفر بيديك لنفسك قبراً. ايها الكردي المريب في خيام الكرد! من أذن لك بان تلبس التاج؟ وتبدأ باحتلال البلدان؟^{٣٢}.

● تعريب: شيرزاد روزبينى

● من رسالة منشورة باللغة الكردية
بقلم: محمد جميل الروزبينى

- القسم الاول -

امارة شوانكاره الكردية في منطقة فارس و اصفهان
تطلق ارض فارس على تلك البقعة الواسعة التي تقع ضمن
اطار هذه التخوم: من الشرق محافظة كرمان ومن الغرب

قبيلة لولوكان ، قبيلة كاريان ، قبيلة بازنگان . وهي التي تشكل العظم الفقري للجيش الفارسي وقوته ومجده بكثرة عددها . ولكن هذه القوة انهارت في بداية الاسلام وتبعثرت بحيث لم ينج منها من الفتك عدا رجل اسمه (علك) اذعن للاسلام وقبله ديناً ، ولحد الآن نسله باق . اما الاكراد الذين يسكنون مقاطعة فارس حالياً ويعيشون هناك . فتلك جماعة من الاكراد الذين اتى بهم عضد الدولة البويهبي (آل بويه) من اطراف اصفهان الى شيراز فتناسلت وتكاثرت . وهذا هو التاريخ الغابر لبلاد فارس وسكانها^{٣٥} .

انتهى كلام ابن البلخي . وقد ظهرت لنا في كلامه هذا نكتتان غريبتان : الاولى : ان الاكراد في فارس كانوا خمسة قبائل ، كل قبيلة تتكون من مائة الف اسيرة . ومن الجدير بالذكر ان النظرية العلمية تعتبر معدل نفوس الاسيرة في كل منزل خمسة اشخاص لان بعضها تتكون من نفر او نفرين . وبعضها عشرة او اكثر من عشرة اشخاص ، ولذلك يقدر عدد كل اسيرة بخمسة اشخاص وهذا الحساب يعتبر الحد الوسط امام النظر . على هذا النمط كان عدد الاكراد في بلاد فارس مليونين ونصفاً . اذن كم كان عدد الفرس في ذلك الاقليم ؟ من هذا يبدو ان منطقة فارس لما كانت عاصمة العيلام والهخامنشية والاشكانية والساسانيين في فترات مختلفة كانت نفوسها اكثر من خمسة ملايين . والثاني ان ابن البلخي قال : (لما جاء الاسلام الى هذه المنطقة ابعد الاكراد والذين نجوا منهم تشرّدوا) . ولا شك ان الاكراد الذين كانوا في مقاطعة فارس ساندوا «يزدجرد» وقتل منهم الكثيرون ، لكن (ابن البلخي) بالغ في كلامه .

اما بالنسبة لاسماء القبائل ويظهر لنا ان (بازنگان) هي (بازرنگان) التي كان اسم ملكها «كوزهر او كوچهر» وتنتسب اليها والدة (اردشير) . قبل نشر الاسلام في بلاد فارس من قبل الجيش الاسلامي كان اميراً لشوانكاره منوطاً به حماية بلاد فارس بالاستقلال ، وهم يرتقون بنسبهم الى (اردشير) او «منوچهر»^{٣٦} . وكلمة (سهبهد) لا تعني المصطلح الحالي المرادف للفريق في العربية . بل كان القصد منها في ذلك الوقت الامير المستقل فكانت في ايران القديم بهذا الاسم سلطتان فقط في اقليمي : «طبرستان» و «شوانكاره» .

من هذه المقدمة يبدو لنا انه كانت في فارس في مبدأ التاريخ الميلادي قبائل كردية متعددة ذوات قدرة وسطوة أسست لها حكومات محلية ، ولكن ليس واضحاً لدينا هل ان الاخمينيين (الهخامنشيين) اجبروا هذه العشائر الكردية على التنقل من ممالك «ماد» الى هذه المناطق ؟ ام الجفاف والقحط هما اللذان سببا تنقل الاكراد الرحالة الى منطقة فارس ، ام ان الحروب الدائرة بين داريوش الاخميني (الهخامنشي) واسكندر المكدوني صارت سبباً لترحيل الاكراد من منطقتي موصل واربيل الى منطقة فارس لتناط بهم حماية العاصمة ؟ ام ان الاكراد انتقلوا الى هذه المنطقة بحسن رضاهم حين وجدوا ان اسراً من ملوك الطوائف الاشكانية (البرثية) هم من اهل نهاوند ؟

ولقد كتب ابن خرداذبه في كتابه «المسالك والممالك» حوالي سنة 320 هـ - 846م ان اكراد بلاد فارس كانوا اربعة «رموم» او «زموم»^{٣٧} . اي اربعة قبائل وكلمة (زهه) او (رهم) تعني القبيلة . ولا تزال كلمة (رهمه = رهوه) مستعملة لدى الاكراد لحد الآن ، لقطائع من الحصن والبالغ والفروس كما يقال للمختلط غير المتناسب (رهمه كى) .

اما القبائل الاربعة فهي :

- 1 - قبيلة «حسين ابن كيلويه» المعروف باسم (بازنگاني) وهي تقطن على بعد اربعة عشر فرسخاً (اي 188 كم تقريباً) عن شيراز .
- 2 - قبيلة «اردام بن جوانا» ، الضاربة على بعد ستة وثلاثين فرسخاً (اي 432 كم تقريباً) عن شيراز .
- 3 - قبيلة «قاسم ابن شهريار» التي تسمى (كوريان) - يحتمل ان تكون - كوران - تقطن بعيداً عن شيراز بحوالي خمسة فراسخ اي (60 كم) .
- 4 - قبيلة «حسين ابن صالح» واسمها (سواران) من المحتمل ان تكون سوران - وتبعد عن شيراز سبعة فراسخ (اي 84 كم)^{٣٨} .

وبعد ابن خرداذبه بأكثر من قرن ، ذكر ابن البلخي في كتابه (فارس نامه) مايلى : كان الاكراد القاطنون في منطقة فارس في الازمنة القديمة خمسة قبائل : كانت تتكون القبيلة من مائة الف حومة (اسيرة) والقبائل الخمسة هي : قبيلة كيلويه ، قبيلة ديوان ،

ولقد كتب (ابن حوقل البغدادي) الرحالة المشهور «ابو القاسم محمد» في كتابه (صورة الارض) الذي الفه أواخر سنة 231 هـ - 941م قائلاً (الطوائف الكردية في بلاد فارس هي : الكرمانية ، الرامانية . المدينية ، البشرية ، البقلية ، البندازمهرية ، الاسحاقية ، الصباحية ، الأذركانية ، السهركية ، التماذهنية ، الزيدية ، الشهرورية ، البندازقية ، الخسروية ، الزنگية ، الصفرية ، الشهبازية ، المهركية ، المباركة ، الاستامهرية ، الشاهوية ، الفراتية ، السلمونية ، الصيرية ، الأزادوختية ، المطلوبة ، المعالية ، اللارية ، البرازدختية ، الشاهكمانية ، الجليلية) . هذه هي الطوائف الكردية المشهورة في فارس . أما معرفة أسماء الطوائف الأخرى فامر صعب يجب مراجعة ديوان سجل الضرائب لمعرفة لان الأكراد في بلاد فارس كانوا أكثر من خمسمائة الف اسرة وكل طائفة تملك مالا يقل عن الف فارس . وقسم قليل من الطوائف الكردية يسكنون الاماكن الباردة ، أما البقية فهم رحل . يرتادون المناطق الجبلية صيفاً طلباً للكلأ ويعودون الى الوديان والسهول شتاءً والقسم الأكبر منهم يعيشون في المناطق السهلة ينتقلون في مناطقهم فقط ، وهم يملكون الرجال والملابس والاسلحة والحيوانات وهم اقوياء جداً . إذا اراد السلطان ان يمد يد الغدر والظلم اليهم يرجع خائباً خاسراً . ولقد سبق ان قلنا ان الأكراد يملكون اغناماً كثيرة واجود الحصن والخيل . واجود الحصن والخيل عند الأكراد المازتجانية الذين يقطنون حدود اصفهان . كما يملكون الحصن والفروس التاتارية والشهبازية . هؤلاء الأكراد أنكياء ونشيطون واقوياء في الكسب والحصول على احسن المناطق الغنية بالكلأ والمرعى لمواشيهم .. ولقد سجلت أسماء ثلاث طوائف فقط وان كنت قد سمعت ان عدد الطوائف الكردية يبلغ مائة طائفة^{٣٠} .

ولقد كتب ابن البلخي في هذا الصدد بان (شوانكاره الموجودة في فارس كانت عدة قبائل رحالة كان مركزهم الصيفي سهل (رهوهن) والشتوي في اطراف (اصطخر) .

ولقد هاجم الجيش الاسلامي مقاطعة فارس في سنة 23 هـ - 643 م . وبعد معركة كبيرة وحرب ضروس خضعت المدن الآتية : (كورد ، اصطخر ، كازرون ، نوبندگان ، شيراز ، أركان ، سنيرا ،

كندآب ، جهرم) للإسلام فعاهدوا سكانها على ان يعطوا الجزية . بعد ذلك سار الجيش الاسلامي متوجهاً الى «فسا ، وداراب كورد» . فنهض اليهم قسم آخر من اكراد بلاد فارس ووقعوا بهم خسائر فادحة في المال والروح^{٣١} .

وهناك قصة ملفقة لأثبات (الكرامة) عند سيدنا عمر - رض - مفادها : انه قد رأى (عمر) في الحلم ان الجيش الاسلامي قد وقع في الحصار واصبح الجنود مهددين بالاسر والابادة ، فنهض من النوم فصار حزيناً من هذه الواقعة وقد صادف يوم الجمعة فصاح من على منبر المسجد في المدينة ان (ياسارية ابن زوينم ، الجبل ! الجبل !) يعني احذر جهة الجبل كي لا يهاجمك العدو في غفلة . وحسب ماجاء في الرواية ، ان سارية سمع صوت الخليفة الثاني في بلاد فارس ، فانتبه لذلك فاستند بقوته الى الجبل فثبتوا هناك حتى هزمهم بعد قتال ضروس^{٣٢} .

لكن الأكراد ثاروا ضد الجيش الاسلامي في سنة (29 هـ - 649 م) بدءاً من (إيذه) عاصمة لرستان حتى (اصطخر) الفارسية وداراب كورد فانتهز يزدگرد الثالث الملك الساساني هذه الثورة فرصة . فالتجأ الى الأكراد واراد ان يستفيد من ثورتهم لمصلحته الخاصة ، متناسياً ان الأكراد قد لقوا منه ومن حكومته الامرين . لذلك لم يرد الأكراد ان يضحوا بابنائهم في سبيل مصلحته وصالحوا الجيش الاسلامي ، فاحتل «عبدالله بن عامر بن كوريز» قائد الجيش الاسلامي المنطقة . وانهزم «يزدگرد» نحو خراسان ومن هناك ذهب الى مدينة «مرو» فلم يستقبله اميرها . بل ثار اهل - مرو - ضده ففرّ ليلاً خوفاً منهم واختفى في طاحونة . فلما لمح الطحان ملابسه ورأى انها مزينة بالذهب والفضة والمجوهرات طمع في ذلك وقتله ثم (سلب منه المجوهرات والذهب والفضة) وطرح جثته في النهر . أما «هيربود» الذي كان اميراً لمدينة - اصطخر - وكان صهراً لـ «يزدگرد» فقد ترك الحرب مع عبدالله وسلك الطريقة السلمية وبقي اميراً ثم اخذ في التوسع فقام باحتلال المدن فاحتل مدينة «كورد» . وصارت عشيرة شوانكاره تعود الى قضاء الحياة بالامن والسلام وتولى رئيسهم «اسماعيل» امور المنطقة الخاضعة لنفوذه (هيربود)^{٣٣} .

وفي هذا الوقت كان اسم شوانكاره يطلق على المناطق الواقعة بين فارس وكرمان والخليج وكانت حاضرتها (ثيگ = إيچ)^{٣٤} .

أما المدن التابعة لها فهي : زرگان ، تارم ، اسطهبانات ، نيريز ، خير بورك ، كروم ، رونيز ، لار^(١) ، داراب كرد^(٢) ، وكذلك فسا^(٣) ، كازرون^(٤) ، خونج^(٥) ، گور^(٦) ، حتى اصطخر^(٧) كانت تحت سيطرتهم .

وحسب قول ابن البلخي والحاج مرزا الفسائي والقاضي الغفاري والمؤرخين الآخرين كانت شوانكاره تتألف بعد الاسلام من القبائل الخمسة : (الاسماعيلية ، الرامية ، الكرزوبية ، المسعودية ، الشكانية) . وكان رؤساء القبيلة الاسماعيلية يعتبرون انفسهم من احفاد الحامي «سهبيد» الذين يرجعون بنسبهم الى «منوچهر» من احفاد «فريدون»^(٨) . وهذا الكلام ليس ملفقاً ولا كذباً . فالشعب الكردي يعتقد ان «كاوه الحداد» قاتل ضحاك «أژدههاك» والذي أنزله من عرش السلطنة قد انتخب «فريدون» من بين ابناء المجتمع وملكه ووضع على رأسه تاج السلطنة ، فـ (كاوه) احد ابطال الشعب وفريدون من خيرة شبابه وكان الحماة (سهبود) الذين يعتبرون انفسهم من احفاد فريدون يتولون حتى ظهور الاسلام السلطة والرئاسة في شوانكاره . وبعد ظهور الاسلام في المنطقة ضعف نفوذهم فترة عدة قرون ، ولكنهم رجعوا في بداية القرن الرابع الهجري لتولي السلطة للمرة الثانية^(٩) .

فقد كتب «معين نطنزي» : «ان امراء قبائل شوانكاره مؤلفون من فريقين : تولى الفريق الاول الحكم قبل هجوم المغول . والفريق الثاني بعد غارات المغول . وقد تولى الحكم منهم خمسة اشخاص متتالية :

(1) نظام الدين حسن بن ابراهيم بن يحيى . (2) سيف الدين هزار اسب بن نظام الدين . (3) نظام الدين حسن . (4) قطب الدين مبارز . (5) مظفر الدين محمد بن مبارز . ولكن لم يعين الكاتب (ويا للاسف) تواريخ ايام سلطتهم . والجدير ان امراء شوانكاره يرجعون بانسابهم الى ملوك فارس القدماء . ومثل هذه الادعاءات الملفقة الباطلة ، والانتسابات الكاذبة ، وان كانت قد اصبحت عادة لدى ابناء الشرق الاوسط الا انه قد اصبحت عادة غير منطقية لدى الامراء الاكراد . فها هو الاردلانيون يرجعون باصلهم الى الساسانية . واللريون يرجعون بنسبهم الى العباسيين . والبابانيون يرجعون باصلهم الى خالد بن الوليد

الذي انقطع نسبه . والبهبديانية يعتبرون انفسهم عباسيين . والشيوخ اليزيدية يرجعون باصلهم الى معاوية . وآلاف العوائل الاخرى انتحلت السيادة العلوية كذباً وزوراً .

ومن البديهي اننا نغض الطرف ولا يعيننا الانتساب الى اي كان . اما الذي يهمننا فهو درج اسماء الملوك والامراء اعتماداً على (الكامل) لابن الاثير و (فارس نامه) للناصرى و «تاريخ جهان آرا لقاضي غفاري» و «تحرير تاريخ وصاف الحضرة» وكذلك على «مطلع السعدين» للسمرقندي و «دستور الوزراء» لأميرخواند و «جامع التواريخ» لفضل الله الرشيدى و «آثار العجم» لفرصت شيرازى وعشرات الكتب الاخرى التي كتبت بالفارسية والتركية والعربية والكردية الحاوية لهذا الموضوع .

نعم ! لقد كان اسماعيل شوانكاره في بدء ظهور الاسلام - كما مرّ بنا - رئيساً لوزارة «هيريود» صهر «يزدگرد» حيث وافق «عامر» القائد الاسلامي على بقائه أميراً على اصطخر . ولقد ادعى مؤلف «منتخب التواريخ» ان اسماعيل هذا هو ابن مرزبان وقال ان افراد هذه العائلة كانوا امراء فارس منذ القديم حتى القرن الرابع الهجري (جيلاً بعد جيل وفي هذا العصر اصبح رجل من هذه الاسرة اسمه «اسماعيل» اميراً لشوانكاره . وهذا الامير - كما يعتقد «حمد الله المستوفي القزويني» لم يخضع لعز الدولة ابو كاليجار مرزبان ابن سلطان الدولة البويهى خلال سنوات (416-440 هـ = 1024-1048 م) بل وقف ضده^(١٠) . وكان حسنويه «حسن ابن علي ابن ايوب» احد قادة عشيرة الرامانية (راماني) من شوانكاره ذا قدرة كافية ومعاصراً للصاحب «كافي بن عباد الطالقاني» الذي كان وزيراً لمؤيد الدولة وفخر الدولة .

فضلويه بن علي بن حسن بن ايوب : كان هذا الرجل من عشيرة الرامانية (وسماه البعض «نظام الدين فضل الله» . شاباً حين اخذه والده الى «صاحب عادل ابو منصور بهرام الشيرازي ابن مافيه» او «مافننه» الذي كان رئيساً لوزارة (عز الملوك أبو كاليجار البويهى) طلب منه ان يودع اليه عملاً سياسياً . فاودعه امراً أصبح قائداً عاماً لكن لما اراد (ابو كاليجار) الاعتداء على شوانكاره تدهور الوضع بينهما .

ولقد كتب «وصاف الحضرة» : في شهر صفر سنة 430 هـ -

(بهنژاد) ولم يخرج به الى أن مات في السجن كما حبس امه (خراسويه) - التي كانت قبلئذ راقصة - في حمام شديد الحرارة دون ماء الى ان هلكت فيها .. ثم لما وجد السلطان (الب ارسلان) عاكف على الحرب والاحتلال لا يستطيع الانحراف اليه والحمله عليه ، أغفل نفسه عن ايفاء الضريبة والجزية ، واعلن الاستقلال فذهب الى قلعة (خرسه) أو (خرشاه) التي كانت تبعد حوالي خمسة فراسخ اي (80 كم) عن (كرم - جهرم) وتحصن فيها⁽²³⁾ . وفي عام (459 هـ - 1066 م) فرغ السلطان الب ارسلان من الحرب مع اخيه (قاورت) واحتل جميع المناطق التي كانت تحت سطوته ، وتوجه الى بلاد فارس واستولى على القسم الاكبر من القلاع واستقبله امير قلعة (اصطخر) وهو احد قواد (شوانكاره) المعين من قبل «فضلويه» . وقدم له مزهريه فيروزجية منقوشة بالمجوهرات مملوءة من المسك كتب عليها اسم «جمشيد» ، لكن سكان قلعة (بهنژد) لم يخضعوا لحكمه . فاحتل «العلامة نظام الملك قوام الدين ابو على حسن بن ابوالحسن على بن اسحاق بن عباس الطوسي» الذي كان رئيساً لوزارته قلعة (بهنژد) بعد قتال ضار دام ستة عشر يوماً ثم عاد وابقى (فضلويه) اميراً لشوانكاره وحاكماً لبلاد فارس . ثم اخر «فضلويه» اداء الضريبة مرة أخرى عام (484 هـ - 1071 م) فامر السلطان (الب ارسلان) العلامة (نظام الملك) ثانية ، بمهاجمة بلاد فارس واميره فضلويه الذي كان صاحب قلعة حصينة متينة . فسار العلامة هذه المرة بقوة كبيرة وطلب منه ان يخضع لسلطة السلطان ولكن فضلويه رفض ذلك والتجأ الى قلعة «تير جهرم» وحصن فيها نفسه .

حاول العلامة «نظام الملك» كثيراً احتلال القلعة ولكن لم يستطع ذلك لشدها ومتانتها . وخاب عن امله في احتلالها . وندم عن هجومه ، ولكن لم يكن قد تخلى عن المحاصرة بعد أن رأى ان السكان قد رفعوا الراية البيضاء باسم التسليم وخرجوا من القلعة وفي هذا الوقت ترك (فضلويه) القلعة السفلية إلى قلعة اشد علواً ومتانة كانت على قمة الجبل ، فحار جيش العلامة (نظام الملك) بهذا الامر ، ولما سمع (فضلون) ان افراد جيشه يفكرون في الخضوع وتسليم انفسهم لعدم وجود الماء وعطشهم ، عاد مسرعاً اليهم وبدأ بتسليتهم والهامهم الصبر ، ووعدهم

1030 م أنه سار (تاش فراش) عامل «عضد الدولة» الذي كان والياً على (اصفهان) بجيش نحو المراعي والاماكن الخاضعة لقبائل الشوانكاره لاحتلالها . وبسبب ذلك وقعت الحرب بين الفريقين في سهل (رهون) . لكن قبائل شوانكاره سحبت قوتها الى (داراب كرد) وبعد ذلك سمحوا لهم بالبقاء في مواقعهم وملاجئهم⁽²⁴⁾ . هذا ماجاء في (تحرير تاريخ الوصاف) ولقد ورد مثله في (فارسنامه) لابن البلخي . ولكن يبدو أن هذا الخبر باطل من اساسه فان (تاش فراش) كان من عملاء (مسعود بن محمود السبكتگيني الغزنوي) وليس من عملاء عضد الدولة البويهبي . ولقد توفي (ابو كالبجار) سنة 440 هـ - 1047 م خلفاً لإبنة «ابو منصور فولادستون» فلم تمض ايام قليلة حتى حرضته أمه على قتل (صاحب عادل) . فقتله فثار فضلويه للانتقام منه .

في سنة (442 هـ - 1049 م) سار «الب ارسلان بن داود جفر السلجوقي» بقوة كبيرة دون ان يعلم عمه (طوغرل) نحو بلاد فارس التي كانت - اسما - تحت سيطرة (فولادستون) فنهبها وقتل من الديلمة نحو الف شخص⁽²⁵⁾ .

وفي سنة (445 هـ - 1062 م) أسس (قاورت بن داود جفر السلجوقي) الذي اشتهر بـ (عماد الدين قره ارسلان) السلطة السلجوقية في كرمان ، وقام بجيش كبير ، بالهجوم على بلاد فارس ، وأراد ان يشرد قبائل شوانكاره . فلما سمع (فضلويه) الخبر ، وعلم انه لا يستطيع ان يحمي المنطقة ويقف ضده ، حمل كثيراً من الهدايا وذهب الى زيارة سلطان الب ارسلان اخي قاورت وتباحث معه وتعهد اليه ان يدير شؤون بلاد فارس باسمه ويعطيه (27) مليون درهم سنوياً كضريبة . ثم جعل (كوشناباد) أو (خوشنابات) مقراً لحكمه وكان ينقل حكمه الى دارب كرد أحياناً والى «شيراز» اخرى . بهذا الشكل قطع على (قاورت) وتخلص من شره ووزع على مناطق شوانكاره امراء مثل ابوسعدي محمد - مه ما - واميرويه مسعود ، وامير سلك وامراء آخرين على القلاع والمدن واستطاع حتى سنة (447 هـ - 1063 م) من اخضاع بلاد فارس كلها لسلطته ونفوذه وولى امورها لامرائه ولم يترك لفولادستون اية سلطة او مقدره .

وفي سنة (448 هـ - 1065 م) نهض ضد «فولادستون» واسره وحبس في قلعة (بهنژد) التي سماها ابن الاثير في الكامل بـ

بتزويدهم بالماء . لكن مقدمة جيش العلامة نظام الملك أحست بأن (فضلون) رجع اليهم خفية ، فحملت على القلعة وحاصرت فيها . ولما علم (فضلون) بهذا الامر انسحب بقوته الى الغابة الكثيفة ولكن لم يفده ذلك ، فقد حاصر الجنود الغابة وعثروا عليه وأخذوه أسيراً الى العلامة (نظام الملك) فحملة الى السلطان (الب ارسلان) ولكنه عفا عنه واطلق سراحه^{٣٥} . هذا ، ولكن بعض المؤرخين المتأخرين ادعوا بأن - نظام الملك - حبس فضلون في قلعة (اصطخر) مدة ثم اوعز الى امير القلعة بامر سري بقتله فقتله وملا جلده تبنياً^{٣٦} . هذا واذا فرضنا هذا النبأ صحيحاً فمن الممكن أنه لم يصل مسامح ابن الاثير .

لقد كان الامير - فضلويه - كما ذكرنا سابقاً قد عهد بحماية قلاع بلاد فارس الى امراء (شوانكاره) ومثالاً على ذلك :

- (1) - عهد بحماية منطقة (ايچ - ايک - ، ارسنجان ، اسطهبانات ، دراكان ، وبعض انحاء داراب كرد) إلى «سلك بن محمد بن يحيى» رئيس القبيلة الاسماعيلية المخاصم المعادي لابناء عمه من اسرة (نمرديان) .
- (2) - منح حماية منطقة كازرون لـ (أبو سعد محمد) رئيس كرزوبيان .
- (3) - عهد بحماية (سبار) وفيروزآباد الى «ميرويه مسعود» رئيس القبيلة السعودية^{٣٧} .

وفي سنة (470هـ - 1074م) بعد ان توفي (فضلويه) احتل «ملك شاه بن السلطان الب ارسلان السلجوقي» بلاد فارس فعين ابن عمه «توران شاه ابن قاورت» أميراً على بلاد فارس . ولما كان «توران شاه» ذكياً ونبهياً جداً وكان يذكر تجارب زمن أبيه فعندما وصل بلاد فارس جمع امراء شوانكاره وعهد اليهم بشؤون المنطقة جميعها وعين كل واحد منهم اميراً على منطقة .

وفي سنة (487هـ - 1081م) حاول الامير «أونر - السلجوقي» - الذي كان من الامراء الذين ولّاهم الملك السلجوقي سابقاً - احتلال بلاد فارس ، فسار بجيش كبير من اصفهان نحو بلاد فارس . لكن «توران شاه» جمع جيشاً كبيراً بواسطة امراء شوانكاره وبمعاونتهم ومعاونة قبائلهم وهزم الامير (أونر)^{٣٨} ، ولقد جاء هذا الخبر في الكامل على هذا النمط : أرسلت السيدة توركان الجلاي - وكانت عقيلة الملك والدة الملك محمود - الامير

أونراً الى احتلال بلاد فارس ، لكن «أونر» لم يستطع اذبة الجيش فانهارت قوة الجيش وخارت قوة الافراد^{٣٩} .

وفي سنة (492هـ - 1098م) توفي الملك «توران شاه» في فارس فقرر (الامير أونر) ان ينتقم لهزيمته ويعيد حيثيته . فهاجم بقوة كبيرة بلاد فارس . لكن امراء (شوانكاره) نهضوا لمقاومته وطلبوا العون من الامير (ايران شاه بن قاورت) الذي كان اميراً على (كرمان) . وبهذا الشكل دحروا (الامير أونر) وهزموه وتوسعوا في حدودهم . وازافة الى ما قيل فان امراء شوانكاره استفادوا كثيراً من سوء التفاهم بين سلطان «بركيارق» وأخويه «سلطان عمرو» و (سلطان سنجر)^{٤٠} .

الهوامش :

- (1) - فرهنك معين ، فرهنك عميد ، فرهنك دهخدا .
- (2) - سمي ابو حنيفة الدينوري - في الاخبار الطوال - الترجمة الفارسية (اردوان) - فروخان - ويقول : كانت عاصمة نهلوند (ص 44-45) .
- (3) - تاريخ الامم والملوك [183, 57/2] والكامل لابن الاثير (133/1) تاريخ 2500 سالهى ايران (174/1) وكرد پيوستكى نژادى وتاريخى او لرشيد ياسمى (192, 70) وفرهنك معين .
- (4) - سجل ياقوت الحموي في كتابه (معجم البلدان) وكذلك بعض الجغرافيين (رم) بدلاً من «زم» وقالوا : ان الكلمة تعني قبيلة كبيرة تربي الاغنام والخيول والابقار .
- (5) - المسالك والممالك - كلمة فارس ، معجم البلدان كلمة (رم) - هذا ولكنني اشك في صحة المسافات التي سجلها ابن «خردادبه» ! .
- (6) - فارس نامه - ابن البلخي (ص 133-136) .
- (7) - تاريخ وصال الحضرة ، تجربة الامطار وتزجية الاعصار ، بالفارسية ص 251 .
- (8) - (صورة الارض) الترجمة الفارسية للدكتور جعفر شعر ، ص 40 .
- (9) - فارس نامه لابن البلخي (ص 133-136) .
- (10) - الكامل (ابن الاثير) (42/3) .
- (11) - (الاخبار الطوال) لـ (ابوحنيفة الدينوري) الترجمة الفارسية (ص 152) تاريخ الامم والملوك للطبري ، الترجمة الفارسية [138, 57/2] الكامل لابن الاثير بالعربية (133/99/3) تاريخ وصال بالفارسية ص 251 ..

بمناسبة مرور اربعين سنة على سقوط النازية

مؤتمرات المصر

○ القسم الثاني

افتتح ستالين المؤتمر باقتراح ان يقوم الرئيس روزفلت بالحديث وابداء الملاحظات التمهيدية كما فعل في مؤتمر طهران . في هذا الاثناء كان الامريكيون الذين لم يسبق لهم مشاهدة ستالين مندeshين بان وجدوا ستالين بهذا القصر في القامة فقط خمسة اقدام ونصف . كما ادهشهم حسن معشره وعذوبة

(12) - يسميها العرب والفرس (ايچ) واليهما ينتمي «القاضي عضد الدين عبدالرحمن احمد الايجي، مؤلف - الموالف وتحقيق المقاصد واشرف التواريخ، وجواهر الكلام وعشرات الكتب الاخرى .

(13) - لار : هي مركز لارستان الشوانكارية واليهما ينتمي «القاضي مصلح الدين اللاري، صاحب كتاب «قاضي لاري، الذي اشتهر في الحكمة والجغرافية القديمة والمنطق .

(14) - (دائرة المعارف) الفارسية ، لغلام حسين مصاحب .

(15) - قلنا فيما سبق ان العرب احتلوا قلعة «فساء» وليباضها سموها «بيضاء» واليهما ينتمي (عبدالله بن عمر البيضاوي) صاحب تفسير البيضاوي وكذلك (الشيخ ابو محمد الروزيهاني العاشق الشطاح ابن ابونصر البقلي الفساني) الصوفي الشاعر الكبير الذي اقام في شيرازا وهو صاحب حوالي «100» مؤلف مثل : (تفسير العرائس) ، و (شرح طواسين) ، و (عبر العاشقين) .

(16) - كازرون : اليها ينتمي الشيخ روزبهان المصري .

(17) - خونج : اليها ينتمي العلامة فضل الله امين الروزيهاني ، مؤلف كتاب (مهمن نامه بخارا) وعشرات الكتب الاخرى .

(18) - كور : ابدل عضد الدولة البويهني اسم هذه المدينة الى (فيروز آبادي) واليهما ينتمي (مجد الدين ابوطاهر محمد يعقوب الفيروز آبادي) صاحب «القاموس المحيط» .

(19) - اصطخر : ينتمي اليها (ابو اسحاق بن ابراهيم بن محمد الاصطخري) مؤلف كتاب (المسالك والممالك) .

(20) - فارس نامه لابن البلخي (ص 27) وفارس نامه لناصر ص 133 .

(21) - تاريخ جهان آراي قاضي الغفاري ص 127 .

(22) - تاريخ كزيده (ص 424) .

(23) - فارسنامه لناصر ص (ص 23) ، تاريخ مفصل ايران (3811/25) ، كزيده (ص 425) ..

(24) - الكامل (564/9) .

(25) - تاريخ جهان آراي قاضي الغفاري (ص 128) ، تحرير تاريخ وصال (ص 252) .

(26) - الكامل في التاريخ (72/71/10) .

(27) - تاريخ مفصل ايران (3818) وفارسنامه لناصر ص (ص 24) .

(28) - فارسنامه اي ابن البلخي - ص 133-136 .

(29) - فارسنامه اي ناصر ص (ص 24) .

(30) - فارسنامه لناصر ص (ص 24) ، (الكامل ، 239/1) .

(31) - الكامل ، ابن الاثير (281/10) ، فارسنامه لناصر ص (ص 25) .

باخلاص وحرية ويقترح ان يناقشوا أولاً القضايا العسكرية والجهة الشرقية الاكثر اهمية .

وهكذا بدأ اليكسي انتونوف Alexei Antonov نائب هيئة الاركان العامة السوفياتية قراءة بيان عن تطور الهجوم الجديد على الجبهة الشرقية اعقبه جورج مارشال ببندة مختصرة عن الجبهة الغربية ثم اضاف ستالين قائلاً بان للجيش الاحمر في بولندا مائة وثمانين فرقة مقابل ثمانين فرقة المانية . وان المدفعية الروسية متفوقة بنسبة اربعة الى واحد . وفي القاطع الروسي تسعة آلاف دبابة وتسعة آلاف طائرة وكل هذه في جبهة ضيقة نسبياً . ثم ختم قوله قائلاً ماهي طلبات الحلفاء من الجيش الاحمر؟

تكلم تشرشل معبراً عن تقدير انكلترا وامريكا لقوة روسيا الهائلة ومشيداً بانتصاراته الباهرة في هجومه الكبير . وطلب ان يستمر الجيش الاحمر في هجومه فحسب . اجاب ستالين بان الهجوم الحالي لم يكن بسبب طلبات الحلفاء و اشار بان الاتحاد السوفياتي لم يتعهد في طهران باي هجوم شتائي و اضاف : اقول هذا لأؤكد روحية القادة السوفيات وشعورهم الذين لم ينجزوا الواجبات الرسمية الملقاة على عاتقهم فحسب بل ذهبوا ابعد من ذلك وعملوا ما اعتقدوه واجبههم الادبي تجاه حلفائهم . و يطلب شخصي من تشرشل قدم الهجوم الروسي الكبير لتحقيق الضغط على الامريكان في معركة بولك (Bulge) وفيما يتعلق بالاستمرار على الهجوم فان الجيش الاحمر سيقوم به حالما تسمح حالة الطرق والظروف الجوية ثم بدأت سلسلة الترقيات وشاركه تشرشل معبراً عن ثقته التامة بان الجيش الاحمر سيعاود الهجوم حالما تسمح به الظروف . وحسب مادونه ستاتينيوس في مذكراته فان لهجة ستالين في الجلسة الاولى كانت ودية وتعاونية كان في حالة انشراح وصدافة عندما انفضت الجلسة في السابعة الا عشر دقائق . وبعد لحظة انتشر زعر صامت حيث ان اثنين من حرس ستالين فقدا اثره وبدءا يركضان بهدوء من هنا وهناك الى ان وجداه خارجاً من إحدى المغاسل بهدوء .

انتهى اليوم الاول بحفلة عشاء رسمية اقامها الرئيس روزفلت لزميليه ووزراء الخارجية وعدد من المستشارين

السطح يرى

اسلوبه في الحديث . وبالمقابل شكر روزفلت ستالين واستمر في كلامه قائلاً ان الشعب الذي يمثله قبل كل شيء يريد السلام وانهاء الحرب بالسرعة المستطاعة . وقال مادام يفهم بعضنا بعضاً أفضل من السابق ان من الاسلام ان يجري الكلام بصورة غير رسمية حيث يستطيع كل واحد منا ان يعبر عما في خلد

وحرروا الشعوب الصغيرة من الاحتلال الألماني وان قسماً من البلاد المحررة وهو يضيف ساخراً تعتقد بان القوى العظمى اجبرت على ان تسفك دماء شعوبها من اجل تحريرها والان يؤاخذون القوى العظمى على انها لاتأخذ حقوق القوى الصغيرة بنظر الاعتبار. وانه مستعد للانضمام الى بريطانيا وامريكا للمحافظة على هذه الحقوق ولكنني لا اوافق على اخضاع اية حركة او فعالية للقوى العظمى لقرارات القوى الصغيرة. وللحظة كان ستالين وتشرشل متفقين من حيث كان روزفلت خارج الاتفاق اذ قال ان معالجة مشكلة القوى الصغيرة ليست ببسيطة وعلى سبيل المثال فنحن لدينا في امريكا مجموعة كبيرة من البولنديين يهتمهم مصير بولندا. رد ستالين ان من بين سبعة ملايين من البولنديين لديكم فقط سبعة آلاف يصوتون. وكان روزفلت مهذباً جداً حيث اجاب بان هذا مضحك وغير صحيح وكما يغير مجرى الحديث طلب تشرشل شرب نخب جماهير الطبقة العاملة في العالم. ثم اضاف قائلاً: ان ذلك حوار حيوي يتعلق بحقوق الشعب ليحكموا أنفسهم. وبما انني متهم بكوني رجعيّاً الا انني الوحيد بين الحاضرين الذين يمكن ان يترك الحكم بتصويت بعدم الثقة من شعبي في البرلمان وشخصياً انا فخور بمواجهة هذا الخطر. وعندما ابدى ستالين رايه بان تشرشل يظهر انه خائف من نتيجة الانتخابات المقبلة اجاب باني لست لا اخافهم فحسب بل اعز بق الشعب البريطاني لتغيير حكومته وقتما يراه مناسباً ولصالحه.

بعد فترة أقرّ ستالين انه مستعد للتعاون مع بريطانيا والولايات المتحدة لحماية حقوق الشعوب الصغيرة ولكنه أكد ايضاً انه لا يخضع لقراراته. في هذه المرة اختار تشرشل موقف المعارضة اذ قال ليست هناك مسألة قرارات للقوى الصغرى تفرض على القوى الكبرى ولكن القوة الكبيرة لها مسؤولية ادبية لتمارس قوتها باعتدال وباحترام لحقوق الشعوب الصغيرة. ان الصقر يجب ان يسمح للعصافير الصغيرة ان تغرد ويجب الا يهتم لماذا تغرد. في هذه الحالة وقف تشرشل وروزفلت معاً وكان ستالين معارضاً.

كل ماجرى حتى الآن كان اختباراً تحت وهج الشراب

السياسيين بلغ مجموعهم اربعة عشر شخصاً وكان العشاء مزيجاً من الاكلات الروسية والامريكية من كافيار وسناجيوت^١ وشامبانيا روسية ودجاج محمر وخضروات ولحوم وخبز محمر. ولقد لاحظ ستاتينوس بان ستالين عندما يشرب نصف كأسه من الفودكا يملأها ماءً. وبما انه كان مولعاً بتدوين كثير من التفاصيل لاحظ ان المارشال كان يفضل تدخين السيكايير الامريكية. وعندما شرب مولوتوف نخب ستاتينوس عبر عن امله في ان يراه في موسكو وقال روزفلت مازحاً هل تعتقد انه يتكيف في موسكو كما فعل مولوتوف في نيويورك حيث قضى وقتاً سعيداً. اجاب ستالين انه يستطيع ستاتينوس اذا اراد ان ياتي الى موسكو باسم مستعار. هكذا استمر المزاح واخيراً قال روزفلت لستالين هناك شيء اود قوله لك انا ورئيس الوزراء منذ سنتين كنا نبحث عن عبارة نقولها لك وهي (العم جو) لقد تصلب فك ستالين وسأل بضجر ماذا يعني الرئيس الامريكي؟ الحاضرون لم يفهموا الكلمات الروسية الا ان نبرة الصوت لم تكن لتخطيء واخيراً اجاب روزفلت انها عبارة تقال للتحبيب. وطلب شرب نخب جديد من الشعبان. سأل ستالين الم يحن الوقت لذهابنا الى النوم؟ تعجب روزفلت وقال كلا. اما المارشال فقال ببرود بان الوقت متأخر وان له واجبات عسكرية يجب الاهتمام بها. اما جيسي بيرنس مدير تعبئة الحرب الامريكية الذي اراد ان يلفف الجوقال انكم لاتأبهون عندما تقولون العم سام فلماذا يكون العم جو غير مقبول. اما مولوتوف فالتفت اليهم وضحك قائلاً لاتزعجوا انفسكم ان المارشال يسحب البساط من تحت اقدامكم. نحن نعرف هذه التسمية منذ سنتين وكل روسيا تعرف انكم تسمونه العم جو.

لم يكن جلياً فيما اذا كان ستالين منزعجاً أم يدعي ذلك إلا انه وعد ان يبقى الى العاشرة والنصف. اما المستر تشرشل بوصفه استاذاً في امثال هذه المواقف شرب نخب اجتماعه التاريخي قائلاً: العالم كله ينظر الينا اذا ما نجحنا فان مائة سنة من السلم سيستمر وان الثلاثة الكبار الذين حاربوا معاً عليهم المحافظة على هذا السلم. ان شرب نخب ادى بستالين الى الاستجابة وهو يرفع رأسه مصرحاً بان الثلاثة الكبار قد حملوا عبء الحرب

والفودكا لما سيثار في الجلسات القادمة . والحق يقال كان ستالين بمعنوية عالية واستمر في الحفلة الى الحادية عشر والنصف وعندما غادروا القاعة كانوا في حالة انشراح . اما ايدن فكان مستاءً وبالنسبة له كانت الحفلة مزعجة اذ كان روزفلت مبهماً وليناً وغير فعال . اما تشرشل فكان يطيل الكلام لاعادة الامور الى نصابها اما ستالين فأرأوه حول الشعوب الصغيرة فكانت مذهلة . بعد انتهاء الحفلة وعندما غادر تشرشل وايدن القاعة وبرفقة بوهلن متوجهين نحو السيارة ذكر تشرشل انه يجب ان يسمح لكل جمهورية من جمهوريات الاتحاد السوفياتي لتمارس حق التصويت في الامم المتحدة وكان هذا الموضوع يلقي معارضة شديدة من الامريكيين . كما ان موقف ايدن كان الدفاع بحرارة عن وجهة النظر الامريكية . وعندما رفع صوته بالاحتجاج على اعطاء السوفيات هذا الامتياز اجابه تشرشل ان كل شيء يتوقف على وحدة القوى الكبرى الثلاث وبدونها سيصاب العالم بكارثة لايعلم مداها واي شيء يحافظ على هذه الوحدة يلقي منه كل تأييد . سألته ايدن اذن كيف ان ترتيبات من هذا القبيل تجتذب الامم الصغيرة للانضمام الى مثل هذه الهيئة المقترحة للامم المتحدة وانه يعتقد شخصياً بان ذلك لايلقى التأييد من الراي العام البريطاني . التفت تشرشل الى بوهلن واراد ان يعرف ماهو المقترح الامريكي حول مسألة التصويت . اجابه بوهلن مازحاً وبدبلوماسية (الاقتراح الامريكي يذكرني بقصة مزارع من الجنوب الذي اهدى زجاجة ويسكي لاحد الزوج وفي اليوم التالي سأل الزنجي كيف وجدت الويسكي اجابه الزنجي (كامل) واراد ان يعرف منه ماذا يعني الزنجي بالكامل قال له شارحاً ان كان الويسكي ممتازاً ماكنت اعطيتني اياه وان كان رديئاً ماكان بمقدوري شربه . نظر تشرشل اليه مفكراً ثم قال افتهمت .

عقدت الجلسة الثانية في قصر ليفاديا في الساعة الرابعة من مساء اليوم التالي وكانت النار متأججة في نهاية الغرفة . وكان المستر تشرشل بزي كولونيل مورد الوجنة ويدخن سيكاره المعتاد . وكان ظهور هاري هوبكيتس لأول مرة بصورة علنية وهو الاقرب الى الرئيس . كان مريضاً وقد فقد اثني عشر باوناً من وزنه خلال الاسبوع السابق . كان يجلس وراء الرئيس تبدو عليه امارات الذكاء وهو ممتلئ حماساً لاداء واجبه على الرغم من

آلامه الشديدة . افتتح الرئيس روزفلت الجلسة مقترحاً مناقشة القضايا السياسية التي تتعلق بالمانيا . وكان تقسيم المانيا بعد انهزامها من الحرب جزءاً مهماً من هذه القضايا ولقد سبق ان عالجتها البعثة الاستشارية الاوربية European Advisory Commission E.A.C. المكونة من ممثلي الاتحاد السوفياتي والولايات المتحدة وبريطانيا . وكانت قد اقترحت تقسيم المانيا بعد الحرب الى ثلاث مناطق احتلال الثلث الشرقي للاتحاد السوفياتي ، والشمال الغربي لبريطانيا والجنوب الغربي للويات المتحدة . كانت روسيا وبريطانيا راضيتين بهذا التقسيم الا ان امريكا فلبعد الجنوب الغربي لم تكن راضية ومع ذلك انها وقعت عليه . بعد ذلك اوضح ستالين بانه يطلب ان تحل مشكلة تقسيم المانيا حالاً . والمفاجيء في الامر ان المعارض هذه المرة كان المستر تشرشل وليس روزفلت الذي كان يعارض اي قرار مستعجل . قال تشرشل لو سُئلت اليوم كيف تقسم المانيا لم اكن مستعداً للاجابة لان ذلك يتطلب دراسة مستفيضة ليست لدي فكرة معينة اطرحها للبحث . ان القضية قد توضع بشكل اتفافية مع حلفي العظمين . وعندما استمر ستالين في الحاحه على اقرار القضية هنا في هذا المؤتمر اجاب تشرشل بعناد : لا اعتقد ان من الممكن مناقشة الصيغة الدقيقة للتقسيم هنا اذ يجب ان يتم ذلك في مؤتمر الصلح . تدخل روزفلت قائلاً بلين : كلاكما تتكلمان بشأن الموضوع نفسه فاصلاً بذلك بين المتخاصمين كالحكم اضاف انها فكرة طيبة لو تم تقسيم المانيا الى خمس اوسبع دول او اقل قال تشرشل ارادها ان تقسم الى اثنتين فقط . لا اري ان تنشأ المانيا جديدة بعد استسلامها سواء اقسمنها ام لم تقسم . في هذا الاثناء كتب هاري هوبكينس ملاحظة وسلمها الى الرئيس روزفلت جاء فيها . (سيدي الرئيس اقترح ان تقولوا بان هذه القضية ملحة ومهمة وان وزراء الخارجية الثلاث عليهم ان يقدموا غداً مقترحاً حول الاجراءات المقترحة والتي بموجبها يمكن تحديد تاريخ مبكر حول الاتفاق على التقسيم) . وفي الوقت الذي وضع الرئيس روزفلت هذه المذكرة امامه ناوله ستاتينيوس مذكرة ثانية كتبت بخط انيق وفيها : سيدي الرئيس نحن نوافق للقيام بهذه المهمة عند اول اجتماع لوزراء الخارجية . قال روزفلت بعد ان اطلع على المذكرتين اذا ما نوقش هذا الموضوع على نطاق العالم فان هناك

تبقى مسألة منطقة الاحتلال الفرنسية يجب ان تتقرر قالها روزفلت ، نظر ستالين وتشرشل كل الى الآخر كديكين متصارعين ولقد سبق ان قبلت فرنسا عضواً في E.A.C. بالحاح من ديغول وتأييد تشرشل ولكنها لم تعط منطقة احتلال بسبب معارضة ستالين الشديدة . في الليلة السابقة كان تشرشل يقول لايدن ان اي شيء يوحد الثلاثة الكبار يحظى بتأييده . ولكن اليوم كان مستعداً ليجازف بهذه الوحدة من اجل قضية كمنطقة احتلال لفرنسا . لقد وقف لتجميد بطولات فرنسا ولكن الحقيقة كان يريد ان يوقف التقدم الروسي . وكان متاكداً بأن موازين القوى ستختل بعد اندحار المانيا لصالح روسيا وانها ستحاول بلشفة اوربا الغربية كما تفعل الآن في الجنوب الشرقي من اوربا آنذ^٥ وان اعطاء فرنسا منطقة احتلال يقف سداً منيعاً امام البلشفة . ثم قال ان فرنسا تريد منطقة احتلال لها وانا مستعد ان اهبها جزءاً من المنطقة البريطانية . قال ستالين وهو يتظاهر بلعب دور

مائة خطة للتقسيم ثم استمر : لذلك ارى ان نحصر ذلك بين انفسنا وعلى وزراء الخارجية الثلاث ان يجلبوا لنا غداً خطة للتقسيم . سأل تشرشل فوراً انت تقصد خطة للدراسة وليست خطة للتقسيم نفسه قال روزفلت نعم للدراسة . فاذا كان هذا مايرضي تشرشل فلم يكن كذلك بالنسبة لستالين اذ قال : ان خطة رئيس الوزراء ان كانت ترمي الى عدم كشفها للامان لكونها محفوفة بالمخاطر فانا ارى اننا يجب ان نقول ذلك لهم مقدماً . اوضح روزفلت ان آراء المارشال ستالين التي هي مشابهة لأرائي لانه يكون سهلاً لو جعلنا الخطة بصيغة محددة واعلناها لهم . اجاب تشرشل ولكنك لاتريد ان تقول لهم ان ايزنهاور لا يريد ذلك لان اعلان تقسيم المانيا يجعل الالمان يستمتتون في المعارك وسيحاربون بضرارة فيجب الان نعلن هذه الخطة للرأي العام . سأل روزفلت تشرشل الآن هل توافق ان نضع كلمة التقسيم في بنود الاستسلام كما رسمها E.A.C. نعم اوافق اجاب تشرشل .

البريء : ان عملنا سيتعقد اذا ما جئنا بعضورابع .

ان هذا يضع جل دور فرنسا في اوربا امام انظارنا قال تشرشل مستمراً وانا شخصياً اعتقد بان على فرنسا ان تلعب دوراً مهماً . ان لهم تجارب وخبر في احتلال المانيا وانهم سيقومون بهذا الدور على احسن وجه ولا يتساهلون مع الالمان ابداً . انها تريد ان تنمي قوتها للمساهمة في ابقاء المانيا ضعيفة .

ونظر نحو روزفلت نظرة ذات معنى ثم قال انني لا ادري كم تبقى هنا الولايات المتحدة لاحتلال المانيا؟ . اجاب روزفلت حالاً لمدة سنتين دون ان يقرر ما يترتب على هذا القول من نتائج . دوك ماثيوس الذي كان يجلس خلف الرئيس لاحظ ان عيني ستالين اومضتا عندما قام بافلوف بترجمة كلام روزفلت ولكي يتأكد من ان بافلوف سمع سنتين بصورة صحيحة طلب ستالين من الرئيس روزفلت ليشرح ما قاله . اجاب روزفلت انني استطيع ان اجعل الشعب الامريكي والكونكرس متعاونين من اجل السلام ولكن ليس للاحتفاظ بجيش في اوربا لمدة طويلة ستكون السنتان الحد الاعلى . كان ابتهاج ستالين واضحاً وان هاريمان الذي كان يعرف ستالين اكثر من اي امريكي آخر اعتقد ان روزفلت لم يكن مصيباً لتقديم هذه المكاسب لستالين دون تفكير ثابت . قال تشرشل وهو يدمدم اتمنى ان يكون ذلك حسب الظروف جاهداً اخفاء خيبة امه ومضيفاً أننا في كل الظروف بحاجة الى معاونة فرنسا . ان فرنسا حليفنا قالها ستالين باسلوب ذكر احد الامريكيين بقطة تتأهب للانقضاض على فريستها . اننا وقعنا معها ميثاقها ونريد ان يكون لها جيش كبير وقوي وتستطيع ان تكون عظيمة . بعد دقائق سبب روزفلت لتشرشل ذعراً جديداً عندما قال انا ارضى على ألا تكون فرنسا مسيطرة على الآلة . ماذا كان يعنيه لم يكن واضحاً حتى لهوبكينس حيث ان فرنسا قبلت حديثاً عضواً في E.A.C. وهكذا بدأ يكتب مذكرة ثانية .

اختر ستالين اللحظة التي فكر بها ان روزفلت معه ضد تشرشل وقال بحماس انا اتفق ان تكون فرنسا كبيرة وقوية ولكننا لانسى ان في هذه الحرب فان فرنسا فتحت الابواب للعدو . ان السيطرة على المانيا وادارتها يجب ان تكون بيد تلك القوى التي وقفت بشدة امام العدو منذ البداية وهكذا فان فرنسا لا تنتمي الى هذه الجماعة . كان لكل منا مشاكله في اول الحرب

قالها تشرشل مصعراً خذه ولكن الحقيقة تبقى وهي ان فرنسا يجب ان تأخذ مكانها اننا بحاجة الى دفاعاتها ضد الالمان وعندما يغادر الامريكان الى بيوتهم يجب ان افكر بجديّة بالمستقبل . فهم ستالين دون ريب ماكان يعنيه تشرشل ثم قال انه ضد مساهمة فرنسا في السيطرة على الآلة Control Machinery . وبينما كان تشرشل يواصل حواراه كان هاري هوبكينس قد اكمل كتابة ملاحظاته وقدمها الى الرئيس روزفلت وقد ورد فيها :

- 1- ان فرنسا عضوة في الهيئة الاستشارية الاوربية الآن وهي الهيئة الوحيدة التي تعالج الشؤون الالمانية .
- 2 - اعطو وعداً بمنطقة احتلال فرنسا .
- 3 - أجل القرار حول بعثة السيطرة .

نظر روزفلت الى المذكرة وقال اعتقد اننا نسينا موقع فرنسا في البعثة الاستشارية الاوربية . اقترح ان تكون لفرنسا منطقة احتلال ولكن فلنؤجل المناقشة حول بعثة السيطرة . قال ستالين اوافق وبدون تردد والذي كان مفاجئاً للجميع . وبالنسبة لستالين يوس كان واضحاً ان ستالين لا يريد التصادم مع الرئيس روزفلت وكان واضحاً ايضاً انه يريد ان يملك كل نقطة من المستر تشرشل الذي قال اقترح ان يدرس وزراء الخارجية الثلاثة الهيكل المقترح لبعثة الاحتلال . وفي هذا الاثناء مال ايدن وهمس في اذن تشرشل الذي اعلن ان ايدن يقول انهم درسوا هذا الموضوع لذلك اسحب اقتراحي . والآن جاء دور التعويضات وعندما قدم ايفان مايسكي الذي اثار انتباه ستالين يوس بلحيته المرتبة ولغته الانكليزية السلسة الطلب السوفياتي تعويضاً قدره عشرون مليار من الدولارات كان تشرشل هو الذي عارض تعويضاً باهضاً بهذا القدر وأشار الى مصير تعويضات الحرب العالمية الاولى والى البؤس والجوع اللذين يسودان المانيا . ثم تساعل ومن يطعم ثمانين مليوناً من الالمان؟ اجاب ستالين سيكون لهم طعام على اية حال . أما روزفلت فتسلم دوراً توفيقياً واقفاً في الوسط قائلاً : اننا نريد قتل الشعب الالمانى اننا لانريد لالمانيا ان تعيش ولكن ليس عندي معيشة الاتحاد السوفيتي . انا اتصور ان المانيا عليها ان تعتمد

على نفسها حتى لاتموت جوعاً وفي اعادة البناء يجب ان نأخذ منها كل ما نستطيع . اتركوا لمانيا صناعة وعمل كافيين لابعادهم عن خطر الموت جوعاً . بعد دقائق انتهت الجلسة واحس بعض المستشارين الامريكيين ان الرئيس روزفلت لم يقف بصلافة وراء الوفد البريطاني فيما يتعلق بالتعويضات اذا كانوا يعتقدون انه اذا ما بقيت المانيا زراعية رعوية فان ذلك يعني السيطرة الروسية على عموم المنطقة .

في اليوم التالي بدأت الجلسة بموضوع قريب ومحجب الى قلب الرئيس روزفلت وهو هيئة الامم المتحدة . صرح تشرشل طالما ان السلم يتوقف على القوى الثلاث يجب التاكيد على حرية التعبير للامم الصغيرة . قد يبدو باننا نحن الثلاثة نريد ان نحكم العالم بينما رغبتنا هي خدمة العالم ومنعه من تجديد القتال وتجنبيه النكبات التي حلت بساكنيه . ولذلك ارى نحن الثلاثة الكبار انه يجب ان نخضع لمشيئة جماهير العالم ولصالحه المشتركة . اجاب ستالين ليست قضية قوة واحدة او ثلاث قوى ترغب ان تكون سيدة العالم . انا لا ادري اية قوة تريد ان تسيطر على العالم . من المحتمل ان اكون مخطئاً . اريد ان اسأل صديقي تشرشل ان يسمي اية قوة تريد السيطرة على العالم . ابي متأكد بان مستر تشرشل وبريطانيا لاتريد السيطرة على العالم وكذلك متأكد من ان امريكا لاتنوي الشيء نفسه وكذلك الاتحاد السوفياتي . تبقى هناك قوة واحدة هي الصين . قال تشرشل كنت اتكلم عن القوى الثلاثة المجتمع هنا التي تتعالى بشكل يوحى الى الآخرين ان يعتقدوا باننا نحاول السيطرة على العالم . المشكلة اخطر من هذا بدأ ستالين شارحاً قوله طالما نحن الثلاثة على قيد الحياة لانسمح لاقطارنا للقيام باي عدوان ولكن بعد كل هذا وبعد عشر سنوات من الآن قد لا يكون أي واحد منا باقياً وسيأتي جيل جديد لم يختبر احوال الحروب وينسى ما كنا نحن فيه . اننا نريد ان نؤمن السلام لخمسين سنة القادمة . يجب ان نبني اسساً تمنع السيطرة على العالم وإن أخطر احتمال للمستقبل ينشأ من خصام بعضنا مع بعض نحن الثلاثة . حول الرئيس روزفلت مجرى الحديث بذكره موضوع بولندا . الموضوع الذي يهم الجميع .

قال تشرشل ليست لبريطانيا اية مطامع مادية في بولندا . ان موضوع بولندا بالنسبة لبريطانيا قضية شرف لاننا امتشقنا الحسام ضد هتلر دفاعاً عن بولندا ولهجومه القاسي عليها لاستطيع ان يكون راضياً بأي حل لا يترك بولندا حرة ومستقلة . واملنا ان تترك بولندا حرة في بيتها والا تنتهك حرمانها وعلى الثلاثة الاتفاق على حكومة تقوم باجراء انتخابات وتشكل حكومة نعترف بها نحن الثلاثة الكبار . اذا قمنا بهذا العمل فاننا نترك المائدة وتكون خطوة كبرى قد انجزت نحو مستقبل السلام وازدهار اوربا الوسطى .

اقترح ستالين استراحة لمدة عشر دقائق حيث دخل كبير خدم الرئيس روزفلت وهم بارديتهم الطويلة يقدمون الفطائر والسندويشات في صواني من الفضة والشاي الساخن في اقداح طويلة وشفافة .

اعيد افتتاح الجلسة بكلمة مؤثرة من ستالين اذ قال (خلال ثلاثين السنة الاخيرة عبرت المانيا بولندا مرتين لتهاجم روسيا : ولكنه لم يذكر انه في 1839 عبرت المانيا نصف بولندا بالاتفاق مع حليفهم ولا كان روزفلت او تشرشل فظين ليذكرانه به ان روسيا عبرت النصف الثاني لملاقاة المانيا حليفهم آنذاك وان خط كيرزن اقترح من قبل الآخرين وليس من قبل روسيا وانه يرجع الى موسكو باقل من خط كيرزن الذي اقترحه كليمنصو وقتئذ . والآن حول الحكومة قال تشرشل رئيس الوزراء انه يريد ايجاد حكومة بولندية هنا انني اخشى انه كانت منه زلة لسان . فبدون مشاركة البولنديين لانستطيع خلق دولة بولندية . يقول الناس عني قال ذلك ستالين مبتسماً إنني ديكتاتور ولكن لي شعور ديمقراطي كافي بالآ اشكل حكومة بولندية بدون بولنديين) . بعد انتهاء هذا الكلام المسهب كان صبر روزفلت قد استنفذ واقترح قائلاً ان الساعة تجاوزت الثامنة والربع فعليها انهاء الجلسة . ولكن تشرشل طلب كلمة اخيرة قد نكون نحن مخطئين ولكنني اشعر بان حكومة لبين Lublin لاتمثل حتى ثلث سكان بولندا ولا استطيع ان اقنع ان لحكومة لبين اي حق بتمثيل الشعب البولندي .

ولقد نشر بلاغ رسمي للعالم معلناً انه تم الاتفاق بصورة كاملة على التعاون العسكري للجولة الاخيرة من الحرب ضد

المانيا . وان المحادثات بدأت حول ترسيخ اسس دائمة حول السلم .

ومع ان البلاغ كان مطمئناً الا انه بالنسبة للامريكيين الغربيين في القضية والذي عرفوا الروس عن كتب لم تكن كذلك . فمثلاً بالنسبة للسفير السابق لامريكا في روسيا وليام بوليت Wiliam E. Bullitt كان خائفاً فيما اذا كان روزفلت قد خدع .

وكان يتذكر قول روزفلت له مرة وبصورة خاصة . انه سيجعل ستالين يتحول من الامبريالية الروسية الى تعاون ديمقراطي باعطائه كل ما يحتاجه لمحاربة النازية وازداد روزفلت ان ستالين يريد السلام الى درجة يستطيع معها التعاون مع الغرب ولقد تنبأ بوليت ان ستالين سوف لا يحافظ على اتفاقاته .

قال روزفلت أنا لا اناقش حقائقك انها دقيقة ولا اناقش تحليلك المنطقي ولكن احس ان ستالين ليس رجلاً من ذاك الطراز الذي وصفت . هاري هو بكينس يتفق معي ويقول انه ليس من هذا الطراز وانه لا يريد شيئاً بل يريد سلامة بلاده واذا اعطيت كل شيء ولا اطلب منه شيئاً بالمقابل بل ارتباطاً شريفاً انه لا يحاول ان يستولي على اي شيء وسيعمل معي لعالم من الديمقراطية والسلام . وعندما استمر بوليت على عناده وتصلبه من موقفه قال له روزفلت اذكر موقفنا مع ويلسون في سنة 1918 عندما فتح الجيش الالماني ثغرة في صفوف الجيش الفرنسي والبريطاني عندئذ طلبت منه ان يرسل الجيوش الامريكية لسد الثغرة وان لم يفعل فان الحلفاء سيسحقون . نظر الي ويلسون ثم قال اسمع يا روزفلت انا لا اريد ان اضع الجنود الامريكيين لسد تلك الثغرة لما تتوقعه سيحدث . اما حدسي فيقول انه لا يحدث وعلى كل حال انها مسؤوليتي وليست مسؤوليتك والآن ارجو ان اعمل حسب حدسي واقول لك : بيل : ان ذلك من مسؤوليتي وليست مسؤوليتك . ومع ان روزفلت كان مقتنعاً بما قاله لبوليت الا انه كان يأخذ بالنصائح التي يقدمها المستشارون العسكريون والسياسيون . فالعسكريون كانوا يلحون بضرورة الحصول على اقوى تعهد ممكن لاستمرار التعاون مع الجيش الاحمر ، الذي كان عاملاً مهماً لتقرير مصير الهجوم في الغرب وعندما قابل جورج مارشال

ايزنهاور قبل اجتماع مالطا اكد له القائد الاعلى لقوات الحلفاء في الغرب ان نجاح اندفاعه الاخير داخل المانيا يتوقف على مواصلة الروس هجومهم في الشرق .

في الوقت نفسه كان المارشال مهتماً بالحرب في المحيط الهادي ويحذر روزفلت دوماً من ان الانتصار على اليابان يكلف الامريكيين نصف مليون اصابة ومن المحتمل ان يصل العدد الى المليون مالم يدخل الروس الحرب . وتوسل اليه ان يحصل من ستالين على وعد اكيد في يالطا حول الموضوع . ولما كان روزفلت على دراية تامة لان الرأي العام الامريكي يهيمه جداً المحافظة على ارواح جنودهم لذلك قرر ان يعمل بنصيحة المارشال .

ان ايفريل هاريمان كان يحذره من ستالين دوماً قائلاً : ان المرء ليخطأ لأول وهلة ويعتقد بان ستالين متبلد وصريح وعند عرضه لمشكلة لأول مرة قد تقرر شيئاً لكن اسئلته ثلاث او اربعة اسئلة لترى ماهو ثمنه الحقيقي . ثم اضاف اني اعرف ستالين رجلاً عنيداً وذا قابلية هائلة للعمل وانه تلميذ لاهوتي وابن قس ولا يزال معتقده شيوعياً وسيذهب الى ابعد مدى لنشر مبادئه . ولقد سمع منه دون ان يضطرب انه جعل عدة ملايين من الكولاك يموتون جوعاً حتى يسيطر على الفلاحين . وقال هاريمان ايضاً انه على عكس من الاعتقاد السائد فالعلاقات الشخصية مهمة بالنسبة لستالين وانه يقدر تشرشل مقاتلاً عنيداً ولكنه يثق به الى ان تنتهي الحرب ومرة قال لهريمان انه صديق ميؤوس منه ، الا انه يستمع الى اقوال الرئيس روزفلت بانتباه ويقدر منهاجه الاصلاحى المسمى New Deal .

وعندما كان روزفلت في قصر ليفاديا يقوم بدوره ممثلاً للولايات المتحدة لم يغب عن باله انه في اوائل حزيران 1944 انما كان في الشرق من الجيش الالماني اربعة اضعاف ماهو وجود في الغرب . وبدون الجيش الاحمر لم يكن في الامكان القيام بالانزال في الساعة المقررة في الغرب D. Day .

الهوامش :

(1) - سمك كبير يستخرج منه الكافيار ويسمى بالعربية الحفش .

(2) - يقصد في ذلك الوقت .

الفنان شمال

اعداد

جعفر قادر البرزنجي

المجال ولكنه كلف بتسجيل الاغاني الاذاعية للتلفزيون ، وقد تم ذلك من قبل بعثة سينمائية اوفدت الى ربوع المصايف العراقية في كردستان لهذا الغرض . وكان هذا اول تسجيل يتم على هذا النحو لفنان عراقي .

وعاد شمال الفنان الى السيمانية وهو يأمل تحقيق ما اتفق عليه مع المسؤولين المختصين في بغداد من بناء الاستوديو وتجهيزها بالاجهزة ، واشرف هو بنفسه على بناء الاستوديو واكمله من ناحيه الفنية ، ولكنه فوجئ بتحويله - الاستوديو - الى مخزن لمطعم الجامعة حيث كدست في اكياس الرز وصفائح الدهن وما الى ذلك ، وكان ذلك على مايقول الفنان شمال ، عام ، 1972 - 1973 .

وبذل فناننا محاولة اخرى لتأسيس فرقة كورس او انشاء تتضمن ستة اصوات جميلة ثلاثة منها نسائية لاقامة حفلات جامعية شهرية على ان يدفع لهم رواتب شعرية لقاء مايبذلونه من جهد ، وقد فشلت محاولته هذه كذلك باحراق مسرح الجامعة باكملة .

واليوم يعيش هذا الفنان متغذيا باحلام في تحقيق امانيه الفنية التي لم ينس لها بعد ان ترى النور .

كان الفنان شمال ، ينتقل في صباه ، بحكم وظيفة والده كقائمقام ، من قضاء الى آخر ، ومن هنا كانت عيناه تتفتح على جمال الطبيعة الساحر المتمثل في القمم الشاهقة والوديان العميقة والهضاب الخضراء .. في الينابيع العذبة الدفاقة والشلالات الهادرة المنحدرة من الاعالي الى اعماق الوديان لتزيد الطبيعة الكردية روعة وبهاء .

في تلك الاقضية التي تنقل بينها الصبي شمال تشبعت اذناه بالالحن الشجية تنبعث من افواه الرعاة الذين يغنون وهم ينفخون في (شمشالهم) اجمل الاغاني الشعبية التي توارثتها الاكراد عن اجدادهم الاولين وهي تحكي قصص الحب وملاحم البطولات .

وهكذا اخذ حب الفن يسرى في عروق شمال ، وكان يحاول لذلك تجسيد هذا الحب ، ولكن كيف ؟ ولم تمض سنوات قلائل من عمره الفتى حتى اخذ يمارس الفن ذاتيا .. ولكن ادرك بعد قليل ان الموسيقى والغناء ليسا ضربين من ضروب اللهو البدتي ، كما كان الكثيرون يتصورون في بلادنا انئذ ، انما هما فرعان من علم لايقبل شأنها عن العلوم الاخرى ويحتاج الى الدراسة الاكاديمية والتبصر والتبحر .

وهكذا كان شمال اول كردى ينتهى الى معهد الفنون الجميلة الذي دام فيه طالب ست سنوات . كان ذلك في عام 1947 ، ولم تمنعه دراسته للموسيقى من اتمام مراحل دراسته العادية المتوسطة والثانوية لينضم بعدها الى كلية الآداب . ثم سافر الى الولايات المتحدة لنيل الماجستير في التاريخ الاسلامى وتاريخ الموسيقى ، وكانت دراسته جيدة جدا ، ولم يبق بينه وبين نيل شهادة الدكتوراه الا ثمانية اشهر ، لكنه تسلم العديد من الرسائل من جامعة السليمانية الحديثة التكوين تدعوه للعودة الى الوطن ، فعاد مليبا نداءه وهاجس الحنين الى الاهل والاصدقاء . بعد ان عاد الى الوطن واصبح مدرسا في الجامعة ، كان الفنان شمال يطمح في فتح مدرسة موسيقية للاطفال ، ولكنه لم يوفق لتحقيق طموحه هذا فحاول تأسيس استوديو لتسجيل الاغاني الاذاعية والتلفزيونية ، يكون تابعا لفرع لاذاعة وتلفزيون بغداد ، وسار الى بغداد لمفاتحته المسؤولين في هذا

له ئاسوی
هونهری
جیهانی دا

لیوناردو دافینچی

له بهر همه هره نایابه کانی لیوناردوی بلیمهت ناوی پورتیتی کهم هاوتای (مونالیزا) یاخود (ژوکوندا) دههینین ، ئەم به ره مەمی که له هه موو جیهاندا به لووتکه یه کی هه ره بهرزی پورتیتی سایکولوژی ودهر برینی هه ست ونهستیکی قوول و ته مومژاوی ده ژمیردری .

نیگاری دوا بهرگی ئەم ژماره ی گوڤاره که مان ... یه کی که له زنجیره تابلوکانی ناو (خیزانی پیروز) .

● لیوناردو دافینچی له دوا ساله کانی ته مه نیدا له لایه ن شاه ی فه ره نسی وه (فرنسیسی یه که م) ده عوه ت نامه ی وه رگرتوه ، که هه مو ژیا نی له کوشکی شاه بیاته سه ر وله لایه ن میری یه وه خزمه ت بکری ... به م جو ره هونه رمه ندی مه زن ، ئیتالیای به یه کجاری به جی هیشتوه و دوو سالی دوا یی ته مه نی له فه ره نس ژیا وه وله سالی ۱۵۱۹ دا کوچی دوا یی کردوه .

هونه رمه ندی بلیمهت لیوناردو دافینچی ، سامانیکی ده وله مه ندی نه مری له هونه ر و زانست و تیوری جو ربه جو ری ، بو مان به جی هیشتوه . که تا ئە مرۆمان جی ی شاناری هه موو هونه رمه ندو هونه ر دوست و روشن بیرانی ئە م جیهانه یه .

هونه رمه ندی ئیتالی بلیمهت لیوناردو دافینچی ، له سالی ۱۴۵۲ دا له گوندی (ئه نکیانو) ، نزیک شاری (فینچی) ، له دایک بووه . به هره ی هونه ری لیوناردو ، هه ر له مندالی یه وه سرنجی خیزانی خو یی و ده ورو به ری راکیشا وه . یه که م ماموستای لیوناردو ، هونه رمه ندی ناسراو (فیروکو) بووه . له سالی ۱۴۶۹ دا له ستودیوی ماموستای ناوبراو له شاری فلوره نساخویندوویه تی . لیوناردوی مه زن تا سالی ۱۴۸۲ له فلوره نساخویندوویه وکومه له نیگاریکی جوان و نایابی له م قوناغه دا دروست کردوه . هه ر له هه مان سالدا به ره و شاری میلانودا رویشتوه و له کوشکی میر (لودوفیسک مورو) دا ، جی نشین بووه و وه که ندهازیاری هونه ری مپعماری وله زانستی جه نگی و دروست کردنی چه ک و شووره و قه لای جه نگی ئیشی کردوه . به پله ی دووم وه ک نیگارکیش و په یکه رتاش له به ره مدا به رده وام بووه . له بهر همه هه ره به ناوبانگه کانی لیوناردوله م قوناغه دا ، ناوی نیگاری (عیشای نهینی) و په یکه ریکی مه زنی بلندی هه فته مه تری که میر (سفورچا) ی به سواری ئە سپ ، بهرجه سته کردوه ، دههینین په یکه ری ناوبراو له ئە نجامی هه ندی ئازا وه و رووداوی تراژیدی دا ، له ناوچوه .

KARWAN CARAVAN

كاروان المسيرة

Monthly Cultural Magazine Issued in Kurdish
and Arabic languages by the General Secre-
tariat for Culture and youth

مجلة ثقافية شهرية
تصدرها الامانة العامة للثقافة والشباب باللغتين
الكردية والعربية

سعر (٢٠٠) فلس

الإخراج الفني محمد زاده

طبع دار افلق عربية للصحافة والنشر

رقم الإصدار في المكتبة الوطنية ٩٩٩ لسنة ٢٠٠٩

الإشراف على الطبع جعفر البرزنجي